

Nicky Eltz en Maria Simma: Get us out of here!!

Hoofdstuk 1. Inleiding

Beste lezer,

Wat u nu gaat lezen is bijzonder interessant. De onbekende wereld spreekt, geeft ons advies, vraagt onze hulp, biedt hulp aan en geeft antwoorden. Het bestaat en het spreekt over het leven, ons leven hier op aarde en de mogelijke gevolgen van ons gedrag. Deze wereld vertelt ons dat nederig, liefdevol, goed, genadevol, vrijgevig en eerlijk zijn niet hetzelfde is als hoogmoed, haat, meedogenloos, verraderlijk en oneerlijk zijn. Bij de dood wordt dit niet vergeten, maar eerder in totale duidelijkheid herinnerd. Niet alleen wordt er over de boete gesproken, of beter gezegd "de zuivering", maar ook over de duur ervan en nog veel meer.

U vraagt zich af: "Is dit mogelijk?"

In de Katholieke Kerk spreekt men van een "overgangsplaat", waarnaar men sedert heel lang verwijst als het "vagevuur". Ondanks de verschillende theorieën is deze plaats steeds heel ernstig genomen. De ziel heeft deze nodig omdat deze enkel zuiver en puur voor God kan verschijnen.

Het wordt ook aanvaard binnen de Katholieke traditie dat bepaalde mensen, met bijzondere gaven, buitengewone ervaringen kunnen hebben met de zielen uit het Vagevuur. Eén ervan is Maria Simma. Het is geen volledig onbekend fenomeen, maar in deze overmatige op rede gebaseerde tijden waarin het gevaar bestaat dat men enkel gelooft wat meetbaar en begrijpbaar is met natuurwetten, wordt het dikwijls moeilijk om hierover te praten, laat staan er in te geloven. Tellen we daar dan nog eens het atheïsme bij, dat deze wereld volkomen verwerpt en gaat voor de volledige "alles-is-nodig-te-meten-mentaliteit," dan wordt het duidelijker dat het hier gaat over een hoogst interessante tekst met een rijke inhoud. Wanneer met daarbij nog eens de stijl neemt van de schrijver die vol is van levendige uitdrukkingen en beeldspraak, met een prikkelende verbeelding bij het stellen van zijn vragen aan de zienster, dan is het een ware vreugde om het te lezen.

En alhoewel ik, als theoloog, aanvankelijk zelf problemen had met de antwoorden, verdwenen alle persoonlijke twijfels die ik had, toen ik persoonlijk Maria Simma mocht ontmoeten. Zij is echt. Haar ogen en gelaatsuitdrukkingen dwingen een diep respect en een gezond vertrouwen af. Wanneer er door de andere wereld gevraagd wordt om voor hen te lijden, aanvaardt ze dit met de meest volle vrijheid. Zij leeft in een diepe vrede.

Maria's stem overstroomt haar gasten met een ongelooflijk sterk verlangen, zoals de weilanden naar de lenteregen verlangen. Bij haar gasten groeit onmiddellijk de wens om met haar mee te werken en deze te helpen die lijden. Nadat ik met haar gesproken had, voelde ik mij als een jeugdig iemand die vele vragen had en geen antwoorden gevonden had. Op Maria's advies begon deze jeugdige man te bidden en na dit gebed had hij niet langer tergende vragen, maar vrede en vreugde in het hart.

Beste lezer!

Mijn wens voor u is dat u, door het volgende te lezen, uzelf openstelt voor de wereld aan gene zijde. Zo komt u ook te weten dat ook u kunt meehelpen aan het verzachten van het lijden van

uw broers en zussen. Beslis er nu voor met de liefde die geen dood kent en maakt er uw plicht van. Op het einde zult u zeker ontdekken of u iemand bent die gelooft of niet, dat het leven enkel waardig is te leven wanneer men liefheeft en door deze liefde dient.

Vader Slavko Barbaric, OFM
Parochie Medjugorje
Bosnie en Herzegovina

Maria Simma, hier geboren in Sonntag, bracht de meeste van haar achtenzeventig jaren door in onze parochie. Haar bescheiden huis bevindt zich dicht bij de kerk. Voor haar is het erg belangrijk om zo dicht bij de kerk te wonen en zo is het ook normaal dat ze dagelijks de Heilige Mis bijwoont. Zij koestert boven alles de Heilige Mis. Haar religieuze leven wordt bepaald door het gebed, de boete, het herstel en door haar moedige getuigenissen voor het behoud en het verspreiden van het ware Katholieke geloof in éénheid met de Paus. Zij heeft een grote verering voor de Heilige Maagd Maria en maakt dikwijls bedevaarten naar Maria oorden. Haar levensstijl is eenvoudig en nederig.

Mensen met een waar Christelijk geloof en een diepe vroomheid zijn de beste voorbeelden voor de anderen die dan, met hun hulp, op het rechte pad kunnen worden gehouden. Op deze wijze werd Maria dikwijls en nog steeds, [op het tijdstip van het schrijven van het boek] ondanks haar gevorderde leeftijd, door velen geraadpleegd voor advies, voorlichting in het religieuze leven en bijstand in alle soorten omstandigheden. Ondanks dat ze leeft in het kleine Sonntag in Vorarlberg en zonder de aandacht naar zich toe te halen, is ze heel bekend over heel Europa. Vanuit de verste hoeken van de wereld zijn de mensen haar komen opzoeken. Ontelbaar zijn de brieven die zo ontvangt, met een enorme verscheidenheid aan intenties aan problemen en haar vermogen om al deze brieven te kunnen beantwoorden ligt ver buiten haar mogelijkheden. In de meest ware zin van het woord is Maria Simma ook een uitdrager van het geestelijke geloof via de telefoon. Ook hier gebruikt ze vele tijd in het aanhoren van de velen die vragen om advies en dit op elk uur van de dag. Zij spreekt tot hen en leidt hen met de basisbeginselen over Gods ware geloof en het gebed en helpt en troost hierin steeds diegenen die haar opbellen. Gods verspreidt Zijn genaden aan wie en waar Hij dat wenst.

Vader Fridolin Bischof
Parochiepriester van Sonntag sedert 1976
Vorarlberg, Oostenrijk

Tijdens het jaar 1990 bad ik de gebeden van de Heilige Brigitta die werden opgezegd gedurende één jaar. In september van dat jaar hoorde ik voor de eerste maal praten over Maria Simma en haar verbazingwekkende opdracht. Op 30 december 1990 ontving ik haar telefoonnummer van de maatschappij in Wenen, Oostenrijk en daags daarop belde ik voor de eerste keer Maria op en vertelde haar in twee minuten over mijn intenties, waarop zij antwoordde: "Kommen Sie sofort!" Op 1 januari 1991, kwam ik voor de kerk aan, om precies drie uur in de namiddag, na een van de meest frustrerende en uitputtende ritten van mijn leven.

Alhoewel de afstand niet langer was dan 260 kilometer, waarvan minstens de helft op Duitse en Oostenrijkse snelwegen, had ik bijstand nodig van maar liefst vier Wegenhulpinstanties, moest ik twee hevige sneeuwstormen trotseren en verloor ik een ketting die uit elkaar was gesprongen. Aan de andere kant van de wereld slipte mijn vrouw, op hetzelfde uur, terwijl ze op een bekend stuk weg reed, met haar wagen over een stuk ijs en verloor ze de controle over

het stuur en tuimelde ze met haar wagen in de sloot, waarbij haar Volvo Sedan volledig vernield werd. Zijzelf hield er geen schram aan over.

In Sonntag ging ik de kerk binnen op het ogenblik dat de aanbidding van het Heilig Sacrament begon. Ik had mij reeds een goed idee gevormd over Maria's uiterlijk via foto's uit oudere boeken en dacht haar in de kerk te zullen vinden. Ik ging de kerk binnen en bekeek alle vijftien aanwezige vrouwen, maar zij was er niet bij die dag. De vrouwen, die geleid werden door de priester, baden de Rozenkrans en zongen enthousiast mee tussen de gebeden door. De priester knielde voor de monstrans met zijn rug naar de parochianen. Na het eerste tientje begon hij te spreken en zijn eerste woorden waren: "Klop en er zal worden opengedaan." Ik glimlachte, verliet de kerk en begaf mij steil naar de voet van Maria's huis, vechtend tegen de tweede hevige sneeuwstorm op die gedenkwaardige dag. En zo was het een beetje na drie uur 's namiddags toen ik aanbelde aan de deur van Maria en zij riep mij naar boven voor het eerste van de uiteindelijk vele bezoeken. Na mijn verhaal te hebben gehoord, nam zij mij mee naar de voordeur en wees zij naar een andere dorp, zo'n zes kilometer verder, richting zuidwesten, aan de overkant van de vallei van Sonntag. Ginds, naast de kerk, had ze mij uitgelegd, zou ik de enige man vinden van wie ze wist dat hij mij kon helpen. Ik reed weg met veel nieuwe hoop in mijn hart en vond al vlug mijn weg naar het huis van de man.

Vier maanden later keerde ik terug naar Maria als vertaler en chauffeur, met een medewerkster. Ik had eraan gedacht om een diepgaand boek te schrijven over Maria. Daarom kwam ik met een bandopnemer in de hand. Dit was het begin van een ongewild lang pad, vol obstakels, dat zou leiden naar het uiteindelijke boek.

De dag na dat eerste interview met Maria en alvorens de Grosselwalser Vallei te verlaten, gaf een vriendin van Maria, mij een dertig centimeter groot beeld van de Madonna van Fatima mee. Dit was nogal eigenaardig, want niemand van ons had nood aan nog meer Mariabeelden. Tijdens de lange rit die hierop volgde, besloten ik en mijn medewerkster, eveneens zeer geïnteresseerd en actief voor de Arme Zielen, om de Rozenkrans voor hen te bidden en bij deze gelegenheid bespraken wij ook de mogelijkheid om een boek te schrijven. Het was tijdens het bidden van de Rozenkrans dat er zich twee eigenaardige gebeurtenissen voordeden.

Tijdens het rijden vroeg ik luidop: "Wat moeten we doen met deze Madonna die hier op de achterbank ligt?" Binnen de paar seconden kreeg ik luidop te horen: "Geef het aan de eerste vrouw die u tegenkomt aan de rechterkant van de weg." Het was niet mijn passagierster die had gesproken, omdat zij met een vriendelijk schouderophalen reeds haar onwetendheid had uitgedrukt, en toch was het een duidelijk zachte stem die ik aan mijn rechterzijde had gehoord. De stem kwam niet van binnenuit en was niet het resultaat van een normale gedachtenverloop in mijn geest. Het was een vlug en een klaar antwoord. Toen ik dit hoorde bevond ik mij met de auto op een lang, recht stuk weg met kleine bomen die het zicht enigszins over een afstand van zo'n vijftig meter belemmerden. Vijf tot tien seconden na het antwoord, zag ik een oude boerenvrouw aan de rechterzijde van de weg. Ik vertraagde en zei aanvankelijk niets tegen mijn medewerkster. Ik keek naar de vrouw met de zowat nieuwsgierige vraag of het een levende persoon zou zijn of een Arme Ziel. Bijna onmogelijk, maar het was deze vrouw die onze Madonna nodig had! Pas daarop vertelde ik het verhaal aan mijn passagierster en zij schreeuwde het uit: "Keer terug, keer terug!" Ik deed dit vlug en reed opnieuw met, naar beneden gelaten vensters, naar de oude vrouw. Zij zag er zo'n tachtig jaar uit en had maar twee tanden in haar gerimpelde mond. Zij sprak een te sterk dialect voor ons om haar te kunnen begrijpen, maar reikte naar handen naar de Madonna en omhelsde haar terwijl zij tegelijkertijd spontaan begon te wenen en te glimlachen. Zij hield het beeld, als een

klein kind die een pop omhelst, zachtjes in haar armen en terwijl we wegrepen en wuifden, pruttelde ze nog: "Godzijdank, Godzijdank." Toen draaide ik de auto opnieuw en zag ik haar door de achteruitkijkspiegel naar haar huis strompelen, terwijl ze nog steeds de Madonna op dezelfde wijze koesterde.

We vervolgden onze weg en baden alle vijftien tientjes van de Rozenkrans voor de Zielen in het Vagevuur. Korte tijd later praatten we opnieuw over de mogelijkheid van een boek, gebaseerd op een lang interview met Maria. Toen vroeg ik luidop: "Wat moet de titel zijn, vooral opdat het de mensen van vandaag zou kunnen bereiken? Ik wil niet dat het een gewone titel wordt, zoals *God, vergeef me*, een titel voor enig ander godsdienstig boek." Opnieuw zei mijn passagierster niets, maar plotseling sprong ze rechtop en riep het uit:

"Ik heb het, ik heb het!"

"U hebt wat?"

"De titel, de titel! U vroeg er zojuist naar, wel hier is de titel!"

"En wat is de titel dan? Vertel het mij!"

"Get us out of here!!"

"Waarom? Wat is er verkeerd?" terwijl ik al aanstalten maakte om uit te stappen en ik in alle richtingen keek.

"Ik bedoel niet *uit de auto*! Neen, dat is de titel van het boek, stom hé!"

Dat was het zeker! Mijn passagierster had de woorden letterlijk van buitenaf gehoord en voor deze reden voel ik mij verplicht om deze opmerking over deze zo diep toepasselijke woorden neer te schrijven. Enkel na veel nadenken, vele gesprekken en begrijpelijke twijfels, niet in het minst omdat ik nooit over iets dergelijks had geschreven, bleef ik om een bevestiging vragen van God, of het werkelijk mijn doel zou zijn om een boek te schrijven over Maria Simma.

En hoe, kan de lezer zichzelf de vraag stellen, kan de auteur beweren dat het werkelijk zo is gegaan? Ik ging nog dagen door met erover na te denken en bleef steeds zo voorzichtig en nauwgezet als mogelijk. Ik bevond mij al die tijd onder biddende mensen en ikzelf bad ook heel veel. Dan vroeg ik aan een zestal liefhebbende en veel meer ervaren personen uit mijn omgeving, die over mijn project wisten, om hun oordeel. Vriendelijk maar vastberaden wezen al hun antwoorden, over verscheidene maanden, in dezelfde, bevestigende richting.

Hoewel bijzonder zeldzaam, waarbij weloverwogen en ervaringsgevoel nodig is, zijn er onder biddende personen een ware zeldzame, voor het overgrote gedeelte, voorzichtig verborgen personen die, zoals Maria Simma, buitengewone gaven hebben. Onder hen bevinden er zich die de gave van "innerlijk gesprekken" bezitten, wie het toegestaan is om liefdevolle, zachte en altijd beschermende begeleiding van hierboven te ontvangen. Toen ook ik uiteindelijk twee sterke duwtjes, uit twee totaal verschillende innerlijke gesprekken, in mijn geval met de Maagd Maria, in dezelfde richting kreeg, was de eerste stap van het vertrouwen voor het schrijven van deze meest nauwgezette opdracht, gezet.

Maria overhandigde mij het boek dat Vader Alfons Matt, samen met haar, had geschreven in 1968, drie audio-cassettes en sommige van haar gesprekken met de Arme Zielen en de aanbevelingen van de Arme Zielen. Tussen de zomer van 1991 en de lente van 1996 keerde ik zo'n dertigtal keer terug bij haar. Bijna elke keer had ik meer vragen, of zocht ik naar verduidelijking over eerder besproken aangelegenheden.

Het was met Maria's toelating dat ik met een boekformaat van gesprekken achterbleef en daarom is, wat u nu krijgt te lezen, een samenstelling van een lang geheel aan interviews, die begonnen in de lente van 1991, mijn vele ontmoetingen, evenals optekeningen uit andere bronnen. Begrijp en vertrouw erop dat het met onze wederzijdse toestemming is dat alles zoals hier wordt uitgegeven, omdat niets ander de omstandigheden zo duidelijk weergeeft. Hiervoor danken wij u allen van harte.

Het was reeds op het einde van november 1993 toen er enkele kleine gedeelten uit dit boek werden vrijgegeven. Om er in het bijzonder zorg voor te dragen dat alles wat het boek bevat, de waarheid is, deed ik drie dingen. Eerst vroeg ik achtenswaardige en biddende theologen om alles zo kritisch mogelijk te doorlopen. Tot op vandaag heeft niemand onder hen enige bezwaren te kennen gegeven. Toen nam ik het boek mee naar iemand die "innerlijke gesprekken" doorkrijgt en die ook een uitdrijver is en die alle misleidende, valse en slechte dingen automatisch aanvoelt, wanneer hij erover bidt. Toen hij dit gedaan over "Get us out of here!!" zei hij dat alles zuiver en waar was. Uiteindelijk, om helemaal zeker te zijn, werd het Maria Simma toegelaten om aan een Ziel in het Vagevuur te vragen of alles wat in het boek stond ook de goedkeuring van de Arme Zielen genoot. Het antwoord van de Ziel was: "Er is geen enkel bezwaar." Daarnaast, volledig onafhankelijk van mijzelf en Maria Simma, vervolgde de Ziel: "Alle aanvallen tegen Nicky en zijn familie, gedurende al die jaren, zijn gebeurd omwille van dit boek." In december 1994 en Januari 1995 werd deze procedure opnieuw herhaald en opnieuw waren alle antwoorden goedkeurend. Toen Maria opnieuw aan een Ziel vroeg of alles wat in dit boek geschreven staat, de waarheid bevat, antwoordde de Ziel opnieuw: "Ja, alles is de waarheid."

De lezer kan zich afvragen wat de aanvallen waren, waar de zielen op het einde van 1993 naar verwezen. Hier krijgt de lezer enkel een basisomschrijving van de vele jaren van pijn, chaos en verlies.

Ik was in mijn eigen huis getuige van een zulke enorm hatelijke, kwade, onnatuurlijke en schrikwekkende demonische activiteiten, dat de duivel er in slaagde om mijn benen te verlammen, mijn stem te ontnemen, mijn geheugen te wissen en in een paar seconden mijn shirt nat van het zweet te maken, en dit op een heel frisse avond in februari. Ik leed tot in het binnenste van mijn ziel over de afwezigheid van mijn familie, van wie ik zo onnoemelijk veel hou en voor wie ik mij onmiddellijk zou opofferen als martelaar, indien God mij erom zou vragen. Een echtscheiding en het daarbij horende gerechtelijke oordeel werden "vindingrijk voorbereid," onder zogenaamde "noodtoestanden." Ik was niet alleen mijn hele vermogen kwijt, maar zat eveneens tot 120 procent in de schulden. Dit alles gebeurde tijdens mijn afwezigheid en meer in het bijzonder te Medjugorje. Ik verloor mijn internationale erkende gallerij van antiek geweven kunst. Ik verloor mijn huis, honden en kunstwerken die ik van mijn goede en zachte vader had geërfd en die recentelijk in de Hemel was afgeleverd. Hij werd als mentaal ziek beschouwd, hoewel vier psychiaters getuigden [en dit ook neerschreven] dat er hiervoor niet het minste soort bewijs was. Ik werd tweemaal door de staat onterecht tot een gevangenisstraf veroordeeld, en waarvan ik telkens achteraf volledig ben vrijgesproken, omdat alle aanklachten tegen mij volledige verzonnen waren. Ik werd korte tijd vastgehouden in een Instituut voor Misdadige Gestoorden, waaruit ik vlug werd vrijgelaten toen de hoofddokter ervan openlijk toegaf dat hij de reden niet kende waarom ik daar onder geweld naartoe werd gebracht. Later werd bewezen dat dit laatste een poging was om mij te kunnen vermoorden, onder het mom van "bureaucratie." Ook werden er stukken rots naar mij geworpen door een volledige vreemde. En toch, ondanks al het gebeuren, bleef ik volledig blind en onwrikbaar vertrouwen in mijn familie.

Ik heb diverse reden om wat hierboven staat vermeld zo openbaar te maken.

De eerste is mijn hoop om verder de ongelovigen te kunnen wakker schudden voor de fundamentele waarheden waarover Maria Simma spreekt, omdat alles wat ik heb meegemaakt, al mijn ervaringen en al haar tussenkomsten bij de Arme Zielen bevestigen wat ik zeg.

De tweede is om opnieuw duidelijk en openlijk toe te geven dat het de crisis binnen mijn familie is die ertoe heeft geleid dat ik Maria Simma heb ontmoet en door juist aan te voelen dat mijn vrienden, zowel de levenden als de doden, mij zeker zouden bijstaan. Dit is thans geschied tot op een niveau dat ver boven mijn gezonde verbeelding gaat op dit ogenblik.

De derde is om aan de lezers te vragen om nooit de hoop te verliezen en steeds te blijven volhouden wanneer u grotere of kleinere tegenspoed ontmoet, om alles over te laten aan Onze Lieve Vrouw, in de wetenschap, of u nu in God gelooft of niet, dat alles terug vredevol zal worden rondom u.

De vierde reden is om twee belangrijke en absolute waarheden uit te drukken, zo stevig, dat ze zelfs geestelijke wetten kunnen worden genoemd. Het zijn de volgende waarheden:

- God beantwoordt Zijn kinderen in die mate dat zij op Hem vertrouwen en het is evenredig aan dit vertrouwen dat Hij door hen kan werken met mirakelen.
- Voor elke geestelijke aanval van welke aard of hoe groot ook, van de kleinste to de meest onmetelijke, is er niet alleen een oplossing, maar bijkomend een beloning, een genade door God geschonken, die zonder uitzondering, groter is dan de aanval zelf.

Met deze twee waarheden kunt u heel uw leven leiden.

De vijfde reden is het vragen van een klein gebed door diegenen voor wie dit boek zo belangrijk is:

Heilige Moeder Maria,
Lieve Aartsengelen Michaël, Gabriël en Raphaël,
laat door uw tussenkomst, Onze Goede Heer:
de harten van zij die hovaardig zijn, bescheiden worden.
de harten van zij die angstig zijn, versterken,
de harten van zij die lijden, troosten,
de harten van zij die gebonden zijn, bevrijden,
de harten van zij die misleid zijn, verlichten,
de harten van zij die vol van haat zijn, genezen.
Amen.

De Arme Zielen in het Vagevuur smeken ons om hen te helpen en zullen ons beantwoorden met gunsten die ons elke keer zullen verbazen. Tijdens al de jaren, sinds ik voor het eerst Maria Simma heb ontmoet en zelf veel begon te bidden voor de zielen, kan ikzelf bij diverse overige gelegenheden getuigen dat ik ontelbare keren heb ervaren dat de Arme Zielen mij hebben begeleid en bijgestaan in omstandigheden die niet in dit boek staan vermeld.

Hier is er een getuigenis van iemand die vele tientallen jaren meer ervaring heeft dan ik. Dit gebeurde in januari 1994, toen een oudere vrouwenstem mij, een paar minuten voor het ontbijt het volgende zei:

"U begrijpt nog niet hoe dik dit boek zal worden."

Hierin geadviseerd door Maria Simma dat het de Arme Zielen enkel is toegelaten om te spreken met de goedkeuring van Onze Lieve Vrouw en, tegelijkertijd, met de wetenschap in het achterhoofd dat ze enkel de waarheid kunnen vertellen zoals het aan hen op een bepaald ogenblik wordt getoond, zal iedereen van u de bovenstaande zin in vervulling zien gaan. Daardoor zullen de lezers later zelf het besluit nemen of dat wat Maria Simma zegt en dat wat de Arme Zielen zeggen de waarheid is.

Als dit later klaarblijkelijk het geval zou zijn, dan wil dit onrechtstreeks zeggen dat Onze Lieve Vrouw ons en onze families vraagt om dit boek heel ernstig te willen nemen om zo de Arme, Heilige en Gekozen Zielen op alle mogelijke manieren, in dit boek beschreven, te helpen. Vraag dit alstublieft ook aan al uw vrienden, zowel als aan al uw vijanden, om dit boek te lezen, omwille van het beste voor hun families, en op deze wijze eigenlijk ook voor de hele wereld.

Indien er onder u, na dit alles, nog twijfelaars zouden zijn, ook onder de Bijbelse geleerden, of er al dan niet in de Hemel zelf wordt gebeden voor het welzijn van onze overleden broers en zussen, dan verwijs ik vriendelijk naar Mattheus 16: 18-19, en terwijl u nadenkt over deze woorden, die door Jezus zelf zijn uitgesproken, vraag ik dat dit boek, de rest onder u die reeds in Maria Simma vertrouwen, nog dichter tot de werkelijkheid van God en Zijn Moeder zou brengen, want Zij hebben ons boven het onmetelijke lief.

Enkel door met onze harten bij Jezus, door Maria, te zijn, zal er ware vrede zijn in deze gebroken, verwarde en snel voorbijgaande wereld.

Nicky Eltz,
Schrijver van het boek

Dr. J. Paul Pandarakalam

Maria's ervaringen als zieneres zijn een waardevolle bijdrage tot de studie over de verschijningen en zo dient de volgende uiteenzetting voor het groter belang van zij die het fenomeen verschijningen ijverig bestuderen en minder voor de lezer zelf die, op een veel eenvoudiger wijze, reeds de liefde van God heeft ontdekt.

De technologische evolutie heeft bijna de indruk van het idee van een Schepper uitgewist. Wij staan op het punt om ons gevoel voor het hiernamaals en het mystieke te verliezen. De vervreemding van de traditionele godsdienst tijdens de laatste eeuw heeft voor een gedeelte te maken met de verwarring die er is ontstaan door de wetenschappelijke vasthoudendheid aan de evolutietheorieën en de recente verkeerde opvatting dat de menselijke wezens slechts een geheel zijn van een complexe zenuwstelsels. Beide van deze opvattingen pogen het geloof in een leven na de dood af te doen als irrelevant of uit de mode.

Aan de andere kant is er bij de parawetenschappers een steeds groeiende bewijsvorming die ingaat tegen de mening van de sceptici dat er niets is na het vergaan van het lichaam. Boven

alles bieden in het bijzonder de recentere wetenschappelijk onderzochte Mariaverschijningen, een fascinerende bewijsvorming om niet alleen in verschillende vormen van onstoffelijke overleving maar eveneens in de geldigheid van de Heilige Sacramenten, het historische bestaan van Jezus Christus, de vrucht van Gods liefde voor alle menselijke wezens, te geloven. Deze verschijningen van Maria en Haar onthullingen verhoogden de spirituele evolutie van de maatschappij en eveneens de aandacht van de mensen voor de Heilige en Arme Zielen, die eveneens een zaligmakende aanschouwing te wachten staat.

Wat er gebeurt na de ontbinding van het menselijke lichaam is een normale nieuwsgierigheid van elk intelligent menselijk wezen. Medische wetenschappers zijn zich ook gaan bezighouden met de doorslaggevende essentie van een onstoffelijk overleven, een onderwerp dat vroeger tot de filosoof, de parapsycholoog, of de theoloog beperkt bleef. In medische kringen gebruikt men dit onderwerp voornamelijk bij het troosten van rouwende families, het helpen van patiënten met zelfmoordneigingen en bij het lopende debat over de euthanasie.

Idealiter zou het onderzoek naar het leven na de dood voordelige resultaten moeten opleveren voor zowel de doden als de levenden en Maria Simma's ervaringen dienen beide deze doelen: wanneer zij de levenden verzoekt om te bidden voor de Arme Zielen, staan de Arme Zielen ons bij met bewijsmateriaal voor het onstoffelijke overleven begeleiden ze ons eveneens op ontelbare manieren.

"Get us out of here!!" is gebaseerd op Maria's ervaringen over meerdere tientallen jaren en haar ontmoetingen met de Arme Zielen uit het Vagevuur zijn ongebruikelijk en nogal uitzonderlijk in de geschiedenis van de verschijningen. Het is een ontmoeting met de Arme Zielen die wachten op de bevrijding uit hun staat van passieve bezinning naar een actief deelnemen met het ultieme doel van de Schepper: de Hemel. De onstoffelijke persoonlijkheden hebben een geestelijk streven naar zowel een ontmoeting met Maria, voor de verzachting van het eigen lijden als naar een ontmoeting met diegenen in de aardse sfeer.

Nicky Eltz heeft met het schrijven van dit boek niet enkel een geestelijk doel als oogmerk, met tegelijkertijd is het geschreven om de om de wetenschappelijke maatstaven van paranormale onderzoeken te helpen verbeteren. Het boek is absoluut niet geschreven om aan de lezers een intellectueel vermaak te bieden, maar dit eerder als een geestelijke stimulans, iets waar de schrijver op voortreffelijke wijze in geslaagd is.

Nieuwe technieken zoals hersenscans die de activiteiten van de hersenen kunnen visualiseren, hebben jammerlijk genoeg discussies over de materialistische kijk op dergelijke fenomenen opnieuw doen oplaaien. Als we rekening houden met sommige nieuwe informatie dat is bekomen door lichamelijk onderzoek, zou het menselijk brein kunnen worden vergeleken met een muziekinstrument dat bespeeld wordt door een onzichtbare speler. Vele wetenschappers geloven nu echter dat we zowel in een natuurlijke ruimte als in een persoonlijke mentale ruimte of hoger dimensionale ruimte leven, een concept waarin wij ons kunnen vinden en ons toelaat om een geestelijke ruimte te aanvaarden. Maar, onze geesten kan wel een bestaan in hogere dimensionale sferen, toch blijft ons brein omhult door het mysterie. Het bekijken van het brein langs een wetenschappelijke en materiële kant, wordt uitgedaagd door ervaringen zoals deze van Maria Simma, deze van de zieners in Medjugorje, alsmede andere zieners van Maria, ook al worden ze dikwijls afgedaan als een soort bedrieglijke redenering.

Het gebruik aan een wetenschappelijk model op het niet-lichamelijke gebied is een strem voor vele wetenschappers om de werkelijkheid van een hemels bezoek te aanvaarden. Zoals er

wisselende sferen bestaan, bestaan er ook hogere dimensionale sferen. De "voorwerpen" in deze subatomaire ruimten zijn voor ons onzichtbaar omdat de elektronen een hogere trillingsgraad hebben dan in onze natuurlijke wereld. Ze zijn voor ons onzichtbaar, zoals de bladen in een draaiende ventilator, maar we weten dat de bladen er zijn.

Ziel en geest zijn begrippen onderling verwisselbaar worden gebruikt, maar ze vertegenwoordigen twee werkelijkheden. Maria Simma heeft dit verschil opgemerkt. Menselijke wezens hebben een vormplaat van hun natuurlijk lichaam en de ene term verwijst naar het andere. Dieren hebben ook een vormplaat van het natuurlijke lichaam, maar geen ziel.

Maria's ongebruikelijke ervaringen met de Arme Zielen tonen aan dat de overledenen de levenden kunnen begeleiden. Een persoon die zich op de top van een heuvel bevindt is beter zichtbaar dan de mensen die zich in de vallei bevinden. Op dezelfde wijze hebben onstoffelijke entiteiten een voordeel tegenover de stoffelijke en kunnen ze de gevolgen van de menselijke daden voorspellen, maar zonder onfeilbaarheid. Noch onstoffelijke entiteiten, zelfs engelen kunnen onfeilbaar de toekomst voorspellen. Vele van de gerapporteerde, voltooide voorspellen hebben een sterke alternatieve parapsychologische uitleg. Elke voorspelling van een geografische gebeurtenis die in vervulling is gegaan, en die lang genoeg en duidelijke gedetailleerd op voorhand is gemaakt, moet worden beschouwd als een echt geval van erkenning en hier zou ik willen aan toevoegen dat enkel de Schepper dergelijke informatie heeft. De zichtbare tekenen die beloofd zijn in Garabandal en Medjugorje moeten worden beschouwd als voorbeelden van een dergelijke voorspelling, omdat er een geofysische gebeurtenis bij deze in de toekomst liggende daten, wanneer het blijvende teken zal worden achtergelaten, kan bij betrokken zijn. Ook hebben de zieners van beide deze verschijningsplaatsen de details lang genoeg op voorhand gegeven over deze bevestigende tekenen die ooit een werkelijkheid zullen worden. Een gehoorzaam dienaar van de Almachtige kan een instrument zijn in het doorgeven van zo'n boodschap, onder de invloed van de Heilige Geest, maar toch blijven zulke invallen eerder uitzonderlijke zeldzaam. Er zijn niet zoveel voorspellingen meegegeven aan de zieners, zelfs al vinden Mariaverschijningen reeds plaats vanaf de begindagen van het Christendom. De zieners van Medjugorje kregen tien bijzondere boodschappen of voorspelling toevertrouwd, terwijl er in Medjugorje duizenden verschijningen hebben plaatsgevonden.

Onze Lieve Vrouw heeft het bestaan van negatieve geesten meer dan vijftig maal herbevestigd in Medjugorje en Simma's ervaringen dragen bij tot deze hemelse bevestiging. Negatieve entiteiten slagen erin om ons leven minder normaal te maken, ons te misleiden en ons doen wegzwemmen van de oever en aldus een vernietigende invloed kunnen hebben. Zo veroorzaakt de mogelijke aanwezigheid van wilde dieren angst en een gevoel van onbehaaglijkheid in het bewustzijn van een persoon die door het woud wandelt en zal hij zijn voorzorgen nemen tegen een eventuele aanval door wilde dieren. Een persoon die zich niet bewust is of de aanwezigheid van wilde dieren ontkent, kan misschien voor een tijdje rustig rondlopen in het woud, maar kan ook aan hen ten prooi vallen tijdens zijn reis door het woud. Dit is ook zo het geval met de kennis over negatieve entiteiten waarmee wij, de menselijke wezens, strijden op deze aardse planeet. Zij beïnvloeden ons door de werking van de ontwikkeling. Achter het doek van deze zichtbare wereld vindt er een geestelijke strijd plaats waarbij alle mensen zijn betrokken, en die we kunnen letterlijk uitgeput raken als we niet goed gewapend zijn om er het hoofd aan te bieden.

Deze negatieve entiteiten worden verborgen gehouden achter de psychiatrische terminologie van waanvoorstellingen, zinsbegoocheling en psychodynamisch onderzoek, maar zijn actiever dan ooit ervoor. Geestelijke beïnvloeding betekent dat het menselijke gedrag eveneens parapsychodynamisch is. We moeten niet onrechtmatig bezorgd zijn over de werking van hun invloed op ons, maar enkel de genezende maatregelen aanvaarden die zijn voorgeschreven door de Moeder van Genade, want zoals er "verleiders" zijn, zijn er eveneens "helpers," de engelen. Een geloof in het bestaan van kwade geesten zonder een gelijkaardig geloof in goede geesten en de Heilige Geest, kan ongezonder zijn. Rechtschapen geesten kunnen kwade geesten gemakkelijk uitschakelen, want er zijn meer engelen dan sterren in de hemel. Onze Lieve Vrouw roept ons op tot een algemene bevrijding van ons gevangenschap door satan en zijn soldaten, door het gebed en het vasten.

Maria heeft de spirituele oorzaak van ziekten herbevestigd en dit telelhamelijke concept wint terrein in wetenschappelijke kringen. Volgens deze notie kan een lichamelijke ziekte gelijkstaan met het weerstand bieden aan een telepatische boodschap. Dit concept kan zelfs worden uitgebreid naar sommige tegenvallers in uw leven. In eenvoudige fysieke termen is het telelhamelijke concept analoog aan het gooien van een licht voorwerp naar een in gedachten verzonken persoon die niet luistert naar mondelinge boodschappen die hem uitnodigen om hier een meer dringende aandacht aan te besteden. Wanneer de Arme Zielen niet kunnen in contact treden met de levenden, gebruiken ze gewoonlijk natuurlijke middelen, zonder dat deze echter geestelijke vernietigend werken. Psycholhamelijke en telelhamelijke omstandigheden krijgen gemakkelijk een verkeerde diagnose en hier zou ik ook de lezer willen waarschuwen om de natuurlijke oorzaak van de ziekten niet te veronachtzamen, maar tegelijkertijd beide van de bovenstaande omstandigheden te erkennen. Het is in deze richting van onderzoek dat het moedige werk van Dr. McAll zo'n grote waarde heeft. Geen van de medische noties kan het raadsel van het geestelijke en het lichamelijke lijden volledig ontrafelen. Dikwijls zijn er voorouderlijke zonden rond betrokken en biedt de het gezegde "hij is blind omdat Gods werk in hem zou kunnen worden gezien," de enige, uiteindelijke verklaring. De Heilige apostel Paulus stelde zich ook de vraag rond de lonende opzoeking over voorouderlijke tekortkomingen in zijn onderrichtende brief aan Timotheus. Het telelhamelijke concept kan soms allen de "voorouderlijke roep" inhouden en niet de gevolgen van hun aardse misdaden. De. McAlls notie van de wraakzuchtende, zwervende zielen leggen sommige van de onuitsprekelijke menselijke pijnen uit. Het is eveneens een hoogst bruikbaar concept in deze overgangperiode van het wetenschappelijk ontkennen van het bestaan van negatieve entiteiten naar het betere, maar het meer beangstigende begrijpen van de kwade wegen van de ongekende geestelijke wereld, terwijl de geestelijken die zich bezighouden rond het genezen van de stamboom aan de families meer inzicht hebben verleend op het paranormale vlak.

Aan Medjugorje en Maria's kijk op depressies zou meer belang moeten worden gehecht door de medische kringen. Depressiviteit is tijdrovend geworden en een enorme financiële last voor het gezondheidssysteem. De ziekte is enkel "een gemeenschappelijke koudheid van de geest" en kan een proces van ontwikkeling betekenen, maar kan eveneens potentieel gevaarlijk zijn wanneer de persoon zelfmoordneigingen heeft. Psychoanalytici hebben gepoogd om traumatische gebeurtenissen uit het verleden naar boven te brengen om zo de oorzaak te kunnen vinden van de depressie. Wanneer herinneringen zich blijven herhalen en zich vermenigvuldigen en zo meer nadrukkelijk worden moeten we denken aan Onze Lieve Vrouw die ons meerdere malen heeft gewaarschuwd over de tirannie van de herinneringen. Biochemici proberen een chemische oorzaak te vinden voor de ziekte en hebben resultaat opgeleverd bij enkele waardevolle theorieën, maar blijven uiteindelijk enkel strohalmen in de

wind. In zuivere medische termen wordt een depressie verklaard als een ingewikkelde, prikkeloverdragende ziekte van de zenuwen. Biologische psychiaters kunnen een aantal gevallen aantonen waar de oorsprong ligt bij biochemische veranderingen, maar een andere kijk is dat dergelijke veranderingen enkel bij lang bestaande depressies kunnen worden aangetoond. Het chemische verdedigingsapparaat in het hersenen kan bij mensen ook aangetast worden door het verouderingsproces. De indeling van depressieve ziekten en diverse andere psychiatrische aandoeningen is nog steeds een onuitgemaakt punt. Een depressieve ziekte kan het gevolg zijn van de optelsom van een aantal negatieve levenservaringen, samen met een onopgelost angst- en schuldgevoelen, die voortdurend de chemische werking van de hersenen verstoren en daardoor biologische symptomen voortbrengen. Met andere woorden begint de depressie vanaf de kinderjaren en als deze niet kan worden geneutraliseerd, zal deze tijdens het leven vooruitgang maken. Er wordt ook uitgelegd dat een depressie de nasleep kan zijn van een cognitieve revolutie in het brein. Aldus heeft een depressie zowel een biologisch als een cognitief aspect.

De Koningin van de Vrede heeft "agent blue" [ontbladeringsmiddel dat cyanide bevat en dat gebruikt werd tijdens de oorlog in Vietnam] uitgesloten, toen ze waarschuwde dat negatieve entiteiten aan de oorzaak liggen van depressies. Deze neerslachtige patiënten zijn enkel de gewonde soldaten van een geestelijke strijd en verdienen meer begrip en eerbied. Een neerslachtige persoon kan dichterbij God komen als hij zich in een staat van lijden bevindt. Over deze gedachtegang heeft een bedevaarder ooit aan Mirjana Dragicevic, een zienster uit Medjugorje, de vraag gesteld of hij ziek was geworden vanwege feit dat hij een "slechte Christen" was geworden. Mirjana's antwoord was echter het tegenovergestelde van wat de pelgrim dacht en dat hij precies ziek was geworden omdat hij een "Goede Christen" was. Depressiviteit kan zelfs een laatste geestelijk verdedigingsmiddel zijn tegen verder geestelijke aanvallen. Mijn ervaring in de psychiatrie in twee culturen heeft mij aangetoond dat vele van de depressieve patiënten blijkbaar in de val zijn gelokt in een menselijk netwerk van manipulaties. Deze sociologische invloeden zijn dooreengevlochten met de psychologische en de spirituele factoren die een depressie veroorzaken. Als deze spirituele opvattingen worden aanvaard, wordt het zonneklaar dat depressies een gezamenlijke menselijke verantwoordelijkheid als oorzaak hebben, en tijdens deze dagen van een nieuwe wereldorde, meer een maatschappelijke oorzaak hebben als een louter technologische. Een depressie is een psycho-bio-socio-spirituele omstandigheid en de biologische facetten van dit wereldwijde fenomeen mogen niet worden onderschat. Laat ons hopen dat de verdere onderzoeken meer licht zullen werpen in de gedetailleerde biochemische facetten van depressieve ziekten. De Arme Zielen hebben aan Maria Simma medegedeeld dat 60 procent van de depressies een geestelijke oorsprong hebben en zo hebben de biochemisch gerichte medische wetenschappers ruimte genoeg om de chemische theorieën aan te passen.

De Arme Zielen die Maria Simma bezoeken, zijn uitgekozen door de Moeder van Genade. Hun bezoek heeft een bijzonder doel en mogen niet worden verward met accidentele verschijningen waarvan sprake is in de paranormale literatuur. Spontane verschijningen zijn nog steeds een onderwerp van controverse daar er, buiten de overlevingshypothese, diverse ingewikkelde parapsychologische verklaringen zijn voor dit verschijnsel. Gezamenlijke verschijningen kunnen niet worden afgedaan met de telepathische veronderstelling over verschijningen en zijn objectief en paranormaal. Over accidentele verschijningen is men eerder zwijgzaam. Het haalt zelden het nieuws. Voor een onbekende reden is hun vermogen tot verbale communicatie beperkt, daar waar de Arme Zielen, die Maria Simma bezoeken, zowel kunnen spreken als horen. Dit is, denk ik, een te onderscheiden aspect tussen accidentele en doelmatige verschijningen zoals deze van de Arme Zielen. Simma's unieke

ervaringen zullen de algehele vrees voor hemelse bezoeken doen afnemen. Een geloof in doelmatige verschijningen zoals deze die in dit boek worden beschreven kan een doorbraak betekenen in het scepticisme over religieuze verschijningen en niet genegen mensen helpen om plaats te geven aan het begrip Mariaverschijningen in hun wetenschappelijke denken. Studies rond verschijningen worden dikwijls versierd met de nodige volkskunde, maar dit boek heeft er een eerbiedwaardig onderzoeksvoorwerp van gemaakt en zal er toe bijdragen om ze op dezelfde hoogte te brengen als normale wetenschappelijke onderzoeken.

Hierna volgen zes veel verbreide theorieën over verschijningen in de wetenschappelijke en parapsychologische literatuur:

- De dromers: Deze theorie ondersteunt het standpunt dat de "verschijner" een beeld van zichzelf ontwikkelt in het geheugen van de waarnemer, die dan een geestesverschijning krijgt te zien. De onstoffelijke persoonlijkheid is aanwezig op de verschijningsplaats, maar de ziener kan de ziel van "verschijner" niet waarnemen.
- Het etherische lichaam: Deze theorie beweert dat het astrale lichaam van de "verschijner", via de normale zintuigen, als een verschijning wordt waargenomen.
- ESP-PK: hier is de "verschijner" aanwezig op de natuurlijke plaats. De extra zintuiglijke waarnemingskrachten van de ziener, tezamen met de psychokinetische krachten van de "verschijner" resulteert in het zin van de verschijning. Hier zijn zowel de paranormale voorstelling als de voorstelling via de normale zintuigen aan het werk. In beschouw deze theorie als een goede regel in het verklaren van ware verschijningsgebeurtenissen.
- Retro: Deze theorie veronderstelt dat bepaalde verschijningen enkel de buitenzintuiglijke waarneming is van het verleden van de ziener.
- Helderziendheid: De voorstanders van deze theorie geloven dat de verschijning alleen maar wordt geschapen door de waarnemer, door het gebruik van zijn eigen "helderziende" indruk van de "verschijner."
- Telepatie: Volgens deze theorie gebeurt de verschijning enkel in de geest van de waarnemer, maar deze theorie geeft geen antwoord op "collectieve waarnemingen."

In de parapsychologie is een "gelegenheidsbezoeker" iemand die volledig onbekend is aan het medium en de deelnemers op het ogenblik van het gesprek, en er wordt een grote waarde gehecht aan het onderzoek van het postmortale voortbestaan. Simma's hemelse bezoekers zijn blijkbaar gelijkaardig aan deze "gelegenheidsbezoekers." Het is de onbekendheid van de bezoekers die deze verschijningen meer buitengewoon maakt. Hier is diegene die verschijnt bij verschillende gelegenheden telkens een andere personaliteit en ook volledig onbekend aan de waarnemer. Tegengesteld aan mediums, geeft Simma niet de aanzet tot de geestelijke verbinding, maar blijft zij enkel een waarneemster op een heel gebruikelijke en natuurlijke wijze, zonder over te gaan naar een gewijzigde staat van bewustzijn. Hiermee bevestig ik dus dat ze niet handelt als een medium. De ervaringen en de verbindingsinstrumenten kunnen vals zijn wanneer deze zelf worden opgewekt [via een medium]. De kerk waarschuwt tegen door de mens veroorzaakte contacten, maar Simma's ervaringen vallen bijlange niet onder deze categorie. Simma ziet de verschijningsfiguur in de objectieve ruimte zonder over te gaan in een toenemende staat van aandacht, een daarvoor is hier de veronderstelling van een "zelfhypnose" een heel zwak tegenargument. De onbekendheid, de veranderende identiteit en het veelvoud aan verschijnende persoonlijkheden verdedigt op zichzelf haar hemelse ervaringen vanuit een andere verklaring dan deze gebaseerd op de zelfhypnose.

Het onderzoekende gedrag van de Maria's hemelse bezoekers en het verschaffen van de gevraagde informatie over anderen na een sluimerende periode wordt niet waargenomen in enige vorm van ware en onware hallucinerende ervaringen. Het is juist dat onechte hallucinaties voor het merendeel visueel zijn, maar ze zijn een kenmerkende eigenschap van ingewikkelde taferelen of actiefragmenten die herhalend en stereotype zijn en die dikwijls taferelen weergeeft van ware gebeurtenissen met een emotionele betekenis uit het verleden van de persoon. Simma's ervaringen zijn totaal verschillend van deze bewering omtrent onechte hallucinaties.

Ook bestaat er een veel verbreide misvatting dat parapsychologie, de moderne term voor geestelijke studies, een vervangmiddel is voor godsdienst. Parapsychologie is geconcentreerd op de geest, terwijl de godsdienst geconcentreerd is op God. Spiritualisme houdt beginselen en praktijken in die gebaseerd zijn op het geloof van het voortbestaan na de persoonlijke lichamelijke vernietiging, alsmede een verbinding tussen de levende en de dode, gewoonlijk via een medium, maar zonder een Schepper. Terwijl zowel parapsychologie als spiritualisme zonder een God werken, zijn beide sterk tegengesteld aan elkaar. Er moet dus de nadruk op worden gelegd dat een medium zich in een "trance" bevindt terwijl ze pogen contact op te nemen met de onstoffelijke wereld. Simma's bewustzijn blijft onveranderlijk en zo mogen haar verschijningservaringen dus niet worden verward met deze van een medium die overgaat in trance. Er wordt eveneens beweerd dat nieuwsgierigheid naar paranormale fenomenen zonder enige mystieke kwaliteiten de mensen kunnen in verwarring brengen en hen verwijderen van de ware geestelijke en mystieke doelstellingen van de godsdienst. In dit opzicht levert "Get us out of here!!" een waardevolle bijdrage.

Tijdens de laatste vier decennia zijn een heel wat boeken en artikelen verschenen over het voortbestaan van de mens na de ontbinding van het stoffelijke lichaam. Jammerlijk komen vele van deze resultaten van stuurlied die zich aan wal bevinden en fictie zijn en zo kunnen leiden tot een intellectueel Disneyland. De wetenschappelijke beloften van leven na de dood zijn, zonder uitzondering, ultra optimistisch zonder een duidelijk ondersteunende bewijsvorming. En dus is het alleszins welgekomen om een bijdrage te hebben zoals deze van Maria Simma, die zonder materialistische, maar enkel met spirituele motieven, graag haar bijdrage levert aan de menselijke maatschappij.

Parapsychologie heeft het voordeel om magische geloof uit het ware mysticisme weer te geven, maar houdt anderzijds het risico in om opnieuw de overvloed aan bijgeloof te stimuleren. Op bewijs gericht onderzoek binnen de parapsychologie is onschadelijk en kan nuttig zijn, terwijl proces gericht onderzoek binnen de parapsychologie kan leiden tot het ontsluiten van vele, nieuwe en tot dusver onbekende vernietigende krachten.

Elke menselijke beoordeling over de toekomst is voorwaardelijk. De woorden van Onze Lieve Vrouw, gericht aan de herdertjes van Fatima in 1917: "In Fatima zullen de dogma's van het geloof altijd bewaard blijven," houden eveneens in dat het geloof breekbaar zal worden en zelfs verloren in vele gedeelten van de wereld tijdens de komende jaren. Zo is het logisch om denken dat de bovenvermelde kijk van een dreigende crisis in het geloof, waartoe pathologische wetenschappelijke ontwikkelingen, aanleiding kunnen geven, waarschijnlijk betrekking heeft op het onthullen van Fatima. Te Medjugorje heeft Onze Lieve Vrouw gewaarschuwd om niet te veel te blijven stilstaan bij toekomstige incidenten en zo ben ik voorzichtig om dit te uitvoerig te behandelen.

"Get us out of here!!", geschreven tegen de achtergrond van de Mariaverschijningen, zal van een onschatbare waarde blijken voor de huidige en toekomstige generaties die zullen worden overstelpd met onechte en opgeblazen wetenschappelijke literatuur over het leven na de dood en de spirituele wereld en zal de lezers overtuigen om toevlucht te zoeken onder de mantel van de Moeder van de Redder. Het zal een van de werktuigen zijn van de theïstische metapsychiatrie, gebaseerd op Mariaverschijningen, om de ontwikkelingen in de parawetenschappen bij te sturen.

Tijdens de analyse van het paranormale fenomeen zijn er barsten en met elkaar in verband staande feiten die aanvullend zijn, maar de gaten worden gevuld naarmate het onderzoek vordert. Als er aan de barsten overmatige aandacht wordt geschonken, kunnen bepaalde feiten over het hoofd gezien worden en kan dit leiden tot een vertragingproces in de besluitvorming. Er is maar een dunne marge tussen de wetenschappelijke analyse en de wetenschappelijke ontleding, wat in het bijzonder zo is bij een delicaat onderwerp als de verschijningsservaringen. Vandaag kijkt iedereen door het hetzelfde kijkgat en gaat hij de identiteit na van de bezoeker, nog voor de deur wordt geopend. Maria heeft haar unieke persoonlijke ervaringen voor zichzelf op een heel strikte manier gestuurd, zowel objectief als subjectief, alvorens ze begon met het verwelkomen van haar hemelse bezoekers. Men mag niet vergeten dat de boodschappen van de Arme Zielen belangrijker zijn dan het bezoek zelf.

Deze verschijningen vonden plaats in de Oostenrijkse culturele sfeer. De kijk dat de cultuur de verschijning uitbeeldt en de verschijningen zich aanpassen aan de cultuur zijn waarschijnlijk gegrond in het vroege stadium van een verschijning. De waarheid kan ook zijn dat een gunstig gezinde cultuur een paranormale gebeurtenis gemakkelijker doet plaatsvinden dan elders. De visionaire ervaringen van deze reeds oudere, Oostenrijkse dame, zijn de culturele onderdelen en grenzen reeds ontgroeid. Simma heeft geen dagboek bijgehouden over haar ervaringen met de Arme Zielen, zoals ze ook nooit voor zichzelf de bedoeling had om deze naar buiten te brengen, naar de wereldgemeenschap. Op deze wijze zijn de antwoorden op de vragen van de auteur uiteraard vermengd met haar eigen innerlijke psychologische wijsheid en terwijl ze een eerlijk instrument is in het overbrengen van de boodschappen van de Arme Zielen, kan Maria, zoals elke sterfelijk persoon, fouten maken. Vele van de onderzoeken in de parapsychologie beëindigen, zijn voorwaardelijk gebaseerd op de betrouwbaarheid van de waarnemers en de informanten. De waarnemer en de informant van het paranormale, zoals de mystieke ervaringen beschreven in "Get us out of here!!" zijn betrouwbaar en waarom zouden wij twijfelen in het vertrouwen van deze hemelse bezoekers en van Maria Simma? Toen ik haar in januari 1995 ontmoette in haar huis in de bergachtige dorp, kreeg ik de indruk alsof ik had te maken met een goudmijn van spirituele wijsheid. Haar ontmoetingen met de Heilige Zielen zijn, maar mijn gevoel, een aanvulling bij de Mariaverschijningen van de recente tijden. Ook al zegt het Bijbelse geloof dat we enkel maar zeker zullen weten of we gered zijn, na het laatste oordeel, heeft Onze Lieve Vrouw ons informatie gegeven over de geestelijke staat van een aantal overleden mensen in haar verschijningen, zowel te Fatima als te Medjugorje. Deze ondersteunen en rechtvaardigen Simma's informatie over de verblijfplaats van een aantal onstoffelijke zielen in de geestelijke wereld.

De bevestigingen van de Arme Zielen via Maria Simma over de geestelijke aspecten die zijn betrokken in strijdige levensgebeurtenissen van de auteur, zowel voor als tijdens zijn voorbereiding van het boek, zijn op zichzelf illustratief voor de totstandbrenging van de "paranormale driehoek." Ieder van ons moet doorheen negatieve hindernissen gaan in onze strijd om onze gunstige positieve doelen te bekomen. Echter, hoe waarachtiger, zuiverder,

dieper en dus meer genezend deze positieve doelen worden, des te meer zullen de "verleiders" proberen de ontwerpers te kwellen. Omdat dit boek een zo sterk tegengewicht vormt voor de richting die de meest invloedrijke denkers van de wereld hebben genomen, probeerden de "verleiders" een verbazingwekkend aantal variëteiten uit om de auteur, zijn geliefden en zijn werk te beschadigen. De toewijding van de schrijver voor "Get us out of here!!" is, naar ik geloof, heel toepasselijk, want de "verleiders" zullen er alles aan doen om de vermaarde wetenschappers van vandaag aan hun zijde te houden, waarvan de meesten onder hen niet gespaard zullen blijven van Gods verheven liefde voor hen of de weg van de waarheid van de liefdevolle Schepper.

Toch keken de Arme Zielen en de helpers, begeleid door de Koningin van de Vrede, de Moeder van genade en de Koningin der Engelen, nauwgezet toe en reageerden ze, zoals reeds eerder vermeld, terwijl de "verleiders" doorgingen met het veroorzaken van pijnlijke scheuringen tussen de goede mensen die in alle eer en geweten en in waarheid, de auteur begeleidden. Daarom is de getuigenis van de schrijver een uitzonderlijk duidelijk en aldus waardevolle weerspiegeling van het parapsycho-dynamische in ons alledaagse leven.

Dr. J. Paul Pandarakalam
Psychiater
Billinge Hospital
Wigan, Engeland.

Dr. James Paul Pandarakalam is de oprichter van de Theïstische Metapsychiatrie en interim voorzitter van de Theïstische Matapsychiatrische Vredesorganisatie en een buitengewoon medewerker van de Amerikaanse Vereniging voor Wetenschappelijke Verklaringen. Hij is de schrijver van een parapsychologische studie over Medjugorje, "Like a Heavenly Breeze."

Hoofdstuk 2. De ontmoeting

Maria Simma is een hele zeldzaam uniek begaafde vrouw. Zij heeft nooit getwijfeld aan haar vastberadenheid, noch aan haar inzicht, ondanks levenslange misvattingen. Haar eenzaam spoor heeft geleid tot een oogst dat enkel kan worden begrepen door de sluier die ons scheidt van de eeuwigheid. Terwijl voor de meesten van ons de regels tellen die door de Heer Jezus zijn vastgelegd: vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan [Mattheus 7:7] en we bij onze scholing op dat gebied omzichtig moeten luisteren naar de gaven die wij ontwikkelen, heeft Maria nooit om deze gave gevraagd. En voor ons zijn ze als een geschenk.

Voor de meeste mensen van vandaag is het gebed, als er al een is, er een van een aantal vluchtige woorden, om dan ons haastig leven verder te leiden. Maar door vrijwillig stil te zitten en te luisteren, onze gedachten te noteren, de dingen anders te bekijken, de verbeelding te laten spreken, treden we de volledig andere wereld binnen van de liefdevolle God met zijn plannen. Terwijl we dit in vertrouwen ontdekken, zien we dat er een onmetelijke wereld is van eeuwigheid overal rondom ons.

Ik kom westwaarts uit de Arlberg tunnel en bevind mij al gauw op een andere snelweg richting Feldkirch in de meest westelijk gelegen provincie van Oostenrijk, Vorarlberg. Indien mijn bestemming verder had gelegen, zou ik terechtgekomen zijn in Zwitserland of Lichtenstein, maar nu zocht ik naar de uitrit voor de Grosseswalser Vallei. Een beetje voorbij Bludenz sla ik af en rijd ik noordwaarts langs kleine landelijke wegen.

Spoedig bevind ik mij op een steile en smalle weg die slingert langs de noordzijde van een prachtige Alpenvallei. Ik rij langs sparrenbomen, en merk stevige ijzeren hekken op die dienen om mogelijke lawines tegen te houden. Bij elke grote bocht of helling, bevindt er zich een overdekt, houten hutje met "splitt", een mengeling van zand en zout. Het doet me denken aan de strenge winters die de boeren op deze hoogte hebben te verduren. Nu is het lente en de sneeuw is weggesmolten, maar men ziet nog steeds de sporen van de recente erosie dat het stromend water van de bergen de laatste weken heeft veroorzaakt.

Elk dorp waar ik langs ga heeft een kerk in het centrum, dikwijls met een lange, rechte spits. Aan beide zijden van de vallei ziet men koeien met grote bellen. Zij lopen langs de hellingen en grazen het jonge, groene gras weg. Ik ga hoger en hogerop, dieper in de bergen. Mensen uit de stad vertellen soms grapjes over de dorpsbewoners: ze kunnen niet tot beneden gaan naar de vlakke vallei, omdat hun ene been aanzienlijk langer is dan hun andere. Langs de kant van de baan zien de laatste, weinige witte of paarse krokussen er vermoeid uit, nadat ze hun weg hebben gebaad door de dode takken. In de verte ziet men rustige, mosgroene weiden omringd door kalkstenen en granieten pieken, waar men nog steeds resten van sneeuw ziet liggen tussen de schaduwrijke bergkloven. Nog steeds ga ik hogerop en geniet ik van de mooi ontworpen wegen van de Oostenrijkse ingenieurs.

De kinderen dragen rundleren rugzakken en met hun appelrode wangen lijken ze wel allen op elkaar, wanneer ze in kleine groepen van school naar huis wandelen. Wat verderop ligt een ander dorpje. Op het bord staat: Sonntag. Hier neem ik links een halsbrekende bocht naar de kerk toe. De laatste weg is zo steil dat ik in eerste versnelling moet. Er is geen enkel waarschuwbord te verkennen. Een ander voertuig kruisen zou een gewaagde onderneming zijn. De weg slingert rond de muur van het kerkhof en recht voor mij, tegen de helling aan, bevindt er zich een klein, gezellig chalethuisje.

Ik stap uit mijn wagen en hoor het gekakel van kippen op de achtergrond. Dit is het huis van Maria Simma. Ik bel aan en spoedig hoor ik een zanderige, maar warme en vriendelijke stem zeggen: "Ja, kommen Sie nur rauf." Ik ga de steile trap op tot een soort portaal en bevindt me nu op gelijke ooghoogte met de kerktoeren.

Maria is klein maar krachtig. Zij draagt een strakke, kleurrijke hoofddoek en achter haar brilglazen kan ik bemerken dat haar blauwe, kristallen ogen in die drieëntachtig jaar al heel wat hebben gezien. Aan de voordeur hangt een er houten bord met een gedicht in het Duits ingekerft: "Wer bei mir Kritik und Korrektur betreiben will betrete meine Wohnung nicht, den jeder hat in seinem Leben, auf sich seiber acht zu geben." Van op het kleine, zonnige balkon, leidt zij mij door een smalle, kleine gang naar de achterkamer. Wij nemen plaats op nogal wankelende stoelen. Zij zet zich neer met een lichte zucht.

Overal waar ik rondkijk zie ik beelden of portretten van de Heilige Maagd Maria, de Heilige Michaël en Sint Jozef en in elke plaats bevindt er zich minstens een kruisbeeld. We praten wat over het mooie weer en de vele sierlijke potten op het balkon, gevuld met bloemen of kruiden. Er heerst een behaaglijke keukengeur. Ik maak alles klaar voor de opname en ik maak haar duidelijk dat ik ons gesprek zal opnemen op band. Tussen ons staat er een kleine microfoon op tafel. Ik vraag haar of alles goed gaat.

Zij buigt voorover en neemt twee open dozen van onder de tafel en plaatst deze voor haar. Ze bevatten veders.

Maria: Dit zijn eendenvederen en wanneer ik er genoeg heb verkoop ik deze aan een kussenfabrikant hier beneden in de vallei. De boeren hier rond brengen mij hun pluimvee. Ik slacht ze en maak ze schoon. Ik mag de ingewanden en de veders houden. Ik kook de ingewanden en eet ze op en de veders verkoop ik. Dit werk kan ik doen als ik lange tijd tegen de mensen moet spreken, en ik weet dat dit gesprek een tijdje kan duren.

Nicky: Ja, ik heb vele vragen. Laat ons zo lang mogelijk doorgaan. Is dat goed voor u?

Maria: Uiteraard.

Nicky: Eerst wens ik u te bedanken voor uw tijd. Ik weet zeker dat reeds vele mensen u vragen zijn komen stellen tijdens al die jaren.

Maria: Ja, dat is zo, maar ik doe dit graag omdat ik weet dat vele mensen, door wat ik ze vertel, dichter tot God komen. Begin er dus maar mee. Ik zal mijn best doen om binnen het mogelijke een antwoord te geven.

Nicky: Kunt u ons iets vertellen uit uw kinderjaren en uw jeugd?

Maria: Drie keer wou ik in het klooster treden. Reeds als kind zei ik tegen mijn moeder dat ik nooit zou trouwen. Hierop antwoordde ze: "Wacht maar tot u twintig bent, ik zal het u dan nogmaals vragen." Ik zei: "Neen, moeder, dat gaat u niet meemaken, want dit zit diep in mij. Ofwel ga ik naar een klooster ofwel ga ik elders in de wereld werken waar ik anderen kan helpen."

Het was mijn moeder die steeds zich veel bekommerde om de arme zielen en zelfs als een schoolmeisje deed ik reeds veel voor hen. Later besliste ik eenvoudig om alles voor hen te doen. Toen ik dus de school verliet, dacht ik: "Goed zo, nu ga ik naar het klooster. Misschien is het dat wat God van mij verlangt."

En zo trad ik op mijn zeventiende het klooster binnen van het Hart van Jezus in Hall, Tirol. Reeds na de eerste zes maanden zeiden ze: "Wij zeggen het u liever rechtuit: u bent lichamelijk te zwak voor de orde." Op mij zesde kreeg ik een borstvlies- en een longontsteking en daardoor was ik lichamelijk achterop. Toen ik na een jaar terugging, zei Moeder Overste opnieuw tot mij: "Ik ben er zeker van dat u een religieuze roeping hebt, maar wacht nog een drietal jaar tot u sterk genoeg bent en treedt dan toe tot een gemakkelijker Orde, misschien een gesloten gemeenschap." Van toen af zei ik altijd: "een besloten Orde of anders niets. Neen, ik ga niet wachten. Ik wens onmiddellijk te gaan."

Het tweede Klooster was in Thalbach, nabij Bregenz, bij de Dominicanessen. Na amper een week zeiden ze: "U bent lichamelijk veel te zwak voor ons. U moet opnieuw gaan." Daarop hoorde ik van de Missiezusters. "De Missie, daar wou ik heen. Daarom waren de twee vorige niet goed." En zo schreef in mij in bij de Franciscaner zusters in Gossau, Zwitserland. "Ja, u kunt komen." Maar ik vertelde hen ook dat ik reeds door twee andere Orden was afgezegd. En zo koos ik steeds voor het zwaarste werk en de andere novicen vroegen: "Waarom doet u dat helemaal alleen? Wij zouden daarvoor niet kiezen." En ik zei: "Kijk maar, de Heer zal mij helpen, ik zal alles doen wat ze me geven." Op een zekere dag werd er mij gezegd: "Vandaag kunt u hier blijven en lichter werk doen." Hierop dacht ik: "ofwel moet ik opnieuw weg ofwel hebben ze gezien dat ik het werk aankon." Maar toen de overste van de novicen naar beneden kwam, keek zij mij met zo'n medelijden aan dat ik het antwoord onmiddellijk wist. Ze kwam tot mij: "Ik moet u iets vertellen." Ik zei: "Ja, ik weet het, ik moet opnieuw gaan?" Hierop gaf zij als antwoord: "Wie heeft u dit reeds verteld?" Alweer ik: "Niemand, ik zag het aan u." "Ja, u bent te zwak voor ons." En zo nam ik zelf de beslissing dat ik daar niet kon blijven en dat ik niet meer naar het klooster zou gaan. Dat het niet de wil van God was dat ik zou toetreden in een klooster. En ik moet er bij vertellen dat mijn ziel van dan af heel wat leed. Ik werd ongeduldig en zei tot God: "God, het zal Uw fout zijn als ik Uw wil niet kan doen." Maar wat ik niet wist is dat we geen mirakels aan Hem moeten vragen. Ik was nog jong. Ik dacht dikwijls dat God mij wou laten zien wat Hij van mij verlangde, maar ik kon het niet zien. Ik bleef hopen dat de dag zou komen dat ik een ergens een weggestoken handschrift van God zou vinden.

Nicky: Maria, u zei reeds dat uw moeder heel bezorgd was voor de arme zielen. Wie zijn de arme zielen en wat bedoelt u als u zegt dat ze heel bezorgd was voor hen?

Maria: De arme zielen zijn de zielen van de overledenen die de Hemel nog niet hebben bereikt, de zielen die nog steeds in het vagevuur zijn. In andere delen van de wereld noemt men ze "heilige" of "gekozen zielen" en deze termen zijn Bijbels gezien juister dan "arme zielen." Maar "arm" is ook juist, omdat ze voor honderd procent afhankelijk zijn van ons en de armen zijn werkelijk afhankelijk van de anderen.

In elk geval, mijn moeder bad heel wat voor hen, deed heel wat liefdevolle dingen voor hen en ze lagen haar altijd nauw aan het hart. Zij vertelde altijd aan ons, haar kinderen, dat als we ooit hulp zouden nodig hebben bij iets, we dit aan de arme zielen moesten opdragen, omdat ze ons meest dankbare helpers zijn. Mijn moeder hield ook erg veel van Jean Marie Vianney, de pastoor van Ars-sur-Formans. Vandaag ben ik er bijna zeker van dat mijn moeder met deze zielen ook een soort ervaring moet hebben gehad, maar dit altijd voor ons geheim heeft gehouden.

En zo, toen alles begon in 1940, wist ik al gauw dat het dit was dat God met mij voor had. De eerste ziel kwam tot mij toen ik vijftientig jaar oud was. Tot dan liet de Heer mij wachten.

Nicky: U zei dat er een overleden ziel tot u kwam. Bedoelt u dat deze ziel u in uw kamer kwam bezoeken?

Maria: Ja, en dat doen ze tot op de dag van vandaag. Van 1940, toen alles begon, tot in 1953, kwamen er slechts een twee- tot drietal zielen langs per jaar en de meeste van hen kwamen tijdens de maand november. Ik werkte toen thuis of met kinderen en ook was ik meid op een boerderij in Duitsland en daarna hier op een boerderij in de buurt. Maar in het Mariajaar 1954 kreeg ik elke nacht bezoek van een ziel. En ook wanneer het op mijn gezondheid aankomt, moet ik toegeven en God dankbaar zijn dat mijn gezondheid er door dit werk op vooruitging. Soms, wanneer het druk is, trek ik mij wat terug, maar over het algemeen was ik steeds gezond. En hoe dikwijls ben ik dankbaar geweest dat Hij me niet doen intreden heeft in een klooster! God geeft ons steeds Zijn wil te kennen.

Reeds vele jaren lang geeft ik nu lezingen. Een Duitse vrouw organiseert deze lezingen en rijdt mij er ook heen. Zij belt mij en zegt: is het mogelijk voor u op deze of andere dag om naar dit of dat dorp te gaan. Reeds van bij de eerste keer had ik een dubbele afspraak gemaakt en kon ik niet op de afspraak zijn omdat er iemand naar hier kwam. De meeste van de lezingen worden heel goed ontvangen, maar de moderne priesters hebben het niet zo voor mij. Het zijn meestal de oudere priesters die elk woord geloven dat ik zeg.

Nicky: Waarom denkt u dat dit u overkwam?

Maria: Dat kan ik niet exact verklaren. Zoals ik reeds heb gezegd, was het steeds mijn wil om mijn leven aan God te schenken en daarom werd het gebed heel belangrijk voor mij, en zo bad ik veel en deed ik ook veel andere dingen voor de arme zielen in het Vagevuur. Toen deed ik ook een belofte aan Onze Lieve Vrouw om een lijdende ziel te zijn, vooral voor de arme zielen. Misschien heeft het daar mee te maken. Ja, dat zal er wel iets mee te maken hebben.

Nicky: En wat soort en hoeveel scholing hebt u gehad?

Maria: Enkel de lagere school. In die jaren moest men nog niet langer naar school gaan en thuis waren we arm.

Nicky: Op welke leeftijd zag u dus de binnenkant van de school voor het laatst?

Maria: Elf, neen twaalf jaar. Ja, ik was twaalf jaar toen ik voor altijd de school verliet.

Nicky: En hoeveel kinderen waren er in uw familie?

Maria: Ik was de tweede van acht kinderen en we konden ons zeker niets meer veroorloven dan de lagere school. Ik herinner mij dat het ontbijt en het middageten meestal bestond uit enkel soep en brood.

Nicky: Ik vraag u om uw scholing omdat ik denk dat het belangrijk is voor mij om mij een idee te kunnen vormen waar uw antwoorden van komen. Of ze van de zielen komen die u bezoeken, of met andere woorden bovennatuurlijk zijn, of ze eerder uw eigen mening zijn die u door uw vorming, ervaring en de invloed van diegenen rondom u hebt opgedaan. Wil u mij duidelijk vertellen waar uw antwoorden vandaan komen?

Maria: Ja, ik begrijp het. Mijn hele leven draait rond deze ervaringen, maar ik begrijp uw zorg. Als ik zeg, de arme zielen hebben gezegd ... dan is het zo. Als ik dit niet laat voorafgaan, mag u aannemen dat het mijn mening is. Maar alstublieft, u helpt mij ook hiermee als u niet volledig zeker bent. Soms kan ik vergeten dit er te laten aan voorafgaan, omdat ik deze dagen zo'n drietal ontmoetingen heb van zielen per week en dit zijn, zoals men

zou zeggen, mijn meeste ontmoetingen met andere zielen. Tijdens de week zie ik amper een levende ziel, behalve wat burens hier en in de kerk en de pastoor. Ik leef hier alleen en de meeste van mijn gasten die met namen, vragen of toestanden komen hebben gebeden of andere hulp nodig, en gewoonlijk komen ze van ver.

Nicky: Ik mag dus aannemen dat, afgaande op uw eerdere geringe scholing en uw nederig, eenvoudig en stil afgesloten leven hier, wat u mij vertelt voor het grootste gedeelte gebaseerd is op wat de bezoekende zielen u hebben gezegd?

Maria: Ja.

Hoofdstuk 3. Het Vagevuur

Nicky: Vertel ons, wat is het Vagevuur precies?

Maria: Het Vagevuur is een plaats en een omstandigheid die elke ziel ervaart die nog dingen moet goedmaken en herstel voor de zonden moet doen die het heeft begaan tijdens het leven, alvorens het Jezus kan vervoegen in de Hemel. Er wordt vandaag heel weinig over nagedacht en wanneer er weinig wordt over nagedacht heeft dit tot gevolg dat veel meer mensen op eigen initiatief beginnen nieuwsgierig te worden en zonder geestelijke begeleiding kan dit heel gemakkelijk leiden tot het occulte. Gewoonlijk wordt er gezegd dat het Vagevuur enkel een omstandigheid is, maar dit is maar gedeeltelijk juist, want het is eveneens heel zeker een plaats. Het is ook een tijd van wachten terwijl de ziel verlangt naar God. Dit verlangen naar Hem is hun grootste lijden. Alle Arme Zielen ervaren dit, ongeacht op welk niveau van het Vagevuur ze zich bevinden.

Er zijn drie hoofdniveaus in het Vagevuur en ik ervaar de zielen die relatief weinig nodig hebben voor hun bevrijding tot de Hemel. Ik geloof dit om twee redenen.

De eerste is iets wat ik heb ervaren wanneer ik naar iemands huis werd geroepen die maar pas zijn echtgenote was verloren en waar er 6 nachts vreemde dingen gebeurden. Ik stemde er mee in om er de nacht door te brengen om te zien of ik kon helpen. Het duurde niet lang voor een luide slagen en dreunen uit de hal kwamen. Dan vroeg ik zoals gewoonlijk: "Wat kan ik voor u doen?" Maar de geluiden werden alsmaar heviger en luider toen er plots een groot beest verscheen dat ik nog nooit gezien had met daarachter een enorme slang die spoedig het beest volledig opat. Toen verdween het hele tafereel. Ik was wel geschrokken en tegen de tijd dat alles verdwenen was, liep het zweet me van het lichaam. Later beschreef ik dit voorval aan iemand die helemaal op de hoogte is van dergelijke voorvallen en hij beschreef mij het eerste dier. Het was een nijlpaard dat symbool staat voor een onbuigzaam hart. Dit betekent niet dat de vrouw in het Vagevuur de gedaante van het nijlpaard had aangenomen. Het was enkel een wijze van voorstellen om de zaak duidelijker te begrijpen. Daarna heb ik gedurende een lange tijd gesproken met de weduwnaar en het werd mij al gauw duidelijk dat zijn vrouw er gedurende dertig jaar een vijandschap op nahield met een andere vrouw, ook al wou deze laatste niets liever dan vrede sluiten. Deze weigering om te vergeven bracht haar naar het laagste niveau van het Vagevuur, een niveau waaruit ik haar nog niet kon bevrijden.

De tweede reden waarom ik aanneem dat mijn ervaringen eerder met de zielen uit de hogere niveaus zijn, zijn dingen die beschreven staan in een dagboek van een Duitse Prinses uit de jaren 20. Gedurende jaren had zij ervaringen met zielen uit de laagste niveaus en de beschrijving van haar ervaringen zijn duidelijker meer monsterachtig en veel pijnlijker dat wat ik heb gezien.

Nicky: Zijn er nog verschillen tussen de hogere en de lagere niveaus van het Vagevuur?

Maria: In de laagste niveaus kan satan nog steeds de zielen aanvallen terwijl hij dat niet langer kan in de hogere niveaus. Het is waar dat we getest worden tijdens onze tijd hier op aarde en dit testen stopt bij onze dood. Maar die zielen in het derde en diepste niveau van het Vagevuur moeten hun zonden die ze hebben begaan uitboeten door onze gebeden. Missen en goede daden kunnen heilzaam zijn voor hen. En een gedeelte van hun lijden is dat ze nog steeds worden aangevallen door satan.

De vele lagen van het Vagevuur zijn verschillend zoals de ziekten op aarde verschillend kunnen zijn. Zo kan de ene ervaring er slechts een zijn van een irriterende vingernagel, terwijl

de andere het hele lichaam kan verteren als vuur. Dit vuur bestaat enkel in de lagere niveaus, niet in de hogere.

Nicky: Kunnen onze gebeden satan ervan weerhouden om de zielen uit het laagste niveau aan te vallen?

Maria: Ja en vooral wanneer we de tussenkomst vragen van de Aarstengel Michaël en andere engelen.

Nicky: Zijn er tussen deze drie hoofdniveaus nog andere niveaus?

Maria: Ja, er zijn een heel aantal verschillende lagen binnen de niveaus, omdat elke ziel die er binnentreedt anders is. Er is groot lijden en er is minder groot lijden en er is alles wat er tussenvalt. Er zijn waarschijnlijk zoveel lagen als er zielen zijn want elke ziel is anders, geen enkele ziel is gelijk aan elkaar.

Nicky: Wanneer de Arme Zielen lijden, ervaren ze dan op de ene of andere manier vreugde en hoop?

Maria: Ja. Geen enkele ziel wenst naar de aarde terug te keren omdat ze er zich bewust van zijn dat God voor hen veel klaarder is dan voor ons hier op aarde. Zij wensen nooit terug te keren naar de duisternis van de aarde.

Nicky: God plaatst de zielen dus ginds voor het herstel van hun zonden of voor bepaalde dingen die nog moeten worden goedgeemaakt?

Maria: Neen. Dit wordt meestal verkeerd gedacht en een valse leer als deze kunnen de mensen gemakkelijk op het verkeerde spoor zetten. God plaatst hen daar niet. Het zijn de zielen zelf die oordelen en zichzelf tot het gepaste niveau aanwijzen. Het zijn zij die wensen zichzelf te zuiveren alvorens ze zich bij God in de Hemel voegen. Het is heel belangrijk dat we ons bewust zijn van deze duidelijke waarheid over Gods liefde.

Nicky: Dus zijn het wij die zelf erkennen dat we nog niet rein zijn en daarvoor dienen gezuiverd te worden in het Vagevuur?

Maria: Ja, zo is het.

Nicky: Komen de zielen nooit in opstand tegen hun toestand? Zijn ze geduldig of wensen sommigen niet in de toestand te verkeren waarin zij zich bevinden?

Maria: Neen, zij zijn geduldig en zij wensen te lijden omdat ze weten dat ze hiermee alles kunnen aflossen. Zij worden gezuiverd om voor God te kunnen verschijnen in een volledig reine toestand. Hoe meer aflossing en boete er is, hoe reiner ze worden.

Nicky: Is het lijden in het Vagevuur groter dan het lijden hier op aarde?

Maria: Al bij al is het lijden groter en soms zelfs veel groter, vooral in het derde niveau, maar hun lijden is meer geestelijk dan ons geestelijk lijden.

Toen ik ooit aan een ziel vroeg waaruit zijn lijden precies bestond, vertelde hij mij dat het een heel persoonlijk lijden was. Zo moet bijvoorbeeld een vader die te lui was om voor zijn familie te werken en zijn familie hieronder leed, ginds een hele tijd werkend doorbrengen. Maar het lijden ginds zal veel groter zijn dan het lichaam te lijden zou hebben gehad door afdoende te werken hier op aarde. Ons lijden hier, ondanks dat het minder sterk is, is zoveel meer de moeite waard om onze zonden weg te zuiveren, dan ginds in het Vagevuur.

Nicky: Als het Vagevuur een plaats is, brengen de Arme Zielen dan hun tijd door op bijzondere plaatsen hier op aarde?

Maria: Ja, het heeft er van weg van ze het meeste verblijven rond het altaar of rond de plaats waar zij overleden zijn. Ik kende ooit een vrouw uit Liechtenstein die hen enkel zag vertoeven rond het altaar en toen ze daar niet langer waren, wist ze dat ze naar de Hemel waren opgestegen.

De zielen komen niet tot ons vanuit het Vagevuur, maar met het Vagevuur. Er zijn ginds zoveel verschillende plaatsen, niet een enkele plaats, en zoveel verschillende toestanden, niet een enkele toestand.

Nicky: Als het Vagevuur bestaat uit vele plaatsen of een ruimte plaats, dan zijn Hemel en hel ook plaatsen?

Maria: Ja, mijn geestelijke begeleider heeft mij deze vraag ooit gesteld en het antwoord was: ... het is verkeerd wat vele theologen vandaag onderwijzen dat Hemel, Vagevuur en hel louter toestanden zijn. Het zijn eveneens plaatsen.

Nicky: Hoe groot is de tijdspanne die de zielen ginds moeten zijn alvorens ze de Hemel kunnen binnengaan?

Maria: O, Dat kan erg verschillen. Soms slechts een half uur en andere voor de rest van hun tijd, tot de laatste dag! De zielen zeggen zelf dat het gemiddelde verblijf ongeveer veertig jaar is.

Nicky: Er zal dus een laatste dag zijn?

Maria: Ja.

Nicky: Kan een Arme Ziel andere zielen er rond zien en er mee in contact treden?

Maria: Ze zijn zich steeds bewust van de aanwezigheid van anderen en weten dat ze niet alleen zijn wanneer meerderen samen hebben gehandeld, maar ze treden slechts zelden in contact met elkaar.

Nicky: Maria, kunnen ze lezen?

Maria: Ja, ze kunnen lezen, maar geestelijk. Ik weet dit omdat, wanneer ze tot mij komen, ik de namen of vragen niet hoef af te lezen die ik voor hen heb opgeschreven. Ze pikken ze er gewoon zelf uit.

Nicky: In hoeverre zijn zij op de hoogte van hun familie?

Maria: Ik zou zeggen, over bijna alles. Zij zien ons de hele tijd, zij horen elk woord dat we spreken over hen en zij kennen ons lijden. Maar zij kennen niet onze gedachten. Ze wonen hun eigen begrafenis bij en kunnen duidelijk het onderscheid maken tussen wie er voor hen bidt en wie er enkel is om te worden gezien.

Nicky: Weten de zielen wat er gaat gebeuren in de wereld?

Maria: Ja, ze weten bepaalde dingen, maar niet alles. Ze weten wanneer er iets erg voor de deur staat. Gedurende vele jaren zeiden ze dat het "voor de deur stond," maar sinds mei 1993 gebruiken ze de uitdrukking "aan de deur." Het is steeds voor de bekering van de mensheid. In mindere mate vertellen ze dingen die verderaf verwijderd zijn. In de zomer van 1954 vertelden ze mij over de overstromingen die veel schade toebrachten in dit gebied. Ze vertelden me ook ooit, na een lawine, dat er zich nog steeds mensen levend onder de sneeuw lagen bevonden en toen bleven de reddingsploegen langer doorwerken dan gewoonlijk. Toen

konden ze nog mensen lokaliseren en redden tot twee dagen nadat de lawine had plaatsgevonden. Ik had hen beleefd gevraagd om verder te blijven zoeken.

Nicky: Er wordt gezegd dat "tijd" niet langer bestaat na dit leven, maar u zegt dat het Vagevuur een tijd is van verlangen naar God. Wil u dit duidelijker zeggen?

Maria: Het is juist dat na dit leven de tijd niet langer bestaat, maar als er ons wordt gezegd dat een ziel ginds zo lang moet lijden, wordt dat voor ons naar tijd vertaald. Ze kunnen zeggen of ze meer moeten lijden, dat ze nog niet kunnen worden "afgeleverd" in de Hemel of dat hun lijden is verzacht. Wanneer de tijd is gekomen, of wanneer een aantal Missen is opgedragen voor de zielen, staat dit symbool voor de hevigheid en de grootte van het lijden.

Nicky: Hebben de Arme Zielen een lichaam zoals wij hier hebben op aarde, of hebben zij een ander, geestelijk lichaam?

Maria: Zij zeggen dat zij er geen notie van hebben, maar ze hebben een herschapen lichaam en het kan de vorm aannemen van een genezen en menselijk lichaam.

Nicky: De zielen hebben spijt over de slechte dingen die ze hier hebben gedaan. Hebben zij ook spijt over dingen die zij niet hebben gedaan terwijl zij hier nog op aarde waren?

Maria: Ja, zeer veel. Zij hebben spijt over gemiste kansen om goed te doen voor God en hun medemens en ze zien ook welke vruchten dit eventueel zou hebben opgeleverd. Wanneer we sterven hebben we de kans niet meer om goede daden te verrichten. De Zielen in het Vagevuur kunnen niet langer dingen verdienen, zoals wij dat hier kunnen.

Er wordt ook gezegd dat de engelen ons hiervoor benijden, omdat wij nog goede daden kunnen doen voor God, terwijl zij dat niet langer meer kunnen doen of verdienen.

Nicky: Wat gebeurt er wanneer mensen, die weten dat het Vagevuur bestaat, blijven zondigen en denken dat het uiteindelijk allemaal niet zo slecht zal aflopen?

Maria: Zij zullen hier later veel spijt van hebben! Veel meer dan deze die dezelfde zonde begingen en zich niet bewust waren van het bestaan ervan.

Nicky: Wat is het grootste doel van alles wat u ervaart?

Maria: God heeft dit toegelaten zodat ik door mijn apostolaat anderen duidelijk kan doen begrijpen dat ons leven hier enkel dient tot het verdienen van de Hemel. Ons doel is om goed te zijn voor anderen en aldus God te vervoegen, zowel hier en nu als uiteindelijk in de eeuwigheid. Door dit te doen krijgt het leven een enorme meerwaarde voor iedereen en wordt de absurditeit van wat de grote meerderheid doet veel duidelijker. Het toont ons de immensheid van Gods liefde en de schitterende schoonheid dat het leven kan zijn wanneer we samen met Hem werken. De gave die mij is geschonken kan de anderen een duidelijk en uitgesproken richting in hun leven verlenen zodat zij zelf kunnen wensen om mee te werken aan Gods hemelse wil en de daaruit voortvloeiende schoonheid.

Nicky: Kunt u ons in een notendop vertellen wat uzelf heb geleerd uit al deze jaren van buitengewone ervaringen?

Maria: Om God met alle kracht lief te hebben.

Hoofdstuk 4. Simma's ondervindingen

Nicky: Maria, wat gebeurde er toen een ziel u voor de eerste maal bezocht?

Maria: De eerste keer werd ik wakker omdat er iemand heen en weer liep in mijn slaapkamer. Nu was ik nooit vlug bevreesd en ik zou het deze keer ook niet zijn geweest, tenzij er iemand op mij zou springen. En zo dacht ik: "Wie is dit?" Het een volledig vreemde die ongeduldig heen en weer liep aan de voet van mijn bed en ik riep het uit: "Hé, wie bent u?" Er kwam geen antwoord. Toen sprong ik uit het bed, liep ik naar hem toe en probeerde hem vast te grijpen en riep: "Nu, zie dat u hier weg komt. Ga weg! Dit is niet van u!" Maar er was niets! Toen dacht ik: "Ik heb niet gedroomd, ik zag en hoorde hem." Van zodra ik terug in bed was, gebeurde er opnieuw hetzelfde over en weer lopen. Opnieuw riep ik het uit: "Vertel me nu wie u bent en zie dat u hier weggaat!" Maar hij ging door alsof hij mij niet hoorde. Ik bekeek hem voor een tijdje, denkend: "Zolang hij niet dichterbij komt..." Toen stond ik opnieuw op en ging ik op mijn tenen naar hem toe, denkend: "Nu zal ik zien of ik hem kan tegenhouden." Maar opnieuw was er niets.

Tot hier wist ik nergens van en was ik erg verward. Was ik nog goed bij mijn hoofd? Toen legde ik mij opnieuw te rusten, maar kon niet meer in slaap vallen. Het lukte eenvoudig niet meer. De volgende dag ging ik vlug naar mijn priester en vertelde hem wat er gebeurd was: "Ik weet niet was er mijn gisterennacht is overkomen. Ben ik gek geworden?" Hierop antwoordde hij: "Waarom zou u gek geworden zijn? Als zoiets opnieuw gebeurd, vraag dan nooit meer wie hij is, maar eerder wat hij van u verlangt. Het kon een arme ziel geweest zijn." Ik antwoordde: "Als hij tot mij komt, moet het een aanverwant zijn." "Neen," zei mijn priester, "dat hoeft niet het geval te zijn, vooral omdat u steeds veel voor hen heeft gebeden."

De volgende nacht was hij daar opnieuw! Deze keer vroeg ik: "Wat is het dat u van mij verlangt?" De man stopte, draaide zich om, keek me aan en zei: "Laat drie Missen voor mij opdragen, dan zal ik worden bevrijd." Onmiddellijk hierop verdween hij. Toen wist ik dat het een arme ziel was. Ik vertelde het opnieuw aan de priester en hij zei: "Goed, en als het opnieuw gebeurt, vertel er mij over."

Nicky: Was u ooit bevreesd?

Maria: Neen, absoluut niet. Zelfs als kind had ik nergens vrees voor. Mijn moeder zei me steeds: "U bent een ongewoon kind. De anderen hebben dikwijls angst." Wanneer moeder zei dat er zich buiten in het donker iemand bevond, zou ik hebben geantwoord: "Geef mij eens wat meer licht, zodat ik kan zien wie het is."

Nicky: Maria, u bent nu welbekend onder de biddende gelovigen, maar tijdens de eerste jaren was u erg gesloten. Hoe gebeurde het dat mensen uw buitennatuurlijke ervaringen als authentiek begonnen te erkennen?

Maria: Eerst en vooral toen ik dingen zei die later juist bleken te zijn en verder toen ik dingen zei die enkel familieleden konden weten. Dus gewoon door bevestiging.

Nicky: Vergeef mij deze gevoelige vraag, maar werd u ooit door geneesheren of psychologen onderzocht?

Maria: Ja. Vele jaren heeft een professor in de theologie mij hierom gevraagd en heb ik ingestemd. Het resultaat leidde tot zes bladzijden professioneel onderzoek die ter beschikking gesteld werden van een doctor in de psychologie te Innsbruck. Kopijen ervan gingen naar de uitgever van een klein boek over mijn ervaringen dat zo'n vijftientig jaar geleden werd

uitgegeven. Het was geschreven door mijn oude vriend en spirituele begeleider Vader Alfons Matt, waarin mijn ervaringen stonden beschreven.

Nicky: Is er enige officiële erkenning van de Kerk over uw bijzondere ervaringen?

Maria: Ik ben gehoorzaam aan mijn priester en mijn bisschoppen die hebben gezegd dat ik met mijn apostolaat mag doorgaan zolang alles theologisch onberispelijk is, zoals het tot nog toe ook steeds is geweest.

Aanvankelijk had bisschop Wechner er problemen mee dat ik steeds een antwoord kon geven op de vragen van de mensen. Hij riep mij bij hem en vroeg mij waar de antwoorden vandaan kwamen en ik heb hem alles verteld precies zoals ikzelf ervaren heb hoe alles begonnen is.

Helemaal in het begin vroeg ik aan een ziel waar het de informatie vandaan haalde. Ik dacht eerst dat deze het Vagevuur diende te verlaten, op zoek naar een andere ziel die het antwoord kon geven, maar in plaats daarvan antwoordde de ziel die zich voor mij bevond: "Nee, alle informatie die wij u geven is enkel met de toelating van de Moeder van Genade." Toen de bisschop dit antwoord hoorde, zei hij: "Wel, in dat geval kan ik er niets tegen hebben."

Nicky: Wat bedoelt u met de Moeder van Genade?

Maria: O, de Moeder van Genade is een van de vele titels die aan de Heilige Moeder Maria, de Moeder van Jezus en daarom ons aller Moeder, wordt gegeven.

Nicky: Ons aller Moeder?

Maria: Ja! Zij zou het rolmodel en de gids van alle moeders moeten zijn. En daar ze de Moeder van Jezus is, is Zij ook onze Moeder.

Nicky: Onder hoeveel bisschoppen hebt u reeds gediend en stonden ze allemaal op dezelfde wijze achter u? En wat waren hun namen?

Maria: Er zijn tot nu toe drie bisschoppen geweest. Hun namen waren Tschann, Wechner en Küng. Bisschop Tschann stemde in alle stilte toe en zei eenvoudig dat hij wist dat Vader Matt geen dromer was en dat daarom wel alles in orde moest zijn. Bisschop Wechner ondersteunde mij actief en ik ben daarvoor God heel dankbaar. Mijn huidige bisschop, Klaus Küng, heeft er tot op heden voor gekozen zich over de zaak niet uit te spreken.

Nicky: In het begin moet alles nogal onduidelijk geweest zijn voor u. Wie heeft in de beginjaren het meeste geholpen?

Maria: Zonder twijfel mijn dierbare vriend, Vader Alfons Matt. Hij was hier in Sonntag priester van 1938 tot 1978. Bij zijn begrafenis waren veertig priesters en duizenden gelovigen aanwezig. Bisschop Wechner van Feldkirch zei het volgende: "Het mooiste wat men over een priester kan zeggen is dat hij een Priester was naar Gods hart. Zo'n goede en heilige priester was onze Vader Alfons Matt. Dat hij in vrede moge rusten!" Ik twijfel er sterk aan dat ik zonder zijn liefde en steun tijdens de beginjaren van mijn apostolaat voor de Arme Zielen, ik Gods wil zo goed als ik in staat was zou hebben kunnen vervullen.

Nicky: Had u aanvankelijk gedacht dat uw ervaringen zo lang zouden blijven duren?

Maria: Nee, niet echt. Maar na enige tijd begreep ik dat Vader Matt van mij verwachtte dat ik doorging met mijn opdracht.

Nicky: Bent u tevreden over uw ervaringen of is het soms moeilijk en pijnlijk?

Maria: Ik vind het niet moeilijk omdat ik niet enkel de Arme Zielen help, maar ik help eveneens om de levenden te doen terugkeren naar het geloof of het geloof te vinden en dat brengt me zoveel vreugde.

Nicky: Als u de Arme Zielen ziet, hoe zien zij er dan uit?

Maria: Zij komen precies zoals zij waren op aarde en uiteraard kan ik dit zelf bevestigen omdat er velen tot mij zijn gekomen die ik zelf op aarde heb gekend. Met dezelfde kledij, werkkledij. Dit komt omdat onze taak hier de belangrijkste is. Zij komen steeds in hun werkkledij, niet in een badjas of zondagspak. Ons dagelijks werk is onze opdracht.

Nicky: Hoe oud zijn zij wanneer zij aan u verschijnen? Wat ik bedoel is dit: wanneer iemand van twintig jaar komt te sterven en tien jaar later aan u verschijnt, ziet hij er dan dertig uit of nog steeds twintig?

Maria: Voor mij ziet hij er nog steeds uit alsof hij twintig was. Ze zien er steeds uit als op de leeftijd toen zij stierven.

Nicky: Wat is precies het verschil tussen uw ervaringen en deze die zichzelf een medium noemen of een spreekkanaal?

Maria: Als ik aan de mensen slechts één ding zou mogen vragen om te geloven is dit het volgende. Het verschil is heel eenvoudig en duidelijk en moet heel ernstig worden genomen. Wat er met spiritisten in werkelijkheid gebeurt is dat ze denken dat ze de zielen van de overledenen oproepen, maar als hierop enige reactie komt is het altijd en zonder uitzondering satan of een van zijn agenten die antwoorden. Mediums en spiritisten doen heel gevaarlijke dingen zowel voor zichzelf als voor de mensen die zich tot hen richten voor advies. Ze leven in een grote leugen. Het is ons niet toegelaten om de doden op te roepen! In mijn geval heb ik hen nooit opgeroepen, roep ik hen nooit op en zal ik hen nooit oproepen. Jezus heeft dit via Zijn Moeder toegelaten.

Maar satan kan uiteraard alles imiteren en nabootsen wat van God komt. Hij hangt met God en alles wat Hij doet de aap uit. Hij kan de stem van de zielen en hun uiterlijk nabootsen. Het komt altijd van het kwade. Vergeet niet dat satan zelfs kan genezen, maar deze genezingen houden nooit stand.

Nicky: Maria, als u iemand ontmoet, hoe kunt u dan het onderscheid maken of het een Arme Ziel is of gewoon een levende persoon op aarde?

Maria: Als er een Arme Ziel komt herken ik deze onmiddellijk aan het licht dat de ziel uitstraalt. Zij zijn zo helder als een levende persoon overdag, maar een levende straalt geen licht uit, zodat alles rondom hem donker blijft, maar een Arme Ziel straalt licht uit en zo kan ik onmiddellijk het onderscheid maken.

Nicky: Komen zij ook tijdens de dag?

Maria: Ja, maar als zij tijdens de dag komen weet ik pas op het ogenblik dat zij vertrekken of het een Arme Ziel is of niet. Zolang dit niet gebeurt kan ik niet zeker zijn. Wanneer ik hen echter zou proberen om een Arme Ziel aan te raken zou ik in het niets tasten.

Nicky: Is er hier in uw huis overdag al een Arme Ziel tot u gekomen, en in voorkomend geval, hoe kunt u het dat weten?

Maria: Wel, Zij kloppen niet op de deur zoals u deed en, uiteraard, schudden zij ook niet de hand. Dit zijn al twee signalen voor mij dat het een Arme Ziel kan zijn.

Nicky: Is er onlangs nog een Arme Ziel overdag tot u gekomen?

Maria: Ja, en recentelijk nog gebeurde is iets ongebruikelijks in verband hiermee. Ik zat hier aan het schrijven en toen ik opkeek zat er hier plots iemand voor mij op die stoel. Dat had ik nog nooit meegemaakt en ik was een beetje verrast.

Nicky: Hoeveel zielen komen er tot u tijdens de nacht, in vergelijking met deze die tot u komen overdag?

Maria: In het begin kwamen zij uitsluitend 's nachts, maar met de aanvang van het Jaar van Maria in 1954, begonnen zij ook overdag te komen. Vandaag kan ik zeggen dat er ongeveer evenveel overdag als 's nachts komen.

Nicky: Maria, kunt u mij over een andere zaak vertellen, buiten uw eigen ervaringen, wanneer zielen in volle daglicht zijn waargenomen?

Maria: Ja, het gebeurt dikwijls. Twee mensen hier in onze vallei waren onderweg met paard en kar, gevuld met hout en om de een of andere reden maakte het paard een plotse sprong en viel er heel wat hout van de kar op de weg. Toen zij begonnen met alle terug op te laden zei één van hen: "Was er maar iemand die toevallig zou langskomen om ons te helpen, dan zouden we tenminste het achteropkomend verkeer niet tegenhouden!" Plots verschenen er twee andere mannen die begonnen met helpen. Binnen enkele minuten was de klus geklaard. De twee antwoorden "Dank u" en daarop verdwenen zij.

Spoedig daarop verscheen één van hen aan mij en vertelde mij dat, indien de eigenaars "God zij dank!" hadden gezegd, in plaats van gewoon "Dank u," de tweede van hen onmiddellijk naar de hemel zou zijn opgestegen. Nu moest ik nog een beetje bidden alvorens deze ziel kon worden bevrijd.

Zoals u weet is de liefde onder ons op aarde dikwijls te vinden in de kleinste daden, gebaren of woorden. Dit is ook zo voor de Arme Zielen. Zelfs de vloer wassen wanneer het niet nodig is, maar enkel uit liefde voor de Arme Zielen in algemeen of een Arme Ziel in het bijzonder zal deze enorm vooruithelpen. In het geval van de keukenvloer zal het iemand helpen die tijdens zijn of haar leven slordig omging met de huistaken binnen de familie.

Nicky: Wanneer een Arme Ziel u bezoekt, is deze zich dan bewust van de omgeving of enkel van u? Is er een aanuiding dat deze zich bewust is van de kamer en de voorwerpen die er zich in bevinden?

Maria: Ja, dat moet wel want, wanneer ze rond de kamer wandelen, dan wandelen ze niet zomaar door de tafel en ze moeten zich ook bewust zijn van het bestaan van de zetel, als er zich iemand onder hen, zoals ik reeds heb vermeld, zich onlangs in de zetel ging zetten.

Nicky: Wanneer ze eerst verschijnen, lopen ze dan door de muur en in uw richting.

Maria: Neen, ze verschijnen gewoon of komen via de deur en sluiten deze achter zich. Het varieert, maar normaal maken ze mij wakker met te kloppen of met op mij te roepen en dan staan ze aan de voet van het bed. Dat is het meest gebruikelijke.

Nicky: Wanneer ze bij u zijn, hoe lang duurt dan zo'n bezoek?

Maria: Normaal gaat alles heel vlug en zijn ze al gauw weg, een aantal seconden. Wanneer er dus iemand komt stel ik de normale vraag: "Wat kan ik voor u doen?" En deze zegt dan: "Ik heb vijf Heilige Missen nodig." En ogenblikkelijk is deze dan weg. Maar als ze blijven staan is dat voor mij een teken dat ik vragen mag stellen of ook bepaalde informatie kan vragen over bepaalde namen. Dat kan dan zo'n twee tot drie minuten duren en ze antwoorden dan

zelden onmiddellijk. Gebruikelijk verdwijnt de ziel dan en moet ik een week, soms maanden achten voor er een andere ziel komt om te antwoorden op eerdere verzoeken. Het gebeurt slechts zelden dat ze onmiddellijk antwoorden.

Nicky: Hebt u ooit toegelaten dat er iemand aanwezig is op avonden dat Arme Zielen u komen bezoeken?

Maria: Vele mensen hebben hierom verzocht, maar de Arme Zielen zeggen mij dat zij in deze aangelegenheden niet nieuwsgierig mogen zijn. Zij houden er niet van dat het gebeurt. Maar op een dag was ik in de stad met een vrouw wiens huis vol was met toeristen en zij verzocht mij of ze konden aanwezig zijn om een bezoek te ervaren, om het zien of te horen.

Ik antwoordde hierop het volgende: "Wel, misschien zult u iets kunnen horen, maar ik twijfel er sterk aan of er iemand iets zal zien." Ik vroeg of er iemand bij de groep was met hartproblemen. En er waren er bij. Voor hen weigerde ik dit. Ik vraag dit omdat wanneer mensen met een zwak hart iets zou zien of horen en denken dat het dan een Arme Ziel zou zijn, dit fatale gevolgen zou kunnen hebben en een hartaanval kunnen krijgen.

Mijn vriendin vroeg mij dan of ik zou slapen ik de kamer naast haar met de deur open. Ik stemde hiermee in omdat ik dacht dat wanneer een Arme Ziek er niet van houdt, deze ook niet zou komen opdagen. Maar er kwam toch een Arme Ziel opdagen en vroeg mij om samen een Onze Vader te bidden. Ik bad deze in stilte zodat het onmogelijk was voor de anderen om dit te horen. Maar de Ziel bad op een normale manier en verdween dan. De volgende dag gedroeg de vrouw zich heel vreemd en ik vroeg mij af wat er kon schelen.

Ik vroeg haar dus: "Gaat alles goed?" "Ja, maar laat mij u een vraag stellen. Heeft een Arme Ziel een Onze Vader gebeden met u vannacht?" "Waarom vraagt u dat?" "Wel, ik moet u vertellen dat ik deze nacht heb gehoord dat er een Onze Vader gebeden werd en het was alsof er geluid vanuit de bodem kwam of vanuit een diepe holte. Ik had zo'n schrik dat ik begon te zweten."

En zo vertelde ik haar dat zij de eerste was die ooit iets gehoord heeft tijdens mijn ervaringen.

Nicky: U hebt gezegd "als de Arme Zielen hier niet van houden..."

Maria: Ja, ja, maar dit is juist een manier van spreken, want het is door de Moeder van Genade en met Jezus toelating of ze komen of niet.

Nicky: Is het ooit gebeurd dat er een ziel tot u kwam terwijl er zich andere levende mensen rondom u bevonden?

Maria: Ja, een kloosterzuster en haar broer waren hier bij mij en plotseling verscheen er een ziel. Ik vroeg wat het nodig had, maar op een wijze dat niemand het opmerkte. Daarop kreeg ik een antwoord en verdween de ziel. Hierop vroeg de Zuster mij: "Had u een bezoeker?" "Waarom vraagt u dat?" "Wel, u leek een beetje afstandelijk voor een tijdje." "Ja, er was hier iemand, maar ik deed alles opdat het niet zou worden opgemerkt." "Ja," zei de Zuster, "maar ik voel het nog steeds."

Nicky: Nu dat ik hier bij u ben, verhoogt dit eventueel de kans dat overleden aanverwanten van mij u komen bezoeken?

Maria: Neen. Enkel uw gebeden, uw inspanningen en uw echte liefde voor hen kan de kans doen toenemen dat God hen zou toelaten om dichterbij u of bij mij te komen. Maar het is

enkel door Gods toelating dat de zielen tot mij komen. Anders is er iets dat hen aantrekt om tot mij of tot iemand anders te komen.

Nicky: Heeft er iemand ooit een opname gemaakt van uw gesprekken met de Arme Zielen?

Maria: Ja, het gebeurde een keer een Wenen dat er iemand recorder in mijn kamer had verborgen. Maar toen het werd ontdekt en we er naar luisterden, was het kloppen dat mij had gewekt en de vragen die ik had gesteld, alles wat we hoorden. Maar de vragen, en er waren vragen die nacht, stonden er niet op.

Nicky: Hebben er mensen u ooit proberen te bespioneren terwijl u zo'n ervaring had?

Maria: Ja, dit is vele jaren geleden gebeurd toen enkele jongens 's nachts een ladder waren opgeklommen om mij te kunnen zien en naar mij te luisteren. Ze waren een beetje geschrokken terwijl me ze dingen zagen opschrijven en mij hoorden vragen stellen aan de ziel. Bovendien leed ik erg op destijds, wat hen nog meer raakte, maar zij hoorden, noch zagen iets van de ziel die op dat ogenblik bij mij was. Toen ik er achter kwam dat ik werd bespioneerd en dat de jongens niets hadden gezien of gehoord, vroeg ik aan een ziel hoe dit gebeurd was. Hierop volgende het volgende gesprek:

"De jongens leven nog steeds."

"Ja, maar ook ik leef nog, en toch hoor ik en zie ik u."

"U hoort tot ons. Wij bevinden ons in de duisternis. Het pad naar u is lichtgevend."

"En als ik u niet aanvaardde?"

"Door Gods genade mogen wij hierom verzoeken, omdat u tot ons behoort."

"Wat betekent: u behoort tot ons?"

"Door uw belofte hebt u zichzelf op een bijzondere wijze aan de Moeder van Barmhartigheid gegeven. Zij heeft u aan ons geschonken. Dat is waarom het pad naar u zo lichtgevend is voor zoveel zielen. U doet goed en aanvaardt ons met liefde en bezorgdheid. Op deze wijze kunt u ons vlugger bevrijden en ons minder doen lijden. U bezit meer genaden en verdiensten en kunt ook meer te weten komen over hen waarover u dingen vraagt."

Nicky: "Het pad naar u geeft licht." Hoe verklaart u dit?

Maria: Door mijn belofte aan de Barmhartige Moeder is de sluier, zoals sommigen het zouden noemen, opgelicht, zodat ik hen duidelijker kan waarnemen. En toen kwamen ze tot mij voor bijstand.

Nicky: Hebt u elke ziel gezien waarover u dingen vroeg?

Maria: Neen, absoluut niet. Wanneer er een ziel komt kan het mij soms tegelijkertijd antwoorden geven over meer dan twintig namen. En zo heb ik in werkelijkheid maar een klein gedeelte van alle zielen gezien waar ik iets over gevraagd heb.

Nicky: Heeft een Arme Ziel u ooit een gevoel voor humor getoond?

Maria: Ja, in één geval. Het was een leraar en hij bevond zich voor mij en ik vroeg hem: "Waar woont u?" Hij antwoordde: "In een huis." Toen ik dit tegen mijn priester zei, antwoordde deze: "Ziet u, u mag niet te nieuwsgierig zijn." Maar buiten dit heb ik nooit een gevoel van humor ervaren, heb ik hen nooit zien lachen. Zij hebben een geduldig, lijdend verschijnen.

Nicky: En gebeuren soms lachwekkende dingen tussen u en anderen die zich niet kunnen inbeelden wat u ervaart? Weet u hiervan?

Maria: Ja, bij gelegenheden. Ooit gebeurde het dat er iemand voor een betaling bij mij kwam en zij vond de voordeur open. Toen ze naar deze deur kwam, opende ze deze zonder kloppen. Toen ik opkeek en omdat ik zo gewend ben aan mijn bezoekers, zag ik haar naar mij kijken en vroeg ik: "Wat kan ik voor u doen?" Onmiddellijk riep zij: "Ik ben geen Arme Ziel! Ik ben geen Arme Ziel!" (lachend).

Nicky: Anders dan in het begin, hebt u ooit geprobeerd om een Arme Ziel aan te raken?

Maria: Niet echt, maar het gebeurde wel en ik veronderstel dat ik toen echt diep aan het slapen was. Er hing een hand heen en weer over mij hoofd dat mij wakker maakte en ik dacht: "Wat is dit?" Toen ik volledig wakker was, zag ik dat het een Arme Ziel was en heb ik deze ook echt aangetoet, maar wanneer ik probeer om een ziel aan te raken, voel ik normaal niets of een lichte koelte.

Nicky: Verschijnen zij alleen of ook in groep?

Maria: In uitzonderlijke gevallen komen ze ook in groep, maar in zo'n gevallen hebben ze allemaal hetzelfde nodig om te worden bevrijd.

Nicky: Bent u ooit bezocht door zielen die geen Oostenrijkers, Zwitsers of Duitsers waren. En zo ja, hoe begrijpt u hen dan?

Maria: Vele, vele malen. Ik ben bezocht door Afrikanen, Aziaten, en als ze tot mij spreken, dan spreken ze Duits, normaal, alhoewel soms licht gebroken Duits. En zo kan het een Japanner zijn, die er voor mij overigens volledig als Japanner zal uitzien, maar hij spreekt dan Duits tot mij. Ja, Amerikanen, Spanjaarden, Hongaren, Polen en vele anderen hebben mij bezocht.

Nicky: In het geval van Japanners, komen dan hun Japanse aanverwanten tot u met de namen?

Maria: Neen, in de meeste van de "afstandsgevallen" werd het hen toegelaten om te komen zonder enige verzoek van de familie. Uiteraard zijn er hier reeds vele vreemdelingen geweest, maar niet uit Afrika of Azië. Onlangs was er hier een bus vol met mensen uit Polynesië en dat is zeer zeker ver weg.

Nicky: Maria, weet u soms vooraf wanneer Arme Zielen komen, bijvoorbeeld op een bepaalde dinsdag of donderdag. Is het soms voorspelbaar?

Maria: Neen, normaal kan ik het niet weten, maar waar ik wel zeker van ben is dat er een ziel zal komen op de eerste vrijdag en zaterdag van elke maand.

Nicky: Hoe dikwijls bent u recentelijk bezocht?

Maria: Zo'n driemaal per week, en ze komen meer in de maand november, zoals ook tijdens de Vasten en de Advent.

Nicky: Wanneer we bidden voor de Arme Zielen en verzoeken om iets, maakt het dan enige verschil uit of we onze vraag direct tot hen stellen of via u?

Maria: Neen, absoluut niet. Het enige verschil is, wanneer ze tot Mij komen, dan komen ze om precies te vragen wat er nog nodig is om te kunnen worden bevrijd uit het Vagevuur. Dit is een duidelijke manier om er zeker van te zijn. Maar met regelmatige gebeden en alle andere verzoeken zal er geen verschil in reactie zijn, of u het rechtstreeks vraagt of ik het op uw verzoek vraag. Het komt op uw geloof en vertrouwen neer en ook op uw mogelijkheid om waar te nemen en te luisteren.

Nicky: Wanneer zij vragen om hen te begeleiden, is het dan voldoende dat we over het verzoek nadenken of moeten wij het luidop vragen?

Maria: Zij kunnen onze gedachten niet lezen, maar zij kennen wel ons lijden en door ons lijden te kennen, weten ze ook vele van onze ware noden en daarom komen ze dan tussenbeide voor ons.

Door het luidop te zeggen bent u ervan verzekerd dat zij het horen, maar wees zeker dat fluisteren reeds voldoende is. Ze zijn steeds rondom ons, maar ik kan u wel het advies geven dit niet in het openbaar te doen. En, uiteraard kent Jezus onze gedachten en wanneer men er in gedachten, in stilte, over denkt, zal het door de Barmhartige Moeder tot hen worden gebracht.

Nicky: Als iemand u een naam doorgeeft en ze ontvangen in lange tijd geen antwoord, voor zo'n acht tot twaalf maanden, wat bent u dan geneigd te denken?

Maria: Als er nooit een antwoord komt dan betekent dit dat de ziel verloren is in de hel. Uiteraard is dit niet gebiedend. Ik kan geen brieven beginnen schrijven met antwoorden dat voor dit en voor dat antwoord er nog geen antwoord is doorgekomen. Het is mogelijk dat de ziel zich reeds in de Hemel bevindt als er een aanverwant of vriend naar vraagt, maar in zulke gevallen kom ik dat vlug te weten. Voor alle zielen die in het Vagevuur waren waar er naar gevraagd werd ben ik er zeker van dat ik er tot op heden een antwoord voor had. Maar weet ook dat brieven soms kunnen verloren gaan.

Nicky: Als ik hier eens rondkijk, Maria, zie ik dat u vele kleine laden hebt en ik vraag mij af of u duizenden en duizenden namen hebt waarop u wacht voor een antwoord.

Maria: Neen, niet echt. Deze laden bevatten vele papieren en andere zaken van mij. Vergeet niet dat 25 procent van alle priesters geloven in mijn ervaringen en getuigenissen en dan mag u de gewone gelovigen nog niet vergeten en er zijn ook niet-katholieken. Tot een aantal jaren geleden waren er meestal honderden namen, maar recentelijk heb ik de duizend overschreden. Maar het is nooit in de duizenden gelopen.

Nicky: Vraagt u iets terug aan de mensen voor wat u doet?

Maria: Nooit! Gods bijzonder liefde voor mensen die in Hem vertrouwen neemt vertrouwen over hen.

Nicky: Kunt u een Arme Ziel naar een andere persoon zenden?

Maria: Neen, dat kan niet. Hoe dikwijls zou ik graag hebben gehad dat ik deze toestemming zou verkregen hebben en vooral aan hen die met dit fenomeen lachen.

Nicky: Wordt het als een zonde aanschouwd wanneer men niet gelooft dat de zielen van de overledenen ons bezoeken?

Maria: Het wordt niet als een zonde aanschouwd, maar men mag ook geen grappen maken over deze dingen. Het is geloofsartikel en daarom is het ook geen zonde.

Nicky: Waarin verschillen diegenen die de Arme Zielen ervaren tegenover anderen?

Maria: Ik denk dat het vooral aan de ontvankelijkheid en het waarnemen ligt om hen duidelijker te ervaren dan anderen.

Nicky: Wat kan men doen om hen duidelijker te ervaren?

Maria: Door veel voor hen te bidden en uzelf zo zuiver mogelijk te houden. Hierdoor bedoel ik een staat van genade en het lichaam zo vrij mogelijk houden van alles wat onze helderheid

kan verhinderen. Een gebalanceerd en gematigd dieet en uiteraard geen drugs of overdreven alcohol. Het vasten helpt ook op dat gebied.

Nicky: Doen de Arme Zielen iets om de tijdsduur van het Vagevuur voor hun aanverwanten in te korten?

Maria: Ja, ze kunnen veel voor ons bidden en de Arme Zielen hebben me verteld dat dit dikwijls het geval is.

Nicky: Wat zijn de verschillende manieren waarop de Arme Zielen zichzelf kunnen tonen aan hun aanverwanten?

Maria: Het meest gebruikelijke is door te kloppen. Een vriend heeft dit kloppen ook meegemaakt en telde het aantal keren dat er werd geklopt om te kunnen bepalen hoeveel Missen die bepaalde ziel nodig had. Het herhaalt zichzelf niet meer nadat het verzocht aantal Missen is opgedragen en bijgewoond voor deze ziel. En als het terug gebeurde, wist hij dat het om een andere ziel ging, omdat het aantal kloppen niet alleen verschillend was, maar omdat het kloppen ook op een andere plaats in de kamer gebeurde.

Daarop roepen ze onze namen. Soms kunnen mensen de stemmen precies herkennen en dat dient dan als geheugensteuntje om te bidden voor die bepaalde persoon. Ook kunnen ze nog actiever worden en het fenomeen van een "poltergeist" doen ontstaan. Zo kunnen we een klok op de grond terugvinden die de avond ervoor nog omhoog hing, of ramen en deuren die open en dicht gaan. Al dit is zuiver om onze aandacht te trekken en onze gebeden voor hen aan te moedigen. Dit zijn zielen die zeer veel aandacht nodig hebben, omdat ze zich in de diepere lagen van het Vagevuur bevinden. Voetstappen op de zolder worden ook dikwijls gehoord. Ze kunnen ook een welbepaalde hint achterlaten zodat we onmiddellijk weten om wie het gaat.

Nicky: Tonen zij zichzelf enkel aan hun eigen familieleden?

Maria: In de meeste gevallen wel, maar in uitzonderlijke gevallen tonen zij zichzelf aan dierbare vrienden of aan mensen als ik die door God gevraagd zijn om veel tijd te besteden aan gebed voor hen om hen te helpen. Ik weet dat mensen kunnen spreken over vrienden die hen dierbaar waren toen ze jong waren en later terug bij hen komen, nadat de andere is overleden. Dit is de regel voor hen die veel om een bepaald iemand heeft gegeven, voor hen meeste liefhebben of bidden. Maar ik kan ook gevallen waar mensen zonder enige band of mensen die nooit vergeven op nogal hinderlijke manieren werden bezocht door de Arme Zielen.

Zo ken ik een boer die zijn schuur aan het vergroten was en toen hij, bij het bouwen van een muur, op een bepaalde hoogte kwam, lag dat gedeelte de volgende dag omver. En hij had reeds verschillende muren gemetseld in zijn leven. Deze ziel gaf hem herhaaldelijk problemen. Hij riep er zelfs beroepsmetsers bij om te vragen wat hij moest doen of waar hij mis kon zijn gegaan, maar ze antwoorden gewoon dat hij alles goed had gedaan.

Toen werd ik erbij geroepen, wat ik uiteraard ook deed. Ik vroeg hem naar zijn familie en over zijn boerderij en vroeg daarop of hij iemand kende die hij nog moest vergiffenis schenken. In het begin kon hij zich niets herinneren, maar toen ging ik door met vragen om zijn geheugen wat op te frissen en jaren ervoor was er een buur die steeds onvriendelijke dingen zei tegen zijn vrouw. Die man was overleden en er waren intussen andere mensen komen wonen in zijn huis. In het begin had hij volledig geweigerd om hem te vergeven door te zeggen dat hij alles zelf had verdiend omdat hij alles zelf had uitgelokt. Op geen enkele manier wou hij zijn schunnigheden vergeven. Ik legde hem dan vriendelijk uit dat we allen

moeten vergeven die dichter tot God willen komen en als hij dit niet deed, hij niet alleen schade toebracht aan de anderen, maar in het bijzonder dat hij er later zelf ook veel zou onder te lijden hebben. Toen begreep hij het en hij kende niet langer het minste probleem met de muur.

Nicky: Hoe kunnen ze zich nog aan ons vertonen?

Maria: Ook in dromen, maar dit is eerder ongebruikelijk en op dromen kan men niet altijd vertrouwen. Ook in dromen vragen ze steeds om gebeden of om iets dat hun weg naar boven opent. Als ze dit niet vragen dan gebeuren er andere dingen.

Nicky: Een omstreden maar waarlijk liefhebbende, biddende en zeer succesvolle psychiater in Groot-Brittannië zegt dat de Arme Zielen het volgende doen wanneer ze zich kenbaar maken aan hun familie of vrienden en hier gebruikt hij een technische en psychologische term: "Ongewenste gedachten treden van buitenaf ons onderbewustzijn binnen. Alle gedachten moeten een lichamelijke uitlaatklep hebben. Zij kunnen verbaal zijn, opgevoerd worden of worden uitgedrukt in symptomen van ongemak of het slecht functioneren van bepaalde organen. En dan, eerder dan voor een lange tijd geneesmiddelen te geven, zouden we moeten vragen wie er het onbewuste binnentreedt met deze boodschappen, en dan is het de andere ziel die onze liefde, onze vergeving en gebeden nodig heeft op de weg naar de Hemel." Is deze mening juist?

Maria: Ja precies. Dit klinkt duidelijk correct.

Nicky: Anders dan mensen die u persoonlijk tijdens hun leven hebt gekend, zijn er reeds zielen van bekende personen tot u gekomen?

Maria: Heel bekende mensen zijn naar de hemel gegaan omdat hun aanverwanten tot mij kwamen voor hulp op dat gebied. Zo is Herman Göring, minster onder Hitler, aan mij verschenen omdat zijn familie om hulp had verzocht. Nu is hij in de hemel. God hield en houdt nog steeds van hem en we mogen nooit iemand beoordelen.

Ook nog anderen verschenen aan mij. Ooit kwam er mij een man opzoeken van wie ik onmiddellijk wist dat hij belangrijk was omwille van zijn manier van doen en zijn kledij, alhoewel ik niet kan vertellen vanwaar hij kwam of waar hij had geleefd. Toen ik vroeg wat hij van mij nodig had, vertelde hij het mij en zei: "Ik ben Paus Paulus." Eerst twijfelde ik, omdat ik dacht dat het een duivelse valstrik was. "Neen, u bent dit niet," zei ik, "Ik kende Paus Paulus en u bent NIET Paus Paulus!" "Ik ben Paus Paulus IV en niet Paus Paulus VI." Hij was in het Vagevuur sinds het midden van de zestiende eeuw omdat hij heel wat meer kon hebben gedaan tijdens zijn pontificaat. Ik geloof ook dat hij de Joden van Rome naar achterbuurten heeft gestuurd, wat zeker niet in Gods plan paste. Maar in dit geval, waren het niet zijn afstammelingen die naar hem kwamen vragen (lacht).

Nicky: Zo hebben we een vermaarde Nazi die minder tijd in het Vagevuur heeft doorgebracht dan een Paus. Sommigen zullen zeggen dat het beter was om een Nazi te zijn dan een priester, bisschop of zelfs een Paus.

Maria: God nee! Het verschil in de nodige hoeveelheid herstel kwam er omdat er aan de Paus veel meer waarheid verleend was dan aan Herman Göring. En dan vertelde Vader Matt mij dat Göring beetgenomen was en weinig gewapend in die verschrikkelijke situatie was terechtgekomen. Gods gelijkmatige en eeuwige liefde en gerechtigheid heeft dit verschil overwogen en nu zijn beiden in de Hemel bij Hem, maar zeker niet op hetzelfde niveau.

Verontschuldig mij nu, ik ben onmiddellijk terug. Ik ben de kippen vergeten eten te geven vandaag! Twee minuutjes en ik ben terug.

Tijdens Maria's afwezigheid dacht ik zoveel mogelijk aan alle bezorgde, biddende en interessante mensen, in de hoop dat Maria's antwoord velen onder hen zou raken. Zij keerde na twee minuten terug en dan gingen we door.

Nicky: Mag ik u een bekende naam geven over wie ik iets wens te vragen?

Maria: Jazeker.

Nicky: Ik denk aan president Kennedy, van wie u weet, dat hij heel erg geliefd was door de Amerikanen en de Ieren, om de vele andere miljoenen op de hele wereld niet te vergeten.

Maria: O, dat geeft niet.

Nicky: Wat bedoelt u hiermee?

Maria: Spoedig na de moord was hij reeds in de Hemel. Een Arme Ziel heeft mij dit ooit verteld, ook al is er nooit een aanverwant om hem komen vragen.

Nicky: Prachtig! Mag ik iets vragen over zijn broer Robert F. Kennedy, die enkele jaren laten ook werd vermoord?

Maria: Uiteraard mag u dat. Als ik het me juist herinner stierf hij met de Rozenkrans in zijn handen en dat wil zeker beduiden dat Onze Lieve Vrouw met hem was en zo is hij in goede handen, daar ben ik zeker van. Ook is er mij verteld dat zijn laatste woorden "Is er iemand gewond?" waren. Dit vertelt ons nog wat meer over de liefde in zijn ziel, maar ja, u mag zijn naam opschrijven voor later.

Nicky: De zestiende eeuw? Daar kan ik nu even op terug. Zijn er anderen die ook reeds zo lang lijden in het Vagevuur en die u kwamen vragen om hulp?

Maria: Ja, ik werd gevraagd om een officier te helpen die in Korinthe gestorven was in 1660 en er was ook een priester uit Keulen die overleden was in het jaar 550. Ik moest alles wat hij vroeg volledig vrij aanvaarden, want anders zou hij in het Vagevuur zijn gebleven tot het allerlaatste uur. Hij had deelgenomen aan de marteldood van de volgelingen van de Heilige Ursula. Ik kan mij ook de jaren 1740 en 1810 herinneren, maar ik ben vergeten om wie het ging.

Nicky: Hebben de Arme Zielen u ooit meeg geholpen om een misdaad op te lossen voor de politie?

Maria: Neen, niet dat ik mij herinner. Maar in verschillende sommige gevallen hielp mijn getuigenis, die gebaseerd was op wat de Arme Zielen met hadden verteld, bewijzen dat er kwaad opzet in het spel was. Maar, laat ons niet vergeten dat de mensen die tot mij komen voor het merendeel diep christelijk zijn en dus eerder voor de mensen zullen bidden dan hen te weg te jagen of te beschuldigen.

Nicky: Wanneer zij u spreken over bekering, wat houdt dat dan precies in? Betekent dit dat iedereen zich moet verfoegen bij de Katholieke Kerk?

Maria: Neen, bekering betekent niet dat. Bekering is een verandering in het hart, de geest en ons hele leven tegenover het bestaan van God. Alhoewel het juist is dat de splitsing tussen Christenen het werk was van de mensen en dat de Katholieke Kerk de echte waarheid inhoudt, zoals deze is onderwezen door Jezus. We kunnen niet verwachten dat de mensen deze grote verschillende kunnen uitwissen. God zal de eenheid van de Kerken tot stand

brengen en persoonlijk denk ik dat dit heel spoedig zal gebeuren, nog onder deze Paus, maar bekering betekent het veranderen van ons leven op een dergelijke manier dat we steeds dicht bij God zijn.

Nicky: Als er mensen zijn die geestelijk gezonder zijn dan anderen, zijn er dan ook plaatsen op deze wereld die geestelijk gezonder zijn dan andere plaatsen? Hebben de Arme Zielen hierover ooit iets gezegd?

Maria: Ja, deze bestaan. De Arme Zielen hebben mij verteld dat Afrika goed op weg is naar de bekering en er het beste uitkomt. In de slechtste toestand bevinden zich Amerika en West Europa. Ik denk dat er over beide plaatsen veel herstel zal komen, en heel spoedig. De voormalige Sovjetunie bevindt zich zowat tussen beide want ze hebben reeds veel geleden tijdens de Communistische onderdrukking. Ook Zuid Amerika ligt zowat tussenbeide, maar het zijn de Verenigde Staten waarvoor we het meest moeten bidden. Zij hebben nog niet geleden onder een oorlog op hun eigen grondgebied tijdens deze eeuw en zij zwemmen in trots, hebzucht, het occulte, sekten, abortus, echtscheidingen, materialisme en zijn juist verschrikkelijk bedorven. Wat er aan de deur staat, zoals de Arme Zielen het omschrijven, zal de Verenigde Staten dramatisch veranderen.

Nicky: Over het onderwerp van Gods gerechtigheid, wat gebeurt er als een heel geliefde persoon sterft en er miljoenen gebeden voor deze worden gebeden, in vergelijking met een onbekende persoon die zelfs een heiliger leven kan hebben geleid, en waar niemand iets over weet?

Maria: Onze Lieve Vrouw draagt zorg voor deze dingen door bijkomende genaden uit te delen waar ze het meest nodig zijn. Zij vergeet nooit iemand van Haar kinderen!

Nicky: Hebben de Arme Zielen ooit iets gezegd over de schade aan de omgeving, de natuur?

Maria: Enkel dat schade toebrengen aan de natuur een heel ernstige zonde is waar, uiteraard, herstel is voor vereist.

Nicky: Zijn dieren gevoelig voor de aanwezigheid van Arme Zielen?

Maria: Ja, en vooral paarden, honden en kippen. Ik weet van vele gevallen waar paarden duidelijk verward waren om langs een bepaald huis te gaan en later werd er vastgesteld dat er zielen rondhingen en zo de aandacht trokken op zich.

Nicky: U zegt honden. De Arme Zielen moeten ook weten dat honden gelukkig zijn wanneer zij bevelen mogen opvolgen. Weet u of een de Arme Ziel aan een hond het bevel kan geven zoals: "Ga uw meester halen omdat de schuur in gevaar is?"

Maria: Neen, dit gebeurt niet want honden hebben geen zielen [wel een geest]. Maar wanneer het op dieren aankomt heeft de Heilige Hildegard van Bingen gezegd dat satan de honden meer haat dan de andere dieren, omdat deze zo dicht bij de mensen staat en me op die manier ooit heeft willen aanvallen. Plotseling verscheen er 6 avonds een hond in mijn kamer die rondsprong, blafte en een algemene overlast bezorgde tijdens een aantal minuten, tot ik hem het bevel gaf om in de naam van Jezus Christus weg te gaan.

Nicky: Als de mensen wensen te weten te komen waar hun geliefden zich bevinden of wat ze nodig hebben om in de Hemel te geraken, wat is dat de beste manier om met u contact op te nemen en wat moeten ze u versturen?

Maria: Het beste is eenvoudig het volgende. Maak gewoon een lijst met voldoende afstand tussen de namen. Schrijf de volledige naam op, eveneens de plaats waar de persoon is geboren en overleden en de geboorte- en sterftedatum op één regel. In de ruimte tussen de namen

schrijf ik dan de antwoorden die de Arme Zielen mij doorgeven en dan bezorg ik hen het blad terug. De meeste antwoorden zijn heel kort en eenvoudig. Blijf nooit op een antwoord wachten uit nieuwsgierigheid, maar bid voor hen terwijl u wacht. Dat zal het proces doen versnellen.

Nicky: Is het ooit gebeurd dat er helemaal geen antwoorden kwamen, omdat de mensen die het vroegen, dit enkel deden uit nieuwsgierigheid?

Maria: Ja, vele jaren kwam er iemand vragen om Hitler en Stalin. Ik zag geen kwaad in het verzoek. Een tijdje later kwam het antwoord en dit was het volgende: "Er komt geen antwoord omdat diegene die het heeft gevraagd nooit het voornemen heeft gehad om te bidden." Dit was ook zo, want die bepaalde persoon kwam nooit terug.

Nicky: Denkt u dat zelfs Hitler uiteindelijk de hemel heeft bereikt?

Maria: Van elders weet ik dat hij in de hel is. En ook omdat hij zijn naam heeft prijsgegeven bij bezeten mensen tijdens de uitdrijving.

Nicky: Gebeurt het dat een ziel tot u komt zonder een woord te zeggen?

Maria: Ja, in zo'n geval weet ik dat deze ziel gebeden nodig heeft en meer dan anderen. Deze ziel later terugkeren met de toelating om me te vertellen wat deze nodig heeft.

Nicky: Zijn er ooit verkeerde antwoorden tot u doorgekomen?

Maria: Een aantal jaren geleden heb ik een antwoord ontvangen dat ik daarop aan de persoon doorgaf die mij de naam had doorgegeven. Toen ik hem het antwoord gaf, lachte hij en zei: "Nu weet ik dat u bedrog bent, want de persoon waar ik om vroeg is nog steeds in leven!" Dit maakte me erg wanhopig en kwaad en ik spoedde mij naar mijn priester om hem te zeggen dat ik wou dat dit hele ding stopte als ik foute antwoorden doorkrijg. Hij kalmeerde mij en vertelde me om mij hierover geen zorgen te maken, omdat het de zonde van die man was die satan had uitgenodigd om tussen te komen.

Toen heb ik eveneens kunnen achterhalen dat nog een aantal anderen verkeerde antwoorden hadden gekregen omdat ze kwamen vragen stellen over mensen die nog leefden. Maar ze waren niet moedig genoeg om mij de waarheid te vertellen. Mensen die op een dergelijke wijze liegen, nodigen satan uit. Hun oneerlijkheid bracht nog meer valsheid en dat onder vorm van satan zelf die zich had vermomd in de hoop mij zo te kunnen treffen. Wanneer mensen tot mij komen met een onzuiver hart, dan zullen zij uiteindelijk worden beetgenomen. En ook, sinds dan is mijn inzicht enorm toegenomen.

En om nu volledig eerlijk te zijn met dezen die aan mij twijfelen omwille van de verkeerde antwoorden, wens ik hier het volgende aan toe te voegen. De zielen zijn nooit verkeerd als het iets betreft wat in het verleden is gebeurd of wat er nu gebeurt, maar zij kunnen verkeerd zijn wanneer het over iets gaat dat nog in de toekomst ligt. De reden hiervoor is dat God kan en soms Zijn Wil verandert.

Zo kan het gebeuren dat er een antwoord komt over de toekomst dat verschillend is van de uiteindelijke uitkomst. Dit betekent enkel dat God Zijn plannen verandert en het is zeker geen bewijs dat de zielen verkeerd waren of dat ik een bedriegster ben.

Nicky: Weet u van sommigen die u probeerden te misleiden, en zichzelf aldus blootstelden aan leugens, of er priesters bij waren?

Maria: Ja, er waren priesters onder hen, maar denk alstublieft niet dat dit veel voorkwam, want dat is niet het geval.

Nicky: Hebt u weet over andere bekende personen die volgens de zielen ook in de Hemel zijn? Ik vraag dit in dit hoop dat uw antwoord misschien opnieuw Jezus' boodschap kan benadrukken dat we nooit over anderen mogen oordelen?

Maria: Ja, dat kan ik en die leer is van groot belang als we werkelijk zo spoedig mogelijk bij Hem wensen te zijn. De twee mensen die bij mij opkomen hadden veel te lijden en hadden weinig of geen religieuze begeleiding tijdens hun jeugdjaren.

Zo'n drietal jaar geleden vertelden de zielen mij dat Norma Jean Baker, wiens artiestennaam uiteraard anders was [Marilyn Monroe], reeds in de Hemel was. En dan kwam ik recent ook te weten dat John Lennon ook in de Hemel is. Hij werd vermoord door iemand die destijds bezeten was en die later, in de gevangenis, door een goede priester werd bevrijd door een verlossingsgebed van buiten de muren van de gevangenis. In ieder geval is Jezus' barmhartigheid tegenover deze drie mensen overvloedig geweest, zeker en vast veel groter dan voor de meesten hier op aarde. Maar in beide gevallen moesten vrienden mij uitleggen over wie het juist ging, want toen ik deze namen bij mij had was ik er mij absoluut niet van bewust hoe beroemd deze twee waren geweest.

Nicky: Hebt u ooit een antwoord gekregen van de zielen dat gevaarlijk kon zijn voor diegene die u de vraag had gesteld?

Maria: Ja, iets gelijkaardigs is er ooit gebeurd. De zielen bevestigden mij ooit een heel slechte daad en, voor zijn eigen veiligheid, adviseerde ik aan de persoon die erom vroeg om er niet meer over te spreken.

Nicky: Is het voor de mensen die in een democratie wonen een goddelijke plicht om te gaan stemmen voor hun regeringsleiders?

Maria: De zielen hebben mij verteld dat het geen goddelijke plicht is om te gaan stemmen.

Nicky: Hebt u ooit een antwoord van de arme zielen ontvangen dat de loop van de geschiedenis had of zou kunnen gewijzigd hebben voor een groot aantal mensen?

Maria: Nog recentelijk hebben zielen mij bevestigd dat Melanie, de zienster van La Salette, daar reeds had over gesproken en hier gaat het om de ware erfgenaam van de Franse troon. Een ziel vertelde mij dat de waarheid over hem en zijn verhaal spoedig zou worden onthuld.

Hoofdstuk 5. Gebed en Vasten

Nicky: U haalt het gebed zo dikwijls aan dat ik het gevoel heb dat u er wenst over te praten. Waarom hecht u daar zoveel belang aan?

Maria: Het gebed is iets wat ons dichtert tot God brengt. Bekijk het zo. Het eerste wat u doet als u iemand leert kennen is vragen om tijd te besteden aan elkaar. Als we weigeren om tijd te besteden aan elkaar duurt het niet zo lang voor we zelf volledig afgesloten zijn en ons in het duister bevinden en dikwijls ook verloren gaan. En van zodra we tijd schenken doen we twee dingen: luisteren en praten. En als u vrienden wil blijven is luisteren veel belangrijker dan praten. Ware vrienden kunnen veel sterkte bijbrengen, zoals u weet, en kunnen elkaar reeds steunen door gewoon bij elkaar te zijn in stilte. Gebed is meestal gewoon in stilte samen met God zijn, naar Hem luisteren, Hem waarnemen en Hem in u opnemen. Er is niemand die Hij niet wil kennen. En in gebed besteden we tijd aan onze dierbaarste Vriend, de Vriend die ons het leven schonk. Is het dus niet aangewezen om aan Hem wat tijd terug te schenken als dank dat Hij ons heeft geschapen en voor de tijd die Hij aan ons besteedt? Ik denk dat het de Heilige Augustinus was die zei dat het gebed het hoogste doel moet zijn van de mens en Gods grootste geschenk aan de mens?

Nicky: Wat denkt u wat de grootste fout is die de mensen kunnen maken als het op het gebed aankomt?

Maria: Het lijkt er mij op dat de mens zich enkel tot God wil wenden wanneer hij in moeilijkheden verkeert en alleen wanneer ze denken dat ze iets nodig hebben. Smeebeden zijn goed en worden uiteraard ook gehoord, maar we zouden God altijd moeten loven en bedanken voor alles wat Hij ons heeft gegeven en gedaan met ons en voor ons. De mensen zijn zo ondankbaar en in de Westerse gemeenschap wordt alles als verworven aanschouwt. En dingen beschouwen als vanzelfsprekend laat algauw hebzucht toe en eveneens de haat. De opgelegde leer, die zo wijdverspreid is in de Westerse gemeenschap vandaag, dat alle mensen dezelfde universiteitsdiploma, en een groot huis met twee auto's moet hebben is niet de leer van God. God geeft zijn grootste geheimen en de grootste vreugde door aan de kleinsten onder ons. De duivel belooft macht, invloed en succes. God belooft vrede, vreugde en voldoening. De oppervlakkigste gebeden zijn: "God, geef mij dit en God, schenk mij dat."

Laat ons nu opnieuw het voorbeeld van gewone vrienden onder elkaar bekijken. Hoe langt denkt u dat de andere zal blijven als alles wat we aan hem zeggen is "geef mij dit, of geef mij dat?" Heel kleine kinderen doorlopen deze fase in hun maatschappelijke ontwikkeling wanneer ze hun eigen identiteit leren kennen. Dit is wanneer we ze plastieken emmers over elkaars hoofd trekken, voor alles lopen te wenen en zand naar elkaars ogen gooien. In deze fase moet hen gehoorzaamheid worden bijgebracht. Gebed betekent ook, elkaar begroeten, "dank u" zeggen, zich verontschuldigen en zeggen: "ik zie je graag."

Nicky: Het gebed moet dus eerst aangeleerd worden en verder evolueren?

Maria: Ja. Aangeleerd en verder ontwikkeld binnen in ons, waar God dan zijn grootste mirakelen verricht. Mensen die oprecht en veel bidden beschouwen niets als verworven en zien, horen en voelen heel vlug Gods grootsheid in de kleinste dingen. In gebed geven we aan Hem alles in ons en alles rondom ons. Enkel in het luisteren leert het kind om te praten en dit praten moet ook worden ontwikkeld tussen het kind en God. Als een kind leert dat Gods steeds nabij is, zal het vlug leren dat het door Hem wordt geliefd en beschermd. Ouders en leraar kunnen dit niet volledig alleen doen. Zonder God kan een gevoelig kind worden verwoest als het ziet dat zijn of haar ouders en beste vrienden ook fouten kunnen maken. Kinderen die kennis hebben van God vinden een evenwicht en vinden hierin een grote kracht.

Het zijn zij die leren praten met liefde tegen iedereen en alles rondom hen. Kinderen die van het bestaan van God worden afgeschermd zullen opgroeien in angst, wat leidt tot de noodzaak aan macht, prestige en materialisme. Op deze manier zullen ze nooit genieten van de vrede die God voor hen allen wenst. We kunnen de huidige toestand van de wereld niet aan God toeschrijven! De huidige toestand van de wereld is er gekomen omdat we God de rug hebben toegekeerd. Alles wat ons bezorgd maakt en ons kwelt is het resultaat van het ontkennen van God. Komt terug tot Hem in gebed en het resultaat zal onmiddellijk worden gevoeld. Hij is onze enige vriend die nooit, nooit slaapt.

Nicky: Als het gebed dus moet worden aangeleerd, dient dit dan in kleine stappen te gebeuren, zoals bij een kind?

Maria: Ja, precies. Zolang we er ons sterk van bewust blijven dat ook gebeden nooit mogen worden veroordeeld. Er bestaat niet zoals een klein of een groot gebed. God blijft God en het is juist dat Zijn ware heiligen zich volledig vernederen voor Hem. Daarom kon Moeder Theresa zo eerlijk zeggen: "Ik ben een veel groter zondaar dan u."

Nicky: Wat zou u mij aanraden te doen indien ik nog nooit zou hebben gebeden en met God wil beginnen praten deze avond?

Maria: Zet de televisie uit, trek zelfs de stekker uit, ga naar uw kamer en sluit de deur achter u. Het gebed is het enige in de wereld waarin we volledig zelfzuchtig mogen en moeten zijn. Gebruik de stilte om tot God te zeggen dat u wenst dicht bij Hem te zijn. Doe dit op regelmatige basis en laat satan u niet misleiden met al zijn "ik, ik, ik geklets." Leer daarna een beetje over Jezus, Zijn Heilige Familie en Zijn leerlingen: onophoudelijke, kleine stappen door uzelf in de aanwezigheid van Zijn Volmaakte Liefde. Ga daarna op zoek naar een foto of een beeld van Jezus op het kruis en plaats het in een hoek van de kamer waar u deze vrede en rust vond. Daar zult u Hem het duidelijkste voelen. Draai uw hart in Zijn richting. Geef uw hart aan Hem en enkel aan Hem tijdens deze momenten. Begin misschien met een vijftiental minuten en werk dit stilletjes op tot een uur. Als u dit een maand lang doet zult u verbaasd staan welke liefde en vrede alleen dit al kan tot stand brengen in u, maar ik moet u waarschuwen dat er pogingen zullen worden ondernomen om u af te leiden van dit en van Hem. Negeer deze voorzichtig, maar vastberaden en ga eenvoudigweg door hiermee.

Dan, als u aan uw leven een volledig andere wending wenst te geven, en de wereld is hier vol van vandaag, ga dan naar een goede priester of begeleider en vertel hem dat u zich hebt ingeschreven in Gods kinderopvang en dat u dit tussen de anderen wenst vol te houden. In verhouding tot God bevindt ieder van ons zich in Zijn kinderopvang. Bekering betekent een verandering van het hart. Bekering betekent alles opruimen wat onze weg met God blokkeert.

Ga dan op zoek naar een Bijbel en neem deze mee naar uw zelfzuchtige, kleine hoek. Geef alles aan God en Zijn Moeder en u zult spoedig in het midden van de vrede terechtkomen. En er is niemand in deze wereld die nooit in zijn hart de nood aan vrede heeft gevoeld. De reden hiervoor is dat God zelf heeft gezegd: "Reeds voor Ik u in de moederschoot heb gevormd, kende Ik u," en deze ervaring, onze ziel die zich in Gods vrede wenst te bevinden, is tot op zekere graad in elke ziel aanwezig.

En de beste, de vlugste van alle leraars en begeleiders door wie u Hem kunt bereiken is Zijn Moeder, die in feite ook Zijn leraar en begeleider was. Als de Kerk waar u heengaat Haar negeert of zegt dat Zij niet nodig is, vraag dan eerder aan de priester om Haar in eer te herstellen of zoek verder tot u iemand vindt die u hierbij wenst te helpen.

Zo zijn er bijvoorbeeld plaatsen waar Maria wordt vereerd of Medjugorje centra in bijna elk land vandaag. En u kunt deze centra vragen om Haar boodschappen over te maken zodat u ze mee kunt nemen naar huis. Bestudeer hen in uw stille tijd met God, maar opnieuw, ga niet te vlug. Eén boodschap elke drie of vier dagen is meer dan genoeg om er over te mediteren. Kom, door wat Zij ons vertelt, langzaam tot Jezus, juist zoals ieder van ons maar langzaam opgroeit, en ik beloof u met geheel mijn hart, heel spoedig zult u er zich bewust van worden hoe Haar boodschappen waarlijk enorm belangrijk zijn. Doe dit met uw hart en niet met uw geest. Er ze genoeg schitterende theologen die God nog moeten ontdekken op deze eenvoudigste en meest zuivere wijze.

Nicky: Hebben de Arme Zielen u ooit verteld wanneer er bekeringen plaatsvinden binnen hun familie?

Maria: O ja! En zij tonen grote, grote vreugde wanneer zoiets gebeurt en, uiteraard, staan zij zelf bij in het bekeringsproces van hun aanverwanten.

Nicky: In het vinden van de Kerk, Maria, hebt u voorstellen voor die ons die samen met anderen in Gods aanwezigheid wensen te zijn?

Maria: Enkel voorstellen zodat u vlug dichter kan komen tot de volledige waarheid van het Evangelie. Een Kerk die zich niet duidelijk uitspreekt tegen abortus, moet worden vermeden. Ook Kerk die worden geleid door een te machtig persoon met overdreven ideeën, Kerken die het Vaticaan aanvallen en Kerken die maatschappelijk amusement in hun gebouwen aanbieden moeten worden vermeden. Ook enige Kerk die onderricht dat satan niet bestaat moet ten allen tijde worden vermeden. En vermijd alle "kerken" die u vragen om deel te nemen aan geestelijke trainingen en beweren dat deze u dichter tot God brengen. Dit is heel gevaarlijk. Vergeet niet dat Jezus altijd bij ons is en we geen geestelijke training moeten ondergaan om Hem te bereiken.

En zoek een Kerk die gelooft in de apostolische geloofsbelijdenis of de geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel of, ten minste, in een die er heel nauw aan verwant is.

Nicky: Is er een bepaald gebed dat beter is dan enig ander gebed?

Maria: Neen. God kent ons onmetelijk veel beter dan wij Hem kennen. Ieder onder ons zit zo verschillend in elkaar en het beste gebed voor u is dat gebed dat u het beste kan bidden. Vergeet niet dat God weet wat het beste is voor ons, voor anderen en voor de hele wereld en zo is het heel goed veel te bidden om Gods wil tot een bepaalde uitkomst te laten leiden en met het gebed is het heel hulpvol om Jezus' raad te volgen uit het Evangelie om ook te beginnen met het vasten.

Nicky: Wat is, volgens u, de juiste definitie van het vasten?

Maria: Het vasten zoals het gedaan en onderricht werd door Jezus, hand in hand met het gebed, is een geestelijke tucht die moet worden bereikt, vooral met betrekking tot ons verteer of voedsel. Onze Lieve Vrouw onderwijst het ideale hierin door het vasten op brood en water en minstens één maal per week, bij voorkeur op vrijdag, en als het kan twee of drie dagen. Maar ook dit moet langzaam en voorzichtig groeien en mag nooit gebeuren tegen het advies van de dokter. Steeds overwogen en voorzichtig zoals God het ook zou willen.

Vasten betekent ook het onthouden van bepaalde dingen, het vermijden van bepaalde omstandigheden, mensen of verleidingen die u gemakkelijk kunnen wegtrekken van Jezus' wensen voor ons. Bijvoorbeeld omstandigheden waarvan we weten dat deze ons onder gezag houden en onze vrijheid ontnemen om goede daden te kunnen verrichten. De lijst hiervan is

uiteraard eindeloos, omwille van de verscheidenheid ervan. Iets dat u kan verleiden, kan mij bijvoorbeeld niet verleiden, of omgekeerd. Onze harten kennen ons het best en wij moeten steeds nastreven om eerlijk en duidelijk te zijn hierin. Vasten betekent naar het punt streven waarvan we kunnen zeggen dat God meer voor ons doet dan de wereld rondom ons. Dit is een andere, krachtige wijze om tot Hem te komen en dit is zo belangrijk omdat elke ziel veel meer waarde heeft voor Hem dan het hele universum.

In heb weet van mensen die zeven, acht, negen jaar oprecht hebben gevast en na die tijd waren ze volledig hervormd om wijzen die als miraculeus kunnen worden beschouwd. God werd in die mate betrokken in hun leven dat ze dit nooit hadden kunnen bereken door enige wereldse manier of leer.

Vasten maakt het veel gemakkelijker voor ons om te bidden en gebed maakt het ook veel gemakkelijker om te vasten. En het vasten voor de Arme Zielen zal hen later ook veel hulp bieden voor dewelke ze eeuwig dankbaar zullen zijn.

Het ontzeggen van televisie is heel erg nodig vandaag en wanneer de mensen dit doen zal het de Arme Zielen helpen die hun plichten of hun families verwaarloosden. En het Vagevuur is vol met dergelijke Zielen, dat weet ik. Opnieuw is de waarde hiervan onbegrensd. Zelfs het nietigste vasten brengt reeds veel goeds teweeg, zoals ook het kleinste gebed reeds doet.

Nicky: Kunt u een voorbeeld geven van een klein gebed dat een groot verschil kan maken?

Maria: Ja, elk klein gebed wordt gehoord. Laat me denken. O ja, hier gaat het over een Arme Ziel die vele jaren geleden tot mij kwam.

Op een nacht verscheen er aan mij een man nadat hij had verteld mij wat hij nodig had om te worden bevrijd. Hij bleef voor mij staan en vroeg mij: "Kent u mij?" Ik moest "neen" antwoorden. Daarop herinnerde hij mij er aan dat vele jaren geleden, in 1932, toen ik slechts zeventien was, hij met mij heel kort in dezelfde coupé van de trein naar Hall zat. Toen herinnerde ik het mij. Hij klaagde bitsig over de kerk en de godsdienst en ik voelde dat ik hierop moest antwoorden door hem te zeggen dat hij geen goed mens was door zulke heilige dingen neer te halen. Dit antwoord verraste en verveelde hem en hij antwoordde mij: "U bent nog veel te jong om mij de les te spellen." Ik kon er niet aan weerstaan om een beetje grof tegen hem te zijn en zei hem rechtuit, "En toch ben ik slimmer dan u." Dat was het, hij zakte met zijn hoofd in zijn krant en zei geen woord meer. Toen hij moest afstappen verliet hij de coupé en bad ik eenvoudig in stilte een gebed: "Jezus, laat deze ziel niet verloren gaan." En nu was hij bij mij, en hij vertelde mij dat dit kleine gebed hem had gered van de hel.

Nicky: Zijn er gebeden waartoe u zich in het bijzonder voelt aangetrokken?

Maria: Voor mijzelf? Niet echt, maar ik hou ervan om te zien wat er gebeurt met de mensen wanneer zij ontdekken wat gebed werkelijk is.

Meer dan met andere gebeden, dring ik er bij de mensen op aan om Jezus te herontdekken voor het Heilig Sacrament. Dit is een enorme genade en een bron van genezing en genade die door de moderne Kerk zo genegeerd wordt. Twee tot driemaal Jezus aanbidden voor het Heilig Sacrament zou enorme vrede brengen aan volledige streken in de wereld.

En ik raad de mensen ook de gebeden aan van de Heilige Birgitta van Zweden. Zij ontving twee reeksen gebeden van Onze Heer en een andere reeks van Onze Lieve Vrouw. De twee reeks bidden wij voor een jaar en de andere reeks, die zij van Onze Lieve Vrouw ontving,

bidden wij voor twaalf jaar. Dan ontving zij van Onze Lieve Vrouw de dagelijkse verering van de Zeven Smarten. Onze Heer en Onze Moeder beloofden zo veel via de Heilige Birgitta aan de zielen die deze bidden, en ze zouden veel bekender moeten zijn dan ze vandaag zijn.

De beloften die Hij maakte voor hen die de reeks voor twaalf jaar baden, zijn deze. Ik herinner ze mij, omdat het er slechts vijf waren, maar de grootsheid ervan is onmiskenbaar. Aan allen die deze bidden belooft Hij:

- De ziel die deze bidt, zal niet lijden in het Vagevuur.
- De ziel die deze bidt, zal worden geplaatst tussen de martelaren, alsof deze voor het geloof bloed had moeten vergieten.
- De ziel die deze bidt kan drie andere zielen kiezen die Jezus in een staat van genade zal houden, voldoende om heilig te worden.
- Niemand in de vier volgende generaties van de ziel die deze bidt, zal verloren gaan.
- De ziel die deze bidt zal zich, één maand ervoor, worden verwittigd van zijn of haar dood.

Maar ook hier wens ik de mensen te waarschuwen dat ze niet moeten denken dat ze dit een garantie is om recht naar de Hemel te gaan, want men moet zijn levenswijze aanpassen. Men moet in alle oprechtheid leven met God op het moment dat ze gebeden worden. Als men dit niet doet zal de ziel die denkt dat het een vrijgeleide is voor Gods licht voor ongemakkelijke verrassingen komen te staan wanneer de tijd is aangebroken.

Nicky: Vragen de zielen nog andere dingen dan gebeden voor hun aanverwanten?

Maria: Ja, bij gelegenheid. Het kan gebeuren dat een ziel, waarvan het leven is verkort door overdreven roken, komt vragen dat ik aan de aanverwant zou doorgeven om een tijdje op te houden met roken. Dit is uiteraard een vorm van vasten.

Nicky: Is het gegrond om te bidden voor dieren?

Maria: Ja, dat is goed en het heeft zeker waarde om te bidden voor zieke dieren, omdat dieren een geest hebben, maar geen ziel. We kunnen zeker en vast bidden voor hun vrede en gezondheid. En we moeten hen ook zegenen, want satan haat alles dat ons dierbaar is en ons kan helpen.

Nicky: Wat is de geestelijke betekenis of belang van het vouwen van de handen tijdens het bidden?

Maria: Als we de handen gevouwen houden tijdens het bidden bekommen we meer genaden, en dit is opnieuw iets wat de zielen me hebben verteld.

Nicky: Hoeveel moeten de mensen voor anderen bidden in verhouding tot het bidden voor zichzelf?

Maria: O, de mensen zouden veel meer voor anderen moeten bidden dan voor zichzelf. Opnieuw geldt hier de regel dat we het minste voor ons moeten verlangen en het meeste aan anderen schenken. Dat is wat God van ons verlangt.

Hoofdstuk 6. De Hemel

Nicky: Zijn er dagen waarop er meer vele zielen worden bevrijd uit het Vagevuur, dan op andere dagen?

Maria: Ja, het is met Kerstmis dat de meeste zielen worden bevrijd, maar opnieuw hangt dit af van hoeveel er werd gebeden of gedaan voor hen. Dit is omdat Kerstmis de grootste van alle dagen is voor genade. En ook op Goede Vrijdag en Allerzielen worden er vele zielen bevrijd.

Nicky: Welke raad hebt u voor hen die wensen heilig te worden hier op aarde?

Maria: Wees nederig. Dat is het antwoord. Doe niets voor uzelf en denk nooit voor maar één ogenblik dat u beter bent dan iemand anders. Enkel Jezus en Zijn Moeder waren geen arme zondaars, toen ze hier met hun lichaam tussen ons waren.

Nicky: Zijn er middelen voor een doorsnee persoon om te weten te komen, of een ziel waarvoor deze heeft gebeden, in de hemel is afgeleverd?

Maria: We hebben allen verschillende gevoeligheden, maar wanneer de mensen zo'n diepe, innerlijke vreugde hebben gevoeld tijdens hun bidden, kunnen ze er zonder enige twijfel zeker van zijn dat dit een signaal was hiervoor. Maar het waarnemen hiervan is precies dat wat u zich geen zorgen hoeft over te maken. Als we bidden voor iemand die reeds in de Hemel is, gebruikt de Heilige Moeder deze gebeden en gebruikt deze elders voor, waar ze het meeste nodig zijn. Niet het minste gebed gaat ooit verloren.

Nicky: Wat is de snelste wijze voor ons om maar de Hemel te gaan?

Maria: Opnieuw diepe nederigheid. De duivel kan hier moeilijk iets aan doen en het is de snelste weg om naar de Hemel te gaan. Daarna zijn dit goede daden tegenover onze naasten en de Arme Zielen. Daden van liefdadigheid in diepe nederigheid. Kijk naar het leven van Moeder Teresa. Voor deze eigenschappen werd ze een der meest geliefde personen op aarde. Zij verkoos om te werken in de hel van Calcutta, de nederigsten, de meest zieken te dienen en dan bracht haar onmiddellijk naar God, daar ben ik zeker van.

Nicky: Bevinden de zielen in de Hemel zich op hetzelfde en gelijkwaardig niveau?

Maria: Neen. Er zijn vele lagen in de Hemel. En de zielen daar bevinden zich in totale vreugde en zij weten dat zij niet meer verdienen en verlangen dus ook niet meer. Sommige zielen zijn meer schitterend en lichtgevend dan anderen, en deze schoonheid hangt af van onze goede daden terwijl we op deze aarde waren. Met grote inspanningen hier kunnen we op een hoger niveau belanden in de Hemel.

Nicky: Gaat het groeiproces hoe dan ook door in de Hemel?

Maria: Theologie alleen kan dit niet beantwoorden, maar ik weet dat één van de zieners van Medjugorje heeft omschreven, na hierover verscheidene malen met Onze Moeder te hebben gesproken, dat Onze Lieve Vrouw gedurende al deze jaren steeds mooier is geworden. Dit blijft dus een raadsel voor ons dat we enkel zullen te weten komen wanneer we er getuige zullen van zijn.

Nicky: Gaan mensen die nooit een voet in de kerk hebben gezet naar de Hemel?

Maria: O, uiteraard, en veel meer dan dat we denken omdat ieder van ons een zeker fierheid in zichzelf heeft. Maar omdat ze nooit toegang hadden tot de waarheid, is hun vagevuur veel zachter dan dat van de gelovige kerkgangers. Maar hun niveau van Heiligheid zal nooit hetzelfde zijn, ondanks ze deze genade nooit verkregen of aanvaardden.

Op een dag verscheen er een dame aan mij met een emmer in de hand en zei: "Deze emmer is mijn redding." Ik vroeg wat zij hiermee bedoelde, en zij legde dit als volgt uit: "Ik ben bijna nooit tot het gebed gekomen en ging nooit naar de kerk, maar ooit heb ik vrijwillig en zonder dat er mij werd om gevraagd, het huis van een oude dame opgekuist, juist voor Kerstmis. Het was deze liefhebbende daad met deze emmer die mij heeft gered." Hier zien we opnieuw hoeveel waarde liefdevolle daden hebben. Iemand die nooit bidt, noch naar de kerk gaat, omdat niemand deze daar heeft toe geleid, hebben dezelfde kansen als de anderen om naar Gods wil te handelen.

Nicky: Hebt u de Hemel ooit mogen aanschouwen?

Maria: Neen, maar vele zieners door de eeuwen heen hebben indrukken mogen krijgen ervan. Sommige van de kinderen uit Fatima en Medjugorje hebben Hemel, hel en vagevuur mogen aanschouwen.

Nicky: En geloof u wat ze vertellen?

Maria: Ja, en met zekerheid. Er waren priesters met inzicht en voorzichtigheid rondom hen die hen apart hebben getoetst. Ze vertelden geen verzonden vertelsels en waren werkelijk voor een twintigtal minuten verdwenen.

Wat we over de Hemel weten is, uiteraard minuscuul, maar het glorievolle licht, de vreugde en het prijzen van God, dat het midden van alles is, worden steeds benadrukt.

Nicky: Bestaan Koalaös, druivenranken, impressionistische schilderijen, en het "Koor der Slaven" uit Verdi's opera "Nabucco" in de Hemel?

Maria: O! In de Hemel, vertelde er mij een ziel, worden al onze diepste wensen vervuld. En over het werk van Verdi heeft een van de priesters die het meest geliefd is door Onze Lieve Vrouw, ooit gezegd: "Nu, dit is reeds een bewijs van Gods bestaan."

Hoofdstuk 7. Engelen

Nicky: Velen zeggen dat we allemaal een engel hebben. Is dit waar?

Maria: Ja, we hebben allen een engelbewaarder.

Nicky: En als we doodgaan, krijgt deze engelbewaarder hier dan een andere opdracht?

Maria: Neen, hij begeleidt ons naar het Vagevuur, alhoewel de zielen ginds niet al die tijd hun beschermengel te zien krijgen.

Nicky: Is het ooit gebeurd dat wanneer u een Arme Ziel waarnam, u ook hun Engelbewaarder zag?

Maria: Neen, dit is mij nog niet overkomen, maar ze zijn er steeds.

Nicky: En wanneer de ziel uiteindelijk de Hemel bereikt, wat doet zijn engel dan?

Maria: Zijn engel blijft bij hem in de Hemel. Engelbewaarders krijgen maar één enkele keer de opdracht om een ziel op aarde te begeleiden.

Nicky: Zien alle Engelbewaarders er hetzelfde uit?

Maria: Neen. Een geloofwaardige waarnemer van de engelen vertelde me dat sommigen vuriger zijn en anderen stiller. De stilleren zijn zij die de zielen begeleiden die lijden. Hun gewaad is roodachtig en zij dragen een band rond hun hoofd, iets dat lijkt op een diadeem. Anderen dragen witte kledij, zijn opgewekter en dragen een kroon. Zij dienen hen die meer worden beschermd dan anderen. De engelen van de Arme Zielen zijn diep rood, hun hoofden zijn gekroond en ze houden de handen gekruist op de borst, opkijkend naar de Hemel met een smekende uitdrukking.

Nicky: Wat is de verhouding tussen een Arme Ziel en zijn Engelbewaarder?

Maria: Bij gelegenheden zijn ze veel dichterbij elkaar. Dan kan een Arme Ziel zijn Engelbewaarder waarnemen en de Engelbewaarder troost en beschermt de ziel van aanvallen en begeleidt en onderwijst deze ook.

Nicky: Nemen sommigen onder hun Engelbewaarder waar en praten ze met hen?

Maria: Ja en dit gebeurt vaker dan u denkt en moet worden aanvaard en gekoesterd als een enorme genade. Ieder van ons die bidt kan zijn Engelbewaarder leren kennen.

Nicky: Wanneer mensen, laat ons zeggen, een auto-ongeluk ervaren, waarvan ze zeker zijn dat er iets buitengewoons heeft plaatsgevonden dat hun leven heeft gered, dan zeggen ze vaak dat het hun Engelbewaarder was. Kon het bijvoorbeeld in de plaats daarvan een Arme Ziel zijn? En hoe kunnen we het verschil weten?

Maria: Ja, het kon een Arme Ziel zijn. Maar er is een gemakkelijke weg om te weten wie het was. Een Arme Ziel zou op hetzelfde ogenblik om een bepaalde manier een persoon verzoeken om ervoor te bidden of er iets voor te doen. Ziet u, met de zielen is het steeds een gesprek langs beide zijden. Dat is bij engelen niet het geval. De engel heeft geen bijstand nodig van ons terwijl God enkel de Arme Zielen toestaat om henzelf te tonen wanneer ze hulp zouden nodig hebben op hun reis naar de Hemel. Zonder dit zijn de kansen groot dat het een engel was.

Nicky: Als er dus niemand bidt voor de Arme Zielen, is de kans groot dat het een engel was. Iedereen die dus geeft om bijzondere bescherming zou dus zeker moeten bidden tot zijn of haar aanverwanten?

Maria: Ja, ja. En als men dit doet, kan men zeker zijn van een antwoord want zij verlangen er zo zeer naar om in de Hemel bij Jezus te zijn. Een Arme Ziel vertelde me ooit dat indien iedereen een schietgebedje zou bidden voor bescherming van de Arme Zielen en de Beschermengelen en regelmatig wijwater zou gebruiken alvorens met de auto te vertrekken, er 80 procent van de ongelukken niet zou gebeuren? 80 procent! Vele verzekeringsmaatschappijen zouden overbodig worden en dit zou ook de medische kosten overal doen zakken. En een gelijkaardig aantal van alle overige ongelukken wordt ook veroorzaakt door het kwade.

Nicky: Beschermen de engelen ons altijd meer wanneer we het hen vragen, dan wanneer we het hen niet vragen?

Maria: Ja, zeer zeker. Zonder vraag tot begeleiding is het voor ons onmogelijk om de onzichtbare aanvallen op ons te zien. We moeten hen steeds aanroepen en zeker elk leer vermijden die het bestaan van engelen ontkent. Zelfs dit wordt nog gezegd in de moderne Kerk! Ook wordt er vandaag gevaarlijke onzin verkocht over de Engelen en veel heeft te maken met het occulte.

Nicky: Bestaan en zwarte engelen, en zo ja, wie zijn ze?

Maria: Ja, ze bestaan. Het zijn engelen die met satan zijn gevallen.

Nicky: Er wordt zoveel gesproken en aandacht aan besteed in de media over UFO's. Verwarren mensen de engelen met UFO's of omgekeerd?

Maria: Neen, ik denk het niet. Laat me het zo zeggen. Onlangs vroeg er mij nog een kennis om aan een Arme Ziel te vragen of er op andere planeten intelligent leven was. Het antwoord kwam een aantal weken later. De Arme Ziel zei: "Neen." En zo is er geen intelligent leven op andere planeten. Maar dit betekent niet dat alle deze waarnemingen en verhalen niet waar zouden zijn, want vele mensen wensen hier niet over te liegen. Zo moet het dus iets anders betekenen. Als er geen intelligent leven elders in de ruimte bestaat, en hier wens ik te benadrukken dat iemand met een diepere kennis en een dieper geloof in de Bijbel tot hetzelfde besluit zou komen, dan moeten al deze waarnemingen het werk van satan zijn. De duivel wenst onze nieuwsgierigheid op te wekken en wat kan hij beter doen dan ons naar de groene mannetjes te leiden, ergens in de diepten van de ruimten? Nieuwsgierigheid heeft al meer dan één mensenleven gekost. En al deze filmen en televisieshows over beschavingen elders kunnen de jongeren gemakkelijk in gevaar brengen.

Nicky: Hebben alle mensen slechts één Engelbewaarder?

Maria: Neen. Diegene die de engelen kan waarnemen vertelde me dat Priesters en Zusters een bijkomende engel hebben, en eveneens de dokters. Als de dokters enkel maar zouden vragen naar de begeleiding van hun engelen, zouden velen van ons zich veel gezonder voelen dan nu. Ook de Bisschoppen hebben er meer en uiteraard de Paus.

Nicky: Kan onze engelbewaarder onze gedachten lezen?

Maria: Hij kan ons leiden en beschermen door gedachten in onze geest te plaatsen en hij kan de gedachten verdrijven die satan er heeft geplaatst. De mensen zouden veel meer om de bescherming van hun Engelbewaarder moeten vragen dan ze nu doen en zouden moeten vragen om een zeker dieper gevoel tegenover Hem te ontwikkelen.

Nicky: Wie is de meest belangrijke engel voor ons en voor de Arme Zielen?

Maria: De Heilige Aartsengel Michaël. Hij is de sterkste tegen alle kwaad en wij zouden hem dikwijls moeten vragen om niet alleen ons te beschermen, maar eveneens de Arme Zielen.

Wij zouden Hem elke dag moeten vragen om ons en onze families te beschermen, zowel de levenden als de overleden. Voor dit zouden ze ten zeerste dankbaar zijn.

Nicky: Uw geval is er een van private onthullingen door de Arme Zielen, juist?
Maria: Ja.

Nicky: En dan zijn er ook de gevallen van private onthullingen door de engelen?

Maria: Uiteraard bestaan deze en een van de best gekende gevallen vandaag is een gemeenschap die is ontstaan rond de ervaringen van een Oostenrijkse vrouw, die men Moeder Bitterlich noemt. De gemeenschap noemt "Opus Angelorum of het Werk der Engelen" en ik ben er lid van. Maar vandaag staat het, net als Medjugorje, onder grote aanvallen uit bepaalde hoeken. De beschuldigingen dat er misbruik en hersenspoelingen gebeuren zijn even duister als de beschuldiging dat er een welbepaalde priester in Medjugorje de boodschappen zelf zou schrijven en dat hij het Vaticaan omkoopt om positief te staan tegenover wat er daar gebeurt. En zoals gebruikelijk zijn het de mensen die het minste hebben gebeden, onderzocht en nagedacht de laatsten die over deze zaak negatief zouden moeten zijn. De laatste beschimping tegen Opus Angelorum is dat ze worden gedwongen om de Heilige Communie in de hand te ontvangen! Mag God deze met Zijn Wijsheid zegenen die zulke zaken over hen opdringen. Maar spoedig zal Onze Lieve Vrouw zich hierover ontfemen.

Nicky: Als mensen hun Engelbewaarder ervaren en deze soms zelfs horen en zien, kunnen zij hem dan ook leren kennen op de wijze zoals men wereldse vrienden leert kennen?

Maria: Jazeker kunnen ze dat. Vele mensen vandaag kennen de naam van hun Engelbewaarder en roepen hem elke dag aan om hen te leiden, te beschermen en bij te staan in alles. In gebed kunnen de aanwezigheid van onze Engel aanschouwen en met hem alles bespreken. Hij is opgewonden om ons te helpen en zal nooit in slaap vallen voor ons. En hij werkelijk heel moeilijke en gevaarlijke omstandigheden oplossen.

Nicky: Wie zijn de overige "grote" Engelen, buiten de Heilige Michaël?

Maria: Zoals vermeld in de Bijbel, zijn er zeven Aartsengelen en van deze zijn de Heilige Rafaël en de Heilige Gabriël de meest gekende. De Heilige Gabriël draagt priesterlijke gewaden. Hij komt vooral tussen bij hen die veel bidden voor de Heilige Geest. Hij is de Engel van de Waarheid en een priester zou geen enkele dag mogen laten voorbijgaan zonder zijn begeleiding in te roepen.

De Heilige Rafaël is de Engel van Genezing. Hij helpt vooral de priesters die vele biechten aanhoren en ook de biechtgangers zelf. Gehuwde mensen zouden ook nooit de Heilige Rafaël mogen vergeten. Hij draagt een soort voorschoot en een gordel en draagt een staf die lijkt op een scepter, in zijn rechterhand. We moeten ook de bijstand van deze beide grote Engelen, zo veel als mogelijk, voor de anderen aanmoedigen. En vandaag zijn ze beiden meer nodig dan ooit omdat de wereld zwemt in de leugens en pijn, omwille van de ongebiechte zonden.

Dan zijn er de negen Engelenkoren in de volgende hiërarchische volgorde: Serafijnen, Cherubijnen, Tronen, Overheden, Krachten, Machten, Vorstendommen, Aartsengelen en de Engelen. Nooit zouden we mogen negeren om eveneens hun tussenkomst te vragen.

Nicky: Bestaan er allerlei soorten neutrale geesten? Wat ik bedoel is: bestaan er engelen die noch goed, noch kwaad zijn, die noch voor God of noch voor satan werken?

Maria: Neen, neutrale engelen bestaan niet. Ofwel zijn ze bij God gebleven en doen zij goede werken voor Hem ofwel zijn ze met satan gevallen en dienen ze deze laatste met slechte daden.

Hoofdstuk 8. Heilige Mis

Nicky: Wat vragen de Arme Zielen u het meest?

Maria: De Heilige Mis. Het meest vragen ze om een Heilige Mis bij te wonen of te laten opdragen, maar ook het bidden van de Rozenkrans, het bidden van de Kruisweg en andere gebeden.

Nicky: U zegt dat zij Missen nodig hebben van ons. Waarom Missen, eerder dan iets anders?

Maria: Omdat elke Mis een hernieuwing van Jezus' lijden en Zijn dood aan het kruis is. In elke Mis bidt Hij opnieuw voor ons en met ons en offert Hij zichzelf aan de Vader voor ons. Pater Pio, die dikwijls de Christus' Passie beleefde tijdens de Mis, zei dat de wereld gemakkelijker kon bestaan zonder de zon dan zonder de Heilige Mis. Deze opmerking geeft ons zoveel stof tot nadenken en is tegelijkertijd profetisch want door de Mis te beleven voegen wij ons bij Jezus door de wereld mee helpen te redden van de vernietiging en door naar Jezus te gaan redden wij onszelf. Door de Arme Zielen naar de Heilige Mis te brengen, begeleiden we hen op ontelbare manieren die we werkelijk enkel in de Hemel zullen begrijpen, wanneer we allen samen zijn rond Jezus.

Nicky: Draagt elke Mis, die we bijwonen of laten vieren, evenveel bij tot de hulp van de Arme Zielen?

Maria: Neen, hoeveel het de ziel, voor wie de Mis is opgedragen, helpt hangt af van hoe Christelijk de ziel was en hoezeer de ziel naar de Mis verlangde tijdens het leven. Als een ziel echter geen Christen was tijdens het leven, en er daarom ook niets kon van weten, zal voor deze ziel het bijwonen van een Mis heel veel bijdragen.

Nicky: Helpt een ziel die wij opdragen voor een levende ziel, deze ziel evenzeer als een Arme ziel?

Maria: Een mis bijwonen of opdragen voor een levende persoon helpt deze heel wat meer dan later.

Nicky: Waarom?

Maria: Omdat we hier nog steeds genaden kunnen ontvangen en dat is niet langer het geval eens we in het Vagevuur zijn. En ook, hier onder ons helpt het enorm om die andere persoon van enig gevaar te beschermen.

Nicky: Is er enig wetenschappelijk bewijs dat Jezus feitelijk aanwezig is in de Gewijde Hostie?

Maria: Natuurlijk! Er zijn hier vele bewijzen van. U kan heel wat lezen over Eucharistische Mirakels tijdens de hele geschiedenis van de Kerk.

Laat mij een voorbeeld geven, Thérèse Neumann van Konnersreuth leefde enkel op de Heilige Hostie en water en dit gedurende zesendertig jaar, en toch won ze aan gewicht bij het ouder worden. En vandaag is er ergens een vrouw in het noorden van Frankrijk die, gedurende vijftig tot zestig jaar, niets anders dan de Heilige Hostie consumeerde. Een tijdje geleden heeft de Bisschop haar, als proef, twee weken laten in het oog houden in het hospitaal. En haar toestand was even gezond als daarvoor. De Bisschop deed enkel zijn plicht door hierop aan te dringen en ook de vrouw deed haar plicht door te gehoorzamen. Jezus staat mirakelen toe om de mensen te laten zien dat Hij waarlijk aanwezig is in het Brood des Levens.

Ook kunt u lezen over het mirakel van Lanciano, in Italië, waar vele eeuwen geleden een Hostie veranderde in vlees en bloed tijdens de Consecratie. Er werden wetenschappelijke proeven op gedaan tijdens de jaren zeventig en het bewijs is geleverd dat het om een stuk menselijk vlees gaat, namelijk een vers stuk hartspeer.

Een van mijn favoriete Eucharistische mirakelen gebeurde in Langewiese, Duitsland, nadat er een aantal hosties uit de kerk waren gestolen. De dief, ondanks dat hij een Christen was, had zichzelf laten omkopen om de hosties te verwijderen en gaf ze aan de opdrachtgevers zodat ze deze zouden kunnen spotten met God. Het was toen dit laatste gebeurde dat de hostie plotseling begon te bloeden. De deelnemers die schrik hadden om aan het wereldlijk gerecht te worden uitgeleverd, wikkelden de hosties gauw in een stuk kleed in en begroeven dit hierop nabij de wouden van Langewiese. Spoedig reisde er een voorname Poolse heer op de weg langs deze plaats, met zijn koets aangedreven door vier paarden, toen de paarden plotseling stopten en neerknielden. Geen menselijke kracht kon de paarden doen opstaan en voortgaan. Zelfs de zwepen konden niet helpen. Toen begon de edelman rond te kijken en kwam hij uit op een stuk linnen die de bloedende hosties bevatte. Spoedig verspreidde het nieuws zich in de omgeving en de priester uit Langewiese hield een processie naar de plaats en haalde de hosties uit de grond en bracht hen terug naar de kerk terwijl de klokken luiden.

Nicky: Kende U Thérèse Neumann persoonlijk?

Maria: Op twee weken na, maar ik bracht haar een bezoek bij haar graf en ik was die hele tijd nogal ziek, maar toen ik het graf verliet was ik opnieuw gezond.

Nicky: Is het mogelijk dat in steden waar er veel gebeden wordt en vele Missen worden opgedragen, dat de Arme Zielen daar meer verzamelen dan in een stad waar er minder wordt gebeden?

Maria: Zeker. Zij doen dit in de hoop dat er een gebed bij is dat hen kan helpen. Meestal horen de gelovigen hen en nemen hen zelfs waar. Dat zijn plaatsen waar priesters en andere in de leiderspositie hun mensen de raad geven dat het horen van stemmen van Arme Zielen normaal is. In deze zo ongelovige wereld is het "horen van stemmen" vaak niet het werk van de Arme Zielen, maar het resultaat van satans werk. Uiteraard zijn sommige stemmen te wijten aan een mentale ziekte, maar dikwijls zit satan in het spel. Maar er zitten ook veel goede stemmen bij en uiteraard is dit een groot geschenk. Maar de veelgehoorde opmerking dat het "horen van stemmen" uitsluitend is toe te schrijven aan een mentale ziekte, is schaamteloos overdreven en veroorzaakt dus ontzagwekkende schade aan heel gevoelige en goede mensen. Zowel het vermogen tot het maken van onderscheid, als de ervaring zijn nodig in deze gevallen en de grote meerderheid van de geneesheren zijn niet genoeg opgeleid in dergelijke aangelegenheden. Eigenlijk zouden deze geneesheren meer naar de Mis moeten gaan en tot God bidden om meer inzicht te verwerven in deze goddelijke aangelegenheden.

Nicky: Wonen de mensen genoeg Missen bij, of laten zij voldoende Missen opdragen voor hun overleden aanverwanten en vrienden die vermoedelijk in het Vagevuur zijn beland, volgens uw mening?

Maria: Neen, absoluut niet en een groot gedeelte van mijn apostolaat is bij de mensen te pleiten om dit veel meer te doen dan dat dit vandaag het geval is. Veel meer mensen zouden moeten worden opgedragen en bijgewoond voor hen. Dit zou op regelmatige basis moeten gebeuren: op hun verjaardag, naamdag, huwelijksdag, en de dag van hun overlijden. Ook wanneer er iemand veel aan hen denkt is daar altijd een reden voor en men zou hier onmiddellijk moeten op reageren. We moeten alles doen wat we kunnen doen voor hen en een Mis laten opdragen is het grootste geschenk wat men hen kan geven.

Nicky: Wat bedoelt u met "naamdag?"

Maria: Verontschuldig mij. Sommigen noemen het "feestdag." Het is de dag dat de Kerk in het bijzonder viert voor de heilige naar wie u genoemd bent. Uw feestdag valt uiteraard op 6 december, het feest van de Heilige Nicolaas. Als de kinderen vandaag meer zou worden bijgeleerd over hun Heiligen, eerder dan enkel geschenken te geven met hun verjaardag, zou hen dat niet voor een groot gedeelte helpen bij de voorbereiding van hun latere leven? Verjaardagen zijn eveneens belangrijk maar de nadruk zou vooral op de geschenken van God, eerder dan op de louter materiële geschenken, moeten liggen. Hun naamdag zou hen ook moeten helpen en leren over het prachtige rolmodel. We zouden hen moeten zeggen dat dit geschenk van Jezus en Maria is, maar ook van hun Heilige die voor hen zorg draagt op een bijzondere wijze, en dit niet alleen maar "gepraat," maar de waarheid. Dit zou hen nieuwsgierig moeten maken en hen doen verlangen om er meer over te weten te komen.

Nicky: U bedoelt dus dat het geven van een Christelijke naam ook de kinderen beschermt tegen anderen en hen sterkte verleent?

Maria: Ja, dat is op een zekere wijze zo. De Heilige naar wie het kind is genoemd zal automatisch, zeer liefhebbend, krachtig en beschermend inspringen voor het kind. Deze kracht gaat verloren bij het geven van een niet-Christelijke naam. Uiteraard vermindert dit Gods liefde niet voor het kind, maar er wordt wel meer ingesprongen voor hen, en vandaag moeten we uitkijken en zoek naar zoveel mogelijk verdedigers en bemiddelaars. Ik ben er zeker van dat het God bedroeft als we het kind een sterke bemiddelaar ontzeggen. Op alle mogelijke manieren moeten we onze kinderen schenken wat kan bijdragen tot hun geluk, hun begeleiding en het volbrengen van hun taak.

Nicky: Maria, vandaag bestaat er een soort Mis die wordt opgedragen voor het "genezen van de familiestamboom." Deze worden voorgesteld door een Britse psychiater waar ik eerder naar verwees en door de vele volgelingen die hij over de hele wereld heeft. Tijdens deze Missen die verschillen van anderen, waar de gebeden over het berouw voorbijvliegen, stop de priester en geeft hij de mensen de kans om te bidden en de biechten tijdens de Mis. Weet u of de Arme Zielen deze of andere bijzondere Missen verkiezen?

Maria: Het is de oprechtheid en de diepte van het gebed dat voor de overledene telt. Het is zo belangrijk om voor hen in het bijzonder in te springen, omdat het geneest en voor zowel de overledenen als voor de levenden een heel voorspoedig slot kent. Vergevingsgezindheid is iets wat van beide zijden moet komen opdat we allen zouden worden bevrijd, zoals Jezus dat van ons verlangt. We moeten bij de Heer verontschuldiging vragen voor wat ze met zich meedragen. Door eveneens voor hen vergiffenis te vragen doen we veel meer goed dan louter voor onszelf vergiffenis te vragen. Hoe kunnen we voor onszelf vergiffenis vragen als we hetzelfde van anderen niet kunnen verlangen, levend of dood? "Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren." En welke aanverwant kwetst ons nooit? Het zijn precies hen die we het meeste vergiffenis moeten schenken en waar we met meeste moeten voor doen.

Ik zie echter een klein gevaar door deze "genezingsmissen" te noemen, omdat het mensen kan aantrekken die louter wensen getuige te zijn van een mirakel maar geen enkel voornemen hebben om te bidden. Dit kan leiden tot het geheim houden van dergelijke missen, wat zeker de wens van Jezus niet kan zijn, omdat Hij niet wenst dat iemand wordt uitgesloten. Dit is enkel aanvaardbaar wanneer mensen verschrikkelijk te lijden hebben, zoals bijvoorbeeld onder een communistisch regime, en zo gedwongen zijn om Missen in het geheim te houden. Maar een Mis opofferen voor de doden is geen magische formule zoals sommigen misschien

zouden hopen. Elke Heilige Mis geneest op wijzen die we onszelf gewoonweg niet kunnen voorstellen. Tijdens elke Mis zouden we minstens kort moeten tussenkomen voor de doden, maar wat het echte verschil maakt is het dagelijkse gebed met het hart, het gehele jaar door.

Nicky: Zijn er dingen die de Arme Zielen u hebben verteld over Missen, waar ze niet van houden en wat hen ongelukkig maakt?

Maria: Ja, en er zijn veel dergelijke dingen. Het zogenaamde Vredesteken en de mensen de hand geven tijdens het Onze Vader zijn twee zo'n zaken. Zij komen juist na de Consecratie en precies wanneer we verondersteld worden om ons toe te leggen op de Heer en enkel op de Heer. Het is precies op dat ogenblik dat Hij het dichtst bij ons is en het rondkijken en zoeken naar iemand anders handen, houdt ons daarvan weg. Het onderbreekt onze bezinning tijdens het diepst mogelijke gebed met Hem en niet met een ongekende buur. Dergelijke dingen brengen maatschappelijke gebruiken in de Kerk, eerder dan de mensen dieper tot Jezus te brengen. Ik zeg dikwijls "ongekende buur," omdat we nooit onze aandacht mogen laten afleiden. Het zijn precies de meest heilige plaatsen waar satans aanhangers zich willen infiltreren. En lichamelijk contact versteekt enorm de vloeken die ze onder ons verspreiden. En de duivels zijn maar al te gelukkiger wanneer de mensen worden afgeleid van Jezus door elkaar handen te geven of te omhelzen. Het gevaar zit dikwijls achter gemeenzaamheid en gedwongen eenheid. Dit, gecombineerd met het gebrek aan de gelegenheid tot biechten, maakt van de Missen vandaag een geslaagde jacht voor dezen onder ons die ervoor gekozen hebben om Jezusmensen te kwellen. Bid het Onze Vader enkel met Hem die ons het grootste gebed van allen geschonken heeft. En schudt elkaar de hand later, buiten de kerk, wanneer u er de tijd voor hebt en ook de keuze met wie. Waarlijk diep en attent in gebed zijn betekent geen asociaal en veroordelend gedrag.

En dan is er uiteraard het klappen met de handen, wat veruit het slechtste is. Kerken dienen om te bidden. Jezus is daar aanwezig in het Tabernakel en dan verkwisten we onze tijd enkel om wat iemand anders zegt of doet of om te worden bemind. Neen! Dit brengt de priester, of eender wie deze dingen doet, in gevaar, omdat het ego wordt benadrukt, eerder dan de Mis bij te wonen in nederigheid en zo Jezus tot ons te brengen. Dit is zo verkeerd. Opnieuw moet we dit aan iedereen bijbrengen en vooral aan de jongeren. Ze geven op school allen elkaar de hand en klappen te pas en te onpas in de handen en we moeten hen tonen dat kerken er enkel zijn om God de Vader te ontmoeten, God de Heilige Geest, God de Zoon, Jezus en Maria en voor niets anders.

Nicky: Waren het de zielen zelf die zeiden dat het vredesteken en het schudden van handen problemen zijn?

Maria: Ja.

Nicky: Hebben de zielen iets gezegd over de priesters?

Maria: Ja. Onder normale omstandigheden mogen enkel de gewijde handen van de priester de Communie uitdelen. De Wet van de Kerk zegt dat dit zo moet gebeuren, behalve bij "buitengewone omstandigheden," zoals een priester die bedlegerig is. Buitengewoon betekent niet het verschil tussen een aantal minuten langer moeten te wachten op het Sacrament, omdat er teveel mensen aanwezig zijn. We moeten ons steeds in gebed voorbereiden om Jezus te ontvangen en mensen die wensen dat alles zo vlug mogelijk vooruitgaat hebben er geen idee van hoe groot de voordelen en de bronnen van genade en bescherming zijn door Jezus te ontvangen.

Voor diegenen die een bewijs nodig hebben dat priesters, vandaag de dag, tot dingen gedreven worden die Gods wens niet zijn, kan ik het volgende verhaal vertellen over iets wat recentelijk vlakbij gebeurde.

Een vrouw die de Communie uitdeelde en die vele vrouwen ertoe bracht om hetzelfde te doen, stierf onlangs. Ik kende haar oppervlakkig, maar had wel veel gehoord over haar. Voor de begrafenis werd de kist opengelaten voor een laatste afscheid voor familie en vrienden. Daarna werd de kist op een vooropgestelde tijd gesloten. Maar heel nauwe aanverwant kwam te laat en smeekte de priester om kort de kist te willen openen om afscheid te kunnen nemen, zoals de anderen. De priester stemde in en opende samen met twee andere getuigen het deksel. Maar deze kleine groep getuigen zagen iets dat niet het geval was korte tijd daarvoor. De hand van de vrouw was pikzwart geworden. Dit was voor mij, zowel als voor de anderen, een bevestiging van God dat ongewijde handen Jezus niet mogen uitdelen tijdens de Communie.

Dan zijn er ook de zogenaamde "middenaltaren" waar satan zich ook om verheugd. Jezus is in het tabernakel dat zich altijd in het centrum van de kerk moet bevinden. Het verplaatsen van het altaar veroorzaakte een aantal opeenvolgende gebeurtenissen. Om te beginnen werd de aandacht op Jezus sterk verbroken doordat het hoofd van de priester zich tussenbeide bevond en het aangezicht is, zoals iedereen uiteraard weet, het sterkste middel tot overdracht tussen de mensen. Het is enkel tijdens de preek dat de mensen aandacht moeten schenken aan de priester, zijn woorden en zijn aangezicht. Door het altaar te verplaatsen, werd Jezus naar de achtergrond verdrongen, wat vervolgens leidde tot het verdringen naar de zijaltaren en uiteindelijk, zoals men reeds veel ziet in moderne kerken, naar een afgezonderde vleugel, zelfs naar afgezonderde kamers. En het is dat wat satan reeds lang wenst ... zich ontdoen van Jezus.

Nicky: Hebben andere gevallen van private onthullingen ook klachten uitgedrukt over deze aangelegenheden, gelijkaardig aan wat de zielen u hebben verteld?

Maria: Een Mariaverschijning die door iemand, die er aanwezig was, werd omschreven als "betrouwbaar" bevestigt zeker wat de zielen zeggen. Deze verschijning vond plaats tijdens een Mis, een paar minuten na de Consecratie. Onze Lieve Vrouw kwam zoals gewoonlijk tot de aanwezige zienster op het gestelde ogenblik. Maar deze keer bad ze niet en sprak ze niet tot de zienster en verdween na een paar seconden, nadat ze de kleine groep aanwezigen had gezegd. Toen de mensen aan de zienster vroegen waarom alles zo vlug was gebeurd, antwoordde ze: "Omdat Jezus hier stond."

Als Onze Lieve Vrouw het niet goed vindt om met iemand te praten terwijl Onze Heer aanwezig is in lichaam en bloed, hoe durft dan iemand anders ons gesprek met Hem te onderbreken?

En het werd onlangs vrijgegeven dat de Communie in de hand die vierde waarschuwing was die aan Zuster Agnes werd doorgegeven door Onze Lieve Vrouw in Akita, Japan. Toen ik dit hoorde, was ik heel gelukkig.

Nicky: Hoe dikwijls moeten, volgens uw mening, de mensen de mis bijwonen?

Maria: Elke dag, wees niet verrast! Om dichterbij God te komen moeten we eerst, met een heel klein beetje discipline, tijd voor Hem vrijmaken. Heeft Hij ons dit leven en de tijd niet geschonken? Daarvoor is het ook niet zo veel gevraagd om dagelijks een gedeelte aan Hem terug te geven. In ben er mij ten volle van bewust dat de mensen van vandaag met een enorm

aantal verontschuldigen voor de dag zouden komen om dit te verwerpen. De mensen hebben voedsel nodig voor hun lichaam, hun geest en hun spiritueel leven. Als één van deze wordt veronachtzaamd kan deze persoon nooit zijn volheid van evenwicht bereiken, en zo blijft hij achter. Hij moet het afleggen en God wenst nooit dat iemand terugvalt. Ik verzeker u met geheel mijn hart dat, eens u Jezus deze tijd hebt geschonken, u spoedig zult verward zijn over hoe u daarvoor ooit hebt kunnen bestaan. Hij brengt ons zoñ vrede, zoñ sterkte en zoñ vreugde. Jezus is niet zomaar een psychologische ondersteuning. Hij is God en aldus onze enige en beste vriend.

Nu we het hebben over elke dag de Mis bij te wonen, doet dit mij dit herinneren aan een vrouw uit het Vagevuur die aan mij verscheen. Toen ik de gebruikelijke vraag stelde, antwoordde ze: "Ga naar mijn kinderen en vertel hen dat ik zal worden bevrijd wanneer ze vijfenzeventig weekmissen voor mij zullen offeren. Ik ben in het Vagevuur omdat ik gefaald heb om hen de waarden van de Missen tijdens de week bij te brengen." Dus ging in naar deze familie en vertelde hen wat hun Moeder mij had opgedragen. Het was geen arme familie, en iemand van de volgende generatie zei: "Goed, we zullen vijfenzeventig missen betalen en dan is alles opgelost." "Neen," zei ik vastbesloten, "dit zal niet uitdoen, omdat de reden waarom ze noch steeds in het Vagevuur is, haar falen is om u de waarden van de Missen tijdens de week bij te brengen. U zult tezamen vijfenzeventig Missen moeten bijwonen en uw goede moeder in uw harten dragen als enige intentie. Dat is wat ze van u verlangt." Na veel gemopper stemden ze toe en gingen ze hiervoor zorgen.

Maar God had zelfs een groter plan met hen voor. Vanaf ik dit nieuws tot hen bracht, kan ik eerlijk zeggen dat ze doorgaan met het bijna dagelijks bijwonen van de Heilige Mis, zelfs tot ver boven het vereiste getal dat door hun moeder werd gevraagd. Wat ze ontvingen was dus tien keer meer dan de eenvoudige kennis dat hun moeder in de Hemel was. Misschien spaarden ze zelfs wat geld (lachend).

Nicky: Dus een voorzichtige balans van deze drie gedeelten [lichaam, geest en ziel] is iets heel belangrijk waar ieder van ons moet aan voldoen in zijn leven?

Maria: Ja, en heel veel. Als de seculiere wereld zegt dat het spirituele niet langer nodig is in deze wereld van wetenschap en psychologie, is dit in directe tegenstelling tot de feiten. Waarom vliegen en dan duizenden mensen naar India om er aan de oever van de Ganges op de banken te zingen en te bidden, en waarom zijn de huizen van sekten en culten te klein in elke stad? Voor het spirituele leven moet zorg gedragen worden met voedsel en drank, net zoals de andere twee gedeelten.

Er is veel onwetendheid en verwarring vandaag wanneer de geseculariseerde wereld vandaag wordt geconfronteerd met geestelijk begaafde mensen. Ze hebben geen enkel probleem met lichamelijk getrainde sporters en plaatsen hen vandaag bovenop tronen van glorie en geld en dat allemaal voornamelijk in de ogen van de jongeren. Dan komen de verstandelijk begaafde mensen die het meeste van het denkwerk doen voor de Missen. Maar wanneer een spiritueel begaafde mens langs komt, raken ze vlug verward omdat hier meer inzicht en liefde is vereist om te weten of het van God komt of niet.

De meeste mensen weten dat bezeten personen bij gelegenheid buitengewone lichamelijke mogelijkheden en krachten bezitten. Maar een kleiner aantal weet dat satan de meest intelligente was van alle engelen en hij kan dus gemakkelijk inbreng hebben bij deze die de wereld van vandaag het meest intelligent noemt. En als het gebeurt dat er persoon langs komt met ongewone spirituele trekken, veroordelen we hem al gauw tot het gekkenhuis tenzij zij,

uiteraard dingen kunnen bieden waarvoor de mensen gemakkelijk neervallen, zoals roem, macht, geld, geveinsde liefde, en zo verder.

Wanneer we kijken naar de meest geliefde en werkelijk gerespecteerde mensen in alle drie deze gebieden, zijn het steeds deze die met hun bijzondere gave ook menselijkheid op wijzen meebrengen omdat ze erkennen dat hun gave enkel van God komt en ze dus louter een nederig kanaal zijn van Zijn Grootseheid.

De lichamelijk begaafde persoon moet zeker ook goed zorg dragen voor zijn geest en zijn ziel, en de verstandelijk begaafde personen moeten met alle mogelijke middelen eveneens goed zorg dragen voor hun lichaam en ziel. Daaruit volgt dan dat de spiritueel begaafde persoon goed zorg moet dragen voor het brein en het lichaam. God wenst steeds nederigheid en evenwicht in alles wat we doen. Het evenwicht is zo erg belangrijk. Het is in de Heilige Mis waar alle drie in volmaaktheid tezamen komen voor ons: Jezus' werkelijke aanwezigheid voor de ziel, de Bijbel en andere leer voor de geest en het brood en de wijn voor het lichaam.

Nicky: Wat gebeurt er of hoe worden mensen verzwakt wanneer het derde spirituele gedeelte wordt verwaarloosd?

Maria: Als dat zo belangrijke gedeelte van hen inactief blijft, gaat de persoon onbewust een vernietiging tegemoet, en zal hij de afhankelijkheid missen die we echt nodig hebben om op te steunen. Het is hier dat mensen gemakkelijk in verslaving vallen, zoals drugs, alcohol en sex en aldus ook een volledige afhankelijkheid vallen in het zoeken naar geld, macht of een maatschappelijke status of naar de een of andere sekte lopen die dan vrede en vervulling beloven, maar er hen niet bij vertellen dat hun leiders in contact staan met kwade geesten.

Nicky: En het is de Mis, zegt u, dat deze noden meer dan andere dingen voedt?

Maria: Ondubbelzinnig ja! Het is de belangrijkste weg voor ons om God te bereiken. Het is het grootste gebed dat God ons heeft geschonken. Zijn liefde voor ons, Zijn totale opoffering voor ons komt er door de Mis die niet kunnen worden gemeten.

Nicky: Wat is het meest diepgaande wat we voor de heengegane zielen kunnen doen als het nodig hebben op het punt komt om Missen op te dragen voor hen?

Maria: De vlugste, minst liefhebbende en meest luie manier is louter een kleine opoffering doen en de priester dit laten noteren in zijn boek. Het is veruit beter, en er is bewijs dat ondersteunt dat er meer genezingen en bevrijdingen gebeuren wanneer er een aanverwante persoon of een goede vriend een boetvaardige houding aanneemt bij het bijwonen van de Mis voor de individuele persoon. Het beste van al is de naam van de ziel te laten opschrijven in het boek en bijkomend moet er dan iemand zijn om tussen te komen voor hen. Dit is compleet, diepgaand, zuiver en het meest liefhebbend van alles.

Nicky: Wat is het meest diepgaande wat we voor de heengegane zielen kunnen doen als het op het punt komt om Missen op te dragen voor hen?

Maria: De vlugste, minst liefhebbende en meest luie manier is louter een kleine opoffering doen en de priester dit laten noteren in zijn boek. Het is veruit beter, en er is bewijs dat ondersteunt dat de meer genezingen en bevrijdingen gebeuren wanneer er een aanverwante persoon of een goede vriend een boetvaardige houding aanneemt bij het bijwonen van de Mis voor de individuele persoon. Het beste van al is de naam van de ziel te laten opschrijven in het boek en bijkomend moet er dan iemand zijn om tussen te komen voor hen. Dit is compleet, diepgaand, zuiver en het meest liefhebbend van alles.

Wat het noteren van de namen in het boek van de kerk betreft, is het ook het beste dat enkel een naam wordt gegeven aan Jezus tijdens elke Mis. Ik ben een mij volledig van bewust, dat vandaag, door een gebrek aan priesters, en daardoor ook een gebrek aan Missen, dit soms onmogelijk is. Drie namen zijn heel gewoon vandaag de dag, maar wat houdt er hen tegen om dertig namen op te geven voor één Mis. In het bijzonder wanneer ze meestal het geld zo erg nodig hebben? Maar de regel is overduidelijk: één enkele Mis. Ik zend al mijn missen naar de Karmelieten klooster van Fatima, dat mij niet allen belooft dat er enkel één naam wordt vernoemd tijdens elke Mis, maar eveneens het geld zo hard nodig heeft.

Als we diepgaand wensen te zijn en met beide dingen rekening houden, weet dan dat tijd en ruimte geen enkele rol spelen en het daarom ook niet echt nodig is om dezelfde Mis bij te wonen waar de naam bij geregistreerd staat. Dit in gedachten houdend kan dit samenvloeiende diensten matigen of de grenzen van de beschikbaarheid van tijd of de mogelijkheid om te reizen, van de mensen wettigen.

Opnieuw, wanneer het aankomt op tijd en ruimte, vergeet dan niet dat God, God is. Dikwijls heb ik meegemaakt de genezingen gebeuren reeds voor de Mis werd opgedragen. Hiermee bedoel ik niet enkel de bevrijding tot de Hemel voor de Arme Zielen, maar ook de lasten onder de levenden die plotseling verdwenen wanneer er werd overeengekomen dat de Mis nodig was. God weet dat in deze gevallen de intenties goed waren en zullen worden gevolgd, en Hij wenst nooit dat iemand een seconde langer moet lijden dan nodig.

Nicky: Weet u van voorvallen waar een ziel het heel duidelijk maakte dat het bijwonen van bijkomende Missen voor hen nodig en goed is?

Maria: Ja, ik kende een jonge vrouw die meer wenste te doen voor de Arme Zielen en toen ze aan haar moeder vroeg wat ze moest doen voor hen stelde de moeder voor om op zondag twee maal naar de Mis te gaan in plaats van één keer. Maar spoedig merkte de priester op dat ze elke zondag tweemaal naar de Mis ging en hij vroeg haar waarom ze dat deed. Hierop antwoordde de jonge vrouw uiteraard dat zij dit deed voor de Arme Zielen. De priester kon dit niet begrijpen en ging zelfs zo ver door haar te zeggen dat de tweede Mis geen enkele waarde had en dat zij haar tijd verspilde. Verward en met een gebroken hart stopte de vrouw met te doen wat ze was begonnen en ging opnieuw op zondag maar één keer naar de Mis. Niet zo veel later overleed de priester en verscheen vanuit de Vagevuur aan deze zelfde jonge vrouw en vertelde haar dat hij niet zou worden bevrijd tot ze alle Missen had bijgewoond dat hij haar had afgewezen door haar zo slecht te adviseren. Raadgevingen als deze zijn heel gewoon vandaag en zullen later diep worden berouwd.

Nicky: Eerder hebt u reeds de wetenschap vermeld. Hebben de Arme Zielen u ooit iets gezegd dat iets rechtzet wat de wetenschap vandaag voor de waarheid houdt vandaag?

Maria: Op dit moment kan ik maar één dergelijk geval bedenken. Het betrof iemand die vroeg naar de plaats en het aantal jaren sinds Eva had geleefd. Sommige wetenschappers in de Verenigde Staten en elders, geloven, aan de hand van enkele verschrikkelijk ingewikkelde studies dat zij zo'n 250.000 jaar geleden leefde in Noord Afrika of het Klein Azië en ik vroeg de zielen of dit dicht bij de waarheid lag. Het antwoord dat ze me gaven was dat het niet waar was, en zo hebben de goede wetenschappers nog heel wat werk voor de boeg.

Hoofdstuk 9. De Heiligen

Nicky: Spelen sommige Heiligen een belangrijke rol voor de Arme Zielen?

Maria: De Heilige Jozef kan ons heel goed helpen in het volledig vermijden van het Vagevuur, en we zouden onze lievelingsheiligen dikwijls moeten vragen om veel te bidden voor onze geliefden in het Vagevuur. De gebeden van de Heiligen voor hen staat hen heel veel bij. En officieel is de patroonheilige van de Arme Zielen Sint Nicolaas van Tolentino.

Nicky: Vernoemen de Arme Zielen soms de Heiligen?

Maria: Neen, voor zover ik weet hebben ze hen niet op een bijzondere wijze vernoemd maar ze vernoemen wel de engelen en vooral de Heilige Michaël, die zo enorm belangrijk is.

Nicky: Wat is uw antwoord voor de Christenen die het belang van de Heiligen in vraag stellen?

Maria: Hen negeren is een groot verlies. Door over hen te lezen wordt ons geloof erg gesterkt. Ik beloof u dat veel van de huidige artikelen in de media aandoenlijk zijn in vergelijking met de vele verhalen over de Heiligen. God heeft voor een duidelijke reden de Heiligen in de geschiedenis van de mensheid geplaatst. En bidden voor hun tussenkomst ten gunste van ons of anderen is eveneens heel noodzakelijk en is heel lonend. Met hen hebben we dan sterke advocaten voor Gods troon.

Nicky: Zijn er enige Heiligen in leven vandaag?

Maria: O, heel veel. In zondige, gevaarlijke en wispelturige tijden zoals deze, is Gods genade overvloedig aanwezig en dan resulteert in vele Heiligen. Zij komen slechts zelden op de voorgrond omdat ze voor het grootste gedeelte verborgen blijven tot ze naar de Hemel zijn gegaan. Dat is omdat het hun nederigheid en gehoorzaamheid is dat hen voor het grootste gedeelte tot heiligen maakt en de nederige wil wenst nergens te worden gehoord of gezien. Goed nieuws doet maar heel langzaam de ronde en lokt weinig interesse. Het doet geen kranten verkopen, terwijl we allen weten dat het slechte nieuws heel wat belangstelling wekt en vaak voor veel geld verkocht wordt.

Nicky: Wie zou u beschouwen als een heilige tijdens deze eeuw?

Maria: Pater Pio. Paus Johannes Paulus I die, omwille van zijn goedheid en voor zijn erkenning van de aanwezigheid van satan tussen de vrijmetselaars die diep zijn binnengedrongen binnen de muren van het Vaticaan, werd vermoord.

Dan is er Maximilian Kolbe en die andere tamelijk recente Poolse priester, wat was zijn naam. Deze die werd gemarteld en met draad werd opgehangen en daarna verdrongen door de Geheime Politie, Popolisko of iets dat erop lijkt.? [Jerzy Popieluszkonn vermoord in 1984, nvdr] Hij is, staande naast Jezus, verschenen, gekleed in de martelaarskleuren rood en wit. Ik kan er nog meer opsommen, maar ik weet dat sommigen van de grootsten nog steeds onder ons zijn, verborgen of beschermd.

Zo is bijvoorbeeld in het noorden van Italië een priester waar de zusters de vensters bovenaan in de kerk steeds goed moeten sluiten vóór de aanvang van zijn Missen. Weet u waarom? Omdat hij tijdens de consecratie in zo'n diepe extase beland en zo dicht bij Jezus is dat hij van de grond wordt gelicht en opwaarts zweeft. De zusters willen hem niet verliezen! Spoedig stopte de Bisschop zijn publiek toegankelijke missen, omdat deze nogal begrijpelijk voor wat beroering zorgden onder de mensen. U kunt zich voorstellen hoe zijn lijden hier moet zijn als

u de wereld van vandaag ziet. Welke verzonnen etiketten zouden de ongelovige psychiaters op hem niet plakken? Dat zou ik graag wel eens willen weten.

Ja, er zijn zeker vele heiligen vandaag maar begrijpelijk moet de kerk heel voorzichtig hiermee zijn en het nodige onderscheid kunnen maken en daarom mag het proces voor hun mogelijke zaligverklaring enkel begonnen worden wanneer ze vertrokken zijn op hun hemelse weg.

Nicky: Wat zijn de grootste misvattingen die de mensen vandaag hebben over de heiligen?

Maria: Misvattingen? Ik denk dat de meest gebruikelijke misvatting voor de mensen is dat ze denken en zeggen dat deze anderen genaden hebben ontvangen dat zij niet bezitten, en zo ook niet zo heilig kunnen zijn als de anderen. Het zeggen van "Dank u God, maar ik ben niet uitverkoren om een heilige te zijn," is het paard voor de kar spannen en is maar een zwak excuus. Indien zij die dit zeggen gehandeld hadden zoals de anderen, dan zouden zij ook meer en meer genaden hebben bekomen. Gods rechtvaardigheid ligt diep in het feit dat het aan ieder van ons op dezelfde wijze gegeven is om heilig te worden.

Nicky: Worden heiligen kwaad?

Maria: Natuurlijk worden ze dat en vooral wanneer ze handelingen tegen het vereren van God en de Liefde voelen, horen of zien, ongeacht de omstandigheden. Woede voelen en kwaad zijn is geen zonde, maar wat iemand doet wanneer hij kwaad is moet voorzichtig worden overwogen. Maar terechte woede is duidelijk toegestaan en ligt in Gods wil. Was het Jezus zelf niet die boos was toen hij de kooplui uit de tempel verjoeg? Uiteraard was Hij kwaad. En ook vandaag is hij nog steeds kwaad wanneer mensen geld trachten te slaan uit een heilige plaats of omstandigheid.

Nicky: Wetende dat alle Heiligen uiteraard volledig verschillend van elkaar zijn, wat zijn volgens uw mening, de meest voorkomende karaktertrekken bij de Heiligen, buiten de nederigheid?

Maria: Het liefhebben van alle mensen, ongeacht wie ze zijn. Het goede zien in iedereen, ongeacht wie ze zijn. Vergevingsgezindheid tegenover iedereen en bereidwilligheid om alles te doen voor God en ieder van Zijn volk ongeacht hoe moeilijk dit ook mag lijken. Ik wil er ook aan toevoegen dat Heiligen altijd een diepe eerbied en liefde lijken te hebben voor de heel jonge, zowel als voor de heel oude mensen.

Nicky: Hebt u het gevoel dat u persoonlijk reeds heiligen hebt ontmoet?

Maria: Ja. Een vrouw daar beneden in de vallei, bijvoorbeeld, in het stadje Schnifis, was zo een persoon. Zij was gedurende een lange tijd bedlegerig met verlamde benen en, denk ik ook, in voortdurende, verschrikkelijke pijnen. Elke keer dat ik haar bezocht, straalde zij en uiteindelijk vroeg ik haar waarin ze de hele tijd zo vreugdevol was. Haar antwoord was dat ze wist dat ze vele zielen voor God redde en dat ze dit kon aanschouwen was een voorrecht dat werd toegelaten om dit te doen voor Hem. Zij is, denk ik, een ware heilige.

Nicky: Kunt u mij de namen vertellen van sommige levende heiligen die u kent?

Maria: Neen, omdat dit hen onnodige lijden zou toebrengen en ook hun diepe nederigheid zou verzwakken en in gevaar brengen.

Nicky: Spelen sommige Heiligen een belangrijke rol voor de Arme Zielen?

Maria: De Heilige Jozef kan ons heel goed helpen in het volledig vermijden van het Vagevuur, en we zouden onze lievelingsheiligen dikwijls moeten vragen om veel te bidden

voor onze geliefden in het Vagevuur. De gebeden van de Heiligen voor hen staat hen heel veel bij. En officieel is de patroonheilige van de Arme Zielen Sint Nicolaas van Tolentino.

Nicky: Vernoemen de Arme Zielen soms de Heiligen?

Maria: Neen, voor zover ik weet hebben ze hen niet op een bijzondere wijze vernoemd maar ze vernoemen wel de engelen en vooral de Heilige Michaël, die zo enorm belangrijk is.

Nicky: Wat is uw antwoord voor de Christenen die het belang van de Heiligen in vraag stellen?

Maria: Hen negeren is een groot verlies. Door over hen te lezen wordt ons geloof erg gesterkt. Ik beloof u dat veel van de huidige artikelen in de media aandoenlijk zijn in vergelijking met de vele verhalen over de Heiligen. God heeft voor een duidelijke reden de Heiligen in de geschiedenis van de mensheid geplaatst. En bidden voor hun tussenkomst ten gunste van ons of anderen is eveneens heel noodzakelijk en is heel lonend. Met hen hebben we dan sterke advocaten voor Gods troon.

Hoofdstuk 10. Kerkelijke Leer en de Bijbel

Nicky: Wie in de geschiedenis van de Kerk zou u beschouwen als degene die u het dichtst benadert over wat u vertelt over het Vagevuur?

Maria: Jezus.

In Mattheüs zegt Hij: "Ik verzeker je: dan kom je niet vrij komt voor je ook de laatste cent betaald hebt." En het is uiteraard, zonde. Een beetje verder, over zonden tegen de Heilige Geest, zegt Hij "dat zo een zonde niet zal vergeven worden, noch in deze wereld, noch in de volgende die moet komen." Hier zegt Hij duidelijk dat er zonden bestaan die zullen worden vergeven in de volgende wereld. Omdat de hel definitief is en de Hemel zonder enige zonde of enig gevolg van zonde, wordt deze "volgende wereld," deze "tussenwereld," reeds voor een lange tijd het Vagevuur genoemd.

In veel recentere tijden zou ik Paus Pius X noemen, een heel grote Paus in de ogen van velen. Tijdens zijn tijd wilden ze reeds modernisering brengen in de Kerk, maar hij weigerde en kwam hier duidelijk voor op.

Dan is er ook de Heilige Augustinus, Thomas van Aquino, de Heilige Brigitta en vele anderen. Ik wil ook Pater Pio, Thérèse Neumann, Maria Anna Lindmayr, Anne Katharina Emmerich en Jean Vianney, de pastoor van Ars-sur-Formans, vernoemen, en ook Kardinaal Jouret, maar met een beetje opzoekingswerk zul je er vele kunnen vinden.

Nicky: Zijn er andere mensen die dezelfde ervaringen hadden als u?

Maria: Ja, er zijn vele bekenden, maar ook vele onbekenden. Pater Pio zag dikwijls de Arme Zielen en u kunt heel gemakkelijk vele boeken vinden over zijn leven. Maar er zijn ook nog de Heilige Catharina van Genua, Don Bosco, Christina van België en opnieuw de Heilige Birgitta.

Nicky: Dit zijn allemaal heiligen! U bevindt zich in het gezelschap van vele heiligen. Bent u een Heilige?

Maria: God neen, ver, ver ervan! De Arme Zielen hebben mezelf verteld dat velen dit beter gedaan zouden hebben dan ik. Het zijn niet de ervaringen zoals ik heb, of enige type van private onthulling dat van iemand een heilige maakt. In dat verband kende ik een vrouw die precies dezelfde bovennatuurlijke gave had dan ik, maar over de jaren heen begon de trots binnen te sluipen en nu is haar ziel verloren.

Ieder van ons heeft dezelfde kans om heilig te worden hier op aarde, diegenen onder ons inbegrepen die absoluut geen private onthullingen kennen. Omdat mij deze ervaring verleend is, is het voor mij veel moeilijker om heilig te worden, omdat mij zoveel meer is gegeven dan aan de anderen. Ik probeer het dikwijls, maar, zoals de anderen, val ik dikwijls.

Nicky: U hebt reeds verteld dat de zielen kunnen lezen. Is het dan een goed en liefdevol gebaar om voor hen de Bijbel open te houden, zodat ze deze kunnen lezen, zoals bijvoorbeeld het Evangelie van Mattheüs?

Maria: Ja, maar enkel bij een goed, liefdevol, aantrekkelijk, vertrouwend en diepgelovig gebaar zal het de Arme Zielen helpen, maar dat ze feitelijk winnen door de informatie te lezen, betwijfel ik ten zeerste, omdat ze reeds het Goddelijk Licht hebben kunnen waarnemen. Neen, het Evangelie is enkel voor de levenden.

Nicky: Hebben de Arme Zielen ooit iets gezegd over gehuwde mannen die priester wensen te worden? Kan dit?

Maria: Ja, de Arme Zielen hebben hierover verteld, maar enkel als de echtgenote bereidwillig is en hiermee bedoel ik: bereid is om in haar eigen vertrekken te leven. Maar het is niet toegelaten voor reeds gewijde priesters om te huwen en daarna priester te blijven.

Nicky: Jezus zei dat het moeilijk is voor de rijken om het Koninkrijk van God binnen te treden. Wat hebt u van de Arme Zielen hierover geleerd?

Maria: Dit hangt opnieuw af van de liefde voor de naaste. Als de rijken veel goede daden doen voor de armen, zullen ze uiteraard naar de Hemel gaan en zo vlug als iemand anders. Het is echter moeilijker om Gods wil te doen met het gewicht op de schouders van te veel wereldse rijkdom en ze moeten beschermd en geleid worden. Maar meer rijken zijn teveel bezorgd om hun aardse goederen dan zij die steeds voorzichtig moeten zijn en de hele tijd afhangen van giften en andere hulp. Men gaat deze rijken ook zeker en vast minder in de kerk aantreffen. Toen Jezus dit zei bedoelde hij Gods Koninkrijk hier op aarde, want Zijn koninkrijk bevindt zich ook hier. We kunnen onszelf tot Zijn koninkrijk rekenen wanneer we noch in leven zijn, net zoals we onszelf tot de hel kunnen rekenen hier op aarde. Daarom nodigt Hij ons uit om eerder te luisteren naar Hem dan naar Caesar of satan. Hij verlangt zo diep dat wij bij Hem zijn in de Hemel en dit is een van de vele duizenden uitnodigingen om ons te bevrijden van alle dingen die ons zo gemakkelijk naar beneden halen.

Nicky: Van de twee mannen die samen met Jezus werden gekruisigd, wat heeft de goede gedaan om in de Hemel te komen?

Maria: Hij berispte de andere die, zelfs aan het kruis, bleef spotten met Onze Redder. Hij zei dat zij twee hun straf verdienden. Hij aanvaardde deze straf zonder schuldgevoel, maar het was eenvoudig omdat hij "ja" zei aan Gods wil en Jezusöonschuld erkende.

Nicky: Over het onderricht van de Kerk tijdens de laatste generaties, wat denkt u dat de grootste misstap was dat tot gevolg had dat zoveel mensen de Kerk of hun geloof verlaten?

Maria: Het is niet het onderricht van de Kerk die in de fout is gegaan. De bevoegde mensen, zoals de ouders en de leerkrachten negeerden om de jonge mensen bij te brengen dat Jezus enkel het goede, het positieve, en de volledige liefde is. Zij legden te veel de nadruk op de bedreigingen en te weinig op de liefde. Ze onderwezen niets over de enorme schoonheid van het gebed en het vasten. Ze hebben Onze Lieve Vrouw aan de kant gezet en ook de aartsengel Michaël en wanneer zoiets gebeurt, worden onze twee grootste bemiddelaars genegeerd en opschudding is dan steeds het resultaat. In het kort zou ik dus zeggen dat dit het gevolg is van een gebrek aan liefde, gebed, vasten en boete, eerbied voor Onze Lieve Vrouw en de aartsengel Michaël en hierdoor werd het satan toegelaten om terrein te winnen op elk gebied.

Nicky: Bestaat er een verhaal uit de Bijbel waarvan u voelt dat het bevestigt wat er gebeurt wanneer we bidden voor de doden?

Maria: Er wordt veel hierover gevonden in de Bijbel, maar het duidelijkst en vermoedelijk ook het meest volledig is het verhaal over Lazarus die opnieuw tot leven wordt gewekt. Wanneer het over het bidden voor de overledenen gaat zijn er virtueel honderden verwijzingen die allemaal vertellen over de noodzaak en de goedheid om dit te doen. In de Tweede brief aan Timotheüs, bidt Sint Paulus voor de overledenen. En zelfs in het Oude Testament zond Judas Machabeüs geld naar Jeruzalem om dingen op te offeren voor de zonden van de doden.

Nicky: Ik heb gehoord dat Christenen zeggen dat we enkel slijk zijn zonder Jezus. En sommigen zeggen dat hoe dichterbij de mensen tot Jezus komen, hoe meer zij Zijn marionetten worden. Hou zou u op deze opmerkingen antwoorden?

Maria: Zeggen Christenen deze dingen? Hmmm.

Het eerste klinkt eerder als een louter overenthousiaste opmerking die mogelijk verwijst naar het zich niet langer kunnen voorstellen hoe het mogelijk was om het leven te leiden zonder op Hem elke dag beroep te doen. Maar in waarheid is dit helemaal niet het geval. Mensen zijn altijd enkel maar slijk of God nu dicht bij hen is tijdens hun leven of niet. Gods liefde voor hen is onveranderlijk. Zijn liefde voor hen blijft altijd oneindig en die liefde alleen maakt elke mens op aarde oneindig vuil. Pater Pio zei dat God meer waarde hecht aan elke ziel dan aan het volledige universum.

En dat Christenen enkel marionetten worden van God is het verste van de waarheid verwijderd dan u maar kunt bedenken. Hoe dichterbij de mensen tot God komen, hoe vrijer ze worden en niet het tegenoverstelde. Een marionet houdt het verliezen van onze vrijheid in om goed te doen. Onze vrijheid om goede daden te doen is een van Gods grootste geschenken aan ons en kan voor het overgrote gedeelte enkel worden weggenomen door satan. Bezetenheid betekent in het bezit zijn van satan.

Deze Christenen waar u hier naar verwijst zouden heel veel tot God moeten bidden zodat ze zouden inzien dat Gods wil hen toont waar de Goddelijke Liefde over gaat.

Nicky: Hebben de Arme Zielen iets van ons gevraagd dat, bij gebrek aan een beter woord, eerder werelds is, maar ook van de Kerk komt die het zo onderricht?

Maria: Wel, ze vragen mij dikwijls om iedereen te vertellen om meer te geven aan de wereldse goede doelen. Ik heb deze giften steeds geweigerd omdat giften voor dit doel enkel naar de parochie zouden mogen gaan. Het is zo belangrijk om het Woord van Jezus te helpen verspreiden en dit tot het einde van de wereld. Dit helpt ook de mensen hier en wist vele van hun zonden en versnelt aldus hun reis naar de Hemel. Deze giften moeten steeds in stilte worden gegeven als de mensen alle genaden wenst te komen die God hen hiervoor bereid is te geven. Als een gift wordt geschonken terwijl het aan iedereen wordt verkondigd, zullen de genaden veel minder zijn.

Nicky: Ik heb gehoord dat Christenen zeggen dat ze anderen niet kunnen veranderen en dat ze enkel zichzelf kunnen veranderen. Maar, naar wat u mij vertelt, schijnt dit maar gedeeltelijk juist te zijn. Wat is uw mening hierover?

Maria: Het is zeker waar dat Gods eerste wens voor ons is dat we elke dag sterven om dichterbij en dichterbij tot Hem te komen. Zijn rechtvaardigheid kan hierin gemakkelijk onderscheiden worden. Elke persoon op aarde krijgt een gelijke kans om zichzelf te beteren, maar wat God ons heeft gegeven stopt hier niet. Hij gaf ons heel krachtige middelen zoals Maria, de Engelen, de Heiligen, de Arme Zielen en eveneens onze naasten. Als we hen aanroepen is het zeker waar dat we veranderingen kunnen teweegbrengen in de omstandigheden van anderen, die uiteindelijk tot resultaten kunnen leiden. Ook dit is onze verantwoordelijkheid. Het toont enkel onze liefde tegenover onze naaste, vooral wanneer Gods van ons verlangt dat we deze middelen aanroepen voor onze vijanden.

Nicky: Ik heb gehoord dat Christenen zeggen dat ze anderen niet kunnen veranderen en dat ze enkel zichzelf kunnen veranderen. Maar, naar wat u mij vertelt, schijnt dit maar gedeeltelijk juist te zijn. Wat is uw mening hierover?

Maria: Het is zeker waar dat Gods eerste wens voor ons is dat we elke dag sterven om dichter en dichter tot Hem te komen. Zijn rechtvaardigheid kan hierin gemakkelijk onderscheiden worden. Elke persoon op aarde krijgt een gelijke kans om zichzelf te beteren, maar wat God ons heeft gegeven stopt hier niet. Hij gaf ons heel krachtige bemiddelaars zoals Maria, de Engelen, de Heiligen, de Arme Zielen en eveneens onze naasten. Als we hen aanroepen is het zeker waar dat we veranderingen kunnen teweegbrengen in de omstandigheden van anderen, die uiteindelijk tot resultaten kunnen leiden. Ook dit is onze verantwoordelijkheid. Het toont enkel onze liefde tegenover onze naaste, vooral wanneer Gods van ons verlangt dat we deze bemiddelaars aanroepen voor onze vijanden.

Wij kunnen onze vijanden liefhebben op een andere manier, louter door onze eigen zonden te erkennen en door God en deze in Zijn Koninkrijk te vragen om tussen te komen voor hen. Heb een beetje geloof, volhard in het liefhebben, aanroep Zijn vrienden hier en in de Hemel en ik verzeker u dat velen van de liefdelozen op deze wereld hun gedrag zullen veranderen.

Nicky: Is het niet zo dat vele van de dingen waarover de Arme Zielen klagen, voortkomen uit Vaticaan II? Hoe voelt u zich dan bij Vaticaan II?

Maria: Ja, vele van de moderne aangelegenheden zijn voortgekomen uit het Concilie, maar deze veranderingen hadden niets te maken met de geest van het Concilie zelf. Aan de kern van Vaticaan II waren er zo veel goede dingen, en ondubbelzinnig was de Heilige Geest daar sterk aan het werk. Zo was het bijvoorbeeld heel goed dat we God duidelijker begonnen te herkennen in de overige kerkgenootschappen, en deze oecumenische liefde was er een sterk onderwerp. Maar, zoals steeds het geval is met Heilige plaatsen, mensen of gebeurtenissen, lag satan buiten de muren op de loer en viel aan, bracht verdeeldheid en veroorzaakte ophef waar mogelijk aan de buitenkant, in een poging om datgene, wat de binnenkant is, te verzwakken. En om meer te verduidelijken dat satans agenten veel meer georganiseerd en doorzettend zijn dan de meeste Katholieken, is er mij vanuit minstens drie betrouwbare bronnen verteld dat de vrijmetselaars reeds vanaf 1925 bezig waren om de "Communie in de hand" er pogen door te drukken. Het duurde een tijdje, maar ze zijn zeker in hun opzet geslaagd.

Wat alle overige moderniseringen betreft, waarvan de mensen verkeerdelijk denken dat ze als een goddelijke vrucht voortkwamen uit het Concilie, kan ik u verzekeren dat dit niet het geval was en dat de vrijmetselaars binnen het Vaticaan ze reeds lang van tevoren had geregeld met als enige bedoeling om satans greep op de Kerk te versterken. Toen aan alle Bisschoppen in de wereld werd gevraagd om te stemmen over de Communie in de hand, stemde de grote meerderheid ertegen. Ook kan niemand in de documenten van Vaticaan II iets terugvinden over de Communie in de hand, en Paus Paulus VI zei na het Concilie dat de rook van satan diep was binnengedrongen in de Tempel van God, met de bedoeling de vruchten van het Concilie in de kiem te smoren. Hoe goed had hij het bij het rechte eind!

En als er bijvoorbeeld al iets heel goed was dat voortkwam uit het Concilie, dat daarna ook te modern werd, dan was het de Charismatische Vernieuwing. Het was heel goed tijdens de beginjaren, maar opnieuw, zonder Onze Lieve Vrouw is er gewoon geen vernieuwing. Vandaag is die beweging erg uiteen gevallen en kan ze enkel maar opnieuw worden verenigd indien alle leiders de Heilige Moeder in al hun activiteiten zouden betrekken. Vergeet voor geen minuut Onze Lieve Vrouw die in de Opperzaal aanwezig was toen de Heilige Geest nederdaalde. De modernisering van de Vernieuwing heeft satan toegelaten om het zo doeltreffend te fragmenteren.

En wanneer we alle Concilies in de geschiedenis bekijken, wordt het duidelijk dat er na elke Concilie er een tijd kwam van verwarring, en dit Concilie heeft het langst van al geduurd, is het niet? Al deze vroegere dingen zullen echter spoedig weer in ere worden hersteld.

Nicky: Het was zeker het langstdurende Concilie, maar om voor een ogenblik terug te komen op de Charismatische Vernieuwing, hebt u enige raad voor zij die betrokken zijn in deze Vernieuwing?

Maria: Ja, ze zouden minder moeten praten en meer moeten bidden en nederig zijn. Sensatie en geloof gaan niet tezamen.

Nicky: Hebben de zielen ooit geantwoord op een vraag die u of iemand anders hen ooit hebben gesteld, waarop er een antwoord kwam dat ver buiten de aanvaarde theologie bleek te liggen?

Maria: Wel, misschien, en hier kijk ik uit naar het antwoord van gereputeerde theologen, als ze er bekommerd voor zijn. Het gebeurde dat iemand mij de vraag stelde of geaborteerde of doodgeboren kinderen, wegens gebrek aan gebeden eerste naar het Voorgeborchte en het Vagevuur, of ogenblikkelijk naar de Hemel gaan? En dit is wat de ziel antwoordde: "Tussen de heel jonge kinderen zijn er ook sommige volwassenen." Hier moet ik toegeven dat ik niet weet wat de omstandigheden zijn die dit zouden toelaten.

Nicky: Betekent dit dat wij en de priesters bij gelegenheid een Mis zouden moeten opdragen en andere gebeden zouden moeten bidden voor de zielen in het Voorgeborchte?

Maria: Ja, het blijkt dat we moeten doen, en opnieuw neemt het erg weinig moeite van onzentwege om hen door Jezus naar de Hemel te laten opstijgen. Eén Mis zou al duidelijk volstaan om een groot aantal van hen tot de beste van alle plaatsen toe te laten.

Hoofdstuk 11. Bisschoppen en Paus

Nicky: Maria, zijn er ooit Bisschoppen aan u verschenen?

Maria: O ja, meerdere. Een Italiaan en een Amerikaan, wiens namen ik niet kon achterhalen, zijn aan mij verschenen. Toen gaf een ziel mij inlichtingen over een Duitse Kardinaal die nogal dichtbij woonde. De Duitser en de Italiaan moeten in het Vagevuur blijven tot de dag dat de Communie in de hand wordt verboden in hun bisdommen en de Amerikaan tot het wordt verboden in de gehele Verenigde Staten en de Communie op de tong in ere wordt hersteld. Later probeerde ik opnieuw om te achterhalen wat de namen waren van de eerste twee, maar opnieuw werden er geen namen gegeven.

Wat de Duitse Kardinaal betreft, kon ik van Mr. Matt vernemen dat hij van op zijn sterfbed had gezegd dat hij een grote fout had gemaakt door de Communie in de hand er mee helpen door te duwen. Zoals het dikwijls het geval is, worden feiten zoals deze nooit bekendgemaakt, en zo was de schade verricht.

Voor hen allen kunnen we de pijn van het Vagevuur verzachten, maar er hen nog niet uit bevrijden.

Nicky: Hebben de Arme Zielen nog andere dingen gezegd over de Bisschoppen?

Maria: Vooral in deze tijden, waardoor er zo velen onder hen zogenaamd "modern" zijn geworden, moet ik adviseren, door wat de Arme Zielen mij hebben gezegd, om hun wegen te veranderen, want ze zijn op weg naar het Vagevuur, en hun tijd daar zal ongemeen lang, en diep pijnlijk zijn. De beweging rond hen om vrouwen als priester toe te laten, zoals er in Engeland is gebeurd, is een van de meest zorgwekkende dingen vandaag, alsook de beweging die probeert de taal in liturgie te neutraliseren om de feministen binnen de Kerk voldoening te geven. Ik moet hen werkelijk smeken om dit te stoppen en om te luisteren naar hun Heilige Vader, zo niet zullen ze hier later verschrikkelijk spijt over hebben. En mogelijks herinnert u zich nog dat Paus Johannes II zich herhaaldelijk sterk hiertegen heeft uitgesproken.

Ook de vele andere bewegingen van dezelfde aard, zoals de priesters die voelen dat ze ook moeten kunnen huwen, zijn enkel een bewijs voor mij dat ze veel te weinig tijd besteden aan het bidden en aan het luisteren naar God.

Nicky: Wat zou u zeggen tot alle biddende en welbedoelende vrouwen die vandaag zeggen dat ze het recht zouden moeten hebben om priester te worden?

Maria: Eerst en vooral zou ik hen willen vragen om heel veel te bidden tot de Heilige Geest om hen over deze aangelegenheid te verlichten, en dan zou ik hen willen vragen om te beantwoorden aan de goedbedoelende mensen die zeggen dat ze het recht moeten hebben om een van Gods grootste geschenken te ontvangen, te dragen, er geboorte aan te geven, het op te voeden: onze kinderen. Beide van deze wensen worden verward en zijn niet in Gods plan.

Heeft Jezus verlangd dat ook vrouwen priester zouden worden? Maria, de heiligste van alle vrouwen, zou dan zeker moeten aanwezig geweest zijn bij het Laatste Avondmaal, maar dat was niet het geval!

Jezus zette de dingen niet op een andere wijze op, en opnieuw: God weet veel beter dan wij wat het beste is voor ons. Alles wat tegengesteld is aan Zijn plannen, brengt verwarring en verwarring is een van satans meest doorzichtige resultaten.

Nicky: Zijn sommige van de Kardinalen en Bisschoppen, die rond de Paus om hebben gezegd, om de Communie in de hand er door te drukken, naar de hel gegaan?

Maria: Ja, sommigen, maar ik zal niet zeggen dat het louter door dat was. Ik weet dat er ook andere dingen rond betrokken waren en het is de combinatie van dit alles dat dit heeft veroorzaakt. Maar ik kan niet zeggen dat het alleen deze daad was dat de oorzaak was voor het verlies van vele zielen.

Nicky: Hiervoor hebt u de vrijmetselaars vermeld binnen het Vaticaan. Hoeveel van de Kardinalen rond de Paus zijn vrijmetselaars?

Maria: Ik weet niet het juiste aantal, maar velen waren Kardinaal toen hij Paus werd. Ondertussen heeft Johannes Paulus II zoveel nieuwe Kardinalen benoemd, die zeker geen vrijmetselaars zijn en zo is hun aantal vandaag de dag minder, maar steeds zijn er nog sommigen daar en zelfs heel dicht rond de Paus.

Nicky: Wat hebben de Arme Zielen u verteld over de huidige Paus [JP II]?

Maria: Ze hebben mij verteld dat de mensen heel veel moet bidden voor hem, omdat hij voortdurend in gevaar is. Maar hier moet ik ook aan toevoegen dat vele Arme Zielen hem beschermen.

Ook heeft hij reeds maatregelen getroffen om de opvolging van het pausschap te beschermen.

Nicky: Maria, heeft de huidige Paus kennis van u, uw ervaringen en uw apostolaat?

Maria: Ja.

Nicky: Wetende welk belang u hecht aan de nederigheid en de gehoorzaamheid en, in het bijzonder aan uw geestelijke begeleiders en Bisschoppen, mag ik veronderstellen dat, terwijl u doorgaat met uw apostolaat voor de Zielen in het Vagevuur, dat u altijd gehoorzaamt aan de huidige Heilige Vader, Paus Johannes Paulus II?

Maria: Ja, zo niet zou ik heel hypocriet zijn. Uiteraard gehoorzaam ik hem!

Ik zie een grote mogelijkheid voor zijn heiligschap, want Onze Lieve Vrouw voedde hem op en pikte hem er uit. En deze enorme genaden dat Zij hem gaf, beantwoordde hij zo openlijk door zijn motto te kiezen om "Totus Tuus" te zijn. Ik heb een diepe liefde en eerbied voor hem en ik bid dikwijls voor hem. Zelfs als ik anders zou staan tegenover hem en tegengestelde dingen over hem zou weten, zou ik steeds gehoorzaam zijn, want het is dat wat God van ons verlangt: hij is de enige en ware opvolger van de Heilige Petrus, de Rots waarop Jezus zijn Kerk heeft gebouwd.

Nicky: Zo heeft u, en hebben uw ervaringen en apostolaat de zegen van onze huidige Heilige Vader, paus Johannes Paulus II?

Maria: Ja, ik heb de zegen om mijn opdracht verder te zetten.

Nicky: Bent u ooit bezocht door Kardinalen, Bisschoppen of enig andere gerespecteerde uit Rome?

Maria: Ja, twee, een Bisschop en een Aartsbisschop, zijn mij hier de laatste jaren komen bezoeken. Maar heb Maria en de Kerk lief want zij zijn hevige supporters van Medjugorje en beiden staan heel dicht bij de Heilige Vader. Maar om hen voor onnodige aanvallen te behoeden, verkies ik hun namen niet te noemen.

Kijk, het is reeds 14.30 uur. Wat over een pauze? Verse lentelucht zou goed doen, denkt u niet?

Terwijl we opstaan drukt Maria haar wens uit om maar haar kleine groentetuin te laten zien, zo'n zeventig meter dieper gelegen. Wanneer we de voordeur verlaten, zegt zij: "Een buur heeft hier problemen veroorzaakt, ziet u, de afspanning rond mijn tuin is beschadigd, en ik heb hem gevraagd om dit te herstellen." We wandelen beneden de heel steile oprit, laten de kerk aan onze linkerhand en zien het restaurant langs onze rechterzijde. Ze voegt hier aan toe: "Hij heeft mij gezegd dat de schade is veroorzaakt door de sneeuw van de laatste winter en dat hij er niets mee te maken heeft."

We naderen een smalle en tamelijk vlakke aardeweg die is omgeven door een oude, wankel houten omheining. Een andere buurvrouw, een vrouw, ruimt al de dode bladeren op van de voorbij zomer. Na mij te hebben voorgesteld en een beetje te hebben gepraat, zegt Maria: "Kom, kijk hier, Nicky. Ziet dit er volgens u uit dat de sneeuw dit zou hebben veroorzaakt?" Zij wijst naar een stuk omheining, waaruit blijkbaar diverse planken getrokken zijn, en de kleur van het hout wijst duidelijk aan dat het pas recentelijk kan gebeurd zijn. Aan de nagels die hierdoor kwamen bloot te liggen kom men dit ook zien. Neen, ik moest toegeven dat dit nauwelijks door de sneeuw kon zijn veroorzaakt. Na nog wat langer praten met de heel vriendelijke buurvrouw, gingen we terug opwaarts naar haar huis toe. Zij is traag en het lijkt dat ze wat pijn heeft omwille van recente heupproblemen. Aan het begin van haar oprit, schudt Maria een beetje het hoofd en zegt eerder fluisterend: "Ah, het heeft niet, die ongelukkige knorpot! Ziet u, wat hij niet weet is dat een Arme Ziel mij heeft verteld dat het geen sneeuwschade was."

We zwerven nog wat rond en gaan dan terug haar warme verblijf binnen.

Hoofdstuk 12. Priesters en zusters

Nicky: Met uw ervaringen van een halve eeuw, hoeveel priesters denkt u die er in uw getuigenis geloven?

Maria: O, ik twijfel dat het meer dan één vierde van alle priesters is. Er zijn diegenen die er diep in geloven en uiteraard, de moderne priesters, die er geen woord van geloven.

Nicky: Waarom denkt u dat het percentage zo laag is?

Maria: De Arme Zielen hebben mij verteld dat de Kerk nooit ervoor in de geschiedenis de Kerk er zo slecht is voorgekomen als vandaag. De zonde van het apostolaat is overal en het zijn de priesters die hiervoor het meest verantwoordelijk worden gesteld. In plaats van te bidden en het Evangelie te onderwijzen, lopen ze allemaal hoog op met het studeren over theologie, in het openbaar spreken, uiteenzetten over alles en nog wat en met te leren hoe men dichter bij het volk moet staan. Zij zijn het die de mensen zouden moeten tonen hoe ze dichter tot God en Maria moeten komen door gebeden en niet door zichzelf wijs te maken hoe ze dichter tot de ongelovige maatschappij moeten komen. Ze zijn zeker vergeten dat indien zij en de mensen bidden, dat Jezus ervoor zorgt dat alles op zijn plaats terechtkomt. Noem mij eens een parochie op waar er veel wordt gebeden en waar de dingen niet goed uitdraaien? Dat kunt u niet.

Nicky: Wanneer priesters zeggen dat uw ervaringen en deze van anderen niet waar kunnen zijn omdat ze niet voorkomen in de Bijbel, hoe antwoordt u daar dan op?

Maria: God is heel goed in staat om dingen toe te laten die niet precies omschreven zijn in de Bijbel. Het is niet omdat uw naam of die specifieke berg niet wordt vernoemd in de Bijbel, dat dit niet zou betekenen dat Hij u niet onmetelijk liefheeft en uw ziel niet meer belangrijker zou vinden dat het gehele universum. Dit betekent niet dat die berg niet in Zijn plannen staat. Ook vele andere dingen in de Kerk, zoals het bidden van de Rozenkrans, het Heilig Hart en het Scapulier zijn er gekomen door persoonlijke openbaringen en staan niet in de Bijbel vermeld.

Jezus zelf heeft verteld over het Vagevuur en de Bijbel zelf staat vol met verwijzingen naar de nood voor het gebed voor de overledenen. Alles wat tegen de liefde onder de mensen onderwijst, de liefde inbegrepen voor zij die overleden zijn, komt niet van God.

Nicky: Dikwijls vragen de mensen waarom we ons tot Maria of de Heiligen moeten richten, wanneer we ons in de eerste plaats onmiddellijk tot Jezus kunnen richten. Hieronder bevinden zich ook priesters en zusters. Wat is uw antwoord voor hen?

Maria: God heeft ons hier geplaatst om elkaar hier te helpen in dit leven, en als anderen ons, door hun goede voorbeeld, kunnen leren over de ontelbare wegen om met Jezus in de Hemel te geraken, waarom zouden we dan hun begeleiding niet aanvaarden? Door Maria en de Heiligen opzij te laten zal men geen terrein winnen, maar eerder de grootste bemiddelaars voor ons, wanneer wij voor Gods Troon moeten komen, verliezen. Niemand die naar zijn naaste luistert en deze niet helpt, is het leven waardig. Persoonlijk zie ik het zich direct wenden tot Jezus eerder als een daad van misplaatste trots. Net zoals een kind in het leven opgroeit tussen zijn zussen, neven, nonkels en tantes, zo groeit ook een Christen wanneer deze het leven van de Heiligen bestuderen en hun begeleiding, alsook deze van de heilige mensen die zich rondom ons bevinden, toelaten.

Voor diegenen die durven te zeggen dat zij geen behoefte hebben aan de Heilige Maagd Maria, heb ik de volgende vraag: Was het niet Jezus zelf die enkele momenten voor Zijn dood

aan het Kruis aan Zijn Moeder en de Heilige apostel Johannes zei: "Moeder, zie daar Uw zoon, zoon, zie daar uw Moeder?"

Zou Jezus ons "eerste klas," zonder tussenpersoon, naar Hem laten toekomen, als we zijn Moeder niet willen kennen die Hem op de wereld bracht? Ik daag hen uit die kunnen zeggen dat ze Hem echt kennen als ze niet luisteren naar die woorden die Hijzelf heeft uitgesproken op het ogenblik dat Hij aan het sterven was voor ieder van hen! Als ik hen bezig hoor tegen Maria, dan kwetst mij dit verschrikkelijk. U kunt zich dus nogal voorstellen hoe het Jezus dan verschrikkelijk kwetst. Maar tijdens deze jaren maakt Zij een heel machtige terugkeer over de hele wereld. Zij leidt een ontelbaar aantal mensen terug naar Haar Zoon door Haar verschijningen die in elke hoek van de wereld lijken te gebeuren in deze ontspoorde wereld.

Nicky: Hebben de Arme Zielen iets gezegd over moderne priesters en hun rol en gedrag in het openbaar?

Maria: Ja, dat hebben ze. Wat ze het minst graag zien is het niet meer dragen van hun priesterkledij om zich onder de mensen te vermengen. Hetzelfde geldt voor de religieuze zusters. Dit haalt de nodige eerbied naar beneden die de mensen tegenover hen zouden moeten hebben. Zij hebben de gelofte afgelegd om Jezus te dienen en geen gelofte om te zijn zoals iedereen.

Nicky: Bevinden er zich priesters in het Vagevuur en wat brengt hen daar over het algemeen?

Maria: Ja, vele priesters bevinden zich daar. Natuurlijk kan ik u het juiste percentage niet vertellen of de graad van voorkomen van bepaalde zonden, maar wat het vlugst in mijn geest opkomt is de ongehoorzaamheid aan de Heilige Vader, het gebrek aan liefde voor de Heilige Mis, het gebrek aan liefde voor het vasten en het gebed, het niet lezen van hun gebedenboek en opnieuw, de Communie in de hand.

Nicky: U weet waarschijnlijk beter dan ik dat het onderwerp van de Communie in de hand bijzonder controversieel is. Waarom?

Maria: Men heeft de mensen hier rond niet het volledige verhaal verteld en ze moeten zichzelf hierover informeren. De Regel van de Kerk is dat er een gedeelte van de Communiebank moet blijven staan voor hen die de Communie knielend en op de tong wensen te ontvangen. Dit waren de woorden van Paus Paulus VI. Elke kerk die dit niet doet is dus ongehoorzaam. De Arme Zielen hebben mij verteld dat niet één paus tot op vandaag voorstander van de Communie in de hand is geweest, maar dat de regel er politiek is doorgekregen door een groep bisschoppen en kardinalen. De oudere priesters en bisschoppen weten dit en hebben grotendeels de mensen hierover niet geïnformeerd en daarom zijn zij het die hiervoor de grootste verantwoordelijkheid dragen. Alle Pausen daarentegen, weten heel goed dat de Communie in de hand tegen de eerbiedwaardigheid was van het Heiligste van het Heiligste en de huidige Paus deelt geen Communie uit in de hand.

Uiteraard, onder deze omstandigheden, is het voor deze die ter Communie gaat geen zonde om de hostie in de hand te ontvangen, maar ik smeed de mensen om te luisteren naar onze Pausen. Ook heeft dit meer ontheileringen tot gevolg gehad. Wees er u alstublieft van bewust dat heksen heel wat geld betalen om Jezus direct te kwetsen met de gewijde Hosties die dikwijls uit de Kerken worden gehaald. We moeten ophouden met hen zo gemakkelijk toegang te verlenen tot het Heiligste van het Heiligste. Dit is een heel ernstige aangelegenheid. Indien alle priesters zouden bidden tot de Heilige Geest en de Rozenkrans zouden bidden, dan zou niemand onder hen verdwaald raken over deze zaak, zoals ze zo dikwijls doen vandaag.

Als de ouders bisschoppen en priesters al hun parochieleden tijdens die jaren hadden gevraagd of ze verkozen om de Heilige Communie knielend te ontvangen, dan zouden dit, uit liefde en respect voor hun broeders en zusters, moeten toegegeven hebben dat de grote meerderheid dit zou hebben verkozen.

Niemand kan zeggen dat er twee generaties geleden minder werd gebeden dan nu, want het tegenovergestelde is waar. En door terug te keren naar meer nederigheid en gebed, zullen de jonge mensen vlug de waarde van de nederige, boetvaardige houding voor het Heiligste van het Heiligste begrijpen. Ik zelf heb reeds gezien dat knielende mensen werden overgeslagen bij de Communie, gewoonweg omdat ze knielden. Ook heb ik gezien dat de kinderen die hun Eerste Communie moesten doen, verteld werden de Heilige Communie staande te ontvangen, ook al leden de ouders en grootouders hieronder. Dit is allemaal satans werk en het maakt me diep bedroefd. En als de mensen zeggen dat ze deel willen uitmaken van de massa uit broederlijke liefde, dan zeg ik neen, omdat wanneer de broederlijke liefde tegengesteld is aan onze nederige eerbied tegenover het Heiligste van het Heilige en de Goddelijke Liefde van God, dan komt deze zwakke toegeeflijkheid niet van God.

Ik herinner me ook nog hoe de Duitse bisschoppen meewerkten om dit erdoor te krijgen. Het waren de Amerikanen die in het begin zegden dat ze niet akkoord zouden gaan omdat het tegen de wensen van de Paus was. Maar kijk wat er nu is gebeurd? En hoeveel priesters hadden we niet lief omdat hun geweten dit niet kon dragen? Veel.

Over dit onderwerp van de Communie in de hand, gebeurde er iets eigenaardigs toen ik een tijdje terug in München werd uitgenodigd om te praten. Toen ik bij dit onderwerp kwam, noteerde ik plots dat hier een aantal mensen hierdoor geprikkeld waren. Drie mensen probeerden mij praktisch tegelijkertijd tegen te spreken. Ik vroeg God in stilte om hulp. Toen het begon luidruchtig te worden in de zaal, kwam er een mooi uitziende vrouw van rond de veertig jaar naar de zijkant van de zaal. Zij droeg een lang zwart kleed en had een grote vriendelijkheid over zich, maar tegelijkertijd ook een zeker gezag. Zij maande de mensen in de zaal aan en binnen de twee minuten werd iedereen opnieuw kalm. Ik was onder de indruk van haar kennis en ook over de manier hoe ze dit in de grootste vriendelijkheid overbracht.

Toen de toespraak gedaan was, ging ik naar de inrichters om hen te vragen of ik de dame in kwestie kon spreken om haar te bedanken. Ik dacht dat ze deel uitmaakte van de groep die mij had uitgenodigd om over het Vagevuur te komen spreken. Maar de inrichters dachten dat het een kennis van mij was die ik had meegebracht. We waren beiden mis. Ze kon niet weergevonden worden en we gingen zelfs tot achteraan de deur om het aan de mensen, die daar de hele tijd rechtstonden te vragen, omdat de praatavond enkel op uitnodiging was. Zij vertelden mij dat ze dergelijk iemand niet hadden zien binnenkomen of buitengaan en de zaal had geen andere ingang. Ze was weg.

Nicky: Was het een arme ziel?

Maria: Hoogstwaarschijnlijk wel en sommigen onder ons begonnen voor haar te bidden.

Nicky: Sommige mensen zeggen dat dit geen kwaad kan omdat Jezus het brood verspreidde in de handen van Zijn leerlingen bij het Laatste Avondmaal. Ze zeggen dat de priesters enkel maar hetzelfde doen. Wat zegt u hierop?

Maria: Niet waar! Zowel aan Catharina Emmerich als Therese Neumann, mogelijks de twee grootste Duitse mystica ooit, werd het toegelaten om het Laatste Avondmaal te mogen zien en in beide gevallen legde Christus het brood op de tong van Zijn Apostelen.

En begrijp en vertrouw op dit alstublieft. Ik ben verre van de enige die dit zegt. Uiterekend dit onderwerp, samen met andere hieraan verbonden onderwerpen, worden vandaag op het hoogste niveau binnen de Kerk besproken en ik weet dat Jezus ook hier zal overwinnen ondanks hoe chaotisch de dingen thans zijn geworden.

Nicky: Sta me toe, wanneer u zegt dat aan Catharina Emmerich in een visioen is onthuld dat ...
Maria: Ja, het is zo, en elke keer in de geschiedenis is het door private onthullingen dat God de dingen op orde heeft gesteld. En wat iedereen onder ons kan bevestigen is dat onderzoek naar de goedgekende feiten uit de geschiedenis, de vruchten ervan enorm waren, met een groot aantal bekeringen. Kijk maar alleen naar Rue de Bac, Lourdes en Fatima, of Therese Neumann, om de miljoen bekeringen niet te vernoemen die de laatste vijftien jaar zijn geschied rond de gebeurtenissen in dat onbetekenende dorpje in het midden van het meest explosieve gedeelte van Europa. Hier bedoel ik uiteraard Medjugorje.

Nu dat ik opnieuw aan Medjugorje denk, hier is een andere kijk betreffende Communie in de hand...

Nicky: Ja, wat kan dat zijn. En alstublieft Maria, laat me hierover al het mogelijke weten, want er zijn zo vele goede mensen die zoeken naar het juiste antwoord hierover.

Maria: In verschijningsplaatsen zoals te Medjugorje, Schio, Garabandal en de anderen waar Onze Lieve Vrouw verkoos om te verschijnen, deed ze dit dikwijls buiten. Neem Medjugorje louter als voorbeeld. Daar verscheen Zij en verschijnt Zij nog op één van de twee bergen. Op deze plaatsen vindt u wel altijd iemand, tot een handvol mensen in het diepste van de winter, tot zelfs vijfduizend mensen op grote feestdagen tijdens de warmere seizoenen. Zonder de minste aarzeling, en ongeacht het weer, wringen de mensen zich naar omhoog om, samengepropt en tussen de doornstruiken te knielen, terwijl Zij bij de zieners is. Dit gebeurt heel natuurlijk en dit moet ook zo zijn, maar twee of drie uur daarvoor in de Kerk, terwijl Jezus zelf tijdens de Communie wordt ontvangen, staat iedereen daar bijna zo fier als een soldaat! Is het dat wat Onze Lieve Vrouw van ons verlangt? Om voor haar te knielen en niet voor haar Goddelijke Zoon? Neen, het is niet dat!

Alstublieft, de goede mensen moeten eveneens naar hun eigen geweten luisteren en niet enkel dingen doen omdat anderen dit ook doen.

Ja, hier is een andere bevestiging voor u over deze aangelegenheid. En het kan schokkend zijn, net als het vorige verhaal over de handen die zwart werden, maar het is eveneens overtuigend en het doet geen kwaad als we het gewoon als een prettige ervaring beschouwen.

Ik persoonlijk ken een heel goede vrouw die veel bidt en die hierover ook problemen had. Zij bad hier eenvoudig weg voor en vroeg dan aan Jezus zelf om haar spoedig een teken te zenden om de zaken eindelijk duidelijk te maken voor haar. Hij deed dit! De eerstvolgende keer dat ze de Communie ontving, legde de priester, zoals hij tot dan toe deed, de hostie in haar handpalm. Van zodra hij deze daar haar gelegd, steeg deze op vanuit haar handpalm en verdween deze in de ijle lucht. Van dit kleine mirakel waren diverse mensen getuige.

Nicky: Maria, u bent overtuigend!

Maria: En Moeder Theresa verkoos ook dat de mensen de communie knielend en op de tong ontvingen, en daarom is deze wijze de enige die is toegelaten binnen haar Gemeenschappen. Ziet u? Communie in de hand wordt, vanuit het standpunt van de Kerk, enkel getolereerd, maar het is niet dat wat de Kerk werkelijk wenst.

Nicky: Wanneer priesters uit het Vagevuur tot u zijn gekomen, wie doet dan de gebeden of wat er anders ook nodig is om hen te bevrijden?

Maria: Priesters moeten dan zorg dragen voor de gebeden die ze nodig hebben, maar als er iets anders is, dan neem ik dat voor mijn rekening.

Nicky: Hoe dikwijls moet een priester de Heilige Mis opdragen?

Maria: Niet minder dan één keer dagelijks en het grootste aantal Missen dat door de Kerk wordt toegelaten is twee, als de tweede een begrafenis of een huwelijksmis is. Maar God begrijpt zeker uitzonderlijke omstandigheden die priesters ertoe dwingen om meerdere Missen te vieren, bijvoorbeeld, wanneer een andere priester niet ter beschikking is. Dit is zo omdat het vieren van de Mis de kern van hun werk is. Het is hun grootste plicht en zou hun grootste liefde moeten worden tegenover God voor wie zij hun gelofte hebben afgelegd.

Nicky: Mogen wij aannemen dat er ook Zusters naar het Vagevuur gaan?

Maria: En voor hen is dit meestal zo uit gebrek aan nederigheid, zedigheid en gehoorzaamheid.

Nicky: Wat over de priesters die naar de hel gaan?

Maria: Een korte tijd geleden had ik hier een priester bij mij die heel erg ziek was. Gedurende decennia was hij bijna niet uit het hospitaal en drie keer was hij heel dichtbij de dood. Tijdens zijn laatste opwelling kwam hij heel dicht bij de dood en toen had hij in zijn doodsangst een visioen over priesters die in de hel vielen als sneeuwvlokken. Dit trof hem zo erg dat hij wekenlang moest wenen. Het nam heel veel tijd in beslag om alleen dit visioen te boven te komen.

Nicky: Mag ik u vragen waarom hij u kwam bezoeken?

Maria: O, ik kende hem ruwweg van een aantal jaren geleden en na deze ervaring kwam hij naar mij terug om mij te bedanken voor wat ik hem had verteld omdat het hem zo had geholpen. Het was eerder een beleefdheidsbetuiging waar hij nu zoveel belang aan hechtte.

Nicky: Zijn er bezorgde aanverwanten of vrienden van overleden priesters tot u gekomen om uit te zoeken of ze al dan niet gered waren, omwille van hun, hoe zou ik het zeggen, verschillend en zorgwekkend gedrag?

Maria: Ja, dit gebeurde een tijdje geleden. Een koppel uit de Franse Elzas kwam tot mij voor een priester die ze hadden leren kennen. Hij was gedurende een tijd verschrikkelijk verstoord en op een zekere dag had hij een beeld van het Heilig Hart van Jezus stukgegooid buiten zijn kerk. Spoedig daarop had hij zelfmoord gepleegd en deze begrijpelijk bezorgde mensen kwamen tot mij om uit te vinden waar hij was terecht gekomen. Het kwam er op neer dat hij wel gered was, maar zich in het diepste gedeelte van het Vagevuur bevond, van waaruit hij nog niet kon worden bevrijd.

Nicky: Vele mensen zeggen dat de priesters de kijk op de wereld verloren zijn. Hoe kijkt u hiertegen aan?

Maria: Dit lijkt me eerder op de propaganda van de trots die deze dagen overal rondgaat. Ik wens aan dezen te vertellen dat de meest geleerden op aarde dikwijls Jezus meer nodig

hebben dan de eenvoudigsten onder de mensen. De opmerking dat de priesters alle banden kwijt zijn is niet waar als de priesters bidden. Enkel indien ze dit niet doen worden de genaden beperkt. Ik denk dat deze, die zo'n slechte kritiek geven, duidelijk misleid zijn. Men kan en moet kritisch zijn over het gebrek aan gebed, maar niet wegens het gebruik aan stemming tegenover ons. Ieder van ons deelt in deze menselijke en dus zondige ervaring en opnieuw, het opzoeken en luisteren naar psychologen en zo ook, zal hier niets aan verhelpen. Als er al een afstand is, is het deze tussen de priesters en Jezus en niet deze tussen de priesters en de mensen.

Nicky: Hoeveel priesters en Bisschoppen kon u reeds "afleveren" in de Hemel sinds Vaticaan II, door uw gebeden, Missen of lijden?

Maria: Wel, dat kan ik u niet exact vertellen, maar ik denk dat het er tussen de veertig en de vijftig moeten zijn.

Nicky: En hoeveel van deze veertig of vijftig bevonden zich in het Vagevuur omwille van hun modernisering rond de Heilige Mis?

Maria: Bijna allen, en de meerderheid omdat ze achter het standpunt van de Communie in de hand stonden.

Nicky: Als er heel weinig priesters vandaag in uw getuigenis geloven, volgt hier dan ook uit dat er weinigen de begeleiding vragen van de Arme Zielen uit het Vagevuur?

Maria: Ja, ik ben bevreesd dat het zo is. Slechts weinigen doen dit.

Nicky: Kunt u mij een geval vertellen waarbij een priester begeleiding kreeg van hen?

Maria: Ja, dat kan ik. Een priester nabij Boedapest in Hongarije wou onlangs zijn kerk hernieuwen en er een klein klooster bij bouwen. Dus ging hij eerst naar de Bisschop vragen om hulp. De Bisschop vertelde hem dat hij mocht doen wat hij wou, maar dat hijzelf financieel niet zou bijdragen hiertoe. Daarop begon de goede priester te bidden en vroeg aan Onze Lieve Vrouw om hem te helpen via de Arme Zielen. Zo kwam hij naar hier en ik was vlug akkoord om met hem naar zijn parochie te gaan, zowel als de naar de overige parochies in het gebied. Binnen de twee weken na mijn terugkeer had hij 100.000 euro ontvangen voor zijn kerk en zijn klooster. De Arme Zielen hadden hem vlug beantwoord.

God helpt heel vlug dezen die vertrouwen op Onze Lieve Vrouw en in de hulp van de Arme Zielen.

Nicky: Ik ben er zeker van dat u veel beter weet dan ik dat vele seminaries leeg staan vandaag. Wat is hiervan de oorzaak en wat is de oplossing hiervoor?

Maria: De oplossing hiervoor is de terugkeer naar de nadruk op de geest van het gebed, opoffering en boete. Dan zouden de mensen in golven terugkeren. De zielen die zichzelf geroepen voelen om God te dienen op deze manier, weten heel duidelijk dat het gebed hun pad is en wanneer dat niet gevoed wordt, voor wat dienen dan uiteindelijk de seminaries? Indien ze dit zouden doen zou er een golf van inschrijvers ontstaan die verder zou reiken dan de weg en het zou niet langer nodig zijn om ongewijde handen toe te laten om de Heilige Communie uit te delen. Dit alleen al zou binnen de seminaries ieders geloof versterken en satan op een veel grotere afstand houden.

Nicky: U legt een grote nadruk op het vertrouwen op de Maagd Maria om mensen naar Jezus te leiden. Merkt u enig verschil tussen Mariale priesters en deze die, zoals u zegt, modern zijn geworden en die onverschillig staan tegenover Maria?

Maria: O ja! Ik kan al vlug een Mariale priester herkennen. Ze zijn buitengewoon veel vriendelijker, nederig, boetvaardig, liefdevol en beschermend als de anderen. Zij worden sterk in hun nederigheid, en in hun sterkte worden hun vruchten veel duidelijker dan de priesters die hun werk doen zonder Haar. Zij hebben ook veel minder problemen met het celibaat en komen, met Onze Lieve Vrouw aan hun zijde, tot de ervaring dat enorme genaden samengaan met het celibaat. Het is Zij die met onze hulp op satans hoofd trapt. Dit is niet alleen maar louter symboliek, maar het is zo. De duivel vlucht voor Haar en voor Haar priesters. Mariale priesters en het Mariale leger van gewone mensen rond hen zullen uiteindelijk de mensheid redden en niets minder dan dat! En dit zal gebeuren met de overwinning van het Onbevleete Hart van Maria.

Nicky: Zo heeft de wereld een openlijke Mariale Paus en een Mariaal leger van priesters en leken die dit leger zullen leiden naar de Triomf van het Onbevleete Hart van Maria. Als de mensen zich bij de Heilige Vader en Zijn Mariaal leger wensen te voegen, wat is dan de beste manier voor hen om dit te doen? Wat kunnen de mensen het beste doen voor de overwinning van het Onbevleete Hart?

Maria: Door te beginnen met bidden, door te beginnen met naar de boodschappen van Medjugorje te leven en door zichzelf en hun families op te offeren aan het Onbevleete Hart van Maria.

Hoofdstuk 13. Kerken

Nicky: Toen de zielen u hebben gewaarschuwd over de huidige toestand van de Kerk, hebben ze dan ook iets gezegd over de kerkgebouwen vandaag?

Maria: Ja, daarover ook. Vele dingen die we in verband kunnen brengen met de moderne kerken baren hen ernstige zorgen. Kerken dienen enkel om te bidden en om Jezus en Maria te ontmoeten. De Arme Zielen zeggen dat ze geen gesofisticeerde apparatuur nodig hebben, geen vloertapijten of iets anders dat doet denken aan een weelderige leefruimte. De kerken zijn er opdat u en Jezus daar alleen zouden zijn. Versieringen die tot geen enkel ander doel dienen moeten weg, omdat ze afleiden. En de Arme Zielen hebben ook vernoemd dat vele van de zogenaamde moderne kunst hen met afschuw vervult. Veel ervan is verschrikkelijk lelijk, om historisch onjuist nog niet te vernoemen. En voor Maria zou een voorname plaats moeten worden voorbehouden.

Het meest belangrijke van al is dat alle tabernakels zich moeten, ik herhaal, zich moeten in het midden bevinden. In het midden van de kerk, niet aan de zijkant of een aparte kamer. Enkel in het midden. Als Jezus niet langer in het midden staat, dan zal ook Hij spoedig volledig verdwenen. Dan blijft er enkel maar een stadshal meer over. Geloof me, elke keer dat iemand met liefde naar het tabernakel kijkt, verhoogt Jezus zijn of haar plaats in de Hemel.

De priesters zouden opnieuw de preekstoelen moeten gebruiken. De priesters tot het niveau brengen van de parochianen was een van de overige kneepjes van satan. Bovenop de preekstoel wordt er meer eerbied verkregen.

Ook moeten er geen sociale werking worden besproken in de kerken, enkel de heilige werken. Breng ook de Heiligen terug, minstens de Heilige Jozef, de Heilige Aartsengel Michaël en de Heilige naar wie de Kerk is genoemd. En ook heb ik reeds de Communiebank vernoemd. Al deze dingen die worden gemist en het gemak dat is toegevoegd de laatste decennia, scheiden ons van Jezus, en dat maakt satan erg gelukkig. Ik heb weet van koffie die wordt opgediend, dieren op de schoot en televisies die in de Kerk worden geplaatst. Ik ben naar Kerken geweest zonder gewijd water aan de deuren en zonder bidbanken. Niets van dit is goed, en niets van dit is naar de wens van Jezus.

Nicky: De Arme Zielen zijn dus eenvoudigweg niet gelukkig met de nieuwe kerken, is het dat?

Maria: Neen, ik ben naar diverse moderne kerken geweest, waar alles in orde was. Deze te Linz, Tirol is heel modern, maar wel correct en ze nodigt uit tot het bidden. Lelijk, onvroom, en onvolledig is daarom niet gelijk aan modern, maar modern is, in de meeste gevallen, lelijk, niet uitnodigend tot gebed en onvolledig.

Nicky: Wat met de heilige functies die de moderne kerken zijn vergeten?

Maria: Ja, ook dat missen ze ... de Arme Zielen missen processies die men kan vergelijken met kleine bedevaarten. Processies voor Onze Lieve Vrouw of processies voor de Heiligen die zo integraal deel uitmaakten van het geestelijke leven vroeger. We hebben optochten voor sportclubs en politiciers. Waarom dan niet langer processies voor Jezus, Zijn Moeder en Hun Heiligen? Dingen zoals dit brengen Jezus en de Heiligen naar buiten zoals het zou moeten, en niet andersom door de wereld naar de huizen van Jezus te brengen, zoals zo dikwijls gebeurt vandaag.

Ook gaan in vele gedeelten van de wereld de priesters niet langer naar buiten om elk huis minstens één maal per jaar te zegenen. Ook dit verzwakt het geloof en de eerbied die moet behouden blijven tussen de priesters en de leken. Het maakt het ook voor satan en zijn duivels gemakkelijker om de huizen binnen te dringen.

Het verlies van al deze heilige dingen maken satan volmaakt gelukkig. Ja, en ook de Eerste Zaterdagvereringen zijn in vele parochies op aarde vergeten. Deze moeten terug worden ingevoerd! Voor zaken zoals deze zijn er ons Priesters gegeven. We hebben hen nodig en zij hebben ons nodig om hen aan hun verantwoordelijkheden te herinneren.

Nicky: Kunt u mij vertellen hoe de Mis wordt opgedragen in uw eigen parochiekerk te Sonntag en of de Zielen gelukkig zijn met de dingen die hier worden gedaan?

Maria: Ja, de dingen zoals ze hier gebeuren, brengen hen voldoening. De Communiebank werd nooit verwijderd en de Heilige Communie wordt enkel op de tong uitgedeeld. Er bevinden zich nooit vrouwen rond het altaar en daar zijn ook de lezingen inbegrepen en er zijn enkel jongens als misdienaar. Jezus in het tabernakel bevindt zich in het midden en Onze Lieve Vrouw en enkele Heiligen zijn duidelijk aanwezig in enkele schilderijen en door enkele beelden. Elke week wordt de biecht gehoord en de mensen halen hier regelmatig voordeel uit. De aanbidding van de Heilig Sacrament en de Rozenkrans worden ook regelmatig bijgewoond.

Alle kinderen bevinden zich vooraan tijdens de volledige Mis, waar ik hen houd tot de volwassenen de kerk hebben verlaten. Dit dient enkel om de stilte te behouden en om hen te weerhouden van te rennen of tussen de benen van de volwassenen te kruipen.

Hoofdstuk 14. Biecht

Nicky: Hebben de Arme Zielen u ooit iets verteld over het Sacrament van de Biecht?

Maria: O ja, dat vernoemen ze dikwijls. Zij zijn zo bedroefd omdat het zo weinig in trek in geworden en zo wordt genegeerd. Het is zo'n grote gave van God en enkel satan wenst het te vernietigen. En opnieuw vrees ik dat hij zijn werk goed heeft gedaan.

De biecht is iets waar men met vreugde zou moeten naar verlangen en niet iets zijn, zoals satan wenst, waar men schrik zou moeten van hebben. En verontrust u niet, er is niets waar een goede priester geen kennis van heeft. Een goede priester weet ten volle dat hij, met al zijn ervaring en kennis, een veel grotere zondaar is dan u bent. Het is een grote vreugde voor Jezus en iedereen in de Hemel wanneer we onze wonden en zwakheden tot Hem brengen.

De Arme Zielen hebben mij verteld dat zestig procent van alle mensen die een depressie hebben voordeel zouden halen uit deze grote gave. Ook zouden er vele dokters, producenten van geneesmiddelen zonder werk komen te vallen, indien iedereen regelmatig te biechten zou gaan. Onze Heer kan iedereen van Zijn keuze redden en genezen, indien de mensen Hem enkel zouden aanroepen. Onze Lieve Vrouw heeft, geloof ik in Medjugorje, gezegd dat een maandelijks biecht het Westen zou genezen.

De biecht wordt erg verkeerd begrepen. Voor de meeste mensen is het niet moeilijk om een onderscheid te maken tussen het goede en het slechte, maar het wordt veel interessanter en uitdagender wanneer de vraag het verschil tussen goed en beter is. De biecht is daar niet enkel om te zeggen dat we een bank hebben beroofd. Het bestaat grotendeels om beter en beter te worden in Gods ogen. Wat was er de laatste maand waarin ik mij beter kon gedragen hebben?

Dat is wat we ons moeten afvragen en ik daag iedereen uit om te zeggen dat ze de laatste maand alles hebben gedaan zoals Jezus het zou gedaan hebben.

Nederigheid brengt ons de grootste genaden. Jezus schenkt de grootste dingen aan de kleinsten van hart. De biecht herinnert ons regelmatig aan deze nederigheid die Hij voor ons wenst, zodat Hij ons enorme genaden kan schenken.

Nicky: Wat is uw antwoord op de velen die zeggen en dit ook oprecht menen, dat ze geen priester nodig hebben om te gaan biechten. Dat ze niet alles aan een andere persoon hoeven te vertellen, maar zich rechtstreeks tot God kunnen wenden.

Maria: Als dit waar zou zijn, dan zouden de psychiaters en psychologen geen werk meer hebben. Zowel de slimsten als de eenvoudigsten kunnen dezelfde priester opzoeken en beiden zullen op dezelfde manier verstoeld staan van de vruchten, van de genaden die zullen voortkomen uit deze korte en vrijwillige ontmoeting met Jezus. Elke mens heeft dezelfde nood om de schuld te biechten en al deze langdurige, omslachtige en heel dure behandelingen en ontmoetingsgroepen zouden in geen geval nodig zijn als de mensen zich tot Jezus zouden richten. Daar bovenop komen de grote genaden niet van dokters of anderen, ze komen van Jezus en enkel van Jezus! Mensen laten zichzelf zo gemakkelijk bedriegen.

Of denkt u dat Diegene die ons het leven schonk, niet in staat zou zijn om ons ontelbaar meer te schenken dan wat de meeste psychiaters en psychologen kunnen? God zegene hen! De meesten onder hen durven de werkelijkheid van de zonde niet te erkennen, en hoe wilt u dan dat ze de werkelijkheid van de vergeving zouden herkennen? Psychiaters en psychologen moeten leven van herhaalde bezoeken, en het ontzeggen van de biecht, verzekert hen van hun

volgende grote auto. Zij bloeien op onze zonden, terwijl Jezus voor ons stierf om ze voor eeuwig te overwinnen en uit te wissen.

Nicky: En de repliek dat Jezus nooit heeft onderwezen dat we nooit in een biechtstoel moeten gaan om te biechten?

Maria: Dat is juist en daarom stel ik dus voor dat u luidop, maar in het openbaar, biecht aan een priester. Maar het punt is dat het luid moet zijn. Jezus zei "heb berouw..." en door zo te handelen draagt Hij de zonden weg, en alleen dan heeft satan er niet langer weet van. Hij kan zichzelf niet langer vasthechten aan die persoon of deze persoon aanvallen, wat hij wel kan doen als de band tussen God en ons is verbroken.

Nicky: Maar het is een priester in de biechtstoel, niet Jezus!

Maria: Bent u daar zo zeker van? Een Italiaanse grootmoeder wou haar acht jaar oude kleinzoon meenemen naar Pater Pio voor zijn eerste biecht. Ze was begrijpelijk heel opgewonden toen ze de kerk binnenkwam. De jongen ging te biechten en kwam stralend van vreugde uit de biechtstoel. De grootmoeder wist hoe Pater Pio eruitzag. Hij was kort, gezet en kalend en heel donkere ogen. Hij was toen zo'n 65 jaar oud. Maar toch vroeg ze de jongen: "Hoe zag hij eruit?" Heel rustig en gedetailleerd antwoordde de jongen: "Oh, hij was lang, sterk en had kastanjebruine ogen, lang bruin haar en was zo'n dertig jaar oud."

Nicky: U maakt een grapje!

Maria: Neen, dingen zoals deze gebeuren vaak bij gebedsvolle en heilige gebeurtenissen.

Nicky: Laat mij u een geval uitleggen en ik zal er u vragen over stellen. Wij hebben twee families. Beiden leiden een redelijk goed en gezond leven. De ene familie gaat te biechten op een redelijk regelmatige basis terwijl de andere het niet doet. Zal er later een verschil te merken zijn bij hun afstammelingen, en zo ja, wat zou dat dan kunnen zijn?

Maria: De eerste familie zal een stevige basis hebben om over de generaties heen dichter en dichter tot God te komen, terwijl de tweede familie vele lasten zal moeten dragen die ze niet had moeten dragen, indien de voorouders op regelmatige basis te biechten waren geweest. Deze lasten kunnen ziekten en zwakheden zijn die vermeden hadden kunnen worden. De evenwichtige en voortdurende houding van de eerste familie zal zichzelf tonen in de sterkte en de vreugde van hun afstammelingen, terwijl deze van de andere familie veel zwakker zullen zijn voor satans aanvallen.

Nicky: Beweert u nu dat de afstammelingen van mensen die voortdurend aan hun zondige staat worden herinnerd, later gezonder zullen zijn dan deze die dat niet doen?

Maria: Jazeker! Vanuit de nederigheid van de biecht, het gebed en de voortdurende liefde van God komt er een sterke en evenwichtige groei dat heel dikwijls resulteert in gezondere mensen en dat betekent zowel gezonder op lichamelijk, mentaal als emotioneel vlak. Dit gaat generaties door.

Nicky: Met onze liefde, gebed en biecht kunnen we dus een betere gezondheid verzekeren aan onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Maria: Precies. Veel te veel van de huidige geneesmiddelen zijn beperkt tot het herstellen van de schade, terwijl de echte goede dokters van vandaag zich vooral toeleggen op het voorkomen van de ziekte, net zoals, door de naleving van de Tien Geboden, de wereld maar een fractie van het aantal ziekten zou kennen, vandaag. Preventieve geneeskunde kost ons niets en daarbovenop worden we onze zoveel meer bewust van de grootsheid van Gods liefde

voor ons. Dit is geen spel. Hij is vol vreugde wanneer we vol van vrede zijn, wat resulteert in vreugde. Hij wil alleen maar dat we gelukkig, vrij en gezond zijn.

Nicky: Kunt u dan de rol van wroeging en berouw verklaren op het ogenblik van de dood?

Maria: Met een goede biecht, een oprechte biecht in totale eerlijkheid wordt alle schuld verwijderd, maar er is wel nog herstel nodig. Men is nog niet volledig verlost van deze zonden. Om totale absolutie te verkrijgen moet de ziel ook bevrijd zijn van alle afhankelijkheden. Een moeder met kleine kinderen die komt te sterven, moet zich tot op dat niveau laten gaan dat ze waarlijk kan zeggen: "God, ik geef alles aan u. Uw wil geschiede." Dit kan heel, heel moeilijk zijn.

Nicky: Volledig vrij zijn van zonden is dit een driedig proces. Is dat juist?

Maria: Vrijheid door het afbetalen van de laatste cent, zou Jezus zeggen, is tussen God en ons, tussen ons en de anderen, met bijkomend herstel en een volledige bevrijding van alle afhankelijkheden of dingen anders dan God zelf.

Nicky: Moeten niet-Katholieken en niet-Christenen ook te biechten gaan?

Maria: Oh ja. Elke priester die wenst te doen wat Jezus van hem verlangt, zal nooit iemand wegzenden. En als het al zou voorvallen dat iemand wordt weggezonden dat is het aan die persoon om voor die priester te bidden die hem heeft weggestuurd. Ongeacht wie de biechteling is, ongeacht zijn of haar afkomst, al wat nodig is, is een diep berouw over alles wat men verkeerd heeft gedaan. Spoedig zal de biechteling ook een priester vinden voor Jezusöwens. Dat kan ik hem beloven. Alhoewel niet-katholieken het Sacrament van de Biecht niet kunnen ontvangen, zal het bijwonen van een informele biecht hun zielen meer dan goed doen. Dit kan ik hen beloven en als een niet-katholiek zo ver kan worden gebracht, zullen de genaden van God groot zijn.

Hoofdstuk 15. De Rozenkrans

Nicky: Wat over de Rozenkrans?

Maria: O, dat is zo belangrijk! De Rozenkrans werkt zo genezend en is zo'n grote bron van vrede en in het bijzonder voor de families die deze tezamen bidden. Alleen al voor deze reden haat satan de Rozenkrans!

Het volgende gebeurde op 16 december 1964. U zult direct begrijpen waarom ik mij nog de juiste datum herinner. Op die dag kwam ik moe thuis en zag dat er een hele grote stapel post was toegekomen. Ik zei tot mezelf deze vlug door te nemen, maar dat ik alleen maar de twee meest dringende brieven zou beantwoorden. Ik pikte de twee brieven eruit en overwoog dat het nodig was om in beide families de Rozenkrans gezamenlijk te bidden om de tegenspoed die beiden ervoeren uit te schakelen.

Ik zat dus neer en nam mijn map en omslagen en legde alles in het midden van de tafel hier, opende het en nam twee bladzijden en twee omslagen. Zoals gewoonlijk begon ik het adres op de omslagen te schrijven alvorens de brieven te schrijven. Plotseling was er een heel doordringende fluittoon, en satan stond hier rechts aan mijn zijde. Hij had de gedaante aangenomen van een goed uitziende, ietwat donkere dertiger en hij keek mij woest aan met zijn gemene en kolkende haat. Ik negeerde hem en vervolgde met mijn omslagen. Toen rook ik een verbrande geur en dat verraste me. Ik keek zelfs in de map en naar het open raam. Niets. Toen dacht ik: "Ik heb vandaag nog niets aangestoken, het moet zeker bij de burens zijn." Daarop keek ik opnieuw naar rechts en satan had de twee bladen papier genomen en ze aan de kant van de tafel geschoven met zijn hand erop. Er was een volmaakte zwarte vlek op het papier, waar hij zojuist zijn hand op had gelegd. Ik beval hem nu in de naam van Jezus Christus om te vertrekken, wat hij ook spoedig deed. Toen beëindigde ik mijn twee brieven, maar wou eerst de verbrande papieren weggooien. Maar ik merkte op dat enkel het bovenste papier was weggebrand en het onderste eerder donkergekleurd leek. Ik dacht bij mijzelf om dit beter eerst aan mijn priester te tonen, en hij was heel dankbaar dat ik het niet had weggegooid omdat hij het wou laten bestuderen in een laboratorium in Innsbruck. Dit omdat het voor hem onmogelijk was om enkel het bovenste papier te verbranden, zonder ook het onderste mee te verbranden. Zo zond hij de papieren naar het laboratorium met de vraag of ze hetzelfde konden nadoen. Na drie maanden kreeg hij antwoord dat dit onmogelijk was en dat hij zich moest vergist hebben van onderste papier. Maar ik had mij niet vergist.

Het origineel ging verloren toen mijn huis afbrandde, maar ik had er een foto van genomen die ik had bewaard. De foto toont aan dat enkel het onderste gedeelte was weggebrand. Wel, in het kort: Dat is hoe satan de Rozenkrans haat.

Nicky: Wat zegt u tot diegenen die de Rozenkrans vervelend vinden en nutteloos, omdat het steeds maar een herhalen is?

Maria: De nederigheid leert ons enkel te spreken over dingen die we hebben ervaren. Deze die dit zeggen hebben de Rozenkrans nog niet gebeden. Nadenken over de mysteries en over het leven van Jezus brengt ons zoveel vreugde en vrede dat het satan gek maakt. Maria heeft vele beloften gedaan aan zij die de Rozenkrans bidden, zoals door de Heilige Dominicus. Ik heb weet van een vrouw die een Rozenkrans dichtbij de kerk waar ze heenging kocht, om deze te kunnen bidden met een grote groep bedevaarders. Terwijl zij knielde op de kerkstoel, greep zij er naar in haar tas en het enige wat ze voelde waren een handvol kraaltjes en vele stukje koord. De koord was volledig uitgerafeld door satan, alleen om de vrouw te

verhinderen om te Rozenkrans te bidden. Vrede en genezing is iets wat satan haat en de Rozenkrans werkt ontzettend genezend en is een heel krachtig wapen tegen hem.

Nicky: Is er ooit een arme ziel aan u verschenen met de vraag om samen met hem of haar de Rozenkrans te bidden?

Maria: Ja, dat gebeurt. Er komt me net iets te boven uit de jaren 50, toen ik de trein nam uit Bludenz. Het was een dag van veel reizigers en zo verkoos ik, zoals dikwijls, om de laatste treinwagen te nemen. Ik stapte in en vond een compartiment waarin enkel een vrouw zat en zo besloot ik om mij bij haar te zetten. Ik had me nog maar goed neergezet, toen zij een Rozenkrans uit haar tas begon te nemen en zei: "Nu is er hier iemand die samen met mij de Rozenkrans wil bidden." Het eerste wat bij mij opkwam was: "als u iedereen op deze wijze aanspreekt is het geen wonder dat u helemaal alleen zit." Maar uiteraard was ik gelukkig om samen met haar de Rozenkrans te kunnen bidden, en tijdens het gebed, betrad niemand anders ons compartiment. Op het einde zei zij "God zij dank" en was ze plots weg. Zo bleef ik helemaal alleen achter in een leeg compartiment. Ik had er, tot ze verdween, geen idee van dat het een Arme Ziel was.

Hoofdstuk 16. Gewijde voorwerpen

Nicky: Wat zijn gewijde voorwerpen en zijn ze belangrijk voor ons en voor de Arme Zielen?

Maria: Heel belangrijk. We zouden er steeds gebruik moeten van maken en de Arme Zielen houden ervan, zoals gewijd water, olie, medailles, kaarsen enzovoort. Ik kan een heel mooi en interessant verhaal hierover.

Ik kende een vrouw die aan de Arme Zielen de belofte had gedaan om voor hen elke zaterdag een gewijde kaars te branden. Op een bepaalde zaterdag zei haar man: "Stop daarmee, u hoeft dat niet te doen. Het is uit de mode en de doden zijn gelukkig. Ze trekken zich dat niet aan, ongeacht wat u hen beloofd hebt." De vrouw was uiteraard bedroefd door deze uitspraak, maar wou desondanks hiermee doorgaan, zonder ongehoorzaam te willen zijn aan haar man. En zo dacht ze: "Goed, ik plaats ze in de houtkachel en dus bemerkt George het niet. Daar heeft hij toch niets te zoeken." Zo plaatste ze de kaars in de houtkachel en sloot de kleine deur, waarin zich een raampje bevond. Toen verliet zij het huis en spoedig kwam haar echtgenoot thuis. Toen hij iets wou in de papiermand gooien bemerkte hij tot zijn verbazing enig licht in de kachel. Dit bracht hem in de war en hij opende hij het deurtje om erin te kijken. Toen werd hij echt bleek, want tot zijn verbazing zag hij niet enkel de brandende kaars maar ook zes paar biddende en gevouwen handen. Hij sloot de deur en wachtte op de terugkeer van zijn vrouw. Toen zijn thuiskwam, zei hij: "Waarom hebt u de kaars in de kachel geplaatst en niet op de tafel?"

Nicky: Hier spreekt u over gewijd licht. Houden ze van bepaalde muziek?

Maria: Ja, ze houden van heilige muziek en vooral het geluid van gewijde kerkklokken die de families oproepen om te bidden. Is het dus een verrassing dat sommigen uit de buitenwereld beweren dat kerkklokken een inbreuk op hun privacy zijn? Dat is nog een punt voor satan wanneer de steden spiritueel zo dood zijn, dat de mensen op zijn wenken reageren.

Nicky: Hoe kan gewijd water ons en de Arme Zielen helpen?

Maria: Gewijd water zou zeker in elk huis bij de hand moeten zijn en regelmatig gebruikt moeten worden. Als er iets verontrustend of er een grote zonde gebeurt, dan zou de ruimte ermee moeten worden besprenkeld. Het is een grote bescherming tegen satan. De Arme Zielen wensen het op elk graf en ze komen bij elkaar en helpen ons waar het dikwijls wordt gebruikt. Ook op uw vragen of iets demonisch is of niet, krijgt u vlug een antwoord bij het gebruik van gewijd water. Duivels rennen er van weg en waar het wordt gebruikt, keert de vrede terug.

Ook zijn er onderzoeken vandaag die bewijzen dat gewijd water eveneens een bescherming is tegen gevaarlijke stralingen.

Nicky: Hoe anders kan iets dat door een priester gezegend of gewijd is ons nog helpen vandaag?

Maria: De priester zouden moeten zoveel mogelijk tot deze handelingen moeten terugkeren, waaronder het inzegenen van huizen, de oogst, auto's en alle ondernemingen. Een goed idee is het zegenen van al het zout dat wordt gebruikt tijdens de winter om de wegen ijsvrij te houden. Dat zou het aantal ongevallen drastisch doen verminderen en dus iedereen ten goede komen.

Hoofdstuk 17. Overige godsdiensten

Nicky: Bent u ooit bezocht door Joden- of Moslimzielen?

Maria: Ja, en ze zijn gelukkig als ze aan mij verschijnen, omdat ze nu de dingen zoveel beter begrijpen als voorheen. Precies daarom moeten we, als we tot de katholieke godsdienst behoren, zoveel mogelijk doen voor de Hemel. Maar deze die anders zijn grootgebracht en dus anders geloven en dit bewust ten goede doen, worden uiteraard ook heilig.

Ik moet alle Christenen waarschuwen dat er ook vele heilige mensen te vinden zijn buiten onze kerken. Onlangs vernoemde Onze Lieve Vrouw zo iemand in Medjugorje. Toen de zieners vroegen wie de heiligste persoon in de stad was op dat ogenblik, antwoordde Onze Lieve Vrouw dat het een Moslimvrouw was.

Nicky: Bestaan er godsdiensten die gewoon slecht zijn voor de zielen?

Maria: Er zijn zoveel religies en heel zeker zijn er die niet goed zijn. Vandaag zelfs met heksenbijeenkomsten en vereringen die hersenspoelen en werkgroepen die zichzelf godsdiensten noemen en vooral deze laatsten durven zichzelf zonder schroom Christenen te noemen. Maar hun leiders zijn enkel belust op macht, op het beheersen van de gedachten en ze zijn dikwijls bezeten.

Het zijn de Orthodoxen en de Protestanten die het dichtst bij de Katholieken staan. Zij geloven in God en de tien geboden. Maar de protestanten vereren Onze Lieve Vrouw niet, ten minste niet officieel, alhoewel ik weet dat er velen onder hen zijn die de Rozenkrans bidden. Als men deze godsdiensten uitsluit die duidelijk satan dienen, dan rest er nog de vraag in hoeverre deze kerken de waarheid onderwijzen. En God meet hoe vol of hoe leeg de beker is en elke groep die het goede erkent en vereert, is zeker goed in Zijn ogen. Het is onbetwistbaar de moeilijkste opdracht voor de Katholieken om heilig te worden in Gods ogen. Dat is omdat zij toegang hebben tot het grootste aantal waarheden, zelfs al bevindt de Kerk van vandaag zich in zo'n erbarmelijke toestand. We dragen een grote verantwoordelijkheid in het brengen van Jezus tot de anderen en tegelijkertijd kunnen we het meeste voor hen doen in stilte en gebed, omdat het ons zoveel hulp verschaft. Het meeste wordt verwacht van deze aan wie het meeste is gegeven.

Nicky: Bevinden er zich mensen in de Hemel die tijdens hun leven nooit een Kerk zijn binnengegaan?

Maria: Natuurlijk bestaan ze! Als een persoon leeft met een zuiver geweten, steeds probeert lief te hebben en zijn naaste bijstaat, zal hij met God in de Hemel zijn. God heeft deze lief en zegent deze die nooit toegang hadden tot Hem terwijl ze toch liefhadden en het leven beschermden, de grootste van alle gaven.

Nicky: Wat moeten mensen van andere godsdiensten, die nooit de gebeden hebben geleerd die u hebt opgesomd, doen om de Arme Zielen binnen hun familie te helpen?

Maria: Het is geen kwestie van door de Katholieke Kerk erkende gebeden, het is eerder een zaak van het hart. Zo kunnen zij hun liefde en vergiffenis tot hen uitbreiden en eveneens goede dingen doen voor hen. Alleen maar met het Onze Vader en het Weesgegroet zullen ze reeds grote dingen kunnen doen voor hun aanverwanten in het Vagevuur en op deze wijze ook hun hulp als wederdienst verkrijgen. Herinner u dat het enige gebed dat Jezus ons heeft gegeven, het Onze Vader is. Maar uiteraard moeten we Gods liefde in alles laten blijken. Zo simpel en eenvoudig is het, en hoeveel mensen doen dit nog vandaag? En met de tijd zullen ze

ook naar andere gebeden uitkijken. Dit zijn enkel schetsen, zou men kunnen zeggen, van wat uit onze harten moet komen voor onze naasten, onze overleden vrienden en aanverwanten.

Opnieuw, dit alles is niet iets wat de geest, maar het hart aanbelangt. Het is nooit het gebrek aan intelligentie dat iemand heeft gedood, maar het gebrek aan liefde. Gebrek aan liefde doodt elke minuut, dag en nacht. Het leven wordt niet heilig en genezingen vinden niet plaats met onze geest, maar met ons hart en onze liefde.

Nicky: Geschieden er vele genezingen tijdens Missen en diensten van een andere rangorde als de Rooms Katholieke Missen?

Maria: Dit hangt louter af van het feit dat de aanwezigen werkelijk geloven dat Jezus Zelf in het Gewijde Brood huist, of dat ze enkel geloven dat dit symbolisch is. Als er genezingen zijn, zelfs als beschouwen ze de Heilige Communie enkel als een symbool, zijn deze genezingen enkel nep en blijven ze nooit duren, want satan houdt nooit op met het verwarren en misleiden van mensen om hen zo van de ware Jezus weg te houden.

Nicky: Dat zijn er de anderen waar alles zo is verwaterd dat men de Communie niet als iets bijzonders beschouwd, maar net zo beschouwd als het gewone dagelijkse eten van brood. Zijn er daar ook genezingen en heeft het werkelijk enig belang of het ritueel hetzelfde is als dat van de Rooms Katholieke Kerk?

Maria: Het heeft belang. Ik voel dat het een Katholieke verering moet zijn, maar tegelijkertijd ben ik er ook overtuigd van Jezus' onmetelijke liefde en daarom zal ik nooit honderd procent dit antwoord kunnen bevestigen. Toch is het de Katholieke Mis, wanneer deze heel ernstig wordt genomen en uit de diepte van het hart komt, dat het meest evenwicht en de meeste genezing brengt voor de ziel, de geest en het lichaam.

Nicky: Hebben Arme Zielen die tijdens hun leven niet Katholiek waren iets gezegd tegen u over de Paus?

Maria: Ja. Ze hebben mij verteld dat ze nu de Heilige Vader als enige en absolute geestelijke leider erkennen van de hele mensheid.

Nicky: Niet Christenen hebben dit gezegd?

Maria: Ja, zielen van mensen die niet Christelijk waren toen ze hier onder ons op aarde waren, hebben precies dit tot mij gezegd.

Nicky: Wat gebeurt er met mensen die zich aansluiten bij sekten?

Maria: Dat hangt grotendeels af van waarom en hoe ze daar terechtwamen. Als ze geboren werden in een familie waar dat de gebruikelijke plaats was om heen te gaan, dan zullen ze licht beoordeeld worden, omdat het niet uit eigen wil gebeurde en ze niet beter wisten. Maar als een Katholiek of enig andere Christen daarheen gaat, zal hij er heel wat boete moeten voor doen. In dergelijk geval dient de persoon terug te keren tot het ware geloof alvorens hij komt te overlijden, om ervan te worden bevrijd.

Nicky: Ik heb in mijn omgeving, en dit ook vaak onder ongelovige dokters, dikwijls de uitdrukking "terugvinden van het katholicisme" [de Katholieke leer stelt dat men door het doopsel voor eeuwig katholiek blijft en men dus niet opnieuw hoeft Katholiek te worden] gehoord. Wat zegt u hiervan?

Maria: O, hoe droevig en kwaad maakt mij deze gedachte. Wanneer dit gebeurt kan dit enkel satans werk zijn. Wanneer Gods goddelijke liefde niet wordt onderwezen en de ouders, priesters en onderwijzers enkel bedreigingen uiten en schuldgevoelens bijbrengen, dan

kunnen geestelijke wonden heel vlug ontstaan. Jezus beschuldigt nooit, nooit iemand, want Hij weet beter dan wie ook de menselijke gesteldheid. Enkel satan gebruikt dreigementen. Dreigementen hebben veel mensen weggehouden van de Kerk, en Onze Lieve Vrouw zegt herhaaldelijk dat we veel moeten bidden van diegenen die Gods liefde nog moeten ontmoeten en zich daarom elders begeven. Deze die hiervan de oorzaak zijn onder de jongeren zullen hiervoor veel verantwoording moeten afleggen. Als dit het geval is, zal de Heer het slachtoffer van de bedreigingen veel genade verlenen omdat Hij weet van waar en van wie deze bedreigingen komen.

Hoofdstuk 18. Bescherming en Begeleiding

Nicky: Maria, geven de Arme Zielen soms advies, instructies of begeleiding voor hun nog levende familieleden?

Maria: O Ja, dat gebeurt. Het gebeurde vaak in 1954 toen de zielen kwamen om hun datum van hun overlijden en hun stad of dorp door te geven. Zij vroegen mij om aan hun familie te vragen om iets goed te maken. Dikwijls ging het om een ongelijke verdeling van een erfenis of om een erfenis tegen de wil van de overledene.

In een ander geval, dat nu onmiddellijk bij mij opkomt, vertelde een ziel mij om aan zijn zoon, een priester, die hier juist beneden de vallei woont, te willen vragen om zijn communiebank terug te plaatsen. Ik vroeg eerst naar iets wat hij wist over hem, zodat zijn zoon mij zou geloven, mij de ziel antwoordde: "O, vertel het maar gerust allemaal zelf. Hij zal u meer geloven dan hij mij zal willen geloven." Ik deed dus wat gevraagd werd en schreef hem een brief, maar tot op heden heeft hij nog geen gevolg gegeven aan deze raad. Ik denk dat de priester een goede man is, maar gewoon bang is om het te doen.

Nicky: Begeleiden zij ons ook op dezelfde wijze als wij hen hulp aanbieden door voor hen te bidden en goede daden te doen?

Maria: Ja. Vertrouw gewoon en zet de eerste stap om hen te helpen.

Nicky: Hebben enige instanties of groepen, laat ons zeggen, overheidsinstanties, broedergemeenschappen en enige andere sociale groepering ooit geprobeerd om uw getuigenissen te minimaliseren, aan te vallen of u zelfs tegen te houden op enige manier?

Maria: Zelfs al zouden ze dat willen doen, zullen ze hiermee niets bereiken. Ja, het gebeurde ooit maar ik heb het enkel later vernomen. Voor een tijdje was er hier een politieagent in de streek die een beetje moeilijk deed. Hij had enige cafépraat gehoord en het ging over een vrouw ginds bovenop in de bergen die zei dat zij vele geesten ziet en er ook mee praat en dat dit de hele tijd duurt. En zo'n praat wou hij absoluut niet horen in de cafés. Zo besloot hij om haar, samen met nog een andere persoon, te bezoeken en haar te zeggen om in het vervolg te zwijgen. Toen vertrokken zij met hun grootste auto en hun beste uniform, alleen maar om indruk te maken op haar. Toen stopten ze hier beneden aan het restaurant en kwamen aan mijn deur, of ten minste, bijna aan mijn deur, want zo'n tiental meter ervoor stopten ze plots. Ze konden gewoon niet verder. Ze probeerden een tweede maal, hielden hun schouders minder breed, maar opnieuw werden ze tegengehouden door iets dat ze niet konden waarnemen. Ze gaven het vlug op en gingen vlug terug in het cafégedeelte van het restaurant, bestelden een stevig bierglas, en hebben het onderwerp nooit meer aangehaald. Het was een buurvrouw die alles had gezien en pas de volgende dag zei ze: "Maria, ik heb gezien dat u gisteren enkele belangrijke gasten had." "Hoe komt u daarbij? Ik heb gisteren geen gasten gehad." Toen kwam ik erachter was er zich precies had afgespeeld.

Nicky: Welk advies hebt u zelf ooit gekregen van de Arme Zielen?

Maria: Zij hebben mij gevraagd om nooit voor langer dan vijf dagen uit huis te gaan, omwille van de vele brieven die ik krijg.

Nicky: Is het gebeurd dat er mensen tot u gekomen zijn met duistere bedoelingen, en, indien zo, hoe behandelt u zo iets of wordt u op voorhand gewaarschuwd?

Maria: Ik probeer iedereen te ontvangen, maar ja, ik ben reeds gewaarschuwd in gevallen waar ik liever niet te veel belang aan hecht. Als ze louter uit nieuwsgierigheid komen, dan zal

ik niet veel praten. Het is gebeurd dat er mensen kwamen met duistere bedoelingen, maar dan functioneerde mijn stem gewoon niet. Ik kon niet vrijuit praten zoals we nu doen. Daarop stellen ze dan vragen als: "Waarom wil u ons niet meer vertellen?" En alles wat ik dan kon zeggen was: "Waarom stelt u niet meer vragen?" Dat is regelmatig gebeurd.

Nicky: Wel, ik heb er zeker van genoten en ben heel dankbaar dat we nu reeds uren praten! Hebt u aan een Arme Ziel gevraagd, alvorens ik naar u kwam, of mijn bedoelingen zuiver waren?

Maria: Neen, ik heb niets gevraagd, want anders zou u hevig teleurgesteld geweest zijn [lachend].

Nicky: Is het waar dat we alles wat we geleerd hebben hier op aarde, met ons meenemen?

Maria: Ja.

Nicky: Als dat het geval is, is er dan enig bewijs dat de Arme Zielen ons helpen met wat ze hier hebben geleerd? Als een naaister bijvoorbeeld hulp nodig heeft bij het werk, zou het haar dan helpen om advies te vragen van naaisters die zich in het Vagevuur bevinden?

Maria: Ja, er bestaat bewijs van zoiets. Indien we bijvoorbeeld vlug reageren op een mogelijk ongeluk met de auto, dan zijn de kansen groot dat er een tussenkomst is geschied door iemand die heel goed van auto's op de hoogte was, eerder dan van breiwerk.

Ik heb weet van een man die tijdens de oorlog dikwijls dingen over de grens smokkelde. Hij vroeg altijd aan douaniers, die zich in het Vagevuur bevonden, om hem over de grens te helpen zonder te worden gesnapt. Niet één keer hebben ze hem tijdens die vele jaren kunnen snappen. Maar wat hij smokkelde was voor het volk van God, zoals Bijbels en andere godsdienstige voorwerpen. Een smokkelaar van drugs, geld of wapens zal immers nooit hulp krijgen van de Arme Zielen, bij zijn werk. Zij helpen ons nooit bij een slecht streven.

Nicky: Hoe nog kunnen de Arme Zielen ons begeleiden?

Maria: Wij kunnen de Arme Zielen bijvoorbeeld vragen om ons geestelijk te begeleiden en dit is vooral hulpvol wanneer we geen goede priester in de omgeving hebben en ons verlaten voelen op dat gebied. Zij zullen dat graag doen. In dergelijke gevallen echter, waar ik weet van heb dat het gebeurde, heb ik echter nooit weet op welke wijze het gebeurde, maar de Arme Zielen hebben mij verteld dat het gebeurt.

Nicky: Kunnen de Arme Zielen beschermend werken voor ons, bijvoorbeeld op een wijze waarop ons vrije wil wordt gematigd?

Maria: Ja, maar enkel op een positieve manier. Zij kunnen tussenkomen en ons weerhouden om naar de fles te grijpen, om te snel te rijden of iets anders dat ons in gevaar kan brengen. Zij kunnen zeker ook rokers helpen om makkelijker te stoppen dan zonder hun begeleiding.

Misschien is dit een goed moment om iets te zeggen over onze vrije wil. Wanneer zij helpen om van een slechte gewoonte af te geraken, wordt ons wil vrijer in plaats van beperkter. We handelen nooit uit vrije wil wanneer we zwak zijn om te zondigen en afhankelijk zijn van dingen. In het kiezen voor iets dat ons bindt en onder bedwang houdt, moeten we eerst onszelf voorliegen dat wat we doen, uiteindelijk "kan" of "goed is". Deze verdraaiing maakt ons niet vrij. Enkel in de Hemel zijn we vrij om ons enkel toe te leggen op het Absolute Goede, onze God.

Nicky: Kunt u ons een voorbeeld geven van hoe een Arme Ziel iemand bevrijdde of beschermde?

Maria: Ja, maar het ging wel over iets anders. Een jongeman keek uit naar een goede en heilige vrouw. Hij had een vrouw in gedachten en bezocht haar bij gelegenheid. Maar elke keer als hij naar haar huis toeging, stond er ergens een man op kant die hem toeriep: "Ga er niet heen, u zult niet gelukkig zijn met haar." De eerste malen negeerde hij dat en ging gewoon door. Maar de derde of vierde keer stopte hij en bekeek hij de man wat van dichterbij. Hij was zijn eigen vader die vele jaren ervoor overleden was. Daarop volgde hij uiteraard deze raad en ging elders zijn geluk zoeken. In dit geval werd hij dus bevrijd en beschermd tegen toekomstige moeilijkheden.

Dan is er nog een ander geval. Ik weet van een jongedame die herhaaldelijk probeerde een kloosterlijk leven te beginnen. Maar om diverse redenen werd zij steeds geweigerd. Daarop maakte ze er een gewoonte van om een ergens op een gezellige plek aan een meer rustig na te denken om zo tot vrede te komen met God. Op een dag hoorde ze plots een stem dicht bij haar die zei: "Stop en kom terug." Zij sloeg er geen acht op en ging door. Opnieuw zei de stem: "Kom terug!," maar nog ging ze door tot ze op een bepaald ogenblik voelde dat twee handen haar terugduwden. Hier gaf zij wel gevolg aan en zij ging niet verder. Later vertelde ze een aan een gelovige psycholoog wat er gebeurd was, en hij zei haar: "Ik begrijp dit volkomen, want in de staat waarin u zich bevond kon u gemakkelijk gehypnotiseerd worden door het water en erin hebben gesprongen zonder er u zelfs bewust van te zijn, en aldus mogelijk verdronken zijn."

En hier is nog een aardig verhaal over bescherming van eigendom. Een man hier naast mij, Hans, werd op een nacht wakker door een stem die hem vertelde om buiten naar de schuur te gaan kijken. Hij draaide zich echter eens goed om en sloeg er verder geen acht op. Opnieuw was er de stem: "Ga naar buiten naar de schuur!" Pas de derde keer, deed hij dit ook. Hij ging naar buiten en keek rond. Alles was in orde, en hij dacht: "Vreemd, wat moet ik doen? Ik zal gaan zitten en wat wachten." Binnen de kortste tijd ging de deur open en ging er een vreemde binnen. Hans bleef stil en verborgen. De vreemde ging recht naar de varkensstal, klom erover en nam twee van Hans' jongste varkens mee. Nu begreep hij alles goed. Ziet u, het was de stem van zijn vader. Hans sprong recht en achtervolgde de man. Hij kon de dief vatten, die de varkens onmiddellijk liet vallen, in zijn poging om de deur te bereiken. Dit is een ander geval waar een Arme Ziel de eigendom beschermde tegen enige verlies.

Zij kennen precies onze wereld en onze situatie en zo zouden hun verzoeken heel bereidwillig door ons moeten aanvaard worden.

Nicky: U zegt dat ze ons altijd wel wat beschermen, maar zouden zijn ons nog meer beschermen, wanneer wij vaker voor hen zouden bidden?

Maria: Uiteraard. Veel meer! Men zou kunnen zeggen dat ze ons adres dan kennen. Wanneer we voor hen beginnen de bidden, gaat dit nieuws heel vlug rond onder hen. Ze hebben onze aandacht zo broodnodig en ze zullen heel wat doen om te kunnen verwezenlijken wat wij van hen vragen. Wanneer ik hen om een bepaalde hulp vraag, zeg ik: "Help mij met dit of met dat en ik zal voor jullie een extra Mis laten opdragen volgende week, en als u het niet doet, dan laat ik ook de Mis niet opdragen." U zou nu kunnen denken dat dit een soort "op akkoord gooien" is met God of dat dit enige uitdaging tot God kan zijn, maar ik denk van niet, om de eenvoudige reden dat tijd of ruimte gebeden niet bindt. Als de bedoeling maar eerlijk is, kunnen hun activiteiten en timing niet gemeten worden vanuit ons standpunt. Probeer het en u zult merken dat ze heel actief zullen worden.

Nicky: Kunnen ze verloren voorwerpen tot ons terugbrengen?

Maria: Ook dat en ik heb hier een mooi voorbeeld van. Twee jaar geleden ging er een Zuster [ongetwijfeld gaat het hier om Zuster Emmanuel Maillard, nvdr] mee op gesprektournee door Frankrijk met Vicka, een van de zieneressen van Medjugorje. Uiteraard ging alles vlug en hectisch en toen ze vertrokken, had ze heel wat geld bij in haar reistas. Dit geld was verzameld om de kamers te betalen waar Vicka zou verblijven. Dikwijls deelden zij dezelfde kamer en op een ochtend, heel vroeg, enkele minuten vooraleer ze moesten vertrekken voor hun volgende ontmoeting, konden ze de tas niet vinden. De Zuster wist nog precies waar de tas de vorige dag had achtergelaten, maar kon hun vertrek niet langer uitstellen omdat er vele duizenden mensen stonden te wachten op Vicka te zien en te horen, en zo vertrokken ze zonder tas. Vooraleer weg te gaan, vroegen ze de huisbazin om de hele kamer onderste boven te keren en, indien nodig, zelfs het hele huis, omdat het over heel wat geld ging en het reeds verschuldigd was. De reis vervolgde en de tas was nergens in het huis te vinden. Vervolgens ging Vicka verder naar Duitsland en ging de Zuster terug naar Medjugorje, nog steeds wanhopig over het verlies. Begrijpelijk voelde de Zuster zich hiervoor ook verantwoordelijk. Toen zij in Medjugorje aankwam, riep zij de hulp in van de Arme Zielen: "Vind deze tas voor ons terug en ik zal jullie een noveen aan Missen schenken."

Nog geen drie dagen later kwam er een brief aan in Medjugorje van de huisbazin uit Frankrijk, waar ik het zo juist over had. Er stond in: "We hebben de tas pas nu teruggevonden en al het geld bevindt er zich nog in, zonder enig verlies. Het was precies op die plaats waarvan u dacht, dat u deze daar daags ervoor had achtergelaten."

Dit verbaast mij niet in het minste. Een noveen aan Missen neemt zeker heel wat zielen mee naar de Hemel. Ik kwam hier enkel achter toen de Zuster mijzelf bezocht en de vraag achterliet voor een Arme Ziel: "Heeft een Arme Ziel de verloren geldtas teruggebracht tijdens Vicka's reis naar Frankrijk?" Een maand of zowat later kreeg ik hierop een bevestigend antwoord.

Nicky: Is het mogelijk dat deze geldtas, om te zeggen, op een zekere avond uit zichzelf "terugvloog" naar die welbepaalde plaats?

Maria: Met God is alles mogelijk, maar ik denk dat de Zielen op het onderbewustzijn van de dief hebben ingesproken. En het was deze druk op het geweten van de "goede" dief die hem de tas deed terugbrengen, omdat hij niet langer met de gedachte kon leven. Maar ging hij terug in het geheim het huis binnen om de tas precies terug te leggen waar hij ze gevonden had? Dat is nogal raadselachtig, moet ik zelf toegeven. Of had hij gewoon vrije toegang tot het huis? Het geeft niet, de Arme Zielen hebben hun negen missen gekregen en ze zullen nooit vergeten van voor haar te bidden en te handelen.

Nicky: Weet u van een gelijkaardig geval van bescherming dat betekenisvol kan zijn voor een groot aantal mensen?

Maria: Voor een groot aantal mensen? Ja. Het volgende zou betekenisvol moeten zijn voor de hele wereld! De Arme Zielen hebben mij verteld en ze geholpen hebben bij het doven van het vuur in de kernreactor van Chernobyl en meer recentelijk ben ik er ook achter gekomen dat ze de Golfoorlog mee helpen inkorten. Dit hebben ze gedaan omdat zo veel mensen hiervoor hebben gebeden.

U kunt niets opnoemen waarvoor ze niet kunnen tussenkomen voor ons! Zij hebben een groot gedeelte van het volgende dorpje hogerop gered in 1954, wat een verschrikkelijk lawinejaar

was. Over de gehele vallei hebben er toen meer dan 75 mensen het leven gelaten door de grote hoeveelheden sneeuw. Blons werd bijna volledig verwoest, maar daarboven in het dorpje Fontanella zijn de zielen tussengekomen omdat er sinds dertig jaar een bedlegerige vrouw woont die al haar gebeden en lijden opoffert voor het goede van die Parochie. En zo kan men zeggen dat het werkelijk zij was die daar vele levens heeft gered en vele huizen ongemoeid gelaten heeft. Toen de deskundigen daags daarop de situatie bekeken, merkten ze allen op dat hier iets krachtig achter zat: iets dat veel krachtiger was dan de lawines zelf, had alles tegengehouden.

Zo ziet u wat ze kunnen doen. Hen elke dag overslaan voor uw bescherming is een groot verlies. Alstublieft, vergeet hen nooit!

Nicky: Als wij hen vragen om ons hier te beschermen, kunnen we dan ook de zielen in het hoogste van de drie lagen vragen om tot het onderste niveau neer te dalen om de zielen sinds te beschermen?

Maria: Neen, dat niet. De reden hiervoor is dat ze enkel weet hebben en handelen naar wat voor hen ligt. Ze zoeken en verlangen naar het Licht van God en streven enkel in die richting. We moeten aan de Heilige Aartsengel Michaël en aan de overigen engelen vragen om deze in de lagere niveaus te helpen.

Nicky: Hoe nog kunnen ze ons helpen?

Maria: Ik denk dat dit enkel wordt beperkt door onze verbeelding, tot op het punt dat onze intenties goed en heilig zijn. Ze zullen ons nooit helpen bij het bereiken van iets dat tegen Gods wil is. En verlies alstublieft ook de hoop niet wanneer, bij gelegenheid, de wijze van hun hulp niet onmiddellijk duidelijk is. Vergeet niet dat ze voor alles wat ze doen de toelating van Jezus, door bemiddeling van Zijn Heilige Moeder, nodig hebben. En zoals we allen weten liggen Jezus' plannen voor ons niet altijd in de lijn van onze verwachtingen, zelfs als onze wensen goed bedoeld zijn. Ook blijft hun werk dikwijls onopgemerkt omdat de vrede die voortvloeit uit hun bescherming dikwijls in alle stilte gebeurt en onzichtbaar is.

Neem nu bijvoorbeeld dat u over een kruispunt wandelt, wanneer het licht groen is en er komt een auto af vanuit de andere richting. Wat u niet kan weten is, dat de bestuurder van die auto misschien in slaap is gevallen. Een Arme Ziel kan deze persoon heel vlug wakker maken en op deze wijze de auto laten stoppen, zonder dat u iets hebt gemerkt. Uw leven was gered en toch zal u het nooit beseffen. En zo komen ze dikwijls tussen voor ons, zonder dat wij het zelf weten.

Nicky: Kunt u mij een ander verhaal vertellen over, laat ons zeggen, algemene begeleiding, eerder dan geestelijke of lichamelijke begeleiding?

Maria: Het volgende gebeurde in Frankrijk. Een vrouw had de belofte gemaakt om elke maand een Mis te laten opdragen voor de Arme Zielen. Zij was een bescheiden en vrome vrouw die in een kuisploeg werkte. Toen gebeurde het dat ze haar werk verloor, zelfs voor een langere periode dan zij had gedacht. Haar geld was volledig op, maar op een dag, bij het verlaten van de Mis, werd zij er zich plots van bewust dat ze die maand nog geen Mis had laten opdragen en nu stond ze werkelijk voor een groot probleem. Als zij een mis zou laten opdragen, zou ze waarschijnlijk voor enkele dagen zonder geld zitten die maand, en zo begon zij te twijfelen. Maar al spoedig vertrouwde zij op Jezus en wist dat Hij haar niet zou in de steek laten in haar noodsituatie.

Zij ging naar de priester en, zoals gewoonlijk, vroeg ze om een mis op te dragen voor de zielen in het Vagevuur. Daarop ging ze huiswaarts. Zij verliet de kerk en een goed uitziende man stapte naar haar toe en zei dat hij had gehoord dat zij nieuw werk nodig had. Zij gaf dit toe, maar bleef zich uiteraard afvragen hoe hij dit kon geweten hebben. Hij was vriendelijk, maar overtuigend en vertelde haar dat zij een bepaalde weg moest nemen en aan het derde huis rechts aankloppen. Zij vond al spoedig het huis en was zij zag stond haar bovendien onmiddellijk aan. Ze ging naar de deur en klopte aan. Een heel vriendelijk oude dame liet haar met vreugde binnen toen ze alles vernam over haar nood aan werk, en dat zij ervaring had in poetswerk. Het duurde niet lang voor ze beiden tot een overeenkomst kwamen. Bovendien waren beiden zo gelukkig en opgelucht omdat ze hadden gevonden waar zij beiden zo naar zochten. Terwijl de dame in kwestie door de lange en mooie leefruimte wandelde, merkte ze een ingekaderde foto op aan de schoorsteenmantel boven het haardvuur. Het was deze man die zich enkele minuten daarvoor, buiten de kerk, tot haar had gericht!

"Mevrouw," vroeg zij vriendelijk, "wie is die meneer op die foto?" "O," antwoordde de oude vrouw, "dat is mijn zoon, Henri, die vier jaar geleden is gestorven."

Nicky: Als we iemand kennen die bijvoorbeeld als kind veel geleden heeft onder zijn of haar ouders, of de omgeving, kan een Arme Ziel die persoon dan beschermen tegen satans voortdurende aanvallen door deze wonden, die uiteraard nog steeds openblijven tot wanneer deze persoon, laat ons zeggen, hulp heeft gezocht door een priester of een dokter op te zoeken?

Maria: Zeer zeker en de Arme Ziel kan zijn of hem ook naar de juiste persoon leiden. Ik heb weet van gevallen waar precies zulke dingen gebeurden en enkel later hebben de Arme Zielen mij verteld dat zij het waren die waren tussengekomen.

Nicky: Wat gebeurt er als iemand vraagt om hulp voor iets dat niet volledig heilig is? U hebt eerder gezegd dat de Arme Zielen niet tussenkomen in dergelijke gevallen?

Maria: Neen en neen! Als iemand hulp vraagt voor iets met slechte bedoelingen, zullen zij nooit ter hulp snellen! Enkel satan zal iemand met slechte bedoelingen helpen, maar hij kan uiteraard ook hun activiteiten nabootsen.

Nicky: Weet u van een zaak waar zij aan iemand verschenen die daarna dingen vroeger die niet echt zuiver waren?

Maria: Ja. Tijdens een vreselijk auto-ongeluk, verschenen drie zielen aan de bestuurder en zeiden hem: "En nu gaat u ons helpen!" Zij hadden hem duidelijk geholpen omdat de auto minstens een keer over kop was gegaan en hij precies op zijn plaats gebleven was en daarna uitstapte zonder één enkele schram. Toen het hem duidelijk was dat hij door hen van een zekere dood beschermd was, wenste hij nog meer hulp van hen bij het invullen van de verzekeringsdocumenten. Nu liet hij Missen voor hen opdragen en woonde deze ook bij, met de gedachte dat zij hem hierbij ook zouden helpen. Maar al spoedig werd het hem duidelijk dat ze hem niet hielpen omdat hij geen cent terugtrok van de verzekering. Hij maakte zich hierover kwaad en leek maar niet te begrijpen waarom zij hem niet hadden geholpen. In werkelijkheid had hij niet de volledige waarheid verteld aan de verzekeringsmaatschappij, en aldus een onterechte vergoeding had gevraagd. Deze oneerlijkheid bracht hem alleen maar meer tegenspoed.

Hoofdstuk 19. Het Voorgeborchte

Nicky: Wat gebeurt er met doodgeboren en geaborteerde kinderen? Waar gaan ze heen?

Maria: De Arme Zielen vertellen mij dat ze niet naar de Hemel gaan, maar, omdat zij onschuldig waren, gaan ze uiteraard ook niet naar het Vagevuur. Zij gaan naar een plaats die ertussen ligt. Men noemt deze plaats het Voorgeborchte, maar soms noemt men deze plaats ook de "Hemel van de Kinderen." Het woord Voorgeborchte [Limbo] komt van Limbus, dat de ruimte is tussen de uitprint en de rand van een bladzijde. De zielen van de kindjes weten niet dat er iets beter bestaat. Zij weten niet dat zij niet in de Hemel zijn en het is onze verantwoordelijk om hen daarheen te brengen. Maar vele inspanningen hoeft dit uiteraard niet omdat ze nooit de kans hebben gekregen om te zondigen. We kunnen dat eenvoudig al doen met het "Doopsel voor de Ongeborenen," of met een Requiemmis. Aan doodgeboren of geaborteerde kinderen zou ook een naam moeten worden gegeven en ze moeten ook binnen de familie worden aanvaard. Dat brengt hen in het Boek des Levens.

Ik kende een verpleegster die in een kliniek in Wenen werkte en die steeds de doodgeboren en geaborteerde kinderen doopte in die kliniek. Zij deed dit tweemaal per dag: òs ochtends voor de kindjes die tijdens de nacht waren gestorven en òs avonds voor de kindjes die tijdens de dag waren gestorven. Toen haar tijd gekomen was om te sterven, riep verheugd uit: "O, kom hier, al mijn kinderen, zoveel kinderen!" De priester aan haar bed antwoordde: "Dat zal wel, u hebt er zoveel gedoopt en nu zijn ze hier om u te helpen." En de kinderen begeleidden haar daarop op haar weg.

Nicky: Verschijnen de kindjes in het Voorgeborchte ook aan hun aanverwanten hier, of liggen zij hun nauw aan het hart?

Maria: Ja, vooral hun broertjes en zusjes zijn hun dikwijls bewust van een ander kindje dat dichtbij is, zelfs al weten ze niets over het doodgeboren of geaborteerde kindje.

Nicky: Ik heb gehoord dat heel gevoelige kinderen dikwijls kun doorgelopen of geaborteerde broers of zusjes hebben gezien en als dat zo is, zien ze hen mee opgroeien in de tijd van de levenden. Spreekt dit niet tegen dat de zielen altijd aan u verschijnen op dezelfde leeftijd wanneer zij stierven?

Maria: Neen, dat denk ik niet, want God ken het beste van al en toont ons de dingen op de wijze waarop we ze het best kunnen begrijpen. Als de kinderen zichzelf dus "opgroeïend" tonen, zoals u komt te zeggen, dan betekent dit enkel dat God het zo duidelijk mogelijk wenst te maken voor het heel gevoelige en liefdevolle kind aan wie zij verschijnen. Kinderen bidden gemakkelijker en meer vrijuit dan volwassenen en worden vlugger door hun ouders geloofd dan anderen en zo zal deze ervaring zeker resultaat opleveren als de liefhebbende ouders tussenkomen en de zaken ter harte nemen zoals het moet, met betrekking tot al hun kinderen. Jezus zelf zei: "Laat de kinderen tot mij komen, houdt hen niet tegen," en hier zijn uiteraard ook de doodgeboren en geaborteerde kinderen inbegrepen.

Nicky: Wat denkt u over abortus?

Maria: Abortus is de grootste oorlog en de grootste gruwel aller tijden. Het is de verminkte maatschappij die het mogelijk maakt voor satan om miljoenen onschuldigen te doden, zoals zwermen vliegen. De herstelling voor dit moet enorm zijn. Ik wens hier verder niets over te zeggen.

Nicky: Als een vrouw heeft toegegeven dat haar abortus een grote zonde was, wat moet ze dan doen opdat ze zeker zou zijn dat Jezus haar zonder volledig heeft uitgewist? Kunt u dit beantwoorden of moet ik van onderwerp veranderen?

Maria: Neen, dat gaat. De vrouw moet dit onmiddellijk biechten aan een priester en Jezus waarlijk om vergeving vragen. Daarop moet de vrouw een diepe en hartgrondige boete doen hiervoor, op een wijze die de vrede waarlijk tot haar terugbrengt. Daarop moet aan het kind een naam worden gegeven zodat het liefdevol kan aanvaard worden binnen de familie, waar het uiteindelijk toe behoort, om ingeschreven te worden in het Boek des Levens. Zij moet haar kind om vergeving vragen. Uiteindelijk moet zij het laten dopen en er een Mis voor laten opdragen, zoals ik reeds heb uitgelegd. Als dit alles met nederigheid en met een berouwvol hart is geschied, volstaat dit.

Nicky: Als dit alles is volbracht, blijven er dan nog wonden achter?

Maria: Naast het feit dat de moeder dit nooit zal vergeten, hebben de Arme Zielen mij verteld dat de moeder in de Hemel de plaats zal zien waar haar kind zou hebben verbleven, indien het een volledig leven hebben geleid, maar deze plaats zal dan leeg zijn. Maar omdat de Hemel de Hemel is zal er geen pijn zijn of iets in die aard.

Nicky: Worden alle abortussen op dezelfde wijze bestraft?

Maria: Neen, omdat het vaak gebeurt dat jonge meisjes vandaag door hun ouders, of door de maatschappij, hiertoe worden gedwongen en in deze gevallen zal de veel grotere verantwoordelijkheid worden gedragen door de volwassenen die hen zover hebben gebracht. De media en de zij die deze wetten stemmen, die het geweten van de maatschappij verminken, en de dokters die profijt halen hieruit en liegen en de dingen verbergen over deze negatieve gevolgen voor de moeders later, zullen hiervoor later heel streng worden gestraft. Ook de medische en cosmetische wereld die afgeleide producten van foetussen ontwikkelen, zullen de onmetelijkheid van hun zonde onder ogen krijgen. We moeten heel veel voor hen bidden.

Nicky: Vele vrouwen, zowel in het Westen als het Oosten, veronderstel ik, zeggen dat ze meester zijn van hun lichaam en aldus zelf hiervoor mogen kiezen. Wat is uw antwoord voor hen?

Maria: Hoe durven zij een hulpeloos kind iets aan te doen, wat ze zichzelf nooit zouden aandoen. Als volwassenen zijn ze anders heel vlug om zichzelf te beschermen. Hoe vlug gaan ze niet naar een rechtbank wanneer een tak van de boom van een buur afbreekt en iets van hun eigendom beschadigt, maar als ze een leven wegnemen, blijft dit wel hun recht en niemand anders mag het opnemen voor dat leven! Deze heel arme mensen, hebben elke dag heel hard onze gebeden nodig hebben om van hun zelfgenoegzaamheid, arrogantie en verwarring te worden bevrijd.

Hoofdstuk 20. Het occulte

Nicky: Wat kunt u mij vertellen over het occulte?

Maria: Het woord "occult" betekent verbergen of in duisternis en wordt gegeven aan alle bezigheden die, als dusdanig erkend of niet, als bedoeling hebben om satan te vereren. Vandaag zijn er veel te veel om er een degelijke lijst van te maken en elk gedeelte van de wereld kent aparte praktijken die uiteraard, volledig andere namen hebben. Maar satan is de expert in het vermommen.

Maar wat het meest krachtige en vernietigende is vandaag, is het zuivere het primaire kwaad onder het ontelbaar aantal mensen die anderen vervloeden, vervloeden en beheksen. Zwarte Magie in al haar vormen is vandaag, zoals nooit voorheen, algemeen overheersend.

Nicky: Wat is de uitwerking op mensen die het doel zijn van dergelijke geestelijke aanvallen?

Maria: Elke dergelijke aanval kan op zijn minst verwarring en angst teweegbrengen en dikwijls de persoon depressief, neerslachtig, angstig, verwarring, echtscheiding, haat en bezeten maken en zelf een angstaanjagende dood berokkenen indien zij niet heel goed worden beschermd door een goed leven, de engelen, zowel als door de Arme Zielen.

Nicky: En voor de mensen die het occulte uitoefenen, wat is het gevolg voor hen als ze niet onmiddellijk hiermee ophouden?

Maria: De gevolgen, bewust of niet, onwetend, actief of passief van alle occulte bezigheden zijn allemaal dezelfde en zullen eveneens overgaan op de volgende generaties. De gevolgen van deze zonde heeft een aaneenschakeling van dingen tot gevolg, tenzij de betrokken mensen onmiddellijk en blijvend Jezus aanroepen. Maria en de Heilige Aartsengel Michaël komen tussen en houden de aanvallen tegen, zodat ze uiteindelijk ophouden.

Nicky: Wat moeten de mensen doen die aan deze praktijken ooit actief hebben meegewerkt en nu, naar aanleiding van wat u hebt gezegd, hiermee wensen te stoppen.

Maria: Eerst en vooral moet men er onmiddellijk mee stoppen en ermee ophouden om die mensen nog te zien die u door deze gewoonten kent en doe het zonder anderen hiervan op de hoogte te brengen. Verbrand al het verzamelde materiaal die tot deze occulte zaken dienden. Verlaat alles in stilte en vind daarna de veiligheid onder de Christenen. Eenmaal u dit hebt gevonden, vind dan een goede en ervaren priester of leek die ervaring heeft met deze zaken. Alles in stilte verlaten is heel belangrijk, want als u het aan de anderen verkondigt, kan het nieuws van uw bekering onmiddellijk opklimmen tot de hoogste hiërarchie van elke occulte organisatie en eenmaal het nieuws zover geraakt, kunnen en zullen zij u aanvallen. In al deze organisaties bevinden er zich heksen en tovenaars die u kunnen en zullen aanvallen met de duivels onder hun controle.

Nicky: Maria, dit klinkt extreem!

Maria: satan is extreem en zal nooit stoppen met zij, die uit deze greep willen geraken, te kwetsen en te vernederen.

Nicky: Kent u gevallen waar mensen die uit deze greep van slechte praktijken probeerden te raken, schade werd toegebracht omdat ze er niet stil rond bleven, zoals u aanraadt?

Maria: Ja, ik ken zulke gevallen. Er werd mij een naam gegeven om uit te zoeken of deze persoon nog in leven was of hij vermoord werd. De antwoorden die ik ontving van de zielen was dat hij vermoord was omwille van zijn bekering. Ongelukkiglijk had hij niet naar de raad van de Christenen rondom hem geluisterd door niet terug te keren naar zijn vorige omgeving.

Maar deze voelden op de een of andere wijze dat zijn afwezigheid veel te verbergen had en ze waren dan ook niet gelukkig met zijn plotse en diepe bekering. Het negeren van deze belangrijke raad heeft hij uiteindelijk met zijn leven moeten bekopen, maar ook in dit geval waren wij in de mogelijkheid om hem vlug te bevrijden en nu is hij in de hemel bij Jezus.

Nicky: Hoe nog kunnen heksen of tovenaars ons kwaad aandoen?

Maria: Op eindeloze manieren. Ze kunnen echtscheidingen veroorzaken, ziekte zenden over mensen, huizen doen afbranden, waarbij uiteraard niet het minste spoor wordt nagelaten. Zij kunnen de mensen 's nachts aanvallen. Als er genoeg kracht achter zit, bij een heksensamenkomst bijvoorbeeld, kunnen ze gemakkelijk iemand vermoorden zonder zelfs hun huis te moeten verlaten. Zo werd een priester een tijdje geleden door hen vermoord en daarbovenop waren ze nog pervers genoeg om dit op Kerstavond te doen. Zij kunnen onze gesprekken van op een grote afstand afluisteren zonder enige mechaniek en ons later belasteren. Zij kunnen auto-ongelukken veroorzaken en nog meer. En ze kunnen dit alles doen van op afstand. Ja, alles wat ze nodig hebben is een naam, een adres, een foto of een stukje kledij van de persoon die betrokken was bij hun bezigheden. Maar nog moeten negatieve uitkomsten van zwarte magie steeds door God worden toegelaten. Goede Christenen hoeven zich geen zorgen te maken, want als ze nederig zijn, zich in een staat van genade en gebed bevinden dan is deze bescherming veel sterker dan wat de duivels ook maar kunnen aanrichten.

Nicky: Bestaan er zwarte missen?

Maria: Ja, en vandaag meer dan ooit tevoren in de geschiedenis. Hier is hier waar zij Jezus martelen door afgrijselijke dringen te doen met de Gewijde Hosties en onschuldige kinderen. Nieuwgeboren kindjes worden dan geboren zonder enige Geboortecertificaat zodat ze met hen kunnen doen wat ze wensen. Ze offeren ook maagden op, nemen deel aan orgieën, drinken bloed en doen aan kannibalisme om de beloofde macht te verkrijgen. Door niets is satan te stoppen. Vele van deze organisaties zullen de mensen, nadat deze een bepaald niveau hebben verkregen, vertellen dat ze nooit meer kunnen weggaan. Dit is een leugen. Men kan dit altijd. Jezus vergeeft zelfs mensen die ooit hebben deelgenomen aan zwarte missen.

Nicky: Op welke dingen in de maatschappij leggen de heksen zich vooral toe?

Maria: Dat hangt ervan af, maar heel dikwijls onder de kinderen op school. Ook in klinieken, waar bloed en medicijnen heel gemakkelijk te verkrijgen zijn. Ook binnen de kerk en gebedsgroepen veroorzaken zij tweedracht. En ook onder de politie en wettelijke overheden, zodat ze over ingewijden beschikken die de activiteiten van anderen kunnen nagaan. Zij zijn zeer goed georganiseerd en verbergen zich dikwijls, in elke laag van de maatschappij, achter gewone zakenkledij of uniformen. Zij zoeken allemaal zoveel mogelijk macht.

Nicky: Als men een heks verdenkt, zijn er dan enige gewoonten waardoor men de echtheid hiervan kan achterhalen?

Maria: Zij streven enkel naar aandacht en zullen alles doen om controle te krijgen over anderen. Het ontbreekt hen dikwijls aan spontaniteit omdat al hun bewegingen om iemand te benadelen reeds zijn gepland en rondom kerken zullen zij een overdreven en aldus valse vroomheid hebben. Zij zullen bluffen over hun godsdienstige en spirituele kennis en mogelijkheden en dikwijls een valse naam gebruiken.

Maar alstublieft, alstublieft, laat nooit uw verdachtmakingen merken en houdt deze volledig voor uzelf omdat u nooit zal weten of ze het zullen te weten komen. Bovendien als u uw verdachtmaking bekend maakt, kunnen de demonen hen hiervan op de hoogte brengen. Ga

gewoon in stilte uw verdere gang en bid elke dag voor deze mensen. Enkel het gebed zal hen bevrijden, terwijl onze woorden over hen ons enkel schade kunnen toebrengen.

Nicky: In de Verenigde Staten is er vandaag een debat aan de gang tussen, aan de ene kant, priesters en lekenraadgevers die zeggen dat satanische rituelen misbruik is en overal welig tiert, en anderen die zeggen dat deze verhalen pure verzinsels zijn die worden wijsgemaakt aan hoogste beïnvloedbare personen. Hebt u hierover iets te zeggen?

Maria: satanisch misbruik op pasgeborenen of kinderen is absoluut verwoestend vandaag. Ik zou heel voorzichtig overwegen om deze te zeggen dat het gewoon iets dat ze zelf hebben uitgevonden. Waarom laten deze zich niet vertegenwoordigen door hen die er zelf bij betrokken zijn? Wat hebben zij erbij te winnen door dezen te ondersteunen die op zoveel mogelijk macht uitzijn en tegelijkertijd slachtoffers maken. Zij vertellen zo'n stomme leugens dat ze er wel iets moeten bij te winnen hebben.

Nicky: Waarom verkiezen mensen om anderen kwaad te doen en meer en meer macht te verwerven?

Maria: Het begint bijna door altijd zelf slachtoffer te zijn geweest en dan zoeken ze meer en meer vergelding door macht te verkrijgen over anderen. Zowel de wegen naar heiligheid als de hel zijn trage, maar standvastige vooruitgangen. Alle kinderen worden onschuldig geboren, maar niet alle kinderen worden in vrede en zonder misbruik geboren. De weg naar de hel begint reeds dikwijls nog vooraleer het kind is geboren. Als ouders vechten, aan de drugs zitten, het duistere vereren, maar gruwelfilms kijken, naast discotheken gaan of zelfs de hele dag en nacht voor de televisie hangen, ontvangen de ongeboren kinderen alles waar ze naar kijken en horen zij of nemen zij deel aan alles in hun onderbewustzijn en worden allen diep aangetast hierdoor.

Het is geen "oude vrouwenpraat," dat zwangere vrouwen niet naar lelijke beelden mogen kijken. Tijdens de dagen toen dit nog gezegd werd, verwees men enkel naar lelijke schilderijen of foto's. U kunt zich dus voorstellen wat het betekent als kleine kinderen vandaag uren aan een stuk worden blootgesteld aan gruwelbeelden! Zelfs mensen die zich hiervan niet bewust zijn zondigen verschrikkelijk tegen hun kinderen vandaag, zelfs nog voor ze geboren zijn.

Nicky: U zegt dat het pasgeboren kind allemaal overneemt van zijn ouders, dus ook de vader?

Maria: Natuurlijk! De moeder kan thuiszitten met de kleine embryo in haar lichaam, terwijl de vader aan het oorlogsfront zit aan de Perzische Golf en de kleine ervaart alles wat hij doet. Het lijden en het herstel voor deze oorlog is reeds thuis begonnen, vele kilometer veraf. Als de vader daarbij nog een heel erg zondigt, zoals het bezoeken van een andere vrouw buiten het huwelijk, tijdens deze negen maanden, zal het kind heel gemakkelijk en onderbewust wonden bekomen, wat bijvoorbeeld kan resulteren in weerstand tegenover het andere geslacht en dus homoseksualiteit. Dat is waarom er zoveel onder hen eerlijk zeggen dat ze gewoon zo geboren zijn. Hun angst, pijn, teleurstellingen en gebrek aan voldoening zijn vaak het resultaat van de zonden van hun ouders. En zo maakt satan de mensen ziek, en hun ziekten, hun wonden kunnen enkel worden genezen met veel gebed en in het bijzonder door de hulp van de Heilige Michaël die de sterkste van allen is om satans verleidingen te bekampen.

Nicky: Is er ooit een ziel tot u gekomen die tijdens het leven had deelgenomen aan zwarte missen?

Maria: Dat is nog niet gebeurd, maar veronderstel hiermee alstublieft niet dat zij ten allen tijde verloren zijn. Ikzelf heb mensen gekend die hebben deelgenomen aan zwarte missen,

maar hiermee ophielden en hun leven volledig hebben veranderd. En dan zijn ze uiteraard niet verloren.

Nicky: Zo bestaan er geen diepten waar Jezus ons niet kan uit weghalen?

Maria: Juist. Als de mensen ook Hem willen, kan God altijd satan overwinnen. Het komt altijd op onze wens neer om goed te zijn en goede daden te doen tot zelfs in de laatste ogenblikken van ons leven. Gods genade is groot!

Nicky: Maria, kunnen verloren zielen schade veroorzaken aan levende mensen?

Maria: Ja, zij vallen de mensen op aarde aan en vooral binnen hun eigen familie. Veel daarvan geschiedt vandaag. Sommigen zeggen dat de hel bijna leeg is vandaag omdat satans leger overal in de wereld aanwezig is vandaag. Ik werk, ik bid en ga dikwijls op bedevaart met een uitdrijver die dikwijls bezeten zielen heeft bevrijd van de aanvallen van hun aanverwanten. Dit is een duidelijke verklaring voor misdadige families die zeker bestaan. Een verloren grootvader, met alle haat binnen hem die hij heeft opgebouwd, kan gemakkelijk zijn kleinkind in hetzelfde soort leven duwen. Enkel een sterke uitdrijver kan deze kettingreactie doen stoppen. De gevangenis zal er hen niet van weerhouden, noch de doodstraf. Integendeel, meer dan waarschijnlijk zal het ervoor zorgen dat de ketting langer om langer wordt.

Nicky: Welke van alle occulte praktijken is het meest gevaarlijk voor de mens om er aan deel te nemen?

Maria: De vrijzinnigheid. Het leidt heel gemakkelijk tot echtscheidingen en uiteindelijk tot zelfmoord, maar opnieuw andere duistere betrokkenheid heeft dit ook tot gevolg. Maar het enige doel van de vrijzinnigheid is de volledige vernietiging van de Kerk.

De Arme Zielen hebben mij verteld dat onze laatste Paus, Paus Johannes Paulus I, vermoord werd en dat dit het werk was van de vrijzinnigen. En toen een Kardinaal, die een heel belangrijke plaats bezat, ook stierf, wou een geestelijk begaafde vrouw uit Carinthië ook voor hem bidden. Zij bad, maar werd weerhouden. Ze probeerde diverse malen, maar kon gewoon niet verder gaan. Op een dag verscheen die Kardinaal zelf aan haar in een vuurrode gloed en zei: "U kunt voor mij niet bidden omdat ik verloren ben omwille van mijn deelname aan de vrijmetselarij en ik heb Pausen op mijn geweten." Toen ging zij naar haar geestelijke begeleider die op zijn beurt tot mij kwam en eerst alles vertelde aan mij en daarna aan de hoogste instanties binnen het Vaticaan en de Kerk. Iemand onder hen, die dit toegaf, stond aan zijn doodsbet and was getuige van snijdende schreeuwen, en zei dat hij zo'n dood niet wou sterven. Onmiddellijk ging hij te biechten bij de Heilige Vader.

Nicky: U zegt dus dat de vrijmetselarij Paus Johannes Paulus I heeft vermoord. Zijn er andere Pausen of hoog geplaatsten binnen de Kerk recentelijk vermoord?

Maria: Ja.

Nicky: En gelooft u deze vrouw uit Carinthië en haar geestelijke begeleider?

Maria: Zonder enige twijfel.

Nicky: Maria, kunt u mij vertellen, hoe u in de meeste gevallen met satan omgaat?

Maria: Als hij blijft zeuren en meestal gebeurt dit met kleine dingen, dan doen ik gewoon het volgende: onlangs zat ik hier de Rozenkrans aan het bidden, maar om een of andere reden moest ik de kamer verlaten. Ik liet de Rozenkrans aan de stoel hangen en ging buiten. Toen ik slechts een aantal minuten later terugkwam, lag de Rozenkrans op tafel en hopeloos in knopen, die ik niet kon ontwarren. Ik zei dus onbuigzaam tot satan: "U ellendige idioot!

Herstel deze Rozenkrans of ik ontnem u tien zielen!" Voor mijn ogen ontdeed de Rozenkrans zich van de knopen en kon ik mijn gebed vervolgen. Als er iets gebeurt waarvan ik denk dat satan ermee gemoeid is, dan beveel ik hem eenvoudig om weg te gaan in de naam van Jezus Christus, en hij zal dit altijd doen.

Nicky: Kunt u aan iets anders denken dat onze bescherming tegen het kwade kan versterken deze dagen?

Maria: Ja, de laatste decennia is de duiveluitdrijving verwaterd, of zelfs volledig uit het Sacrament van het Doopsel geweest. Ook dat is een grote misvatting en laat de deur open voor het kwade om het kind gemakkelijk te beïnvloeden. Ook dit is iets waar de moderne tijden de priesters hebben doen dwalen. Het uitdrijvingsgebed moet blijven en volledig, om van volledige bescherming te kunnen genieten.

Ook het gebed tot de Aartsengel Michaël, dat vroeger aan het einde van de Heilige Mis werd gebeden, moet worden in ere hersteld. Het gebrek er aan vandaag verzwakt eveneens dramatisch de bescherming van de mensen wanneer ze de kerk verlaten. Ik smeed de priesters om moedig te zijn en te vertrouwen op de Heilige Michaël en dit gebed opnieuw in te voeren tot bescherming van hun parochianen.

Hoofdstuk 21. Hel en satan

Nicky: Maria, waarom bestaat satan?

Maria: God wou zijn engelen op de proef stellen en hierop antwoorden Lucifer en zijn volgelingen met overmoed: "Neen." Hij was de mooiste en meest intelligente van alle engelen en wou de dingen naar zijn hand zetten, niet naar Gods hand.

Nicky: Bestaat de hel, zoals de oudere generatie erover spreekt, werkelijk?

Maria: Ja.

Nicky: Welke houding van het hart kan leiden tot het eeuwige verlies van onze ziel?

Maria: De onbuigzaamheid, de arrogantie en de overmoed om de genade en de liefde in ons te aanvaarden en dit tot het allerlaatste moment. En hier bedoel ik niet enkel de liefde voor God, maar eveneens de liefde voor de medemens.

Nicky: Wat zijn de gevolgen voor mensen die, zoals u zonet vertelde, deelnemen aan de occulte praktijken? Hoe streng is de straf die hen na de dood staat te wachten?

Maria: Opnieuw hangt alles ervan af. Er is een groot verschil tussen hun werkelijk besef dat dit alles van satan afkomstig is, of hun naïviteit, onwetendheid of onvolwassenheid. Als zij dit bewust en met volle kennis van zaken beoefenen, zijn de gevolgen verschrikkelijk, maar als zij het enkel uit onwetendheid doen, zal God minder streng zijn. In ieder geval moet dit zo vlug mogelijk worden gebiecht en specifiek en bij naam worden genoemd. Hoe dieper de betrokkenheid was, hoe meer ervaren de priester moet zijn. Maar ik vrees ervoor dat dit fenomeen vandaag voor vele priesters onbekend is en sommige priesters zijn zelf betrokken bij het occulte. Vooral voor hen durf ik de gevolgen niet uit te spreken, omdat zij een veel grotere verantwoordelijkheid dragen.

Nicky: En wat nog kan hij tegen u ondernemen?

Maria: O, alles wat hij kan. Het is gebeurd dat ik naar een reeks gesprekken moest gaan bij 40 graden koorts, maar ik kon niet weten waar ik die kou kon hebben gevat. Ik sloeg er dus geen acht op en wanneer de gesprek begon, was de koorts verdwenen en voelde ik mij zo goed als altijd.

Nicky: Hoe machtig is satan en tot op welke hoogte worden wij beschermd tegen hem door ons eigen goed gedrag en door onze Engelbewaarder?

Maria: Die bescherming is heel sterk. Zonder deze bescherming zou satan ons heel vlug doden. Laat mij u vertellen over wat er gebeurde met een heel heilige priester in een klooster hier nabij, in Bludenz, en misschien zult u dit bijstand noemen van de zielen in het oplossen van een misdaad. Deze persoon was de oudste en ook de overste van het klooster. Hij bad zoveel en deed zoveel goed dat hij dikwijls het mikpunt van jaloezie was door de jongere en minder gebedsvolle priesters.

Op een avond waren twee van de jongere mannen op weg naar hun kamer toen ze langs een van de hoofdgebouwen kwamen en licht zagen branden in de kelder. Omdat het reeds laat was, bracht het licht hen in de war en gingen ze kijken wie er zich bevond. Ze gingen de kelder binnen en tot hun gruwel troffen zij deze oude en heel geliefde priester dood aan. Hij was met een touw rond zijn nek vastgebonden aan de deurklink. Zijn benen waren uitgestrekt alsof hij neerzat, met maar een paar centimeters van de grond. De politie werd erbij gehaald en wekenlang werd het klooster binnenste buiten gekeerd. Heilige, zoals hij was, kon ook maar niemand zich inbeelden dat hij zelfmoord zou plegen. Alle overige priesters werden

uiteraard ondervraagd omdat het algemeen geweten was dat er met hem de spot werd gedreven omwille van zijn nabijheid tot God in zijn voortdurend diep gebedsleven en onophoudelijke goede daden. Maar het lange onderzoek bracht geen opheldering en de hele streek bleef versteld achter.

Toen bracht iemand het droevige verhaal tot mij en ik stemde ermee in om de Arme Zielen erover te ondervragen. Er kwam al spoedig een antwoord omdat er zo velen voor hem baden en omdat het hele klooster uiteraard in schrik leefde omwille van het gebeuren. Ik kreeg het volgende antwoord: "Onze Lieve Vrouw is aan hem verschenen en heeft hem gevraagd of hij satans mogelijkheid om hem te doden wou aanvaarden. Als hij dit zou aanvaarden, zou dit tot herstel van vele zielen dienen die zichzelf aan hem hadden verkocht. Dit had hij aanvaard."

Met dit antwoord ging ik naar ginds naar het klooster waar iedereen, politie inbegrepen, tezamen werd geroepen. Voor iedereen las ik het antwoord luidop. In de stilte die hierop volgde, slaakte een priester achteraan een diepe zucht en ik vroeg hem wat er gebeurde. Hij kwam in tranen naar voor en nam een stuk papier uit zijn zak. Hij legde uit dat hij het in de zak van de priester had gevonden op de avond dat hij en de andere priester hem gevonden hadden. Hij vouwde het open en toonde het aan de hele kamer dat het in het handschrift van de oude priester was geschreven en las het daarop aan iedereen voor. Er stond geschreven: "Onze Lieve Vrouw is aan mij verschenen en heeft mij gevraagd om satans mogelijkheid om mij te doden te willen aanvaarden. Als ik dit zou doen, zou dit tot herstel leiden van vele zielen die zichzelf hadden verkocht aan satan. Ik heb het voorstel aanvaard."

Nicky: En zo stemde hij er dus mee in om zijn leven te geven voor mensen die hij nooit had gekend en die betrokken waren geraakt bij occulte praktijken.

Maria: Precies.

Nicky: Wanneer is dit gebeurd en kunt u mij de naam van deze buitengewone priester vertellen?

Maria: Jazeker. Dit gebeurde pas in de late jaren 80 en zijn naam was Vader Joseph Kalosans. Zo'n goede en moedige man is zeker en vast een heel machtige bemiddelaar voor ons.

Nicky: Wat is het dat de mensen van vandaag aantrekt tot het occulte?

Maria: Er is altijd wel schijnbaar een onschuldig iets dat de mensen aantrekt tot enige van deze bezigheden. Vooral de televisie is vandaag hiervoor verantwoordelijk. Het is het altaar in het centrum van 95 procent van de woonkamers geworden vandaag is de westerse huizen. Daar worden de kinderen onophoudelijk gebombardeerd met de verleidingen van het geld, het materialisme, seks, geweld en macht. En zo dikwijls worden tijdens deze programma's occulte praktijken voorgesteld als een spelletje en onschuldig plezier met grote beloften eraan verbonden. Ook de muziek van vandaag is een middel om dit proces te doen starten.

Nicky: Bezit u een televisie?

Maria: Neen, die heb ik niet, ik wil er zelfs niet van dromen. Ik zie genoeg zaken zoals ze zijn [lachend]. En enig belangrijk nieuw verneem ik via de krant, radio, mijn vele gasten en mijn burens.

Nicky: Is er enige zonde die Jezus niet vergeeft?

Maria: Ja, er is er een en dat is laster tegen de Heilige Geest. Dat zal Hij nooit vergeven. Maar, uiteraard, betekent dit "neen" tegen Hem zeggen, "neen" zeggen tegen Zijn Licht, Liefde, Genade en Vergevingsgezindheid en dit herhaaldelijk tot op het einde. Met Gods

onmetelijke Barmhartigheid kunnen mensen hier altijd uitkomen als ze het willen, maar ze moeten het willen. Niemand anders kan dit doen in hun plaats. Zij moeten de wil hebben. God zal nooit onze wil manipuleren. De Arme Zielen hebben mij verteld dat iedereen dezelfde mogelijkheid krijgt bij zijn dood om "ja" te zeggen wanneer het laatste ogenblik is aangebroken, of het nu gaat om een lange, langzame dood, of iemand die zich met een kogel door het hoofd schiet. Allemaal krijgen ze dezelfde twee tot drie minuten om "ja" te zeggen tegen God. En enkel wanneer zij de hele tijd door hun "neen" aanhouden zijn zij verloren en moeten ze voor eeuwig boeten in de hel. God zal ons niet dwingen om onze "neen" tegen Hem te veranderen en satan kan ons niet dwingen om onze "ja" te veranderen. Dit is een andere reden waarom we nooit iemand mogen beoordelen of ernaar raden waar ze terechtgekomen zijn. We zien nooit wat er precies gebeurt tussen God en de ziel tijdens deze ogenblikken, ook al kunnen we een ogenschijnlijke vrede waarnemen, of het gebrek eraan, op het sterfbed.

Nu herinner ik mij plots een geval dat deze noodzakelijke behoedzaamheid aantoont.

Ooit was er een kleine jongen die vreselijk werd misbruikt door een priester. Deze verschrikkelijk wonde was er de oorzaak van dat hij alle priesters en de Kerk verder vermeed. Velen rondom hem hebben hem geholpen om terug te keren bij het ouder worden, maar hij bleef ver weg en viel zelfs dikwijls de Kerk en alles wat er mee te maken had aan. Toen werd hij heel erg ziek en bleef hij de Kerk lasteren tot op het einde. Een zorgzame en gebedsvolle man die het hele verhaal kende bracht deze zaak tot bij Thérèse Neumann, die ook kon te weten komen waar zielen terechtkwamen.

Toen zij het te weten kwam zei ze dat de jongen gered was, maar zich nog steeds in het Vagevuur bevond. Dit verraste de man die naar hem had gevraagd en vooral omdat de man gestorven was terwijl hij de Kerk tot op het einde bleef belasteren. De uitleg was de volgende. Alhoewel satan zijn weg tot de waarheid had versperd toen hij nog steeds een hoogst gevoelige en beïnvloedbare jongen was, had hij steeds in stilte zijn weg gezocht naar de ware God en omdat hij altijd deze nood in zijn hart had gehouden, had Gods genade hem tot Hem opgeheven. Opnieuw is dit een onmetelijk reusachtig bewijs van Gods Barmhartigheid en vertelt het ons dat we nooit besluiten mogen nemen, zelfs al hoorden we of zagen we dingen die in de andere richting wezen.

Nicky: Maria, is er enige manier om te vertellen dat iemand verloren is? Zeggen de Arme Zielen wel of een ziel verloren is?

Maria: Neen, dat zeggen ze nooit omdat ze zich enkel bewust zijn van wat er voor hen ligt. Maar gaan we terug naar het eerste gedeelte van uw vraag. Ja, iemand met veel ervaring en onderscheidingsvermogen kan tot dit besluit komen. Als een familie veel onenigheid en andere zware aanvallen krijgt te verwerken, en iemand kan dit herleiden tot een welbepaalde persoon, dan zou er een ernstig uitdrijvingsgebed moeten worden gebeden door een bevoegd en ervaren iemand. Iemand die zich in een staat van genade bevindt om dit zowel over de ziel als over deze die bijzondere aanvallen krijgt, uit te voeren. Als de vrede dan terugkeert, kunnen we, vrees ik, tot het besluit komen dat de eerdere ziel verloren is. Ik ken ook een man die de aanwezigheid kan voelen van zielen terwijl deze nog steeds in het Vagevuur zijn. Dus, hier ook, indien hij zegt dat een ziel niet ginds is en we daarenboven weten dat de familie blijkbaar verschrikkelijke aanvallen heeft te verwerken en dat, als gevolg hiervan, de familie is weggedreven van God, van de Kerk en elk gebed, kan hij zeggen of hun voorouder verloren is en aldus de machtigste van alle gebeden nodig zijn om de afstammelingen van deze greep

te verlossen. Vrede en gebedsvolle levens zijn dikwijls tot deze families teruggekeerd nadat er zorg werd voor gedragen.

Nicky: Wat kunt u mij vertellen over satans activiteiten vandaag?

Maria: Nog nooit als tevoren is satan zo sterk en actief als vandaag.

Nicky: Waarom denkt u dat dit het geval is?

Maria: De twintigste eeuw kan met geen enkele andere worden vergeleken, wanneer het aankomt op afvalligheid, moord, hebzucht naar geld en macht, haat, onvergefelijkheid en het gebrek aan gebed. Dit was de eeuw van satan. Zijn hoge graad van activiteit is er ook omdat hij weet dat er een grote gebeurtenis in het verschiet ligt die de bekering van de mensheid zal inhouden. Hij weet dat zijn spelletjes spoedig danig zullen worden afgezwakt en daarom schreeuwt hij als nooit tevoren, alvorens te worden overwonnen.

Nicky: Vertel mij, hoe kan God, en ook wij, gelukkig zijn in de Hemel wanneer zielen die ons zeer nabij waren, voor eeuwig verloren zijn in de hel?

Maria: In de Hemel is alles, maar dan ook alles op God gericht, en zo'n dingen zijn ons niet langer nabij ginds. Alles in de Hemel is zuivere vreugde, zuivere verering en zuivere schoonheid. Er bestaat niets minder daar en zo'n verdriet, bezorgdheid of verlies heeft geen enkele ruimte daar. Gods aanwezigheid is zo sterk ginds, dat al het andere volledig achtergelaten en dergelijk verleden volledig weggesneden wordt.

Nicky: Als zielen verloren gaan, wat gebeurt er dan met hun Engelbewaarders?

Maria: Zij keren net, als de beschermengelen van de zielen in het Vagevuur, terug naar de Hemel, maar enkel op aanwijzen van God.

Nicky: U hebt gezegd dat zowel de Hemel als het Vagevuur vele verschillende lagen hebben. Heeft de hel ook verschillende niveaus?

Maria: Ja, het heeft een ontelbaar aantal niveaus en het ergste niveau bevindt zich op de bodem.

Nicky: Maria, satan moet u zowat haten. Is dit het geval?

Maria: Ik veronderstel van wel. Ik wordt zowat voortdurend aangevallen. Het ergste wat mij overkwam was het verlies van het vierhonderd jaar oude huis van mijn familie. Het ging in de vlammen op de tiende juni van 1986 en was zonder twijfel het werk van satan. Het gebeurde uit het niets. Ik bevond mij beneden om 12.30 uur omdat ze kippenvoer aan het leveren waren. Boven hoorde ik iemand stappen en springen. Tegen de tijd dat ik daar was, had de kamer reeds volop vuur gevat. De brandweer kwam, maar kon het vuur gewoonweg niet doven. De muren bleven overeind, maar al het overige was verloren. Enkel één kamer ging niet op in de brand en toen ik deze betrad waren de beste zaken, zoals het linnen en zo, ook verdwenen. Gestolen. De politie zag er geen graten in om alles terug te verkrijgen en de Arme Zielen vertelden mij om niet bezorgd te zijn en dat alles zou worden vervangen. En alles gebeurde ook zo. Ziet u, dit huis werd toen voor mij gebouwd, toen aanverwanten en vrienden een collecte hadden gehouden na de brand. Alles heb ik opnieuw gekregen. Een andere vrouw uit Italië, die ook de zielen waarneemt, is juist hetzelfde overkomen, met hetzelfde verlies, dezelfde beloften en dezelfde resultaten.

Enkel later heb ik mij gerealiseerd dat ik er over gewaarschuwd ben geweest door mensen die mij hadden verteld dat mijn huis zou afbranden, en ook had een ziel mij zelfs verteld dat de oorzaak van de brand niet bij mij zou liggen, maar ik veronderstel dat ik er nog niet klaar

genoeg voor was om dit onderscheid te kunnen maken en aldus de waarschuwing niet ernstig genoeg had genomen.

Ja, satan is erg gefrustreerd door mij. Tijdens een uitdrijving, ik geloof dat ik in Frankfurt was, vroeg de aanwezige priester aan de stem die uit de mond van de man kwam: "Valt u ook Maria Simma uit Vorarlberg aan?" De stem antwoordde: "Neen, want als ik dat probeer, verlies ik te veel zielen."

Nicky: Wat nog heeft hij u aangedaan?

Maria: Wel ...

Nicky: Wat is het, Maria?

Maria: Er was een ernstig complot in de maak om mij te vermoorden.

Nicky: Wat? Kunt u ons hierover meer vertellen?

Maria: Een gespreksweekend werd voor mij gepland in Noord-Duitsland in de lente van 1974 en ik zou op vrijdag, zoals gebruikelijk, vertrekken. Maar enkele nachten daarvoor kwam een ziel mij bezoeken en zei eenvoudig: "Ga daar niet heen." Dit verbaasde me sterk omdat me jaren werd voorgehouden om elke uitnodiging te aanvaarden die ik ontving.

Eerst dacht ik het er een treinstaking zou zijn of iets dergelijks, en zo luisterde ik naar de radio, maar neen, de treinen bleken normaal te rijden. Toen sprak ik met mijn priester, die me de raad gaf om te vertrouwen in wat de zielen mij vertelden omdat daar waarschijnlijk een goede reden voor was. Zo zond ik een brief per express naar de inrichters van de gespreksavonden en deelde hen eenvoudigweg mee dat de zielen mij hadden verteld om tijdens dat bepaalde weekend thuis te blijven.

Twee dagen later kwam er een andere ziel en vertelde me dat er een moordplan werd beraamd. Het moest in Keulen zijn want de trein van hier in Bludenz naar Keulen is een slaaptrein en enkel daar zou ik heel laat of nachts kunnen overstappen. Ik herinnerde mij van daarvoor dat het treinstation in Keulen lange donkere gangen bevat, die ik moest doorgaan, en ik heb dit steeds gevaarlijk gevonden.

Eerder had ik hen reeds een brief geschreven waarin stond welke trein ik zou nemen en om welk uur ik ginds zou aankomen. Die brief is echter nooit aangekomen en moet in verkeerde handen terechtgekomen zijn. Op de eerste gespreksavond kwam een ziel mij bezoeken en vertelde mij dat er drie personen bij het plan betrokken waren en dat ze er waren achter gekomen waarom ik alles had afgezegd.

Ziet u, de gesprekken werden nooit afgelast, ik werd louter vervangen door audiocassettes opdat de mensen niet al te teleurgesteld zouden zijn. Alles ging dus door zoals eerder was gepland en de drie waren hoe dan ook naar de lezing gegaan en omwille hiervan hebben twee ervan zich bekeerd. Ik kwam er ook achter dat ze met succes eerdere moorden hadden gepleegd die nooit konden worden opgelost.

Zijn deze zielen dus niet prachtig? Ze hebben een leven gered en bekeerden twee misleidde mensen zonder zelfs iemand bij naam te noemen, te beschuldigen of te veroordelen. Dat is onze christelijke plicht.

Nicky: Als God moordenaars vergeeft, wat zijn dan de zonden waarvoor wij het meeste het Vagevuur verdienen?

Maria: Alle zonden, behalve de lastering tegen de Heilige Geest, kunnen worden vergeven, maar de zonden waardoor wij het grootste lijden in het Vagevuur verdienen zijn over het algemeen de zonden tegen de liefde, zoals vijandigheid, blijvende koppigheid en echtscheidingen. Ook het gebrek aan het beleven van het geloof wanneer iemand eenvoudig weigert te geloven en hiertegen handelt. En dan is er ook de verdorvenheid en het zedenloze gedrag. In het verleden was het duidelijk het gebrek aan geloof dat het grootste lijden veroorzaakte in het Vagevuur, maar thans is dit veranderd in verdorvenheid en zedenloosheid.

Nicky: Wanneer een huis zagezegd wordt gekweld door plaaggeesten, hoe kunnen we dan vlug achterhalen of het de Arme Zielen zijn of iets demonisch, satanisch?

Maria: Als er op enige wijze kan worden achterhaald of het verband houdt met iemand die daar ooit heeft geleefd, dan is het een Arme Ziel die gebeden nodig heeft. Maar als het hoe dan ook onsmakelijk, gewelddadig, duister en zelfs stinkend is dan moet er een uitdrijvinggebed worden gebeden in en rond de plaats. In beide gevallen moet er gewijd water worden gesprenkeld om het kwade te verjagen. Als het dan nog blijft duren, dan is het ongetwijfeld een Arme Ziel die een Mis, gebeden en goede daden nodig heeft om hogerop te geraken en aldus de plaats te verlaten.

Nicky: Krijgt satan de toelating om ons aan te vallen tijdens de momenten van ons overlijden?

Maria: Ja, en bij gelegenheid doet Hij dat ook, maar wij ontvangen eveneens de genade om hieraan weerstand te bieden. Als iemand niet wenst dat hij binnendringt, dan kan satan niets doen.

Nicky: Is hopeloosheid dan een zonde?

Maria: Ja, dat kan het zijn, als iemand geen enkele hoop of vertrouwen heeft. Ziet u, God wenst ons steeds hoop te geven, het is gewoon aan ons om deze te aanvaarden.

Nicky: Bij de aanvang van het gesprek vertelde u mij dat satan niet langer de zielen in de hogere niveaus van het Vagevuur kan aanvallen, maar in deze wereld worden zelfs de meest heiligen onder ons verleid en aangevallen door satan, zelfs tot op het moment van onze dood. Kun u dit verschil wat nader omschrijven?

Maria: Eenmaal de vlekken van de zonde van de zielen in het Vagevuur worden overgenomen door het Licht omwille van hun lijden en onze goede daden voor hen, kan de duisternis niet langer terugkeren. Elke duisternis in het Vagevuur wordt steeds overwonnen door het licht terwijl, hier op aarde, het licht steeds kan worden gedooft door de duisternis. De duivel maakt gebruik van de kleinste vlekken om ons terug tot de duisternis te leiden. De grootte van deze vlekken is afhankelijk van de genaden die ons worden verleend door God, en aan de Heiligen werden, uiteraard, grote genaden verleend.

Nicky: satan blijkt dikwijls zo machtig te zijn dat mensen zich zouden afvragen welke verschillen er zijn tussen satan en God.

Maria: Dat kan ik begrijpen. Ieder van ons kan op elk moment kiezen om een volgeling van satan te zijn of een volgeling van God. We moeten God in alles wat we doen aanroepen en bereiken. En we kunnen veel doen om onszelf te beveiligen tegen satans greep. Waar God onze gedachten kent, kent satan deze niet, behalve bij hen die hem gedachtig zijn. satan kan echter dieper binnendringen door onze woorden te horen en onze daden te zien en zo later onze zwakheden, die hij hierdoor heeft achterhaald, aan te vallen. Stilte kan nooit kwaad. Ons bewust blijven van onze zondigheid en hierdoor nederig en stil blijven is een van Gods

grootste wensen. En het gebeurt dat we, in het leren van de macht van deze stilte, vlugger komen tot het luisteren naar God. Stilte, alleen met God, is op zichzelf alleen al een groot gebed.

Enkel de biecht kan satan weerhouden van de kennis van onze zonden. Als iemand aan de gebeden deelneemt tijdens een exorcisme en ongebiechte zonden heeft, zullen de stemmen dikwijls de betrokken persoon beschuldigen van zonden die hij heeft begaan, waarbij satan het dan ook bij het rechte eind heeft, en dit tot verlegenheid van iedereen. Maar, als ze in een staat van genade zijn, kunnen de duivels niets inbrengen. En zo is het juist om te zeggen dat wij het zijn die satan elk recht verlenen. God is nederig, stil en vriendelijk terwijl satan hoogmoedig; luidruchtig en irriterend is. Herinner steeds dat wij naar Gods beeld zijn gemaakt en zo moeten wij bewust en voortdurend vechten om te zijn wat hij van ons verlangt om te zijn: met Hem.

Een van de grootste leugens van de tijden waar wij nu in leven is dat satan niet bestaat. Er zijn zelfs priesters die dit vandaag beweren. Men zegt gewoonweg dat de bezetenheden uit de Bijbel vandaag worden erkend als lichamelijke of geestelijke ziekten ... en symptomen kunnen worden bestudeerd, geanalyseerd, opgevolgd en er wordt ook een benaming aan gegeven en "bingo!" het is niet langer het werk van de duivel. Hoe naïef, oppervlakkig, lichtvaardig, stompzinnig en arrogant zijn deze mensen! satan lacht zich gewoonweg een breuk en de ziekenhuizen kunnen amper de opvang aan. Breng heilige priesters en ervaren leken naar hen en kijkt naar het aantal gevallen dat zal afnemen van deze overbestudeerde verschijnselen. satan overwint nadat hij verdeeldheid heeft gebracht. God leidt ons in vrijheid naar vrede en naar de hemelse eenheid.

Nicky: Waar in de westerse gemeenschap kan satan nog hevig aanvallen en dat relatief onbekend is onder ons?

Maria: satan is overal vandaag: in de Kerk, in de wetten, in de geneeskunde, in de wetenschap, in de pers, in de kunst ... maar er is een welbepaald gebied waar hij de meeste tijd doorbrengt en dat is in de wereld van de banken. De hebzucht van het Westen heeft dit toegelaten en enkel God is nog sterk genoeg om dit te kunnen stoppen.

Nicky: Eerder hebt u gezegd dat dieren ook onze gebeden nodig hebben. Kunt u mij vertellen welke dieren satan het meeste haat?

Maria: Omdat hij sedert lang de beste vriend is van de mens, haat satan de honden het meest. Maar opnieuw, hij haat elk schepsel dat ons nauw aan het hart ligt. De duivel is zuivere haat en zal alles doen wat in zijn macht ligt om ons weg te houden van dingen die ons warmte, steun of bescherming brengen en dieren zijn wat dit betreft een groot geschenk door God, zowel als alle andere dingen.

Nicky: Als satan zozeer onze gebeden haat, wat is dan, volgens uw mening, zijn meest gebruikelijke wijze, om de mensen weg te houden van het gebed?

Maria: Ook voor dat gebruikt hij de trots van de mensen. Iemand die nooit gebeden heeft en daarom geen enkele kennis bezit over het gebed, zal zich beledigd voelen wanneer iemand tot hem zegt: ik zal voor u bidden. Ze worden misleid door het feit dat ze denken dat zij het bij het rechte eind hebben en daarom niemands gebeden nodig hebben. Dit is een list, een misleiding van de geest en een grote leugen. Er is geen enkele persoon op de wereld die geen dringende nood heeft aan de tussenkomst van anderen. Gebeden brengen God tot hen, zelfs al beseffen ze niet dat het gebeurt. De kracht van het gebed is ontzettend en gebed is het beste wat iemand kan doen voor een ander.

Nicky: We zijn nu beiden moe, Maria. Is er iets waarmee ik u kan helpen? U weet dat ik met de auto ben.

Maria: Ja, ook ik ben moe. Het zou goed zijn om een beetje naar buiten te gaan: het is zonnig, maar neen, ik denk dat ik nergens hulp bij nodig heb.

Nicky: Bent u zeker? Geen winkel, geen postkantoor?

Maria: Wel misschien. Ik heb iets dat moet worden teruggebracht naar de winkel. Het zou goed zijn als wij daarheen konden gaan.

Nicky: Jazeker en ik laat deze dingen hier en we gaan morgen gewoon door.

Als Maria haar zware jas aandoet, klopt mijn hart en mijn brein. Deze oude vrouw is beminnelijk. Zij is zo nederig, maar spreekt met een helderheid waartegen niets is in te brengen. Ze lijdt in stilte, maar is steeds vreugdevol en er is zelfs een levendige humor aanwezig in haar. Zij neemt mij bij de arm en we dalen de trappen af.

In de wagen lijkt ze zo klein en ze kan amper over het instrumentenbord kijken. Ze heeft stevig een doek om het hoofd en haar handen rusten vredevol op haar schoot. Zij lijkt zich blijkbaar goed thuis te voelen en volledig in vrede, alhoewel ik virtueel een volledige vreemde bent voor haar. Wij rijden beneden voorbij de kerk en verder beneden de hoofdstraat bevindt zich een 150-tal meter verder de winkel. Terwijl we over de parking wandelen, voel ik mij een beetje onbeholpen, maar ik kan er niet aan weerstaan om elke stap van haar gade te slaan om te zien of ze met een onzichtbaar iemand praat of niet. Het schijnt niet te gebeuren, maar ze heeft wel jaren ervaring om het te verbergen, zoals ze het deed tijdens het bezoek van die Zuster. We wandelen verder in stilte. Met de plaatselijke bevolking in de winkel spreekt ze haar merkwaardig Voralbergs dialect. Niemand behandelt haar als iemand anders, maar als, wat ze zegt, waar is, dan moet zij zich dikwijls alleen voelen. Maar op geen enkel manier lijkt zij aandacht te vragen, verdacht, zenuwachtig, iets te bespieden iets af te dwingen, noch intolerant. Zij vraagt naar niets en geeft haar volledige leven. Mijn genegenheid en eerbied voor haar laat geen plaats voor enige twijfel in mij in haar oprechtheid, eerlijkheid en geloofwaardigheid. Het is zeer twijfelachtig of ik ooit een zuiverder persoon met Christelijke waarden heb ontmoet. Zij is zo een lief als een kind. Men zou haar zo willen knuffelen en "ontvoeren." Bij het verlaten van de winkel bedankt zij mij voor deze kleine dienst en ze is werkelijk gelukkig dat dit is afgehandeld. Ik rijd haar terug naar huis en we komen overeen om elkaar de volgende ochtend terug te zien. Ik laat haar uit mijn wagen en bij het naderen van haar deur roept zij mij voor de tweede keer na: "Vergeltös Gott und bis morgen."

We hebben opnieuw afspraak de volgende morgen om 9.30 uur. Ik rijd weg en vind onderdak in het huis van een vriendin van Maria, enkel honderden meters beneden de kerk.

Hoofdstuk 22. Ziekte

Maria: Goedemorgen, kom binnen Nicky, ging alles goed in de kamer van het huis van Mevrouw Schwarzmann? Wij zijn al bijna gans ons leven bevriend en ze helpt mij dikwijls met de adressen op de omslagen en die dingen. Heeft ze gezegd hoe het met haar was?

Nicky: De kamer was prachtig, Maria. Het ging allemaal veel vriendelijker dan in een hotel. Het was een goed idee om daarheen te gaan. Ze zei dat alles goed ging, maar dat ze voorzichtig moet zijn, omdat haar hart niet meer van de sterkste is. Maar ze leek mij gelukkig. Zo, laat ons doorgaan. Laat het ons hebben over lichamelijke ziekten en ongemakken. Maria, zijn er ooit zielen tot u gekomen van welke u weet dat deze op enige wijze lichamelijke moeilijkheden hebben ondervonden tijdens hun leven?

Maria: Ja, vele. Toen ze aan mij verschenen waren ze er volledig van genezen. De rolstoelen waren weg. De misvormingen en littekens waren weg.

Ooit echter kwam er een ziel tot mij met een groot gezwel, omdat de enige manier was opdat de familie mij zou geloven wanneer ik hen zou vertellen dat een aanverwant van hen aan mij was verschenen met deze en nog opdrachten voor hen. U ziet, ze vroegen mij hoe hij eruit zag en zo haalde ik het gezwel aan. Ze geloofden mij en luisterden naar de eisen.

Ook herinner ik mij nu iemand die doofstom was tijdens zijn leven en die, uiteraard, volkomen normaal tot mij sprak wanneer hij aan mij verscheen. Hij was gelukkig omdat hij kon spreken tegen mij, maar ik heb nooit kunnen achterhalen waarom hij tijdens het leven niet kon spreken. Als zij in rolstoelen zaten tijdens het leven, dan zijn deze nu weg en ze kunnen ook volkomen normaal wandelen. Alle kleine, zowel als grote onvolmaaktheden zijn dan weg. Maar herinner u alstublieft, dat ik enkel diegenen zie uit de hogere niveaus van het Vagevuur. Ik zeg dit omdat anderen wel wonden en lijden gezien hebben bij de zielen, hoewel het niet dezelfde wonden zijn als deze tijdens hun leven. Dit zijn dan pijnen van de ziel en niet van het lichaam, omdat ze niet langer een aards lichaam hebben. Ik denk dat het dichtbij een priester is toen die tot mij kwam nadat hij mij gezegd had wat hij nodig had. Ik kreeg de mogelijkheid om hem te vragen waarom zijn rechterhand er zo zwart, vuil en pijnlijk uitzag. Zijn antwoord was: "Vertel aan alle priesters om de mensen, de huizen en de religieuze voorwerpen telkens te zegenen. Ik heb dat dikwijls niet gedaan en daarom moet ik nu lijden aan mijn rechterhand."

Nicky: Is AIDS een straf van God.

Maria: Jazeker, maar ik noem het liever een vergoeding voor de zedenloosheid van de mensen. Als de mensen zich gekwetst voelen, zeggen ze dat God geen liefdevolle God is, maar straf en herstel is zeer zeker liefdevol en als er onschuldigen moeten lijden van AIDS, dan is dit bijkomend en nodig herstel. Gods genade is oneindig, maar ook zijn rechtvaardigheid. Ik zou zeggen dat, indien we alles over Zijn Gerechtigheid nu zouden weten, zoals in de Hemel, dat er velen onder ons zouden sterven onder de druk van hun eigen zonden.

Nicky: Denkt u dat ze een geneesmiddel zullen vinden voor AIDS?

Maria: Er is reeds een geneesmiddel vandaag, maar omdat het geen geld opbrengt en omdat het ook niet geliefd is, zullen de mensen er langer blind voor blijven. Het geneesmiddel is Jezus en zijn Tien Geboden. Hij gaf ons deze geboden niet om ons in bedwang te houden, maar enkel om ons te beschermen, te sterken en te bevrijden.

Nicky: Dat zou dan een voorkomend geneesmiddel zijn, maar wat over een herstellend geneesmiddel, een genezing nadat de ziekte is opgelopen?

Maria: Ook dat is reeds gebeurd op plaatsen waar er veel gebeden wordt.

Nicky: Waar?

Maria: Ik heb ooit gehoord over een plaats in Italië, maar de naam ontsnapt mij nu, en ook in Medjugorje is het reeds gebeurd [zie interviews met Marija Pavlovic]. Het belangrijke is echter niet de juiste plaats, maar het aantal gebeden.

Nicky: Als de mensen met grote lasten in zeer gebedsvolle plaatsen komen, en reeds verschillende dokters, psychiaters en priesters hebben geraadpleegd, maar hun toestand lijkt te verslechteren, eerder dan te verbeteren, kunnen de Arme Zielen op enige wijze hiervan de oorzaak zijn?

Maria: Ja, dat kan het geval zijn, maar als dit het geval is, komt dit door zielen uit de diepere lagen van het Vagevuur. In deze gevallen kan een uitdrijver de overledene hiermee doen stoppen.

Nicky: Maria, kunt u mij vertellen over een voorval waar onvergefelijheid aan de basis van de ziekte lag?

Maria: O, dat is dikwijls de oorzaak van een ziekte. Ja, ik herinner mij een geval uit Innsbruck, waar een jonge vrouw eenvoudig haar vader niet kon vergeven. Hier waren er de volgende omstandigheden. Toen haar vader nog leefde, schonk hij geen enkele vreugde aan zijn kinderen, en in haar geval kon hij niet akkoord gaan met een goede job voor haar. Het was een baan dat ook heel wat vorming inhield en door haar deze baan te verbieden moet zij verder door het leven zonder deftige scholing. Dit heeft zij hem nooit kunnen vergeven. Korte tijd nadat hij overleed, verscheen hij aan haar. Niet één keer, maar drie keer, en smeekte haar om hem te vergeven. Neen, ze bleef halsstarrig. Toen werd de vrouw ziek en tijdens deze ziekte kwam het plots in haar op dat ze hem niet kon vergeven. Daarop vergaf ze hem alles en heel oprecht, met geheel haar hart. De ziekte verliet daarop heel vlug haar lichaam.

Ik kan mij niet precies meer herinneren over welke ziekte het ging, maar het werd haar duidelijk dat haar langdurige weigering om te vergeven aan de oorzaak van de ziekte lag. We kunnen de dingen niet altijd vergeven, maar we moeten ze vergeven. Grote lasten en onze lichamelijke beperkingen tijdens het leven zijn dikwijls het gevolg van onze blijvende onvergefelijheid. Als we met dit alles tot God gaan, worden we zoveel vrijer en volmakter. En met vergeving komt er ook een beter inzicht over wat er zich in werkelijkheid heeft voorgedaan. Ook dit is een grote en belangrijke genade!

Hier is nog een ander geval. Het betrof een lelijke schurftige huidziekte waar een vrouw reeds meer dan twintig jaren aan leed. De enige middelen waren zeer dure zalven om de uitslag te verminderen. Toen ging zij op bedevaart en ontmoette ginds een zeer ervaren en gebedsvol iemand die zich tijdens het middagmaal op een bepaalde dag tot haar en haar echtgenoot richtte en eenvoudigweg zei: "Laat ons gewoon aan Jezus vragen wat de oorzaak van de uitslag is aan uw handen en rechter onderbeen." Daarop kreeg hij een visioen waarin hij een vrouw waarnam die neerknielde op de grond met haar rechterknie en haar handen uitstreekte naar een meisje. Het meisje was dezelfde vrouw als kind, en de vrouw in het visioen was haar moeder. Die moeder had nooit haar kinderen geknuffeld, en vooral deze vrouw, die haar dit nu, als volwassen vrouw, eigenlijk nooit heeft kunnen vergeven. Toen alles was verklaard, richtte haar echtgenoot zich tot zijn vrouw en zei: "Dat is waar, dat is zo oprecht de waarheid. U hebt haar dit nooit kunnen vergeven." Met tranen in de ogen moest zij dit toegeven. Zij nam

haar voornemens mee voor het gebed en tijdens de Mis en slechts twee tot drie dagen daarna verminderde de ziekte tot slechts een klein gedeelte van wat het was. Toen keerden ze naar huis terug, en de man die het visioen had gekregen heeft nooit gehoord of de ziekte al dan niet was verdwenen, maar de jeuk en het schurft verdwenen bijna volledig. Men mag ook geen volledige vergeving verlangen van de ene op de andere dag, maar Jezus toonde die avond duidelijk aan de drie aanwezigen waar de oorzaak kon worden gevonden.

En zo manifesteerde de ziekte zich opnieuw op een dergelijke wijze dat een voorouder uit de stamboom het familielid alsoz hieraan kon doen herinneren. Zo kon de ziel uit het Vagevuur zichzelf bekend maken en smeken om vergiffenis, want anders kon de ziel niet worden bevrijd. Nu ben ik zeker dat deze ziel, waarvan ik de naam nooit heb geweten, nu in de Hemel is en dat haar dochter nu verlost is van de ziekte die haar last bezorgde en haar gedurende tientallen jaren veel geld heeft gekost.

Nicky: Maria, eerder hebt u aangehaald dat satan ziekten zendt over de mensen via heksen die contacten hebben met hen. Hoe kan iemand het onderscheid maken of de ziekte door een dergelijk persoon is veroorzaakt of door iets anders?

Maria: Door met en voor de persoon te bidden. Als het van elders komt zal een uitdrijving- of bevrijdingsgebed niet het verwachte resultaat opleveren. Indien het echter van de demonen komt, zal dit wel het geval zijn. Deze demon zal zich echter eerst proberen te verbergen of terug te vechten, maar met een beetje volharding, zal deze uiteindelijk toch wel verdwijnen. En is de ziekenhuizen kan het begrip "virus" hiervoor een mogelijke waarschuwing zijn. Dit begrip wat dikwijls gebruikt door dokters wanneer zij op iets uitkomen dat ze niet kunnen verklaren. Zoek in dit geval een priester of een andere krachtige bemiddelaar tot hen en verzamel eveneens aanverwanten en vrienden om spoedig te bidden voor de tussenkomst van Onze Lieve Vrouw en het Heilige Aartsengel Michaël. De priester moet ook gewijd water en wijwater voor exorcisme bijhebben, of beter nog olie.

Nicky: Kunt u ons een voorbeeld geven van één of twee ziekten waar satan aan de oorsprong ervan ligt?

Maria: Voor het ogenblik denk ik aan drie gevallen. Eén was een longontsteking, de andere leukemie en de derde was een verschrikkelijk, maar gelukkig kortstondig geval van een zeer pijnlijke rugpijn.

Over het laatste geval weet ik het meeste omdat het over een vriend van mij gaat die gedurende twee maanden vrijwilligerswerk deed bij een van de meest gerespecteerde priesters van Europa. Mijn vriend leed onder een licht verschoven zenuw tussen de derde en de vierde rugwervel. Eerst werd de pijn behandeld met injecties met een spierpijnverzachtend middel, maar het hielp niet en het pijn werd steeds erger. Ondertussen was de pijn zelfs onverdraaglijk geworden.

Toen verdacht hij de demonen ervan hier achter te zitten en deed hij een beroep op twee priesters. De eerste kwam langs, maar twijfelde dat duivels hier achter zaten. Na een lang en een vruchteloos gesprek, stemde de priester er uiteindelijk toch mee in om ervoor te bidden. Op het ogenblik van zijn gebed stegen de pijn enorm en ging deze op- en afwaarts tussen zijn rechterschouder, arm en dij. Het was alsof men met een vork doorheen zijn spieren en gewrichten ging. De pijn ging op en neer terwijl de priester bad en dan na drie tot vier minuten trok de pijn weg. Mijn vriend verloor bijna het bewustzijn door de spasmen, het wenen en het uitschreeuwen van de pijn. Toen het voorbij was begon de priester te wenen en erkende hij uiteindelijk dat zijn verdachtmaking rond de demonen juist was. Daarna, zo'n zes

uur later en na wat te hebben geslapen, kwam de tweede priester, voor wie hij werkte, ook langs en ook hij begon voor hem te bidden. Ook deze keer vocht de duivel terug, maar was de pijn maar één derde van ervoor om daarna volledig te verdwijnen. Alles bij elkaar was hij vijf dagen bedlegerig, maar de daaropvolgende morgen kon hij met zijn werk doorgaan zoals voorheen.

Twee weken later kwam hij hier bij mij en vertelde alles aan mijn exorcist. Deze man bad het resterende overige gedeelte pijn weg en vond tevens uit dat de ziekte door iemand was gezonden uit het dorp van de eerste priester, maar mijn vriend kende deze persoon niet, maar het was genoeg om deze priester bijzonder kwaad te maken, omdat de andere priester zo'n trouwe en volhardende priester was.

Nicky: Wist de onbekende persoon dan over deze zwakke schakel in de rug van uw vriend? De demonen, die onder de macht van deze arme persoon waren, wisten van deze zwakke schakel, maar als men eveneens overweegt hoe bekend de priester is, was uw vriend enorm blootgesteld aan een geestelijke strijd. Helpen gebeden voor genezing en verlossing van op afstand, als de persoon bijvoorbeeld nog niet open staat voor het gebed?

Maria: Heel zeker, en veel te veel mensen, priesters inbegrepen, hun geloof is niet sterk genoeg om dit te aanvaarden en maken er dus geen gebruik van. In de Bijbel genas Jezus de dienaar van de centurion van op een afstand en toen zei Jezus: "U kunt gaan, daar u geloofde zal het geschieden." Jezus genas de dienaar door de kracht van het geloof van de centurion in Jezus, maar het was niet de centurion die de dienaar genas. Dit is dikwijls een bron van bezorgdheid voor de gelovigen die denken dat hun geloof niet sterk genoeg is. Jezus is nooit te zwak om te helpen, maar we moeten dikwijls wachten op Zijn plan, omdat het verschillend is van onze plannen.

Maar bij dergelijke gevallen, wanneer de getroffene zich op een afstand bevindt, helpt het zeker om ook zoveel mogelijk informatie te hebben over de persoon en de ziekte om te bidden. Dikwijls moeten de duivelse invloeden specifiek worden genoemd alvorens ze verdwijnen, en om dit te doen moeten we veel bidden en ons huiswerk met volharding en ons vertrouwen op God zal ons brengen tot wat we nodig hebben.

Nicky: Wanneer mensen met stoornissen tot u komen en u noteert de namen van hun overleden aanverwanten, bent u dan getuige van de vrede die over de persoon, de familie of het betrokken huis komt, nadat er Missen en gebeden zijn opgedragen?

Maria: Ja, maar dit hangt bijna altijd af van het feit of ze verder contact blijven houden of niet. Vele mensen blijven gedurende een langere tijd contact houden, en alhoewel ik geen psychiater of dokter ben met alle namen op de tong, kan ik met zekerheid vertellen wanneer een kind met een stoornis vlug verandert in een gelukkig en vredevol kind en dat zonder enige behandeling of geneesmiddelen. Dat verschaft mij vreugde om te zien hoe vlug ze veranderen. Jezus en Maria sluiten niemand uit van hun Vrede en Vreugde.

Nicky: Vele verschillende gebieden van de geneeskunde gebruiken hypnose als onderdeel van de behandeling om uit te vinden wat er in het verleden is gebeurd dat eventueel iets te maken kan hebben met de betrokken ziekte. Hebben de zielen ook iets verteld over hypnose?

Maria: De zielen hebben gezegd dat hypnose gevaarlijk en een zonde is. Niemand mag spitten in het onderbewustzijn en wanneer ze het doen dan zijn de getuigenissen die we ervan horen sterk onbetrouwbaar.

Sommige mensen die verkeerd geloven in reïncarnatie, baseren hun geloof of de resultaten van hypnose. Dat is al één geval waar een betrekkelijk kleine zonde tot veel verwarring leidt.

Nicky: Wanneer mensen heel erg ziek zijn en heel erge pijnen lijden, wat is er dan door God toegelaten met betrekking tot wat de dokters mogen doen?

Maria: Een ziel heeft mij ooit verteld dat hij een heel, heel veel moest lijden omdat hij naar een dokter geweest was die meewerkt aan euthanasie door de patiënten in te spuiten met middelen om het leven te verkorten om aldus het lijden gedaan te maken. Dokter mogen nooit patiënten doden, maar het is hen wel toegelaten om geneesmiddelen toe te dienen die de pijn verzachten. Enkel God schenkt en neemt het leven, zo niet is het een moord, net zoals alle andere moorden.

Nicky: Wanneer een dokter het leven van een patiënt ontnemt, moet de ziel van de patiënt dan een resterende tijd dat deze anders had blijven leven op aarde, lijden het Vagevuur of moet de dokter zelf het lijden later ondergaan?

Maria: De dokter zelf, en als hij niet verandert en dit stopt met de biecht, boete en herstel volgens zijn eigen overeenstemming, zo niet zullen zijn familie en de volgende generaties de gevolgen hiervan duur moeten betalen.

Nicky: Lieve Hemel! Kent u gevallen waar de volgende generaties moesten lijden en hoe, op welke wijze moesten ze lijden?

Maria: Ja, ik ken dergelijke gevallen. Een geval dat ik mij nu herinner gaat over een schoondochter van een dokter die regelmatig euthanasie pleegde op zijn patiënten. Zij heeft vele kinderen verloren, alhoewel zowel de moeder als de vader volledig gezond waren en de dokters voor een volkomen raadsel over de oorzaak van haar doodgeboren kinderen stonden. Het lijden dat het koppel in hun vroege jaren moest dragen was een gedeeltelijk herstel voor de euthanasie van die dokter. Dat is Gods gerechtigheid.

Nicky: Betekent dit dat elke dokter, die meewerkt aan abortus, zijn familie daarna zal moeten lijden voor de kinderen die hij heeft gedood, en dit gedurende de tijd dat de kinderen normaal zouden hebben geleefd, zoals God hun leven had gepland?

Maria: Ja, tenzij ze er onmiddellijk mee ophouden en het goedmaken, betekent het zeker dat!

Nicky: Ik heb gehoord dat, vóór het uitbreken van de oorlog in Joegoslavië, de steden Sarajevo, Mostar en Vukovar eveneens de steden waren waar men het gemakkelijkst een abortus kon laten uitvoeren. Als het op Gods rechtvaardigheid aankomt, is dan het gevolg dat deze steden het meeste schade leden tijdens de oorlog?

Maria: Zeer zeker. Waar men zich richt op zonden tegen het leven, zal God zijn Gerechtigheid schikken volgens een onvermijdelijk patroon. Laat dit een voorbeeld zijn voor de regeringen, gerechten en dokters uit het Oosten, zowel als het Westen!

Hoofdstuk 23. Dood

Nicky: U hebt zoveel gedaan voor de Arme Zielen dat u bij uw dood zeker naar de Hemel zal worden begeleid door vele duizenden zielen en niet zal moeten ...

Maria: Neen! Ik kan me niet inbeelden naar de Hemel te gaan zonder herstel in het Vagevuur, omdat elke fout zich opstapelt. God heeft mij, door mijn contacten met de Arme Zielen, van zoveel dingen bewust gemaakt, dat mijn verantwoordelijkheid ook zoveel groter is. Het is in verhouding tot deze kennis dat we moeten lijden. Alhoewel ik niet ontken dat ik op een beetje hulp reken op dat gebied [lachend].

Nicky: Wat gebeurt er met mensen die zelfmoord plegen? Bent u ooit door dergelijke zielen bezocht?

Maria: Jawel en door vele zielen. Wat er met hen gebeurt hangt volledig af van de reden van hun zelfmoord. Vele mensen zijn tot mij gekomen om naar hen te vragen, maar tot op heden ken ik geen enkel geval van iemand die verloren was. In de grote meerderheid van de gevallen dragen anderen rondom hen de meeste verantwoordelijkheid door hen te belasteren of te pesten, of door te weigeren om hen te helpen, of hen in die richting duwden. Ook in deze gevallen dragen de anderen meer verantwoordelijkheid. Maar de zielen zelf hebben spijt over wat ze hebben gedaan. Ook ligt een ziekte dikwijls aan de basis. Een gezond persoon doet dit normaal niet.

Nicky: Bent u door zielen bezocht die overleden zijn aan een overdosis drugs? Zijn zij verloren?

Maria: Ik ben door sommige zielen bezocht, maar opnieuw hangt het er van af wat er met hen gebeurt. Aan harddrugs verslaafden kan maar weinig gedaan worden, tenzij God heel krachtig tussenkomt. In vele gevallen besluiten de dokters correct: "Het waren enkel de drugs." Maar zelfs in dit geval moeten ze heel wat lijden ondergaan. Harddrugs zijn zonder enige twijfel duivels en zo moeten ook hier de gebeden tegen deze demonen zeker worden meegerekend. Meer en meer van deze gevallen worden nu genezen zonder enige van de gekende ontwenningssymptomen, en als het gebeurt, zijn het steeds Onze Lieve Vrouw en de Heilige Michaël die hun soldaten sturen. Het zijn vooral de verdelers van dit gif die alles duur zullen moeten betalen tijdens de periode van hun boete en herstel, als ze al niet volledig verloren zijn.

Nicky: Kunt u mij vertellen over een geval waar iemand was gered omwille van een sterke wending van het hart op het ogenblik van hun dood?

Maria: Ja, ooit kwam er een man bij mij met twee namen om uit te vinden wat er met hen was gebeurd. Toen ik hen vroeg om mij te vertellen over hun beide levens, weigerde hij en zei hij dat hij ze enkel tot mij bracht om uit te zoeken of ik de waarheid vertelde. Ik ging akkoord en wachtte op een Arme Ziel om mij een antwoord te geven voor deze beide gevallen. Een maand of zowat later kwam hij terug om mij te vragen of ik de antwoorden reeds had ontvangen en ik zei ja. De man was in de diepste laag van het Vagevuur en kon hieruit nog niet worden bevrijd, terwijl de vrouw onmiddellijk naar de Hemel was gegaan zonder enig Vagevuur. Ik overhandigde hem het papier waarop ik alles neergeschreven had en hij was geschrokken. Daarop beschuldigde hij mij van bedrog. Ik vroeg hem waarom hij zoiets durfde te zeggen en vroeg hem of mij toch dingen te vertellen over deze twee mensen: een man en een vrouw.

Volgens mijn gast was de man de meest vrome priester uit de hele omgeving. De priester was steeds een half uur vroeger in de kerk bij de Misvieringen en bleef ook langer dan de anderen.

Hij ging maar verder met de priester op te hemelen, tot in het uiterste. Daarna vertelde hij mij dat de vrouw een heel gemeen leven had geleefd en hij somde vele van haar grootste zonden op om mij hiervan te overtuigen. Eenmaal hij met zijn verhaal klaar was, moet ik toegeven dat ik zelf een beetje onzeker was geworden, en stemde ik ermee in om de vraag opnieuw te stellen met de nodige uitleg. Ik dacht dat ik misschien de namen had verwisseld bij mijn antwoorden en hem zo in verwarring had gebracht. Zo wachtten wij beiden nog wat langer voor een tweede antwoord. Toen dit tweede antwoord kwam, was de uitkomst net hetzelfde. De man bevond zich in de diepste laag van het Vagevuur en de vrouw was onmiddellijk naar de Hemel gegaan!

De uitleg was de volgende. De vrouw, die eerst stierf, verongelukte bij een treinongeval. Het was geen zelfmoord, maar ze moet zijn geslipt of gevallen. In het minieme ogenblik dat ze inzag dat haar dood onvermijdelijk was, zei ze tot God: "Het is goed dat u mij neemt, omdat ik tenminste niet langer bekwaam zal zijn om u te beledigen." Deze zin of gedachte alleen had alles uitgewist en zij ging naar de Hemel zonder Vagevuur. De priester anderzijds was geweest zoals de man had verteld, maar tegelijkertijd stopte hij nooit met deze te bekritisieren die nooit zo vroeg naar de Mis gingen als hemzelf en hij weigerde zelf om deze vrouw te begraven omwille van haar bijzonder slechte reputatie onder de parochianen. Zijn voortdurend bekritisieren en oordelen zoals dit ondermeer het geval was bij deze vrouw, bracht hem naar het laagste niveau van het Vagevuur. En zo mogen we nooit of nooit oordelen en raden naar iets omwille van dingen die we wisten over een bepaalde persoon. Mijn bezoeker erkende deze waarheden, verontschuldigde zich diep en ging tevreden met het nieuws naar huis, waar velen er op wachtten.

Nicky: Bij het bijwonen van iemands dood, zijn er enige tekenen waaraan we kunnen weten dat deze persoon recht naar de Hemel is gegaan?

Maria: Misschien, maar ook deze tekenen vertellen niet steeds het hele verhaal. Wat zeker is, dat, wanneer een persoon een uiterst angstige, verbolgen en soms gewelddadige dood sterft, het vrijwel zeker is dat ze veel zullen moeten lijden, als ze al niet volledig verloren zijn. Maar ook hier moeten we voorzichtig zijn, omdat zelfs grote Heiligen, zoals bijvoorbeeld Pater Pio, zelfs een vredevolle en zelfs vreugdevolle dood stierf, maar toch nog een korte tijd in het Vagevuur moest verblijven. Vredevolle overlijdens zijn mooi en leiden tot schoonheid, en vreselijke overlijdens zijn akelig en brengen veel lijden met zich mee, maar het is steeds riskant om hier te gaan gissen.

Nicky: Geeft God op een bijzondere wijze een antwoord als een persoon zijn leven geeft voor een ander?

Maria: De Arme Zielen hebben mij verteld dat sterven voor iemand anders, zowel in diens plaats als bij een reddingspoging, steeds een heilige dood is. Dit betekent dat zo'n daad veel wegwist dat anders nog zou moeten ingeboet worden.

Een twintigtal jaren geleden kende ik een jongeman die niet echt de faam had erg vroom te zijn. Ik kende hem omdat zijn familie burens waren. Maar een heel sterke en goede karaktertrek die hij had was dat hij steeds aandrong om anderen te helpen. En toen, op een zekere strenge winterdag, hoorde hij schreeuwen om hulp buiten en rende hij naar buiten. Zijn moeder probeerde hem te overtuigen om te blijven, omdat hij het steeds was die de risico's voor een ander nam. Deze keer wou ze dat iemand anders ter hulp snelde. Maar ze kon hem niet stoppen en hij spurtte naar de deur. Maar van zodra hij buiten was, kwam er een lawine van poedersneeuw naar beneden en sleurde hem mee. De volgende dag werd hij dood teruggevonden.

Hierop zeiden de andere jongens: "zoön dood wenste niemand hem."

"Wat bedoelt u hier mee?" vroeg ik hen.

"U bent niet op de hoogte van zijn volledige levensstijl."

Ik antwoordde: "U mag nog zo bezorgd zijn als u wil, maar een sterven voor iemand anders sluit elke mogelijkheid uit dat hij verloren is, want het is altijd een heilige dood."

Amper een paar dagen later, verscheen hij aan mij en zei dat hij slechts drie Missen nodig had om te worden bevrijd. Ik was nog steeds verbaasd en hij zei: "Ja, omdat ik geprobeerd heb om anderen te redden. God heeft voor de rest gezorgd." Waarop hij nog het volgende aan toevoegde: "Indien dit niet gebeurd was, zou ik nooit de kans meer hebben gehad om zo vreugdevol te mogen sterven."

Nicky: Er moet dus een verschil zijn tussen iemand die sterft tijdens zijn of haar hulp voor anderen, of iemand die sterft uit onberadenheid.

Maria: O ja! Als iemand sterft louter omwille van zichzelf bewust in een gevaarlijke toestand te begeven, betekent dit dat het zijn tijd nog niet was om te sterven. Maar als het ongeluk gebeurt zonder enige fout van de overledene, dan roept God deze steeds tot Hem. Indien echter de fout bij de persoon zelf ligt, is het de persoon zelf die aan de oorzaak ervan ligt.

Ik heb weet van een jonge kerel die in Wenen verongelukte met zijn moto omwille van overdreven snelheid. Hij heeft mij later verteld dat, indien hij voorzichtiger was geweest, God hem nog dertig jaren op aarde zou hebben geschonken. Toen ik hem vroeg of hij reeds klaar was voor de eeuwigheid, zei hij van niet, maar dat God aan iedereen die hem niet ingrijpend minacht, steeds de kans zal geven om spijt te hebben over alles. En deze jongeman had spijt over alles.

Nicky: Op het ogenblik van de dood, ziet de ziel dan duidelijk Gods licht in alle volheid?

Maria: Neen, niet in alle volheid, maar genoeg voor de ziel om te wensen vooruit te gaan. De toepasselijke helderheid en volheid hangt af van de toestand van de ziel op dat ogenblik.

Nicky: Als we bidden voor iemands vredevolle dood, bekomen we dan hiermee resultaat?

Maria: Is God doof? Het helpt zelfs als de persoon die we in ons hart hebben een hele tijd geleden stierf. God en het gebed zijn niet beperkt, noch beïnvloed door de tijd. God was daar zowel vijftig jaar geleden, zoals hij er ook over vijftig jaar zal zijn. Hij zal voor ons precies evenveel doen als in ons vertrouwen op Hem om ons te helpen.

Nicky: Maar als we nog kunnen bidden voor iemand die reeds een vredevolle dood is gestorven, betekent dat dan ook niet dat we mensen de hel kunnen besparen die reeds daar zijn?

Maria: Neen. Verloren is verloren, maar de genaden van dergelijke gebeden zullen daar gebruikt worden voor hetzelfde doel, om iemand toe te laten een vredevolle dood te sterven.

Nicky: Zal God iemand de hel besparen als Hij weet dat er in de toekomst voor deze persoon zal worden gebeden?

Maria: Aangezien Gods liefde en barmhartigheid onbeperkt zijn, zie ik geen reden waarom Hij dat niet zou doen.

Nicky: Hoe ernstig moeten we de verzoeken nemen van een stervende persoon?

Maria: Er zijn drie omstandigheden waar we deze heel ernstig moeten nemen en onze uiterste best moeten doen opdat ze zouden geëerbiedigd en vervuld worden. En onder deze voorwaarden zou ik iemands laatste wensen heilig durven te noemen. Dat is omdat God de betrokkenen toelaat om tijdens het stervensproces de dingen volledig anders te zien dan toen ze nog in leven waren. Deze voorwaarden zijn:

- De wens van de persoon kon duidelijk worden gehoord bij diens dood.
- De wens is, objectief bekeken, niet slecht.
- De persoon overleed in een betrekkelijke vrede.

Als aan al deze voorwaarden is voldaan, moeten we zeker ingaan op de laatste wensen van deze persoon.

Nicky: Is het niet uitvoeren van iemands laatste wensen en het beroven van een dode of diens erfenis erger dan het beroven van een levende?

Maria: Ja. Gods bezwaar zal veel erger zijn, omdat de dode hieraan niet langer iets kan veranderen, als diens wensen niet correct worden uitgevoerd.

Nicky: Als iemand weet dat hij niet lang meer zal te leven hebben, wat is dan het beste dat we kunnen doen om deze voor te bereiden?

Maria: Door te bidden en zichzelf volledig aan God te schenken. Door zichzelf volledig open te stellen voor Zijn Goedheid en door uw vertrouwen volledig in Hem te stellen.

Nicky: En hoe benadert men een stervende persoon het beste?

Maria: Zonder twijfel door samen met de persoon te bidden en deze de volledige waarheid te vertellen. Vertel hen wat u weet over Gods Licht en vertel hen dat we nooit, nooit alleen worden gelaten. Stel met veel liefde een biecht voor, als dit nog niet is geschied. Bid samen met de Heilige Moeder en vraag Haar om haar kind te begeleiden op diens weg. Onze Moeder zal dit nooit afwijzen.

Nicky: Is het waar dat iemand die heengaat de film van diens volledige leven ziet voorbijgaan?

Maria: Ja, in een zekere zin. De beschrijvingen erover variëren slechts licht. Een Zwitserse man die ik kende en die hieraan maar weinig geloof hechtte en enkel dacht dat we deze dingen bedenken om goede levens te leiden, voelde zich erg ziek en viel in een coma van de angst die hij ervoer, maar stierf niet. Hij had niet geloofd in de eeuwigheid. Toen hij tot bewustzijn kwam, beschreef hij mij alles. Hij zag zichzelf zittend in een kamer en op de muur voor hem stond zijn hele leven beschreven tot in de kleinste details. Op dat ogenblik besepte hij dat er een eeuwigheid bestond en werd hij angstig. De muur verdween langzaam en daarachter bevond zich een onbeschrijflijke pracht waar hij geen woorden voor had. Toen werd hij klaar wakker en veranderde daarna volledig zijn levensstijl.

Ik denk dat het zeer wijs zou zijn dat mensen het stervensproces zouden bestuderen om te zien wat er gebeurt als de mensen worden geleid door de christelijke waarheid, juist voor het heengaan. Hoe dikwijls hebben we niet gehoord dat iemand op het allerlaatste moment nog katholiek is geworden? Hoe dikwijls hebben we niet gehoord van een Christen die ongelovig is geworden tijdens hun leven hier op aarde? Ik laat de vragen en antwoorden met betrekking tot dit, over aan u.

De ontvangenis en de dood zijn de twee momenten uit ons leven dat Gods het dichtst bij ons is, en beiden worden zo weinig bestudeerd. Eerder dan de ontvangenis te misbruiken en te

onderbreken voor immorele doelen als het beëindigen of van het leven, waarom bestuderen we deze momenten niet met liefde en stellen we ons niet beschermend op, zoals elk ander ogenblik van het leven? Als men dit zou doen zouden spoedig enorme waarheden aan het licht komen.

Nicky: Over de film die bij de mensen hun dood wordt getoond, zegt u dat ze in alle duidelijkheid de goede daden, zowel als de zonden zien die ze tijdens hun leven hebben begaan. Zijn hier zonden inbegrepen die goed gebiecht zijn, de zonden waar men een oprecht spijt over heeft en met geheel het hart hebben hersteld? Ik vraag dit omdat er uiteraard wordt gezegd dat, wanneer wij te biechten gaan, Jezus de zonden voorgoed uitwist en dat dit betekent dat ze letterlijk niet meer bestaan, zodat satan er zelfs niet langer weet van heeft. Als Jezus deze werkelijk heeft uitgewist, hoe of eerder waarom worden de zonden ons opnieuw getoond bij onze dood?

Maria: Eerst en vooral ziet niet iedereen zo een film, en dan, zelfs wanneer ze er een zien, moet het niet worden beschouwd als een aanval van satan. Als men volledig herstelde en gebiechte zonden ziet, dan doet God dit om ons zijn absolute gerechtigheid te tonen, en door de dingen van beide kanten te bekijken, wordt de ziel alles heel duidelijk en kan het zijn eigen niveau van het Vagevuur toewijzen.

Nicky: Sommige mensen met deze kennis zeggen dat enkel zij die tijdens de laatste momenten geloven beter af zijn. Is dit zo?

Maria: Ja, de graden van heiligheid komen in duizenden vormen [lachend]. Neen, ernstig nu: zij zijn zeker niet beter af, omdat ze zoveel kansen misten om goed te doen. Om deze reden zal hun plaats in de Hemel niet op hetzelfde niveau liggen als het niveau van anderen die gepoogd hebben om tijdens heel hun leven Gods wil na te leven.

Nicky: Misschien bent u zich hier niet van bewust, maar tijdens de laatste jaren worden bijna-dood-ervaringen steeds beter onderzocht en wordt er meer dan ooit over geschreven. Een bepaald boek komt op dit ogenblik bij mij op. Mijn vraag nu, Maria, is: wanneer mensen die terugkeren naar het leven hun ervaringen beschrijven, zijn deze beschrijvingen dan altijd een geldig bewijs, 100% waar?

Maria: Neen, zeker niet. Omdat ze niet dood waren. Ook hier moet men liefdevol blijven maar verstandig en heel voorzichtig. Sommige van de wijdverspreide beschrijven bevatten regelrechte leugens. Net zoals bij verschijningen, moeten liefdevolle, ervaren en gebedsvolle dokters en theologen die een goed onderscheid kunnen maken, deze ervaringen diep kunnen bewijzen. In gevallen waar niet-biddende ongelovige dokters de enige beoordelaars zijn, en op een zekere wijze deze mensen beïnvloeden, zullen er ongetwijfeld heel gemakkelijk leugens worden verspreid.

Neem mijn eigen geval. Het is niet omdat een psycholoog met zekerheid beweert dat ik evenwichtig, eerlijk en niet mentaal ziek ben, dat dit voldoende is om te kunnen besluiten dat alles wat ik zeg de waarheid is. Deze andere ervaringen die niet zuiver bovennatuurlijk zijn moeten ook veel beter worden bewezen, zoals bij mij het geval was. Ook bij de kinderen van Medjugorje was dit het geval.

Nicky: In het boek dat ik in mijn gedachten heb, en dat zopas goed onthaald werd in de Verenigde Staten, wordt er gezegd dat de zielen zelf kunnen kiezen in welk lichaam ze willen intreden. Om deze reden zou dit dan betekenen dat abortus, ondanks dat het tegen de natuur is, in werkelijkheid niet zo slecht is, omdat het eenvoudig betekent dat de ziel elders wenst te gaan. Wat zegt u hierover?

Maria: Dit zijn gevaarlijke nonsens en men ziet er duidelijk de invloed van satan in! We moeten bidden dat deze persoon nederig genoeg zou zijn om zijn ervaringen te laten bewijzen, en niet louter en alleen door seculiere dokters en psychologen, maar eveneens door gebedsvolle en opmerkzame mensen die deskundigen zijn op het gebied van de Christelijke waarheden, voor ze verder doen met het verspreiden van satans leugens aan een groot aantal mensen. En mijn plichtsgevoel doet mij hieraan toevoegen dat deze persoon voor God verantwoording zal moeten afleggen voor elke abortus die zal worden uitgevoerd door zijn of haar advies.

Hoofdstuk 24. Begrafenissen en graven

Nicky: Hebben de zielen u iets verteld over begrafenissen?

Maria: Jazeker! De Arme Zielen verkiezen om een beetje bij hen thuis te mogen blijven en niet meteen naar het lijkenhuis te worden afgevoerd, omdat deze plaatsen hen geen gebeden opleveren. Zij hebben gebeden nodig terwijl ze nog thuis zijn en meestal wordt er niet gebeden wanneer ze zo vlug worden meegenomen. Zij zien hun eigen begrafenis, zoals ik gisteren reeds heb verteld. Zij kunnen ook zeggen wie er voor hen bidt of wie er enkel is voor het uiterlijk. Zij horen wat wij over hen vertellen. Tranen leveren hen niets op. Tranen zijn enkel nodig voor ons genezingsproces, maar niet voor dat van hen. Begrafenissen moeten eenvoudig blijven en met een liefde uit het hart worden bijgewoond.

Nicky: Waar houden ze niet van, aan de begrafenissen vandaag?

Maria: Zij houden er niet van dat er leugens over hen worden verteld, zelfs al is de waarheid niet altijd bekoorlijk. Loven moet eerlijk zijn als het in onze bedoeling ligt om hen te helpen op hun reis. De familie zou ook moeten op de hoogte zijn van hun zonden, zodat ze deze kunnen biechten en er in gebed tot Jezus voor bidden. En de zielen houden niet van opgeblazen begrafenissen.

Zij houden ook niet van crematie en ze houden er ook niet van dat hun stoffelijke resten aan de wetenschap of ziekenhuizen worden gegeven of verkocht. Het verstrooien van de as vanuit een vliegtuig in de oceaan is belachelijk en doet absoluut geen goed. In feite kwetst het de zielen omdat de levenden hun zo veel gemakkelijker vergeten. Bij het graf kan men op regelmatige basis bidden en kleine, liefdevolle gebaren maken. De Kerk laat crematie enkel toe opdat er minder heiligschennis zou gebeuren. Dit was eerder een politieke beslissing dat een hulpvolle en heilige beslissing.

Ze houden van niets dat niet gebedsvol is of dat hen in een verkeerd daglicht stelt. Hen gedenken voor Jezus is precies wat hen tezamen brengt. Het voor hen opnemen en het goed maken voor hen voor Jezus, dat is wat ze meer dan nodig hebben.

Dit herinnert mij aan een ziel die ooit tot mij kwam tijdens de dag. Op een namiddag wandelde ik vanuit het bos naar huis en een heel oude vrouw bezocht mij. Mijn eerste gedachte was: "Wat ziet zij er oud uit!" Zij dwaalde rond mij en keek mij bedroefd en wat verloren aan. Ik groette haar en vroeg haar waarom ze zich daar zo alleen bevond en zei haar dat het reeds laat werd. Ze antwoordde: "niemand geeft om mij. Niemand neemt mij en ik moet op de straat slapen." Ik dacht daarop: "Ze is de pedalen wat kwijt." Ik dacht een seconde na en bood haar dan aan of met mij mee te gaan, want ik wist dat, wanneer ze een hinder zou zijn, ze daar niet lang zou blijven. "Ik zal u meenemen, maar mijn huis is klein. Het is alles wat ik heb, maar er staat een dak op en ik kan u te eten geven." Onmiddellijk vrolijkte zij op en zei: "Dat is alles wat ik nodig heb!" en zij verdween.

Later heb ik vernomen dat zij op een bepaald ogenblik tijdens haar leven iemand de hulp had geweigerd die het echt nodig had en daarom moest zij nu in het Vagevuur verblijven tot een andere persoon haar mee binnen nam. Mijn aanbod was dus in feite het herstel van haar weigering. Herstel is altijd nodig en als wij het niet vrijwillig doen, dan zal God het voor ons doen.

Nicky: Hebben de zielen andere dingen vernoemd bij Westerse rouwkamers, dat zij verkeerd vinden?

Maria: Het veiligste bij het kiezen van rouwkamers is waar iemand gebedsvol kan verblijven in een christelijke Kerk. Dit verzekert dat er niets onheiligs zal geschieden aan de aardse overblijfselen van onze geliefden.

Nicky: En hebben ze iets gezegd over het onderhouden en opsmukken van graven na de begrafenis?

Maria: Ook dit is heel belangrijk. Het moet een nederige en liefdevolle plaats zijn en regelmatig zou er wijwater moeten besprenkeld worden over hun graf. Er zou steeds een gezegende kaars moeten branden. Van deze twee zaken houden de heilige zielen heel veel. Bezoeken aan het graf worden door hen waargenomen en deze bezoeken helpen hen veel meer vooruit dan dat we ons kunnen inbeelden.

Vandaag zijn er sommige begraafplaatsen, waar omwille van het praktische, de herdenkingsplaats zich gewoon op de grond bevindt zodat dat gras- en graafmachines er gewoon met gemak kunnen over rijden. Dit is vadsig en een respectloze houding vanwege de familie en daarom zullen deze zielen langer moeten lijden dan dat de familie zelf naar deze plaats zou gaan en er voor hun graven zou zorgen.

Elk minste gebaar helpt hen en, als wederdienst, ook ons omdat ze het dan gemakkelijker voor ons zullen opnemen wanneer wij bescherming en begeleiding nodig hebben. Zelfs als wij onze vensters uit liefde voor hen kuisen, brengt dit hen zoveel goeds.

Nicky: Hoe lang zouden we de graven moeten onderhouden?

Maria: Hier opnieuw denk ik dat we dit gedurende minstens drie generaties zouden moeten doen. Ik zeg dit omdat de Bijbel ons vertelt dat de zonden van onze vaders ons blijven volgens gedurende drie of vier generaties. En zo hebben onze gebeden betrekking op meerdere generaties en niet louter voor diegene die we persoonlijk kenden. Het is goed dat de kinderen alles over hun grootouders en overgrootouders wordt bijgebracht, om hun interesse te behouden. Degelijke zaken schenken iedereen veel goeds. Het toont hen een weg en een eenheid. De huidige maatschappij wil hier allemaal niet meer van weten en het stoort de zielen erg wanneer hun familie enkel op zoek is naar het vergroten van hun vermogen en een steeds groter huis. Beseffen de mensen nog wel dat de mensen op een bepaald ogenblik terugkeren naar hun "huis." satan verdeelt hele families op alle mogelijke manieren, zowel in dezelfde generatie als tussen de overige generaties.

Hoofdstuk 25. Huwelijk, familie en kinderen

Nicky: Mag de partner, in een huwelijk waar de vrouw moet heel wat moet lijden door de man, of omgekeerd, de andere verlaten?

Maria: Dat mogen ze, maar het is zeker beter van het niet te doen. Ze zouden het allemaal moeten opofferen. Maar de lijn moet enigszins getrokken worden waar lichamelijk lijden wordt toegebracht, omdat God zijn martelaren zoekt, niet wij.

Nicky: Wat kan er op het geestelijke gebied geschieden tussen een paar dat gehuwd is voor de Kerk, dat niet gehuwd is voor de Kerk of in het geheel niet gehuwd is?

Maria: Gods Zegen, de Huwelijksbeloften, die we uiteindelijk maken voor God, de Huwelijksmis en de steun van de familieleden zijn allen zo'n machtige beschermende genaden dat het gebrek aan één of verscheidene ervan de nodige sterkte een eenheid ernstig kan verzwakken. Als we God en de zegen van de Kerk inroepen, zullen de zaken zich veel beter ontplooien en zo is het zeker beter met deze dan zonder deze.

Ik zie dat er gelijkaardige dingen gebeuren wanneer Arme Zielen mij komen bezoeken en onder de leven zouden we het bilocatie noemen. Of het gebeurt ook dat er een engel aan één van beiden verschijnt om aan de andere de boodschap over te brengen. Hij of zij zouden dan moeten horen en zien, of samen elkaar horen en zien en daarbij beschermende en begeleidende woorden krijgen. Dit gebeurt dikwijls en moet als een mooi geschenk gezien worden van God voor een heilig paar. Het zal zeker niet gebeuren wanneer mensen tezamen in zonde leven. In zo'n gevallen is er veel minder bescherming van buiten deze wereld. Ik zou hen waarschuwen van deze weg te willen afstappen en terug onder Gods bescherming te komen.

Het is ook gebruikelijk dat een overleden partner dichtbij komt om de nog levende partner te begeleiden door het stervensproces. Wat een overweldigende vreugde moet dit voor beiden zijn om dit te kunnen ervaren. Oprechte, gevende en heilige liefde sterft, nooit. Nooit! Toch is dit enkel zo wanneer God het huwelijk heeft gezegend en hen steeds nabij is tijdens hun gebeden en tijdens hun daden van onbaatzuchtige liefde.

Nicky: Wat hebben de Arme Zielen gezegd over de echtscheiding?

Maria: Ze hebben gezegd dat dit een van de grootste zonden van allen is tegen God zelf. Het kwetst iedereen verschrikkelijk en, uiteraard, de onschuldigen het meest. Het is niets minder dan een geestelijke, emotionele en mentale moord die wordt begaan op Gods grootste geschenk aan ons, de mogelijkheid om deel uit te maken van de schepping van het leven en de kinderen te mogen opvoeden. Geen enkel kind uit een echtscheiding kan in de volheid groeien dat God er heeft voor gepland. Tijdens deze eeuw, miljoenen keer meer dan ooit ervoor, verscheurt satan de families en de schoot der vrouwen. Hij vergiftigt en snijdt de heilige banden die de families in Zijn plan houden, aan stukken en hij vergiftigt en snijdt de kinderen aan stukken die God hen heeft gegeven. Het is voor het herstel voor deze twee zonden dat de Arme Zielen zeggen dat God spoedig zal komen en de aarde zal verbrijzelen. En in landen als de Verenigde Staten, waar meer dan 50 procent van de huwelijk nu stuk lopen, zal God er heel spoedig voor zorgen dat dit ophoudt. Hij zal het opnemen voor de nederige, de onschuldige, de gebedsvolle en de liefhebbende mens en zal de anderen straffen voor de nooit ophoudende beledigingen tegen de liefde. De industrie, de organisaties, de beëdigden, de culten, de dokters en psychologen die liegen, verwarren en samenzweren, er voordeel uit halen, en hierdoor de waarheid vertekenen om deze aller verschrikkelijkste der oorlogen in stand te houden zullen spoedig Gods woede ervaren zoals het nog nooit tevoren is geschied.

God, wees genadig voor hen die weten wat ze doen! En we hebben de plicht om de onwetenden in te lichten over wat ze doen.

Nicky: Hebben de Arme Zielen u ooit iets verteld over de Kerkelijke ontbinding van huwelijken?

Maria: Ja en ze hebben gezegd dat de Kerk die vandaag maar al te dikwijls verleend. Dergelijke zaken zouden diepgaander moeten worden onderzocht. Ik ben bevreesd dat het tot op een zekere graad inderdaad waar is dat zij die goede banden hebben of bekend staan voor hun schenkingen, gemakkelijker toegang hebben tot deze nietigverklaringen en zoiets past niet in Gods plan. Uiteraard zijn er gevallen waar onderdrukking, emotionele beperkingen en andere gevallen in plaats en tijd het huwelijk ongerechtvaardigd maken om ermee te beginnen, maar dit zijn ernstige zaken die zeer liefdevol en diepgaand moeten worden onderzocht.

Nicky: Wat anders weet u dat de Arme Zielen tot hun familie wensen mede te delen?

Maria: Ze kunnen een familielied vragen om iets goed te maken dat de ziel verkeerd of onrechtvaardig heeft verricht hier op aarde. En door deze aanwijzingen te volgen zullen de levenden de ziel op diens weg begeleiden. Zij kunnen hen waarschuwen tegen dit of dat of door dit en dat te vermijden. Zij beschermen hen, leiden hen en dragen liefde en bescherming over op verschillende wijzen.

Nicky: Zijn er dingen die de zielen nooit zullen zeggen tegen hun familie?

Maria: Ze zullen nooit negatieve dingen zeggen en zaken veroordelen. Het zal steeds positief, hulpvol, beschermend en aldus genezend zijn.

Nicky: Worden families ook bezocht door overleden aanverwanten die verloren zijn, die naar de hel zijn gegaan, zonder dat de familie door hen wordt aangevallen of gekweld?

Maria: Ja, er zijn er. Maar dan sommen ze uiteraard niet op wat er voor hen kan gedaan worden, omdat ze zich buiten alle hulp en genaden bevinden. In deze gevallen willen ze hen enkel op de hoogte brengen van hun eigen toestand en van het bestaan van de hel.

Nicky: Hebben de Arme Zielen iets gezegd over de Vrouwenbeweging?

Maria: Neen, niet in deze woorden behalve dat er zich geen vrouwen mogen rond het altaar bevinden. In de gewone wereld is het absoluut goed dat ze op gelijke hoogte met de man willen staan. Ze mogen hun eigen beroep hebben, maar enkel als de leden van de familie hierdoor niet worden veronachtzaamd. Ook hier begaan zowel mannen als vrouw grote zonden vandaag. Als ook maar de kinderen of één der partners worden veronachtzaamd, zal de andere er later veel moeten voor lijden. Dit is een ondubbelzinnige, ernstige zonde tegen te ongelijkheid.

Nicky: Hebben de Arme Zielen ooit vernoemd waartoe de huidige maatschappij vandaag zo dikwijls is geneigd met de grootouders? Hier bedoel ik het plaatsen in rusthuizen, of de zogenaamde "verzorgingstehuizen," waar ze dikwijls als geringste en als een nummer worden behandeld en, erger nog, waar ze dikwijls kalmeringsmiddelen of andere middelen, die leiden tot de dood, krijgen toegediend?

Maria: Niet in het bijzonder, maar hebben zonden van zulke grootsheid nog verdere toelichting nodig? Dit zijn ontzagwekkende zonden! Hoe dikwijls is het de grootvader niet die de gebeden leidt en hoe dikwijls overbruggen de generaties elkaar zo mooi omdat de grootouders er zijn om hun wijsheid te delen die ze hebben verworven door de jaren van ervaring? Hen uit het huis werpen is enkel het werk van satan.

Nicky: Als een moeder haar kind geen borstvoeding geeft, of haar kind niet draagt, is dit dan een zonde?

Maria: Als zij hiertoe lichamelijk bekwaam is en dit doet omwille van enige zelfzuchtige reden, dan is dit het geval. En het niet knuffelen en dragen ervan leidt later tot belemmering van groei en ontwikkeling en aldus is dit ook een zonde.

Nicky: Is het beter om arm te zijn met vele kinderen dan rijk te zijn met enkel één of twee kinderen?

Maria: We mogen nooit Gods plan verhinderen om ons kinderen te schenken. In Zijn Plan zal Hij altijd voor het nodige onderhoud voorzien voor hen. Ik ken veel gelukkiger mensen onder de armen dan onder de rijken, en ik ken heel wat mensen van beide categorieën. De rijkere mensen dragen veel meer de lasten van de zonden van hun voorouders. Ook meer rijkere mensen komen op dit gebied tot mij. En dit is niet omdat de armen mij niet kunnen bereiken. Ze komen ook.

Nicky: Nochtans spreken de wereldleiders, zoals onlangs, tijdens de meeting in Cairo, over de ernstige bedreiging van overbevolking? Wat is uw antwoord hierop?

Maria: Dat is zelfzuchtige misleidende onzin en opnieuw volledig in elkaar gezet door diezelfde banken! Van de ongeveer zes miljard inwoners vandaag, is het inderdaad zo dan er één derde van sterven, maar dit is enkel omwille van de hebzucht van een klein aantal. Er zijn statistieken die aantonen dat de wereld vijftig miljard mensen of meer kan voeden, indien de energie en het voedsel op een rechtvaardige manier zouden worden aangewend. De hebzucht van het Westen vertoornt God erg en Hij zal hier spoedig iets aan doen, daar ben ik zeker van. Ik weet dat Hij het zal doen.

Wie is het wiens kinderen negentig maal meer verbruiken als een kind uit India? En wie is het die zo bezorgd is over de overbevolking? Het antwoord op beide van deze vragen is hetzelfde: het Westen met zijn banken. Hebzucht en de misleidende angst van armoede doen de mensen geloven in grote leugens en er hen naar handelen. Bovendien zeggen ze deze leugens door aan anderen.

Nicky: Op welke leeftijd mag een moeder haar kinderen voor een poos achterlaten bij een niet-familieelid?

Maria: Dit hangt er uiteraard van af, wat de omstandigheden zijn, maar in regel is dit een zonde voor de leeftijd van vier jaar. De wonden die voor de leeftijd zijn aangebracht zijn het moeilijkste om helen omdat ze zo diep in het onderbewustzijn zitten.

Nicky: Hebben de Zielen iets gezegd over lichamelijke straffen op kinderen?

Maria: Ja, ze hebben dat gedaan en het is hierop dat ik ben aangevallen dat het Duitse blad "Der Spiegel," een aantal jaren geleden. Ze schreven dat ik voorstander was van het slaan van kinderen. Dat is een leugen. De Arme Zielen hebben gezegd dat een mep of een slag nodig en goed is wanneer het gaat om een heel onbuigzaam en ongehoorzaam kind. Een kleine mep doet geen kwaad en zal vlug vergeten worden in het bewustzijn, maar de gevolgen van de onbuigzaamheid zullen later voor een heel lange tijd worden herinnerd in het onderbewustzijn. Uiteraard mag dit enkel gebeuren wanneer de omstandigheden dit vereisen, maar als men het niet doet zal het te laat zijn wanneer het kind te oud is, en dan zullen de ouders eerder leiden onder de dwingelandij van hun kinderen. Een ouder kind die zich in het onderbewuste een mep herinnert heeft maar enkel een welbepaalde blik van de ouders nodig om juist te handelen. Vele ouders van vandaag weten maar al te best welke vruchten een te

grote tolerantie oplevert. Lichamelijk en geestelijk geweld is een grote zonde tegen de liefde, maar voorzichtig beraamde discipline is iets dat God nodig acht wanneer dit nodig is.

Nicky: Weegt eenzelfde zonde tegen een kind zwaarder dan tegen een volwassene?

Maria: Jazeker, veel zwaarder. Zonden tegen een kind, zullen later door het kind als aanvaardbaar en normaal worden beschouwd, als ze niet vlug en voorzichtig worden hersteld. Dit is zo omdat de ouderlijk rol zo machtig en diep ingeworteld is. Een echtscheiding of een daad van geweld, oneerlijkheid, ontrouw, laster of wat dan ook, kan zo gemakkelijk een kettingreactie teweegbrengen op sommige van de telgen. Ouder zijn is zo veel ernstiger dan dat de huidige maatschappij ons tracht voor te houden. De mensen delegeren veel te gemakkelijk deze dingen aan zogenaamde beroepsmensen die niet de door God geschonken verbondenheid hebben zoals de ouders deze hebben, zelfs als de ouders een aantal fouten begaan, zoals mensen doen.

Nicky: Brengen mentaal achtergestelde kinderen enige tijd door in het Vagevuur?

Maria: Ja, maar uiteraard is dit herstel veel lichter dan dat van normale, gezonde kinderen. Het hangt er allemaal van af van wat een kind kan begrijpen.

Nicky: Wat zijn de ergste zonden die kinderen kunnen begaan, laat ons zeggen, tussen de leeftijd van zes en twaalf?

Maria: Ongehoorzaamheid en onwelluidendheid tegen de ouders zijn de twee grootste zonden.

Nicky: Vele ouders zeggen vandaag dat Christelijke ouders veel te autoritair zijn met hun kinderen. Wat is uw antwoord op deze opmerking.

Maria: Geen enkele ouder mag te autoritair zijn over zijn kinderen, want als ze dit doen, zullen ze spoedig hun gehoorzaamheid, genegenheid en steun verliezen. Er zijn veel ouders die te autoritair zijn met hun kinderen en die helemaal geen Christen zijn. Die opmerking is dus niet echt verdedigbaar. Christelijke ouders zouden veel meer gezaghebbend moeten zijn in plaats van autoritair. Bepaalde striktheden komen al vlug in het leven van een kind. De ouders die de waarheid kennen over God moeten hen later groot brengen met veel liefde. Steeds alles weerhouden door te zeggen "doe dit niet," of "doe dat niet" is in geen enkel geval Christelijk. De ouders zouden rechtlijnig het "doe wel" moeten benadrukken, het positieve, maar er eveneens onmiddellijk alle nodige uitleg bij verschaffen zodat het kind dit kan begrijpen. Vertel hen dat het goede tot hen komt met het positieve. De ouders zouden Gods Barmhartigheid moeten navolgen en altijd deze barmhartigheid en vriendelijkheid moeten tonen aan hun kinderen.

Nicky: We weten dat zonder de plichten binnen de familie, de maatschappij helemaal geen kans maakt, maar waarom hebben we ook de plicht om anderen, buiten onze familie, te helpen?

Maria: Het begrip familie is een betrekkelijk begrip. Ergens zijn we allen verbonden met elkaar, ongeacht wat wetenschappers ook anders mogen zeggen. We zijn één familie en enkel één familie.

Over dit onderwerp vertelde mij een Arme Ziel dat iemand die niet zijn best doet voor de anderen, het leven niet waard is. In onze zoektocht naar Gods rechtvaardigheid, denk ik dat de zaken veel duidelijker worden wanneer we binnen een familie-eenheid kijken zoals we dit normaal definiëren. Wij zijn verantwoordelijk en bekwaam om onze overgrootouders te helpen zoals we voor de achterkleinkinderen moeten zorgen. Voor de eersten moeten we

bidden en goede daden doen en de laatsten moeten we een vredevol, vruchtdragend, gezond en vreugdevol leven in geloof schenken.

Nicky: Wat is uw antwoord op de welbedoelende Christelijke ouders die zeggen dat hun kinderen de toelating moet worden verleend om zelf hun godsdienst te kiezen, omdat dit hun recht is wanneer ze opgroeien?

Maria: Deze laten eenvoudigweg satan toe om hen in een goddeloze maatschappij weg te leiden van de absolute waarheid over onze liefdevolle God. Welke liefdevolle ouder kan zijn kind laten kiezen tussen voedsel dat ondersteunt en geneest en voedsel dat langzaam iemand kan verzwakken, vergiftigen en zelfs doden? Welke ouder kan bij volle kennis zijn kind zonder liefde en warmte laten vertrekken? Ouders die dit zeggen en doen hebben nooit of nooit gebeden en hun eigen goedheid gevoed en in combinatie met deze, wordt God vergeten en wordt Hij dus heel erg gekwetst wanneer dit gebeurt.

Nicky: U hebt reeds gezegd dat er zich kinderen in het Vagevuur bevinden. Zijn deze ook reeds aan u verschenen?

Maria: Ja, er zijn ook reeds kinderen aan mij verschenen. Zelfs kinderen tot de leeftijd van vier jaar. Weet u, kinderen hebben een heel scherper geweten dat de meeste volwassenen. Van zodra het kind het verschil kent tussen slecht en goed, draagt het de verantwoordelijkheid ervoor. Dikwijls wordt onderwezen dat de scheidingslijn de leeftijd van het logisch nadenken is en dit is een heel sterke fout vanwege de verantwoordelijke volwassen in de omgeving van het kind. Ik ken het geval van een kind iets van ouder dan vier jaar dat aandrang op het biechten van een zonde. En het was heel duidelijk wat het had misdaan.

Nicky: U blijkt ook een bijzondere liefde en zorg te hebben voor de kinderen van vandaag. Ik zeg dit omdat ik heb gehoord dat u de kleine kinderen hier in het dorp onderwijst.

Maria: Ja, ik heb vele kinderen rond mij, nu reeds voor een hele lange tijd en ik leer hen de Catechismus.

Nicky: Wat nog, als er iets is, hebben de Arme Zielen gezegd over wat moet en niet moet gebeuren in de scholen?

Maria: Ze hebben opgesomd dat seksuele opvoeding niet tot de taak van het onderwijs behoort. Het is een zaak van de ouders om hierover te praten van zodra het kind hier vragen over stelt. Het kind zou verder onder hun begeleiding en zorg moeten blijven omdat kinderen de blijvende liefde enkel van hun ouders leren. Opnieuw is er vandaag veel te veel macht verleend aan de wereldse onderwijzers die geen zaken hebben met opvoeding als het aankomt op geestelijke aangelegenheden, waarvan liefde en seks een groot gedeelte uitmaken. Onderwijzers moeten hun handen afhouden van de heiligheid van de familieband.

Op dit gebied brengt de televisie vandaag ook heel wat kwaad in de huiskamer. Het bestempelt de liefde als een of ander nuttig voorwerp om te consumeren en weg te gooien. Dit is een grote vertekening en aldus een grote zonde tegen de ware liefde, en daarom ook tegen God zelf!

Nicky: Zijn er zielen aan u verschenen, die toen ze hier op aarde waren, seksuele afwijkingen begingen?

Maria: Ja, en ze lijdten heel veel.

Nicky: Wat moeten ouders doen om het geweten van hun kinderen te vormen?

Maria: Het goede voorbeeld geven is het belangrijkste. Maar ook door veel voor hen en met hen te bidden. Ook door hen vaak te zegenen. Ook dat is heel wat waard. En dan behoort een goede opvoeding vooraleer ze naar het lagere school gaan ook tot het belangrijkste. Jezus leerde ons de kinderen tot Hem te brengen en niet om de weg te versperren voor Hem.

Nicky: U zegt dat sommige kinderen uit het Vagevuur u hebben bezocht. Kunt u mij over twee of drie zulke gevallen vertellen?

Maria: Een elfjarig meisje kwam mij bezoeken en vertelde mij dat ze een kaars had uitgedoofd op een kerkhof en een beetje van het kaarsvet had genomen om ermee te spelen. Zij wist dat ze dat niet mocht doen en moest daarvoor een tijdje in het Vagevuur verblijven. Ze vroeg mij om twee gezegende kaarsen te doen branden en alle andere dingen te doen die nodig waren om haar te bevrijden.

Dan kwam er een ander jong meisje naar mij toe omdat ze en haar tweelingzus poppen hadden gekregen met kaarten voor Kerstmis en hun moeder had hen gevraagd om er zorg voor te dragen. Het meisje dat tot mij kwam had als spoedig haar pop beschadigd en had deze, om niet te worden betrapt, in het geheim verwisseld met de pop van haar tweelingzus. Dit moest ze verder afregelen in het Vagevuur, maar uiteraard heb ik gebeden en haar op de weg geholpen.

Dan is er een andere geval, maar hier valt meer uit te leren dan dat er zich louter kinderen in het Vagevuur bevinden. Er leefden twee families juist naast elkaar. De ene familie was rijk, de andere eerder arm. Op een dag ging het kleine kind naar haar moeder en vertelde haar dat ze al haar mooie klederen en speelgoed wou weggeven aan het arme kind daarnaast. De moeder was klaarblijkelijk verward en vroeg haar kind waarom ze dat wou doen. Haar antwoord was dat ze niet altijd naar ginds kon gaan om met het andere kind te spelen. Hierop antwoordde de moeder dat het andere kind altijd bij hen kon komen om te spelen. "Neen, neen," drong het meisje aan, "Ik moet het doen, ik wil het doen." De ouders probeerden alles wat ze konden, maar niets kon het kind op andere gedachten brengen. Uiteindelijk gaven de ouders toe: "Goed, ga en doe maar, maar verwacht niet van ons dat we al deze mooie dingen opnieuw zullen kopen. Dat zullen we niet doen." "Geen probleem," zei het meisje en deed precies wat haar voornemen was te doen.

Twee dagen later rende ze uit de voordeur zonder te kijken en werd ze aangereden door een auto en overleed. De ouders kwamen in hun onmenselijk leed tot mij om te vragen waarom dit was gebeurd. Ik stemde ermee in om het aan de Arme Zielen te vragen en spoedig kreeg ik het volgende antwoord mee: "Hun lijden in het verliezen van hun meisje heeft gewaarborgd dat ze één van hun jongens niet zouden verliezen." Dit was dus een herstel voor iets wat God zag komen. God is een heel liefdevolle God, want nu zullen beide kinderen spoedig bij Hem zijn en niet enkel één van hun kinderen.

Nicky: Wat het meisje betreft die kaarsvet had gestolen op het Kerkhof, merkte ik op dat u werd gevraagd om twee gezegende kaarsen te doen branden voor die ene kaars die werd gedoofd. Is dit een voorbeeld van wat "bijkomend herstel" wordt genoemd?

Maria: Precies, ja.

Nicky: Eerder zei u dat kinderen nog steeds dicht bij God zijn en dit is, uiteraard, vanwege hun onschuld. Gebeurt het ook dat kinderen bijzondere genaden ontvangen omwille van hun goed gedrag dat hen is bijgebracht door het voorbeeld van hun ouders?

Maria: O ja, en zelfs heel dikwijls. Ik weet van kinderen die elke dag naar de Mis wensten te gaan en kinderen die heel veel hielden van het horen van verhalen uit de Bijbel. Dit zijn bijzondere genaden. Sommige kunnen zelfs aanvankelijk als extreem worden beschouwd, maar de ouders mogen nooit tussenkomen bij zulke aangelegenheden en het contact tussen God en hun kinderen laten groeien, want dit ligt in Gods plan. Ik heb verhalen gehoord van kinderen die voor een langere periode op kiezel wensten te knielen en te bidden. De ouders zullen hiervoor echter lang moeten boeten wanneer ze zoiets willen tegenhouden. God spreekt heel duidelijk tot de kinderen omdat hun zielen, zoals men zou zeggen, veel zuiverder, helderder en onschuldiger zijn dan de onze.

Nicky: Alstublieft, vertel mij over uw ervaring die u had tijdens uw kinderjaren wat u bijzonder gelukkig maakte en dat u voor een groot gedeelte heeft beïnvloed?

Maria: Zeker een van mij gelukkigste momenten gebeurde toen ik vijftien jaar oud was, in de jaren dertig of zoiets.

Een van mijn broers en ik werkten op een boerderij in Beieren. Toen we om werk vroegen, had de boer ginds, ons zeer duidelijk beloofd dat we steeds op zondag zouden mogen naar de Heilige Mis gaan, maar het duurde niet lang voor ik doorhad dat deze belofte enkel gold voor mijn broer en niet voor mij. Dit was zo omdat de echtgenote van de boer elke zondagmorgen op een eigenaardige manier ziek was en aandrong dat ik thuis bij haar zou blijven, eerder van mij naar de kerk te laten gaan, met mijn broer. Toen kwam Pinksteren er aan en ik vroeg mij opnieuw af wat de boer zijn vrouw nu van plan was. Zelfs nog op zaterdagavond laat was ze nog steeds gezond en wel en zo hoopte ik met grote verwachtingen dat ik de volgende morgen naar de Heilige Mis zou kunnen gaan. Maar om negen uur die zondagmorgen werd zij opnieuw ziek, met een raadselachtige hoofdpijn of iets van die aard en ze vertelde mij onverbloemd dat ik opnieuw bij haar moest blijven omdat ik haar gewoon niet mocht alleen laten als ze ziek was! Ik was kapot! Tegen één uur in de namiddag was de hoofdpijn weg en zei ze dat ik mocht gaan. Ik rende buiten en speelde rond een onbewoond bijgebouw, met daarachter banken vanwaar men een heel mooi en vredevol zicht had. Toen weende ik in wanhoop omdat ik opnieuw de Mis, waar ik zo van hield, moest missen en dit juist op zo een voorname dag. Plotseling werd ik omringd door een wolk van witte duiven die allemaal rond mij kwamen vliegen en rondsprongen op de grond in het gras ... overal. In het gras, op mijn schoot, overal rondom mij.

Nicky: U vernoemt een wolk, Maria. Hoeveel duiven waren het? Vijftig? Honderd?

Maria: O, minstens honderd. Bij zo'n pracht heb ik hen zeker niet geteld, maar ze bevonden zich overal rondom mij en ze bleven daar tenminste een uur lang! Mijn tranen gingen vlug over in tranen van vreugde en ik werd door zo'n gelukzaligheid overspoeld dat al mijn zorgen verdwenen. Toen vlogen ze weg. Ik vertelde het verhaal aan mijn broer, maar wij vertelden het aan niemand anders. De daaropvolgende weken vroegen we de boeren uit de buurt of er witte duiven in de omgeving waren en het antwoord was steeds hetzelfde ... neen. Ik denk niet dat enige andere ervaring uit mijn kinderjaren mij zo heeft geraakt. Het was pure schoonheid.

Nicky: Wow ... en ik bemerk dat dit u waarlijk heel diep raakte, maar sta me toe om te vervolgen. Is het waar dat veel van de aanvaarde Verschijningen met kinderen gebeurden?

Maria: Ja, dat is zo! Kinderen staan zo open voor het bestaan van God en zijn hele Koninkrijk. Hun onschuld, hun natuurlijke nederigheid, hun afhankelijkheid, gevoeligheid en vertrouwen staat hen toe om dingen heel anders en op een meer verfijnde wijze te ervaren dan volwassenen. Wij moeten deze zuiverheid in hen bewaren en hen toelaten om kinderen te zijn zolang het mogelijk blijft. Als de wereld van vandaag hen in de schimpende, arrogante en

ongelovige maatschappij werpt, verdwijnt veel van hun schoonheid en kan het nooit worden hersteld. Ik heb vele kinderen gekend die, bijvoorbeeld, engelen hebben gezien, en ik twijfel ook geen minuut aan hun verhaal. God geeft zo veel aan de kleinsten onder ons en dat is waarom Onze Lieve Vrouw in Medjugorje al haar boodschappen begint met "Lieve kinderen." Zij wil dat we klein en nederig van hart zijn zodat God ons meer genaden en geschenken kan geven.

Hoofdstuk 26. Geld en werk

Nicky: In deze oorlog tussen armen en rijken is de beschikbaarheid van een job, of beter gezegd in deze tijden, het gebrek er aan, uiteraard het onderwerp van grote discussie. Laat mij u een aantal eenvoudige vragen stellen over werk en geld. Of wenst u eerst zelf iets te zeggen hierover?

Maria: De grootste oorlog vandaag, ondergeschikt echter aan de oorlog tegen de onschuldige kinderen en de families, is deze tussen de armen en de rijken. De vrijzinnigen zitten achter de beweging om één wereldmunt en één wereldregering te scheppen, de zogenaamde Nieuwe Wereldorde en het Nieuwe Tijdperk en deze wereldorde zal al haar krachten aanwenden om de Kerk te vernietigen. Zelfs de gruwelijke oorlog in de Balkan is gefinancierd door de Vrijmetselaars, en het kan dan ook geen verrassing zijn dat Onze Lieve Vrouw verkoos om te verschijnen in het midden van een gebied waarvan tien jaar geleden niemand aan dacht dat het er tot een oorlog zou komen.

De Wereldbank, De Verenigde Naties, De Europese Unie en het Internationale Rode Kruis zijn er allen mee verbonden en, ondanks alle tegenspraken op televisie, werken zij niet voor het welzijn in de wereld. Achter dit alles zit er een netwerk van banken die geleid worden door de Vrijmetselaars en een sliert overige geheime verenigingen, waarvan het grootste gedeelte van de bevolking zelfs niet het bestaan van kent. De hebzucht van de mensen en hun angst voor de armoede staat hen toe om satan de nodige fondsen te overhandigen die hij zal proberen aan te wenden om de Kerk en daardoor ook God te ontmantelen, maar hij zal hierin uiteindelijk falen. Het zal op dat precieze ogenblik zijn dat Onze Lieve Vrouw met Haar volgelingen zullen overwinnen, zelfs al zullen de dingen niet zo lijken tot het allerlaatste moment.

Nicky: U hebt de hebzucht van het Westen bij diverse aangelegenheden vernoemd en u hebt eveneens gezegd dat de Heer hiervoor een ernstig herstel zal eisen. Volgt hieruit dan dat de centra van de hebzucht, waar deze banken het meest zijn gevestigd, meer zullen leiden dan gebieden waar nederigheid meer de levenswijze is?

Maria: Ja, ik dank dat dit het geval zal zijn.

Nicky: Raadt u deze mensen aan om deze steden te verlaten voor meer nederige omgevingen?

Maria: Ik geef de mensen de raad om terug te keren tot God en het gebed en God wenst dat wij nederig zijn, zodat Hij ons kan helpen. Dan zal Hij hen, in hun gebeden, adviseren wat te doen.

Nicky: Rijkere hebben steeds de bedoeling om hun rijkdom nog doen toe te nemen. Men kan dit zien aan hun levensstijl. Dikwijls leeft men volgens het principe van enkel de rente uit te geven. Vandaag zijn er mensen die enkel leven van het handelen in diverse muntwaarden en andere vormen van transacties. Zijn deze levenswijzen of hun handelingen volgens de wil van God?

Maria: Duidelijk niet! God wenst van de rijken dat ze van hun bezit delen voor de armen en goede daden doen voor hen en niet op hun rijkdom te blijven zitten. Beide groepen zullen zich danig moeten aanpassen in de komende jaren en we moeten bidden dat de Heilige Geest hen zo veel mogelijk verlicht.

Nicky: En voor de mensen die reeds zien dat het geldssysteem van vandaag, niet van God komt ... wat zou u hen aanraden om met hun geld dat ze hebben bijeengestapeld te doen, als ze het wensen aan te wenden volgens Gods wil?

Maria: Goede dingen te doen met het geld omdat het later zal verdwenen zijn en men er niets goed meer mee zal kunnen aanvangen.

Nicky: Is het idee van de antichrist juist?

Maria: Ik vrees van wel. Sommige andere zieners dan deze te Medjugorje zeggen dat de antichristus reeds leeft vandaag. Hij zal komen als een grote financiële tovenaars, een krachtig charisma bezitten en ook worden beschouwd als een grote genezer en iemand die mirakelen kan bewerkstelligen. Enorme aantallen mensen zullen voor hem vallen terwijl hij, in feite, de grootste openbaring van satan ooit zal zijn. De mensen zouden onophoudelijk moeten bidden om niet door satan en zijn onbegrensde begaafdheid door zichzelf te vermommen onder enig welke vorm die zijn arrogantie bevalt, te worden beetgenomen.

Nicky: Wanneer men geld leent aan iemand, mag men dan intrest teruggeisen bij de terugbetaling ervan?

Maria: Volgens God niet. We zouden het uit naastenliefde moeten doen en niet om er onszelf rijker van te maken. We mogen enkel geld verdienen met ons eigen werk.

Nicky: U zegt dat er een tijdperk van vrede afkomt, maar enkel wanneer er iets heel groots zal gebeuren om de mensheid te bekeren. Zal dit tijdperk van vrede ook een volledige herverdeling van de rijkdom inhouden?

Maria: Jawel.

Nicky: U zegt dat er samen met deze grote gebeurtenis een grote wereldwijde financiële ineensstorting zal gebeuren. Hoe is het gemakkelijker voor de mensen om zich voor te bereiden voor deze veranderingen waarvan, als ik u goed heb begrepen, u zegt dat deze immens zullen zijn?

Maria: Ja, het zal enorm zijn! De mensen moeten vandaag terugkeren tot God en zichzelf volledig aan Hem geven! Als ze dat doen, zullen de veranderingen die voor allen op komst zijn, gemakkelijker te verduren zijn.

Nicky: Hebt u reeds gehoord over de Kerkelijke Organisatie Opus Dei? Het grootste gedeelte van hun leden bestaat uit getrouwde mannen over vrouwen voor wie de heiliging van de plichten in het gezin voorop staat. En indien zo, weet u of het goed is en van God komt?

Maria: Ja, ik ken de organisatie en ja, deze komt van God.

Nicky: Als het een zonde is om intrest te vragen aan iemand, is het dan ook een zonde om iets te kopen, gewoonlijk grotere dingen, op intrest?

Maria: Als men dit werkelijk nodig heeft is het geen zonde, maar de persoon die het geld uitleent moet ook de ware noodzaak ervan met liefde inzien, eerder dan zichzelf ermee te verrijken.

Nicky: Onderricht de Kerk van vandaag ons over het juiste en het ethische gebruik van geld?

Maria: Talloze Pauzen hebben sinds het ontstaan van de Kerk gesproken over de waarde van het werk en hebben het voortdurend gebruik van intrest veroordeeld. Veel te weinig wordt onderwezen over het aanwenden van geld en de huidige Heilige Vader zo een goed werk verrichten voor de wereld indien hij er een encycliek zou over schrijven.

Nicky: En dan nog een laatste vraag over het werk. Helpen zielen u op enige wijze in uw eigen dagelijkse werk?

Maria: Ja, dat doen ze, maar enkel als het werk betreft dat de zielen zelf aangaat. Als ik een bepaald stuk papier nodig heb, om er bijvoorbeeld een antwoord op te schrijven, dan zullen ze mij dit geven. Alles wat ik hoef te doen is een papier uit de stapel te nemen en het is elke keer het juiste papier, elke keer. En zo helpen ze mij en helpen ze elkaar, maar dat is alles.

Hoofdstuk 27. Mariaverschijningen

Nicky: Verschijnt de Moeder van Jezus werkelijk aan de mensen? U hebt Medjugorje nu reeds bij meerdere gelegenheden vermeld. Alstublieft, vertel mij hier meer over.

Maria: Jazeker verschijnt Zij aan de mensen en het is vandaag dat ze in Medjugorje, Herzegovina aan een groep van jonge mensen verschijnt. Ik ben daar reeds drie maal geweest, maar ik hoefde er niet heen te gaan om uit te vinden of de verschijningen echt of vals waren. Spoedig nadat de verschijningen in 1981 begonnen, vroeg ik aan een Arme Ziel of ze echt waren, en het antwoord was bevestigend. Dit was ook zo voor Vader Gobbi, San Damiano, Kibeho en andere minder belangrijke verschijningen in de wereld.

Weet u, met Medjugorje bestaat er één enkel groot gevaar en dat is indien de wereld deze niet zou willen kennen. Maar er zijn ook veel andere gevallen van boodschappen van "hierboven" waarover de Arme Zielen me hebben verteld er voorzichtig mee te zijn, of waarover ze gewoon zeggen dat ze vals zijn.

Nicky: "Neen" is gemakkelijk te begrijpen. Kunt u mij zo'n geval of twee opsommen die vals zijn? En hoe vat u "voorzichtig" op?

Maria: Ik wil geen namen noemen, maar ik weet van gevallen hier in Europa die volledig satanisch zijn. In het buurland Zwitserland zijn er zo twee gevallen, een in het Duitstalig gedeelte met een relatief klein aantal volgelingen en een in het Franstalig gedeelte met een groot aantal volgelingen over de hele wereld. Er geschiedt een heel verwarrende verschijning in Australië, een valse verschijning in Engeland, een valse verschijning in Zuid-Amerika en vele volledig duivelse verschijningen in de Verenigde Staten, maar, nogmaals, ook hier gebeuren er echte verschijningen. We moeten zoveel bidden voor al deze valse verschijningen!

"Voorzichtig" kan om verschillende redenen zijn, maar het betekent dat er enige belemmering gebeurt of gebeurd is rond de betrokken persoon. En zo moeten we extra voorzichtig zijn. Dit kan het geval zijn als de persoon niet zoveel geeft om het spirituele of ook geen spirituele begeleider zoekt die goed het onderscheid kan maken. Als er enige theologische fouten zijn, mentale of lichamelijke hinder van vrijheid of veel moeite gedaan wordt om de aandacht er rond te trekken ... het is in deze gevallen dat we voorzichtig moeten zijn en onmiddellijk afhaken. Ook het nemen en aanvaarden van enig geld kan de mensen waarschuwen dat er iets gaande is. Een ander mogelijk teken is, wanneer de "ziener" zijn of haar eigen familie verwaarloost. Er zijn vele tekenen waar we moeten naar uitkijken.

En vergeet alstublieft niet dat satan de waarheid kent en dit aanwendt om vele mensen beet te nemen. Wanneer ons wordt verteld om "voorzichtig" te zijn, dan is het beter om het hele geval onmiddellijk te negeren om zo het risico te vermijden om te worden misleid. satan kan alles vervalsen wat hij wenst, zelfs stigmata en allerlei genezingen. We moeten veel bidden voor de vele vervalsingen in de wereld vandaag en ook voor hen die een spiritueel leiderschap weigeren, geen testen willen ondergaan of totaal ongehoorzaam zijn aan de Kerk als het op deze aangelegenheden aankomt.

Nicky: Als er een aanhanger van deze valse verschijningen tot u komt, geeft u daar dan uw mening over?

Maria: De zielen hebben mij verteld dat, als het gebeurt dat een persoon het mij vraagt, ik deze moet zeggen dat over dit of dat verschijnsel de zielen "neen" hebben gezegd. En precies dat gebeurde er een aantal maanden geleden met de meer bekende Zwitserse "verschijning."

Nicky: Om openhartig te zijn is het niet moeilijk voor mij om te weten naar wie u hier verwijst. Maar vertel mij, waarom doet een persoon zoiets, of wordt het onbewust gedaan door hen?

Maria: Bewust of onbewust, maar waarschijnlijk omwille van sommige zwakheden van hen, waarschijnlijk hoogmoed. En satan laat het hen doen. En door haar optreden wordt het ook duidelijk dat ze allen wensen om verdeeldheid te zaaien en mensen weg te houden van Medjugorje. Mijn vriend-exorcist, naar wie ik eerder verwees, kon dit ook bevestigen.

Nicky: Ik begrijp dat u geen namen wenst te noemen van levende mensen die anderen op deze wijze misleiden, maar zou u ons een naam kunnen vertellen van een overleden persoon van wie de zielen u hebben verteld er "voorzichtig" mee te zijn?

Maria: De Arme Zielen vertelden mij "voorzichtig" toen ik vroeg naar Maria Voltarta's boeken. Maar hier kan het gebeurd zijn dan er dingen zijn gebeurd na haar overlijden. Opnieuw, satan ligt steeds dichtbij op de loer om verwarring te brengen en zo betekent "voorzichtig" hier dat de mensen zich geen zorgen hoeven te maken over Maria Voltarta zelf.

Nicky: Heeft de Heilige Maagd Maria iets over de Arme Zielen gezegd via de zieners van Medjugorje?

Maria: Ja, Zij heeft in Medjugorje diverse malen gesproken over het Vagevuur. De kinderen gaven vroeger reeds twee lange getuigenissen en een aantal kortere antwoorden over het Vagevuur en in 1986 en in 1987 was er een langere boodschap over dit onderwerp voor de hele wereld en in nog een ander werd de noodzaak van Missen voor hen vermeld.

Nicky: En bevestigen deze boodschappen wat u zegt?

Maria: Ja.

Nicky: U zei eerder dat de zielen neigen samen te komen in gebedsvolle en heilige plaatsen. Weet u of er enige zielen zijn verschenen te Medjugorje?

Maria: Ja, dat is het geval. Onze Lieve Vrouw heeft dat in een aantal visioenen voor de zieners bevestigd, maar de boodschappen waren enkel voor de aanverwanten bedoeld. Maar er is mij verteld over een visioen dat er geschiedde in een nabijgelegen restaurant, spoedig nadat Onze Lieve Vrouw begon te verschijnen in Medjugorje.

In de volgende, grotere stad, waar de Communisten en de Politie waren [beiden probeerden uiteraard de dorpelingen uit Medjugorje uit te lachen en zelfs de stuipen op het lijf te jagen], is er vandaag nog een restaurant dat enkel door mensen uit de stad wordt bezocht. Alle tafels waren altijd bezet, behalve een tafel in het midden en een tafel aan de muurkant. Op een dag zat, tegen de middag het restaurant bijna vol en sommigen zegden erge dingen over zowel de verschijningen als de mensen uit Medjugorje dat uiteindelijk maar een goede vijf kilometer verderop ligt. Plots keken sommigen van hen op, toen ze de stem van een vrouw hoorden, die hen streng berispte voor het zeggen van dergelijke erge dingen over zulke heilige aangelegenheden. Zij zagen haar zitten aan een tafel in het midden van het restaurant, die meestal niet bezet was. Zij was zo'n dertig jaar, aantrekkelijk en goed gekleed. Niemand, zelfs niet de kelner, had haar zien binnenkomen. Er bevond zich zelfs geen glas op de tafel. Toen de man hoorden dat ze werden uitgescholden, werden ze al vlug stilletjes. De volgende keer als ze opkeken, was de tafel leeg. Niemand had haar het restaurant zien binnenkomen of verlaten. Dit verhaal heeft zich heel vlug verspreid over de hele stad. Hoogstwaarschijnlijk was dit een ziel die door Onze Lieve Vrouw werd gezonden om de zaak weer recht te trekken.

Ja, het is waar dat de zielen zichzelf meer dan gebruikelijk manifesteren rond heilige gebeurtenissen.

Nicky: Eerder heeft u gesproken over de waarschuwing van Garabandal. Kunt u mij vertellen over Garabandal en de waarschuwing? En bent u daar ook geweest?

Maria: Ja, ik ben daar verscheidene malen op bedevaart geweest. Garabandal is een bergdorp in Spanje waar Onze Lieve Vrouw verscheen aan een aantal kinderen in de jaren 60. Onze Lieve Vrouw gaf er een boodschap over de waarschuwing die voornamelijk het volgende inhoudt: Een ogenblik zal komen dat iedereen op aarde de staat van de eigen ziel zal zien en dat er velen, omwille van de hevige emoties die dat zal teweegbrengen, wanneer ze het zullen zien, hiervan zullen sterven. Het is hetzelfde wat er iedereen overkomt tijdens het overlijdensproces, maar dan zal het bij iedereen tegelijkertijd gebeuren. "Van waaruit Hij zal komen om te oordelen over de levenden en de doden."

Nicky: Moeten we angstig zijn voor dergelijke waarschuwingen?

Maria: Enkel als we ver van God zijn en vol van zonde zijn, hebben we redenen om dit te vrezen. Als we voortdurend proberen om bij Hem te zijn, dan hoeven wij in het geheel niets te vrezen of eenvoudig gezegd: zij die bidden zullen veilig zijn. En ook komt Gods genade steeds voor Zijn oordeel.

Een goede vergelijking voor dit is een waarschuwing langs de kant van de weg. Het feit dat we het teken zien en lezen betekent niet dat we reeds zijn uitgeweken voor het gevaar waar het bord ons voor waarschuwt. Met een kinderlijk vertrouwen in onze liefhebbende God, zijn we steeds en zullen we steeds in de veiligste handen zijn.

Nicky: Hoe nog zou God ons tijdens de komende jaren kunnen waarschuwen?

Maria: Hij waarschuwt ons zowel door natuurlijke rampen als door rampen waar de mensen de oorzaak van zijn en hier zijn aardbevingen, massale sterfte en ziekten, waarvan AIDS niet de laatste is, inbegrepen. Niemand kan ontkennen dat deze gebeuren. Zij gebeuren zelfs met een verbazingwekkende regelmatigheid, maar opnieuw, waar de minsten van ons op zijn voorbereid is een totale economische ineenstorting, en deze zal de hoogmoedigen en de machtigen letterlijk op de knieën krijgen.

Nicky: Gisteren vertelde u mij dat er een laatste dag komt. Vertellen deze waarschuwingen ons misschien dat de laatste dag op handen is?

Maria: Neen, dit hoeft helemaal niet het geval te zijn. Ik geloof dat God Zichzelf heel duidelijk zal tonen en dit heel, heel spoedig, omdat we ons zozeer van Hem verwijderd hebben en Hem vergeten zijn. Maar zeggen dat het einde van de wereld op handen is, is naar mijn oordeel, naar wat de Arme Zielen mij verteld hebben, verkeerd. Vergeet niet dat de Zielen mij ook hebben verteld dat spoedig de dingen weer beter zullen gaan, en niets daar rond houdt eveneens in dat er een laatste strijd en enig einde van de wereld op ons afkomt. Maar het zal wel een totale en enorme verandering zijn of men zou het als een zuivering kunnen noemen. Maar alstublieft, men mag ook niet vergeten dat Gods genade eveneens oneindig is.

Nicky: Ik begrijp dat tijdens de begindagen van Fatima, de twee meisjes aan Onze Lieve Vrouw vroegen of ze naar de Hemel zouden gaan. Zij antwoordde "Ja." Toen stelden ze dezelfde vraag met betrekking tot Francisco, de kleine jongen die toen pas zeven jaar oud was. Hierop was Haar antwoord: "Enkel als hij vele Rozenkransen bidt." Maria, hoe kan dit waar zijn, als hij slechts zeven jaar oud is?

Maria: Ja, dit kan waar zijn. Ziet u, dit is altijd afhankelijk aan wat de persoon is bijgebracht, zelfs als hij maar zeven jaar oud is. Met dit antwoord moeten wij ons voorstellen dat dit kind was bijgebracht om meer te bidden dan, laat ons zeggen, de kinderen van vandaag. En ik ben er zeker van dat, indien u dit moest gaan uitzoeken, dit ook het geval zou zijn. Dit aan de ongelovige kinderen van vandaag vragen zou ongevoelig zijn en Onze Lieve Vrouw is nooit ongevoelig. In Medjugorje vroeg Onze Lieve Vrouw aan de kinderen van in het begin, hoe en hoeveel ze baden en schikte Zij Haar verzoeken naar het antwoord dat zij gaven. Dit was het werk van Haar Moederlijke en liefdevolle Hart.

Nicky: Ook in Fatima vroeg één van de kinderen aan Onze Lieve Vrouw waar een zestien jaar oud vriendinnetje van haar nu verbleef, die denk ik, kort daarvoor was overleden. Onze Lieve Vrouw antwoordde dat zij in het Vagevuur was en daar zou moeten verblijven tot het einde der tijden. Hoe kan een zestien jaar oud meisje zoveel hebben misdaan om dit verdienen?

Maria: O ja, dat is gemakkelijk mogelijk. Zij kon misschien uiterst ongehoorzaam of onbuigzaam zijn en zo vele genaden hebben tegengehouden en dat kan genoeg zijn om dit te veroorzaken.

Nicky: Sommige mensen stellen Medjugorje in vraag omdat de verschijningen nu reeds meer dan zeventien jaar duren. Vindt u dit een geldige reden om ons bezorgd over te maken?

Maria: Neen, absoluut niet. De tijden zijn zo verschillend vandaag dan dat ze tijdens het tijdperk van Lourdes, La Salette of Fatima waren. Dit zijn nu de tijden die zijn voorspeld te Le Salette en Fatima, maar vele dingen die er werden gezegd zijn nooit degelijk gepubliceerd. Vandaag hebben de kinderen van Medjugorje deze voortdurende begeleiding nodig als beveiliging om niet te falen in de onmetelijke wereldse verleidingen van vandaag. Ook in Haar boodschappen ginds, zegt Onze Lieve Vrouw dat Zij na deze verschijningen, niet meer opnieuw op een dergelijke wijze zal verschijnen in de toekomst en ook dit onderwerp leidt tot twist. Vele dingen rond Medjugorje zijn nieuw, maar hoe durven wij Jezusötoelating en wens om Zijn meest Heilige Moeder voor een dergelijke lange periode te laten verschijnen, uit te dagen? Kijk alleen maar eens naar de toestand waarin deze wereld zich bevindt. Het is onze plicht om zoveel hulp te verwelkomen als wij deze wereld en de mensheid niet willen vernietigen.

Nicky: Zijn er zielen tot u gekomen die gesneuveld zijn in die verschrikkelijke oorlog in voormalig Joegoslavië? En zo ja, hebben zij iets gezegd over hun spijt dat zij niet geleefd hebben naar de boodschappen van Onze Lieve Vrouw, toen ze nog in leven waren?

Maria: Ja, drie gesneuvelde Kroatische soldaten hebben mij bezocht en één van hen heeft bevestigd dat Medjugorje van God komt, maar dat is alles wat hij heeft gezegd.

Nicky: Heeft Onze Lieve Vrouw van Medjugorje ooit gezegd dat de oorlog ginds deel uitmaakt van de waarschuwingen voor de wereld die aan de zieners zijn gegeven?

Maria: De waarschuwingen zijn geheim, maar Vicka is daarover ondervraagd en haar antwoord was: "neen, de oorlog maakt geen deel uit van de waarschuwingen." Hier vroeg de persoon het volgende: "Als deze ongelofelijk verschrikkelijke oorlog geen deel uitmaakt van de waarschuwingen, hoe groot moeten de waarschuwingen dan wel niet zijn?" Hierop antwoordde Vicka: "U hebt zojuist uw eigen vraag beantwoord." En over hetzelfde onderwerp hebben twee anders ziensters, Marija en Mirjana ook geantwoord. Marija zei: "Deze oorlog is een kruis voor ons, Kroaten, en een waarschuwing voor jullie," terwijl Mirjana zei dat "alles wat we over de geheimen moeten weten zich in het Boek der Openbaringen bevindt."

Toch moeten we ons nooit of nooit ongerust maken, want elke vrees komt van satan. Als we bewust met God trachten te leven, elke dag, dan zal Hij ons beschermen voor alles wat er voor ons ligt. Biddende mensen zullen veilig zijn, maar zij die niet bidden zullen afgesneden worden van elke bescherming en alles moeten ondergaan. Zo eenvoudig is het, en wij moeten op God en Zijn Moeder vertrouwen met het vertrouwen van kleine kinderen.

Nicky: Het moet wel gevaarlijk geweest zijn om naar Medjugorje te reizen tijdens deze jaren.
Maria: Ja; satan doet alles wat in zijn mogelijkheden ligt om ons niet aan Medjugorje te doen denken, maar, ondanks de verschrikkelijke, satanische oorlog, is Medjugorje nooit ontoegankelijk geweest. Als de mensen zich geroepen voelen om te gaan, moeten ze zich niet laten leiden door de verwarrende en oneerlijke pers. Ook mogen ze zich niet laten leiden door de verzekeringsmaatschappijen of verklaringen die gedaan zijn door hun regeringen. Zij moeten enkel vertrouwen op Onze Lieve Vrouw, Haar engelen en de Arme Zielen om hen te begeleiden in deze genadevolle bedevaart.

Nicky: Anders dan de kennis dat Medjugorje een plaats is waar Maria dagelijks verschijnt, wat betekent Medjugorje voor u en wat zal deze plaats worden voor de mensen die daarheen gaan?

Maria: De verschijningen van Maria vinden ginds plaats, zeggen de Arme Zielen. Ze zeggen niet dat ze denken dat ze ginds plaats vinden. Maar wat uw vraag betreft, voorspel ik dit voor diegenen die naar ginds gaan: eerst en vooral is het een leerschool voor het gebed en als iemand daaraan ook maar een beetje deelneemt, verandert het spoedig in een school van liefde. Daar leidt Maria ons weg van de goddeloze en liefdeloze wereld in een allesomvattende wereld van God en liefde, zoals wij nooit eerder hebben beleefd.

Nicky: Wat is de mening van de Paus over Medjugorje?

Maria: Hij heeft dikwijls ten gunste van Medjugorje gesproken tijdens de afgelopen jaren, maar er zijn vele hooggeplaatsten in de Kerk die zijn uitspraken wensen verborgen te houden voor de gelovigen. Pas onlangs drukte hij zowel aan de regering als aan de kerkelijke leiders van Kroatië zijn wens uit om naar Medjugorje te gaan bij zijn volgende bezoek. Hij heeft ook diverse persoonlijke gesprekken gehad met een aantal zieners uit Medjugorje.

Hoofdstuk 28. Lijden en herstel

Nicky: Als we aan Jezus zouden vragen om ons Vagevuur hier op aarde te mogen doen, zal Hij dan dit verzoek beantwoorden?

Maria: Dit is niet altijd het geval, maar het gebeurt. Ik ken het geval van een priester en een vrouw die tezamen in het ziekenhuis lagen. Beiden waren ziek, maar waren nog goed genoeg om uit bed te kunnen en ze konden wat tijd tezamen doorbrengen. Zo gingen ze dikwijls samen buiten en leerden elkaar daarbij tamelijk goed kennen. De vrouw, die niet te oud was, vertelde aan de Priester dat ze dat precies gevraagd had aan Jezus: dat ze genoeg kon lijden hier op aarde om recht naar de Hemel te kunnen gaan. Hierop zei de Priester: "Dat zou ik nooit durven te vragen. Dat is een beetje te uitdagend." "Neen," zei de vrouw, "Als ik dat van mijn Jezus vraag, vertrouw ik op Hem dat Hij mij deze wens zal toestaan."

Een religieuze zuster ginds kende beide van hen en wist dat de vrouw dikwijls die woorden had gezegd en zo kwam de jonge vrouw op een dag te sterven en spoedig daarop ook de priester. Korte tijd later verscheen de priester aan de zuster en vertelde haar: "Als ik zo vroom geweest was en zo op Jezus vertrouwd had als die vrouw, zou ik ook recht naar de Hemel zijn gegaan, zonder langs het Vagevuur te moeten langsgaan."

Nicky: Worden gehele steden of zelfs landen gestraft, of zoals u het verkiest te zeggen, "hersteld door God voor zonden begaan in het leven?"

Maria: Ja, dat gebeurt.

Nicky: Zo, als iedereen vandaag dus in het Westen zijn eigen zonden zou beginnen te biechten en gaan te bidden en extra herstel doen met goede werken voor hun relatief onmiddellijke voorouders, zou dit het herstel, waarvan u zegt dat het spoedig door God naar de wereld zal worden gezonden, aanzienlijk verminderen? Begrijp ik het zo juist?

Maria: Ja, dat is waar. Zo eenvoudig is het. Bid en biecht en bid daarna voor de overleden familieleden en doe wat extra goede daden voor hen en God zal vast en zeker het herstel dat hij heeft gepland, en dat voor de ongelovigen onverwacht zal komen, verzachten.

Nicky: Wanneer de zielen van de Priesters tot u komen, Maria, wat gebeurt er dan als ze geen familie of aanverwanten hebben die voor hen kan "inspringen" nadat ze komen te sterven?

Maria: Ze hebben mij. Ze hebben goede vrienden en ik ben één van hen.

Nicky: Zelfs hen die u niet persoonlijk kende?

Maria: Uiteraard. Ik zal steeds doen wat ze vragen.

Nicky: Ook lijden op u nemen?

Maria: Hmm ...

Nicky: Wenst u hierover te spreken?

Maria: Jezus geeft ons nooit meer dan dat we aankunnen. Een lange tijd geleden nu kwam er een Priester die zei dat, als ik drie uur lijden op mij zou nemen, hem dit zou sparen van twintig jaar in het Vagevuur. Ik ging akkoord omdat mijn Priester mij had verteld dat ik alle verzoeken moest op mij nemen, en deze zijn er altijd. Spoedig voelde ik zo'n pijn over heel mijn lichaam dat ik roerloos bleef en mijn eigen verblijfplaats niet meer herkende. Maar de vreugde bleef, omdat het mij heel duidelijk bleef welk resultaat dit voor de Priester zou opleveren. Maar na een tijdje dacht ik dat het wel drie dagen zou duren in plaats van drie uren. Dan, zo spoedig als het kwam, verdween het eveneens en ook werd ik er mij van bewust

dat ik steeds op dezelfde plaats was gebleven. Ik keek op mijn uurwerk en het had tot op de minuut precies drie uren geduurd.

Bij andere gelegenheden is het plaatselijke pijn. Zo had ik voor een lange tijd pijn aan mijn rechterarm en wat ik ook deed of hoe ik mijn arm ook hield, de pijn bleef dezelfde. Dit was voor een ziel die iemand laatste wilsbeschikking had vervalst en uiteraard belastte dit de arm waarmee hij schreef en werkte.

Wanneer we het lijden op ons nemen met Gods liefde, dan wordt alles voor ons mogelijk en komen er de beste vruchten uit voort. Met andere woorden: het lijden, het kruis zonder de liefde is te zwaar, maar liefde zonder een kruis bestaat niet.

Nicky: Vertellen zij u dan hoelang het zal duren?

Maria: Neen, slechts uitzonderlijk en dat is het ergste eraan: de onwetendheid van de duur ervan, maar die ene keer was het drie uur.

Nicky: Aanvaardt u deze pijnen op een regelmatige basis of meer tijdens bepaalde perioden?

Maria: Ik aanvaard alles wat mij wordt gevraagd, maar tijdens de vasten maken ze hun aanwezigheid heel sterk bekend door het lijden dat ik voor hen draag. Op andere tijdstippen gebeurt het wanneer ze het ook vragen.

Nicky: Neemt u vandaag nog evenveel lijden op u als tijdens de begindagen?

Maria: Neen, nu is het minder, ook al omdat ik veel meer naar lezingen ga dan tijdens de beginjaren en deze lezingen helpen de zielen ook heel veel.

Nicky: Toen u nog jonger was, had u dan enig idee dat u later naar vele steden in Europa zou gaan om er lezingen te geven in grote zalen gevuld met mensen?

Maria: Nooit! Ik zou luidop gelachen hebben en binnenin zelfs bang geweest zijn door er enkel aan te denken. Maar God heeft mij de sterkte en de moed gegeven om dit te doen en ik zie dat het veel goeds teweegbrengt en voor dit ben ik Hem zeer dankbaar.

Nicky: Hebt u ook grote angsten op u genomen zoals de angst die Jezus meemaakte in de Tuin van Gethsemane?

Maria: Neen, tot op vandaag is dit niet gebeurd.

Nicky: De tijdspanne: drie uren voor twintig jaar, zoals u eerder vermeldde, is deze altijd hetzelfde of soms verschillend?

Maria: Voor alle gevallen is deze volledig verschillend en dat komt omdat er een oneindig aantal niveaus zijn in het Vagevuur. Een Arme Ziel vertelde mij dat tien jaar in de bovenste lagen veel, veel gemakkelijker is te verduren dan twee dagen in de diepste lagen. Daarenboven moeten we bedenken dat een ziel langzaam door alle niveaus moet gaan om uiteindelijk op het hoogste niveau uit te komen, maar ze kunnen ook van het diepste niveau recht naar de Hemel gaan.

Nicky: Denkt u dat het lijden dat u vrijwillig op u neemt gelijkaardig is aan het lijden in het Vagevuur?

Maria: Ja, dat lijkt me zo. Eenmaal de pijn mijn lichaam heeft verlaten, blijven er geen littekens achter of enige andere neveneffecten. Dat betekent dus dat de pijn zich volledig in de ziel bevindt en dit doet me denken dat de pijnen in het Vagevuur gelijkaardig zijn.

Nicky: Als we iemand zien die veel lijdt, kunnen wij dan voor hem opkomen en zijn lijden opofferen aan God voor de zielen in het Vagevuur?

Maria: Ja, maar het heeft niet dezelfde waarde als een persoon die het uit zichzelf doet.

Nicky: En als het iemand dit doet, maar het na een tijdje opgeeft omdat hij niet geduldig genoeg is, en het daarna opnieuw opoffert, heeft dit dan enige waarde?

Maria: Opnieuw ja, maar ook heeft het niet dezelfde waarde dan dat dit in één keer zou gebeuren.

Nicky: Als een persoon al zijn toekomstig lijden opoffert aan God, heeft dit dan dezelfde waarde als hij een huidig lijden opoffert?

Maria: Ja, als het met een oprecht hart gebeurt en God kent de harten.

Nicky: Als dus iemand lijdt en het niet aan God schenkt, gaat de waarde van het lijden verloren!

Maria: Met betrekking tot die specifieke ziel en het naar de Hemel gaan, ja, maar meestal gebeurt het lijden omdat er iets in het verleden is gebeurd en dat is dan uiteraard hersteld. Met of zonder Gods hulp, staat God dit toe. Hij is zuivere liefde en weet precies wat het beste is voor ons.

Nicky: Wat nog kunt u vertellen over het lijden?

Maria: Behalve het leven zelf en de tijd dat we hier zijn om goede dingen te doen, is het lijden het grootste geschenk van God dat er bestaat. Terwijl we hier lijden, ontvangen we nog steeds de genade om goede dingen te doen, maar eens dat we in het Vagevuur zijn, is dit voor altijd gedaan. Het lijden geneest altijd iets en wij moeten op God vertrouwen dat het altijd voor ons eigen goed is en voor Zijn eer.

Er is een enorme genade dat uitgaat van het lijden en dat ik zou willen benadrukken. Het is in het lijden dat de mensen elkaar en elkaars hart vinden. In het lijden wordt de andere persoon belangrijk en zonder het lijden zijn de meeste mensen geneigd om enkel aan zichzelf te denken. Het Westen kent dit probleem tot in de hoogste graad en in het herstel dat God spoedig over het Westen zal brengen zullen de mensen in hun lijden opnieuw elkaar vinden. Daaruit zullen vele goede dingen voortkomen en het beste uit de mensen, die nu enkel aan hun volgende en grote huis of auto denken. Ook dit is een zuiveringsproces. En zo eindigt wat wordt beschouwd als een grote ramp, dikwijls in een grote genade en een groot geschenk van God.

Nicky: Wanneer het lijden van satan komt, is dit dan verschillend dan wanneer het van God komt?

Maria: Al het lijden komt van God, is het zelfs in die mate dat Hij eveneens het lijden door satans toedoen toelaat. Maar, als we het herkennen als een lijden dat van satan komt is het onze plicht om deze persoon naar een exorcist te brengen, terwijl, als het lijden van God komt, de exorcist hiertegen niets zal kunnen ondernemen. Sommige mensen hebben gezegd: "Ik hoop dat God me niet te veel liefheeft!" Ik kende een moeder die aan haar zoon, die voor Priester studeerde, zei: "Vertel aan God dat Hij alles met u mag doen." Hierop antwoordde hij: "Nee, want dan zal Hij veel te veel vragen van Mij." Dit is niet waar, wees ervan overtuigd dat God nooit meer van ons zal vragen dan dat wij kunnen dragen.

Nicky: Wat nog kunt u vertellen over het lijden?

Maria: Vraag maar!

Nicky: Met de kennis dat er vele soorten mensen bestaan en wat er uit onze ziel voortkomt, nooit mag worden onderschat, kunnen sommigen aan God vragen om meer te mogen lijden. Stelt u een gebed voor, voor diegenen die hiertoe de neiging hebben?

Maria: Over het algemeen zeker niet. Mensen die in deze wereld leven en die anderen hebben waarvoor ze verantwoordelijk zijn, hoeven dit absoluut niet te doen, want hun lijden zal op de ene of andere manier toch komen. Gebeden voor extra lijden zou enkel moeten voorbehouden worden voor zij die een kloosterleven lijden, voor hen die enkel verantwoordelijk zijn voor zichzelf en die steeds hulp rondom zich hebben. Zij kunnen de wens hebben om dit te doen, maar anderen niet. In mijn geval heb ik er nooit om gevraagd maar ik laat alles wel gebeuren voor het welzijn van de Zielen in het Vagevuur. En ik heb niet voor een familie gekozen. Aldus kan ik mijn hele leven aan hen schenken. Ook hier is mijn geval verschillend van dat van de meeste andere mensen.

Nicky: Of het nu gaat om de levenden of om de zielen, is er een bepaalde zonde voor dewelke u het meeste hoeft te lijden? En als dat het geval is, wat is dan deze zonde?

Maria: Voor zowel onder de levenden als onder de zielen is dit zeker en vast de Communie in de hand.

Nicky: Hebt u er ooit over nagedacht om er minder over te praten?

Maria: Neen. Het is mijn Godgegeven plicht om de mensen te vertellen over het Vagevuur en het is eveneens mijn plicht om alles in volle waarheid mee te delen wat de Arme Zielen mij hebben verteld over de toestand van de Kerk. Hoe kan ik dingen weglaten, enkel om het mij meer aangenaam te maken als het over de toestand van de Kerk gaat. De Arme Zielen hebben mij verteld dat de huidige toestand de slechtste is die er ooit is geweest. Dan zou ik zeker geen ware vriendin van de zielen zijn.

Recentelijk gebeurde het dat ik door een priester werd uitgenodigd om de parochie te spreken, maar ik mocht één onderwerp niet aanhalen. Toen ik hem vroeg wat dit onderwerp was, antwoordde hij: "Communie in de hand." Toen in daarop de zielen vroeg wat ik moest doen, vertelden zij mij: "Zonder de volle waarheid komt er ook geen lezing." Ik heb de priester hetzelfde gezegd.

Op dezelfde wijze zal ik nooit toestaan dat enig boek of artikel wordt uitgegeven over mij als de uitgevers weigeren over het onderwerp van de Communie in de hand te schrijven.

Nicky: Bij de verschijningen hier bij u thuis moet het zijn dat u veel brieven en vele, vele telefoonoproepen krijgt. Heb u ooit bijgehouden hoeveel brieven en hoeveel telefoonoproepen u gemiddeld krijgt elke dag?

Maria: Neen, maar op een dag plaagde de postmeester mij omdat er 73 brieven waren voor mij. En de plaatselijke priester, Eerwaarde Heer Bischof, vermeldde me onlangs dat de telefoonmaatschappij hem had verteld dat ik meer telefoons krijg dan het crisiscentrum in Feldkirch.

Nicky: Buiten de postmeester, wie is er uw beste vriend op aarde, Maria? [lachend]

Maria: O, dat is uiteraard mijn geestelijke begeleider.

Nicky: En wie is uw tweede beste vriend op aarde?

Maria: Iedereen die eerlijk is en de dingen zegt zoals ze zijn.

Nicky: Maria, het spijt me heel erg, maar ik heb geen vragen meer te stellen. Ik dank God en dank u met geheel mijn hart om mij te toelating te hebben gegeven om u tijdens deze twee dagen te mogen lastig vallen. Maar voor ik wegga, kunt u mij nog een voorval vertellen waarbij de zielen iemand hebben geholpen en iets ongebruikelijks deden om hun grote nood te benadrukken?

Maria: U hebt mij niet lastig gevallen. Het was een vreugde om zoveel weldoordachte vragen te mogen beantwoorden. Ook ik bedank God en dank u voor de Zielen. Laat mij een beetje nadenken over uw vraag: Heilige Geest, alstublieft, verlicht mij nu. O, hier waren we.

Pas onlangs kwamen twee zussen uit een nabijgelegen stad om te vragen wat hun overleden vader nodig had om naar de Hemel te gaan. Zoals steeds noteerde ik graag zijn naam en geboortegegevens, alsmede de datum van zijn overlijden. Toen zei een van de zussen met een meedogenloze stem dat als het antwoord dat ik zou ontvangen iets zou met geld te doen hebben, zij er niet zou aan deelnemen. Ik vertelde hen dat dit hun zaak was en niet de mijne, maar als ze een antwoord wensten, ik uiteraard gelukkig zou zijn hen dit te kunnen mededelen. Daarop gingen ze naar huis.

Een tweetal weken later kreeg ik een antwoord van een andere ziel. Ik liet het de zusters weten, zodat ze het antwoord konden ophalen. Zij kwamen en ik overhandigde hen het antwoord: hun vader had zeven Missen nodig om naar de Hemel te kunnen gaan. Na een beleefde dankzegging, gingen ze weg. Een tijd ging voorbij en een andere vrouw uit dezelfde stad kwam bij mij voor iets totaal anders, maar het was zo dat zij de buurvrouw was van de twee zusters. Nadat wij hadden besproken wat ze nodig had, vroeg ik gewoon hoe het met de twee zussen ging. Hierop antwoordde ze: "O, alles gaat heel goed met hen nu! Ik was bij hen toen ze spraken over uw brief waarin u hen vroeg waarom ze toestonden om hun goede vader nog langer te doen lijden. Zij waren verbaasd over wat zij te lezen kregen. Hoe was het in Hemelsnaam mogelijk dat u dit wist dat ze nog wat goed te maken hadden voor hun vader door zeven missen te laten opdragen?" Daarop gingen ze onmiddellijk naar de pastoor om het verzoek in te willigen.

Hierop zei ik niets en de vrouw ging door. Maar ziet u, ik heb deze brief nooit geschreven.

Nicky: Mijn God, hoe mooi!

Maria: Ja, de Zielen zijn prachtig en ik smeeek de mensen om voor hen te bidden. Ik beloof u dat het niet lang zal duren voor de zielen om in te springen en hun vrienden te helpen op een wijze die hen zal verbazen.

Nicky: Is er iets tot besluit, dat u tot de wereld wenst te zeggen, Maria, als u er de kans toe kreeg?

Maria: Enkel wat ik reeds eerder heb verteld. De Arme Zielen hebben mij verteld dat de Kerk zich in de slechtste toestand dan ooit in de geschiedenis bevindt. Maar ze hebben mij ook verteld dat alles veel beter zal worden en dat er vredevolle tijden in het vooruitzicht liggen. Daarvóór echter moet de grote storm komen en Onze Lieve Vrouw wenst dat we ons geen zorgen moeten maken, nadenken of er laster over te vertellen.

God zorgt altijd voor Zijn kinderen. Deze grote storm zal de profetieën van La Salette inhouden die zeggen dat er iets over ons zal komen zoals nooit voorheen, en deze van Fatima, en ook de waarschuwing van Garabandal en de geheimen van de kinderen van Medjugorje.

Tot slot geef ik u nog door wat Onze Lieve Vrouw, de Moeder van Jezus altijd hierover adviseert: Bid en vast op de aarde voor de vrede en breng Gods onmetelijke liefde en vergevingsgezindheid tot al uw broers en zussen, overal.

Nicky: Het lijkt me dat er een enorm aantal mensen aan u vragen om voor hen te bidden, en als dit zo is, wat doet u allemaal voor hen? U kan niet voor iedereen een Rozenkrans opzeggen of een Mis laten opdragen. Bestaat er misschien een bijzonder gebed dat u bidt voor hen?

Maria: Ja, dat is zo. De Zielen hebben mij voorgesteld om het volgende voor hen te bidden: "Eer, Lof, Dank en Aanbidding geschieden voor de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, zoals het was in het begin, nu en in alle eeuwen der eeuwen. Amen."

Nicky: En opnieuw Maria, wat precies hebt u zelf geleerd doorheen deze tientallen jaren van waarlijk buitengewone ervaringen?

Maria: Ik heb geleerd om God lief te hebben, met geheel mijn kracht.

Het lijden van Maria

De enige persoon die ooit werd toegelaten tot Maria's kamer tijdens haar mystieke lijden was haar vriend en spirituele begeleider van 1938 tot 1978, Vader Alfons Matt. En zo is het enkel in zijn woorden dat het kan worden omschreven, zoals in twee eerdere boeken over Maria Simma uit 1968:

"Het lijden was in verhouding tot de zonden die dienden te worden hersteld."

"Het was alsof haar ledematen werden uitgerekt. Met een grote macht drukte de Ziel zich tegen haar aan en het was alsof er vanuit alle richtingen dolken in haar lichaam werden gestoken, met alle kracht. Een andere keer was het alsof een afgestompt stuk ijzer in haar lichaam werd gedrukt en als het weerstand ondervond, vermenigvuldigde dit alles zich en ging dit over in elk gedeelte van haar lichaam."

"Meer en meer zielen vragen om hulp. Het herstel voor abortus en zedeloosheid veroorzaakt hevige pijnen in de romp en een vreselijke misselijkheid."

"Dan gebeurde het alsof ze uren tussen dikke blokken ijs lag, waarbij de koude tot in haar geraamte doordrong. Dit was voor het herstel van de onverschilligheid en de religieuze lauwheid."

"Zelfs als het heel moeilijk was voor Maria, aanvaardde ze dit steeds vrijwillig. Soms was het zo erg dat ze dit enkel door bovennatuurlijke hulp kon overleven."

Dit is een getuigenis van Vader Alfons Matt, haar geestelijke begeleider, uit 1968.

Hoofdstuk 29. Aanbevelingen aan Maria Simma doorgegeven door de Arme Zielen

Over het liefhebben van God en uw naaste

Ondanks er in onze kerken vandaag veel gepraat wordt over het liefhebben van onze naaste en onze broeders, vindt dit zo weinig navolging omdat men de mensen zelden uitlegt dat ware broederlijke liefde enkel kan groeien uit de liefde voor onze God.

Wie toch God waarlijk liefheeft, heeft ook zijn naaste lief, uit liefde voor God. Zelfs wanneer hij bij gelegenheid streng moet berispen, komt dit steeds voort uit liefde voor God. Men wenst liefde te ontvangen, maar men denkt zelden aan het geven van liefde en voor dit moet de hoeksteen gezocht worden in de liefde voor God. Het liefhebben van anderen, uit liefde voor God, brengt de beste vruchten voort. Hieruit groeit de sterkte om grote opofferingen te doen, omdat in de opoffering de ware en gezegende liefde zichzelf toont. Maar hierbij valt er wel iets te onthouden: Liefde zonder een Kruis is leeg en Het Kruis zonder Liefde is te zwaar! Maar wie er voor kiest om onderricht te geven in de liefde voor God en de naaste moet een grote liefde hebben voor God en voor de naaste! Woorden verzachten, maar het voorbeeld geven raakt het binnenste.

Spijtig om dit te moeten zeggen, maar in onze Kerk zijn er teveel priesters, zoals dikwijls wordt geklaagd, die goed kunnen preken over de liefde voor onze broeders. Hoe kunnen ze dat zo mooi benadrukken. Goed en wel, als ze de fundamenteen ervoor bij de liefde voor God zouden zien, voorwaarts zouden gaan en het goede voorbeeld zouden geven! Want waar blijft de liefde voor God en de naaste wanneer een Priester de Heilige Communie toedient in de handen van rechtstaande mensen, zelfs als er zo velen wensen te knielen bij het ontvangen ervan, zoals het hoort te zijn wanneer men in de aanwezigheid is van de Almachtige God? En waar blijft de liefde wanneer sommigen gewoon worden overgeslagen, wanneer zij knielen om de Heilige Communie te ontvangen. Zelfs wanneer de kinderen hun Eerste Heilige Communie doen, wordt er van hen verwacht dat ze deze rechtstaand in de hand ontvangen, terwijl de ouders en de grootouders dit verdrietig moeten aanschouwen. Ja, waar is al deze liefde voor God en voor de naaste? Hoe lang nog zal dit blijven duren tot deze heren er zich bewust van worden hoe blind ze werkelijk zijn, hoe verkeerd ze zich hierbij gedragen als het aankomt op de liefde voor God en voor de naaste?

U weet nu, uit uw eigen ervaringen, dat precies de ontvangst van de communie, rechtstaand in de hand, veel leed en meningsverschillen, ja zelfs ruzie heeft teweeggebracht tussen de beste katholieke mensen. Denk nu waarlijk hier eens aan! Komt dit leed en deze oneerbiedigheid van God of van satan? Ja, het rechtstaand ontvangen van de Heilige Communie is het werk van satan en hiervoor bestaat er overvloed aan bewijzen! Wie weigert dit in te zien wordt getroffen door blindheid.

Over het liefhebben van God en uw naaste

En dan komt het voorwendsel dat we uit broederlijke liefde deze regel zouden moeten volgen. Neen, dat wat in strijd is met de liefde voor God kan niet geschieden uit naastenliefde. Ook de Paus is tegen Communie in de hand en adviseert daarbij het gebruik van het pateen bij het uitreiken van de Heilige Communie! Waar is de gehoorzaamheid? Vele Bisschoppen beschuldigen andere Bisschoppen dat ze de Paus niet volgen, maar gehoorzaamt deze eerste groep wel de Paus. In het begin zeiden de Amerikaanse Bisschoppen: "We staan de Communie in de hand niet toe omdat dit niet de wil is van de Paus." Hadden de andere

bisschoppen hetzelfde gedaan zou er zoveel goeds uit de Kerk hebben gegroeid! Waarom wenst men de splinter uit de ogen van de anderen te verwijderen, terwijl men de balk in de eigen ogen niet ziet?

Dan hoort men dikwijls de redenering: "Ja, maar het is de innerlijke houding die belangrijk is!" Precies daarom moet deze slechte gewoonte verdwijnen, want de ontvangst van de Communie, rechtopstaand in de hand, leidt niet tot de goede innerlijke houding! En zo hoort men dikwijls zeggen: "Zolang de Communie in de hand bestond, had ik geen enkele twijfel over Jezus' aanwezigheid in de Heilige Hostie, maar nu komen de twijfels overal boven!" Er zijn theologen die zeggen: "Ik heb het seminarie verlaten omdat mijn geweten niet toestaat om de Heilige Communie uit te delen in de hand." Terwijl anderen zeggen: "Ik ga niet langer te Communie omdat ik zo ruw wordt behandeld als ik de Heilige Hostie niet wens te ontvangen in de hand!" Komt hieruit dan een goede innerlijke houding voort? Ja, de innerlijke houding is belangrijk en daarom moet de Communie in de hand worden gebannen. U weet zelf wel hoe dikwijls u hoort klagen: "Ik voel geen warmte meer in onze kerk!" Men moet naar de oorzaak hiervan zoeken en proberen uit te vinden waarom de dingen misgaan. U hebt volkomen gelijk als u zegt: "Zolang de Communie rechtstaand in de hand niet wordt verboden in onze Kerk, zal de diepte van het geloof er niet op verbeteren!" Hoe vele goede Communies worden er niet langer ontvangen omdat er wordt verwacht dat de Communie in de hand wordt ontvangen of omdat er leken de Communie uitdelen zonder enige geldige reden? Voor elke Communie die, omwille van deze reden, niet wordt ontvangen, zal er iemand worden aansprakelijk gesteld! Enkel in gevallen van hoge nood mag de Bisschop dit toelaten en omdat de dingen vlugger zouden gaan is geen geldige en voldoende reden om dit toe te staan en daarom wordt er verondersteld dat het niet toegelaten wordt. De Bisschoppen zouden de zaken veel ernstiger moeten overwegen om te bepalen of er een grote nood toe is of niet.

Men zou in de seminaries een strikte regel moeten herinstellen, waarbij de geest van boete en een veel grotere gebedsvolle opoffering wordt gevoed, dan zouden er veel meer inschrijvingen zijn en veel minder ontslagen en dan zou het ook niet langer nodig zijn om leken in te schakelen bij het uitdelen van het Heilige Communie. Ja, de innerlijke houding is belangrijk. Satan is een sluwe vos! Ziet u niet dat achter de opmerking dat "de innerlijke houding het belangrijkste is bij het ontvangen van de Heilige Communie in de hand" de listen zitten van de kwaadaardige vijand? Ook aan de basis hiervan ligt de meest gruwelijke lastering die kan geschieden doordat de gewijde hosties zo vaker kunnen gestolen worden en voor grof geld worden verkocht aan boosaardige mensen die zich bezighouden met zogenaamde "zwarte missen." Ja, denk hierover maar eens ernstig na: hoe diep is men gevallen, hoe ver is men gegaan met de modernisering binnen de Kerk! God laat Zich niet moderniseren en zo kan dit ook niet het geval zijn met de Tien Geboden, want zij moeten blijven staan waarvoor zij altijd stonden! Ook de seksuele opvoeding moet verdwijnen uit het onderwijs. Dat is een zaak voor de ouders en niet voor de onderwijzers! Ja, we moeten terugkeren naar de ware geest van de opoffering van het gebed en boete. Enkel op deze wijze kan het geloof worden versterkt! Zolang de Communie, staande, in de hand niet strikt wordt verboden in onze Katholieke Kerk, zullen de mensen niet tot een dieper geloof komen, omdat de eerbied voor de Heilige Eucharistie hieronder diep lijdt. Als men de eerbied van de mensen wegneemt voor het Heiligste van het Heilige, dan lijdt de liefde voor God en voor de naaste hier eveneens onder!

Lafheid!

Door de lafheid dragen velen de verantwoordelijkheid vandaag! Velen zien de dingen de verkeerde weg uitgaan, maar hier zit opnieuw de sluwheid van de duivel tussen: "Ik kan toch niet anders doen dan de anderen!" Een Bisschop zei: "Ik heb genoeg van het onderwerp over de Communie in de hand!" Waarom is hij zo laf om dit niet te verbieden in zijn bisdom, terwijl hij het recht en de plicht hiertoe heeft? Misschien zullen anderen hem dan navolgen. Uit zo'n daad kan veel goeds voortkomen. Ja, we moeten veel bidden en opoffering doen voor onze Bisschoppen en Priesters, opdat ze deze moed zouden verwerven: ook dat is een daad van liefde voor God en onze naaste! Doe nooit uw beklag over Bisschoppen en Priesters die het pad zijn kwijtgeraakt. Dit maakt hen niet beter, maar door het gebed en de boete kunt u hen wel redden! En men mag hen zeker waarschuwen, herinneren en vragen om dit of dat beter te doen, ja, men heeft zelfs de plicht om dit te doen. Maar dit is enkel toegestaan met liefde en genegenheid en niet op een brutale manier. Met liefde en goedheid zal men veel meer bereiken. We moeten de Bisschoppen en de Priesters met warmte vragen om veel te bidden tot de Heilige Geest. Dan zullen ze zeker terug op juiste spoor komen. Mag God hen met Zijn onmetelijke liefde deze gave verlenen!

Ja, als iedereen zich voortdurend bezorgd zou maken over het voeden van de liefde voor God en de naaste, hoe mooi zou dan het leven hier op aarde niet zijn? Begin met kleine dingen, zoals een vriendelijke begroeting en een warme glimlach. Vooral functionarissen en bureaucraten kunnen hier veel bekomen, indien ze liefdevoller, begrijpender en vriendelijker zouden antwoorden. Dit kost niet meer tijd, enkel meer liefde en goedheid en misschien wat meer wilskracht. Op deze wijze kan men mooie dingen bereiken en dat is deze wilskracht meer dan waard. Hiermee wordt men zelf gelukkiger en bereikt men meer innerlijke vrede, omdat de vreugde die men schenkt, terugkeert naar het hart. Het zijn niet hen die op sensatie zijn belust die de wereld zullen beter maken, maar eerder de liefhebbende zielen die weinig aandacht vragen en veel liefde schenken en met hun gebeden helpen. Zij die geduldig en uit liefde voor God lijden in de kelder of op de zolderkamer lossen veel meer de sociale en religieuze problemen op dan de grootste geleerden aan hun groene tafels.

Oordeel niet over uw naaste, maar oordeel over uzelf. Dat is het begin van de wereldvrede. Waar het hart vrij is van alle argwaan, alle afkeer, alle minachting en angst, vrij van slechte kritiek is er geen plaats voor gebrek aan vrede, meningsverschillen, vijandigheid en onrechtvaardigheid! Er zou ook geen oorlog heersen. Waar liefde en goedheid in elke gedachte heersen, waar minzame woorden worden gesproken, maar vooral goede daden geschieden, daar enkel kan het leven mooi zijn. Iemand die hiertoe het initiatief neemt, wordt vele genaden geschonken! Schenk liefde en goedheid waar u ook kunt, maar doe alles uit liefde voor God! Enkel op deze wijze kan u ware en gezegende liefde schenken. Indien iedereen hier vandaag zou mee beginnen, zou het bijzonder vlug en veilig de wereld verbeteren en vernieuwen. Liefde, gebed en opoffering redden de wereld. Help met deze dingen zoveel als u kan om de wereld te redden. Om dit te bereiken bestaat het volgende, heel mooie gebed dat zo vol van genaden is:

Gebeden

Heer, vergeef iedereen die mij ooit onrecht heeft aangedaan, die ooit laster gesproken heeft
over mij,
opdat ik vergiffenis zou kunnen bekomen voor al mijn zonden.
Heer, schenk mij Uw liefde, zodat ik mijn naaste kan beminnen met Uw liefde!

Heer, schenk mij de gave van Uw liefde, zodat ik al de anderen kan liefhebben met Uw liefde!
Geef mij de kracht om al het lijden geduldig te dragen, uit liefde voor U, omdat ik weet dat ik
op deze wijze vele zielen kan redden.

Zo zal ik ook het lijden beter kunnen dragen.

Ik bid U voor deze genade, O Jezus, en ook voor de genade van de zielen die geestelijk of
lichamelijk lijden,
zodat op deze wijze meer zielen zouden worden gered,
vooral voor de priesters, opdat er spoedig één herder en één kudde zou zijn.

Gebed voor het schenken van meer eerbetoon van de Priesters aan de Moeder van God

O Maria, U, Moeder van de Hemelen en van de Aarde,
U, moeder van de Priesters,
Zend de Heilige Geest over de Priesters
Opdat ze U als Moeder zou erkennen,
Onze medeverlosser,
Onze sterkste helper in het Priesterschap.

Maria moet opnieuw in het dagelijkse leven worden gebracht en dan zal Maria ook bekwaam zijn om misleide mensen terug te brengen tot God. Door Maria naar Jezus, dat is de veiligste weg naar God! Zo zullen vele Priesters opnieuw het nederige knielen voor God, bij het ontvangen van de Heilige Communie tijdens de Heilige Mis, aanleren. Het is beleefd om te knieling tijdens het confiteor [schuldbelijdenis], tijdens het gebed Gloria, het Sanctus, en vooral tijdens de Consecratie, daarna tijdens het Lam Gods, en eveneens tijdens de zegen van de priesters.

Ja, dan zullen vele harten opnieuw warmte voelen in de Kerk! Door het gebed en de boete zult u het nodige kunnen bereiken om de zielen van deze mensen te redden, de zielen van de Priesters te redden en ook de zielen van vele anderen. Bid met vertrouwen tot de Heilige Geest het volledige Pinkstergebed:

Pinkstergebed

Kom, Heilige Geest, en zend Uw lichtstraal uit de hemel.
Kom, Vader der armen, kom, gever van geschenken, kom, licht van het hart.
Allerbeste trooster, zachte gastheer van de ziel, zoete lavenis.
Rust bij het werk, verfrissing bij hitte, vertroosting bij verdriet.
O allerzaligste licht, vul het binnenste van het hart van uw gelovigen.
Zonder uw goddelijke macht, is er niets in de mens, is er niets onschuldigs.
Reinig wat vuil is, maak nat wat droog is, genees wat gewond is.
Maak soepel wat stroef is, verwarm wat koud is, leid wat afgeweken is.
Schenk uw gelovigen, die op U vertrouwen, de zevenvoudige heilige giften.
Schenk voldoening voor weldaden, schenk het uiteindelijke heil, schenk de eeuwige vreugde.

Gebed voor de Heilige Geest

Verlicht ons, O Heilige Geest,
En verleen ons de genade
Zodat we zelfs tijdens het laatste ogenblik,
Het vreselijke oordeel dat voor de zondevolle mensheid is gepland

zou worden afgewend.
Heer, maak van ons een voorwerp van Uw vrede!
Laat mij liefde brengen, waar er haat wordt gezaaid
Laat mij vergeven schenken, waar er wordt beledigd
Laat mij genezen, waar er onenigheid heerst
Laat mij liefde brengen, waar er twijfel heerst
Laat mij licht brengen, waar er duisternis heerst
Laat me vreugde brengen, waar er droefheid heerst
Heer, laat mij streven om niet te worden getroost, maar om te troosten,
Om niet te worden begrepen, maar om te begrijpen,
Om niet te worden geliefd, maar om lief te hebben.
Want het is in het geven dat we ontvangen,
Het is in het vergeven dat wij worden vergeven
En het is in het sterven dat we worden geboren tot het eeuwige leven.

Raad over onze grote helpers, de machtige engelen

In deze tijden is het ten eerste nodig om opnieuw onze engelbewaarder te eren opdat het vertrouwen in hem zou worden gevoed. Kwade geesten hebben hun weg gevonden in de Kerk. U alleen kunt deze slechte machten niet onder handen nemen en u hebt de bescherming nodig van de engelen, nu meer dan ooit! Hoe meer u met vertrouwen de engelen aanroept, des te meer kracht zullen zij hebben om u te beschermen. En aanroep de engelbewaarders van de bestuurders, alvorens ergens heen te gaan, omdat in 70 tot 80 procent van alle ongelukken het kwade betrokken is. Aanroep ook de engelbewaarders van de passagiers om u te beschermen en ook deze van de andere bestuurders die u onderweg zult tegenkomen. Indien dit zou geschieden, zou er maar de helft van de ongelukken plaatsvinden. En spijtig om dit te moeten zeggen dat zelf Priesters vandaag het bestaan van de engelen ontkennen. En zo horen velen kinderen tijdens de godsdienstles niets meer over de Engelbewaarders. Hier zouden de ouders er meer zorg moeten voor dragen dat hun kinderen dagelijks tot het Engelbewaarders zouden bidden en dat zij hen meer zouden vertellen over wat de engelen doen. Lees goede boeken over de engelen. Enkel in de eeuwigheid zult u inzien hoeveel dankbaarheid u hen zou moeten schenken voor dingen waar u hen nooit voor bedankt hebt en hoeveel meer zij u zouden hebben geholpen indien u de weg om tot u te spreken, voor hen niet had afgesloten. Bij grote gebeurtenissen en geschillen [zoals tijdens de dagen in de rechtbanken] zou u zowel de Heilige Geest, als uw engelbewaarder moeten aanroepen, om de dingen gepast te laten verlopen!

Gebed voor de Engelen

Heilige Geest,
Verleen mij de kracht om moedig de dingen te beantwoorden met de waarheid,
zonder de liefde te kwetsen.
Heilige Geest, mijn Engelbewaarder en de Heilige Aartsengel Michaël,
verdrijf de kwade machten onder ons.
Heilige Geest, U Geest van de Waarheid,
Schenk aan alle aanwezigen de moed en de kracht voor de waarheid,
zodat de leugens en de misleiding zouden overwonnen worden door de macht van de engelen.
Amen.

Ja, geloof en vertrouw veel meer op de Heilige Engelen.

Over het goede gebruik van de tijd

Enkel één keer in de eeuwigheid zult u herkennen wat u met uw tijd tijdens uw leven hebt gedaan, met al uw jaren, dagen en uren, en wat u gedaan zou kunnen hebben met uw tijd. Ginds zult u ook zien welke kansen u gemist hebt tijdens uw leven om alles goed te maken, en eenmaal daar in de eeuwigheid, zal het te laat zijn. Wat zouden de mensen allemaal niet doen om een nieuw leven te kunnen beginnen als ze zouden weten wat de eeuwigheid was en hier zijn enkele belangrijke regels:

Lang is niet eeuwig, maar eeuwig is lang.

Dit is een ware en ernstige gedachte.

Pluk de rozen terwijl ze bloeien, want morgen is vandaag niet.

Laat geen uur ongemerkt voorbijgaan, want de tijd vliegt.

Wij bouwen vele grote huizen, maar we zijn er enkel gasten in.

Maar voor wat we in de eeuwigheid zullen zijn, bouwen we maar heel weinig.

Het is satans valsheid als u denkt dat u reeds eerder op aarde was of dat u zult terugkeren in een ander lichaam. Dit zijn valse beweringen!

Welke grote dingen had men kunnen doen met de tijd? Welke schatten hebben we gewonnen of verloren? Kort en kostelijk is de tijd en deze komt niet terug. De volbrenging van Gods wil moet het paswoord zijn voor uw hele leven. Waarom duikt de mens onder in tijdsgebonden zaken? Omdat hij zo weinig nadenkt over de eeuwigheid. Zoek in alles naar het volbrengen van Gods wil. Wees niet verward als u telkens weer fouten maakt. Wat belangrijk is, is telkens opnieuw op te staan en opnieuw te beginnen. Missen is menselijk, opstaan is een zegening, blijven stilstaan is duivels. Herken in nederigheid dat u een zondaar bent, maar niemand hoeft te wanhopen wanneer men telkens opnieuw valt, want Christus stierf voor ons aan het Kruis, zodat we herhaaldelijk kunnen opstaan. De grootste oorzaken van ons vallen zijn onze zwakheden, oppervlakkigheden, onverschilligheden, maar slechts zelden de boosaardigheid. Wees dus niet verward over uw eigen fouten en nog minder over de fouten van anderen.

Oordeel niet over de anderen! Deze die dit telkens opnieuw doen zijn diegenen die het meeste werk aan zichzelf hebben. Een goed werk kan genezen, een vuil werk kan doden: oordeel dus niet over de anderen. Laat geen dag voorbijgaan zonder een goed werk of een goede daad! Men moet de anderen hun lasten dragen. Enkel op deze wijze wordt de wet van Christus nageleefd. Als de mensen enkel maar zouden verlangen om elkaar nooit te oordelen, om vrede te zoeken waar conflicten heersen, en enkel voort te gaan op het goede en niet op de fouten van anderen.

Draag er zorg voor om enkel de andere op deze wijze te helpen, maar hen nooit te kwetsen, dan zal er nooit meer oorlog heersen. Indien dit het geval zou zijn, zouden er zich er maar de helft van het huidige aantal in het Vagevuur zitten en zou de hel leeg zijn. Doe goed voor de anderen zolang u er de tijd voor hebt. Een tijd zal komen wanneer u dit niet meer zult kunnen doen en men enkel zal kunnen oogsten wat men gezaaid heeft.

Oordeel niet de anderen, maar enkel uzelf. Dat is begin van de vrede op aarde. Een goede Christen heeft een sterke besluitvaardigheid over zichzelf om enkel Gods wil te doen. Hij is vriendelijk en zachtmoedig tegen zijn broer. Hij wendt zich steeds opnieuw tot God in

nederigheid en eenvoud. Hij is verdraagzaam voor andermans fouten en zijn eigen fouten. U moet uzelf vooruit helpen vanuit de middelmatigheid naar het heilige.

Velen wensen goede Christenen te zijn, maar het streven naar heiligheid lijkt hen te veel! En de Kerk heeft zo'n nood aan het echte heilig zijn en niet aan louter een beetje heilig zijn! Het getijde van de vloed is sterker dan het getijde van de eb, hoe kan het dan worden overwonnen door het getijde van de eb?

Het is zo belangrijk om loyaal te zijn in kleine dingen, omdat het de nederigheid sterkt en tot grote dingen leidt. In de kleine dingen tonen de grote dingen waarlijk zichzelf. De nauwgezette volbrenging van kleine plichten vragen niet minder kracht dan de heldendaden. Kleine dingen dragen heel wat meer bij tot de totale som van de goede daden van iemand dan de grote dingen dit doen. Hij die trouw is blijft in de kleine dingen is eveneens trouw in de grootse zaken. Hij die ontrouw is in kleine dingen is eveneens ontrouw in grote dingen.

Over genaden naar de heiligheid!

Koester veel meer de genaden om heilig te worden! Het was het doel van alle Gods heilige taken. Deze genade brengt u Gods vriendschap en verstevigt deze. Het maakt u soortgelijk aan God. Het geeft liefde tussen het gelijke. Zijn zoals een kind van God maakt u aan Hem verwant. Het laat u deelnemen aan Christus' waardigheid als Zoon en brengt u in verbinding met Hem. Het verleent een deelname in de goddelijke natuur. Als Gods kind leeft u Gods heilige en wonderlijke leven. De genade om heilig te worden is Gods levende stroom van het leven die uit Hem voortvloeit door u en de anderen. U maakt deel uit van Gods natuur, van zijn natuur vol gevuld met raadsels. Gods oog door het welke u kijkt is uw geloof! Gods hand met dewelke u grijpt is uw hoop! Gods hart waaruit u leeft is uw liefde. In deze drie dingen ligt iets van Gods gezegend schouwspel, van Gods voorzienigheid, van Gods bodemlozen liefde! En zo zijn dit allemaal goddelijke waarden! De genade van God die zo grootsheid aan anderen verleenden, zullen ook aan u worden verleend, als u er maar niet het vertrouwen in verliest. Denk hier vaak aan en bid zodat u steeds kan leren om beter te begrijpen wat een onmetelijke schat we in onze zielen dragen met de genaden om heilig te worden.

Over het spreken op het juiste ogenblik!

De uitdrukking bestaat: spreken is zilver, zwijgen is goud. Ja, maar spreken kan ook goud worden! Vandaag zijn de Christenen maar al te vaak zwijgzaam. Met goede woorden kunnen er nochtans veel goede dingen worden bekomen en veel slechte zaken worden vermeden. Het zou nooit zover gekomen hebben met achteruitgang binnen onze Kerk, indien we meer hadden opgekomen tegen deze onophoudelijke stroom van modernisering binnen onze Kerk! Ja, vandaag is de vrees van de mensen groot. Hoe zwaar valt het om te antwoorden terwijl men duidelijk ziet dat dit of dat leidt naar de ondergang, maar men blijft stil, ook al zou men kunnen spreken en weten we wat er moet gezegd worden, maar we verkiezen de zwijgzaamheid om niet te worden teruggedrongen. Wat een verantwoordelijkheid! Bid vooral voor de priesters en de Bisschoppen die uit menselijke angst zo veel schade berokkenen aan de Kerk. Velen zien de afgrond maar blijven toekijken uit schrik om opzij te worden gezet. Spijtig om te moeten zeggen dat vele priesters en Bisschoppen het pad van de afgrond bewandelen en zo velen met hen meesleuren, maar niet voor lang meer, want God zal spoedig orde op zaken stellen als de mensen er niet zelf voor kiezen om te veranderen.

Over de oneindige waarde van één enkele mis!

Waarom worden de woorden "offeren van een Mis" niet gebruikt in plaats van Misviering of louter "Feest van de Mis?" Christus offerde zichzelf tot het uiterste op aan het Kruis en het Heilige offer van de Mis is toch de hernieuwing van Christus' opoffering aan het Kruis? Het offer van de Heilige Mis wordt zo weinig gekoesterd omdat het opofferende karakter ervan is verloren gegaan. Door het offeren van de Mis brengt u God het meest waardige offer zodat u Hem uw volledige behoeften en noden kunt toevertrouwen! Door niets wordt er iemand zo gelukkig als door zichzelf volledig te geven, in eenheid met Christus' opoffering aan het Kruis.

Door Christus is het Kruis het teken geworden van de sterkte van de persoon, van zijn liefde en trouw tot de dood. Het Kruis is het teken van innerlijke sterkte en het dragen van het Kruis zijn de stappen op het pad van de innerlijke sterkte. Er zijn priesters die zelden Heilige Missen opdragen op de weekdays, en zo velen verlangen hier sterk naar. Is dit een priester waardig? Dikwijls klagen de gelovigen: "Ik weet niet of deze Heilige Mis noch langer waarde heeft, gelet op de wijze waarop ze wordt opgedragen." Dit klagen is ook toegelaten, maar alstublieft, laat daarom niet van naar de Heilige Mis te gaan, maar vraag eerder in alle vertrouwen aan onze liefdevolle God dat hij al het onwaardige van het Heilige Mis herstelt. Hij zal het ook doen. Enkel bij priesters waarvan u zeker bent dat ze niet langer zijn toegewijd, is het u toegelaten om niet langer deel te nemen. Als u niet langer de gelegenheid hebt om naar een goede Mis te gaan, neem uzelf dan geestelijk op in een Heilige Mis die wel goed wordt opgedragen. Neem een goed Missaal mee en bid de Mis waar u zich ook bevindt, samen met alle priesters die op dat moment de Heilige Mis opdragen. Elke keer dat u niet in staat bent om een Mis bij te wonen zou u op deze wijze geestelijk moeten deelnemen! Maar het is verkeerd om te zeggen dat de huidige vorm van de Heilige Mis geen waarde heeft. Indien u enkel zou weten hoeveel waarde één enkele Mis heeft, dan zouden tijdens de werkdagen alle kerken minstens half vol zitten.

De goede boeken die uitleg verschaffen over het offer van de Mis, geschreven door Vr. Martin, worden niet langer ter beschikking gesteld. Zij zijn gezuiverd! Dit is een vervolging van de Heilige Mis van binnenuit de Kerk! Maar vandaag is er opnieuw een goed boek beschikbaar: "Draag de Mis op met het Hart," door de Franciscaanse priester Vr. Slavko Barbaric, OFM. En waarom wonen er nog zo weinigen tijdens de week de Heilige Mis bij? Omdat de mensen zich niet langer bewust zijn van de oneindige waarde ervan. Er wordt te weinig uitleg verschaft, zowel in de scholen als tijdens de preken. Een persoon kan grote opofferingen doen voor de aardse zaken die spoedig toch verdwijnen, terwijl eeuwige waarden veel te weinig gekoesterd worden omdat men er zo weinig over weet! Ja, zelfs Religieuze Orden zijn afgestapt van de regel van de dagelijkse Mis! Vele religieuzen gaan met vakantie zonder op de weekdays de Mis bij te wonen, ook al hebben ze hiertoe de mogelijkheid. Christus offert zichzelf voor ons bij elke Misviering, maar er zijn zo weinigen aanwezig aan wie hij deze genaden kan verlenen. Een enorme schat ligt op u te wachten tijdens de Misviering: Jezus' wonden, Zijn Leven en Zijn Dood, Zijn Dierbaar Bloed! Schatten mogen niet onzichtbaar blijven! U moet er naar uitkijken en er mee werken! U moet de schat van het Dierbare Bloed aannemen en het voortdurend aan de Vader geven door de Heilige Mis tot herstel van uw zonden, als de prijs voor de bekering en de redding van de zielen en als verzoek om rijke genaden voor de noden van de Kerk en voor alle mensen. Ja, als u de waarde van één enkele Mis zou kennen, zou u alles geven om deze genade te krijgen. Elke nieuwe stap in het leven van genade is een mirakel van de goddelijke Liefde en betekent een hervorming van uw ziel.

Bij elke Offerande wordt uw voorbije leven opgetild naar een hogere graad van genaden en dan beleeft u deze hogere genaden. Neem uw lijden en gebeden, uw zorgen en uw werk, neem alles mee in de Offerande van de Heilige Mis. Bij uw dood zullen alle Heilige Missen die u met oprechtheid hebt bijgewoond uw grootste verdedigers zijn. Zelfs bij de striktheid van Gods genade en zelfs al zijn uw zonden ontelbaar en zo zwaar als een berg, staat er daarnaast Zijn oneindige Genade in het Offer van de Heilige Mis. De velen die denken dat ze geen tijd hebben om tijdens de week naar de Heilige Mis te gaan zouden het moeten proberen en het omgaan met de Mis moeten zien als het omgaan met hun werk! Ook zou men moeten nagaan of beiden eventueel kunnen worden gecombineerd, zo lang er geen plichten worden genegeerd, want plichten komen op de eerste plaats.

Dat wat het Evangelie niet belooft, mag u evenmin beloven en dat is een leven zonder Kruis. Het Evangelie zonder een Kruis behoort tot de Hemel, lijden zonder het Kruis behoort tot de hel, en het Evangelie met het lijden behoort tot deze aarde. Met het Kruis van het lijden helpen wij de Heer om zielen te redden. Indien u de waarde van één enkele Mis zou kennen, zou u alles geven om ook maar één ziel te kunnen redden. Want voor uw ziel, werd de Zoon van God mens, en stierf Hij voor aan het Kruis, en richtte Hij de Kerk voor op. Als u maar de schoonheid van een ziel kon zien die bedekt is met genaden, zou ook u onmiddellijk bereid zijn om te sterven omwille van één enkele ziel.

De Heilige Franciscus van Assisi zei: "Ontneem mij alles, O Heer, laat mij enkel zielen redden." De Heilige Gemma Galgani zei: "Ik vroeg Jezus om mij Kruisen te geven zodat ik door het lijden zielen kon winnen voor Hem!" Bestudeer het leven van de Heiligen. Uit hun leer zult u de wijsheid verkrijgen om de waarde van één enkele ziel te zien. Ja, de Heiligen horen thuis in het leven van de mensen, in de huizen van Gods mensen. Zij zijn uit zo vele kerken verdwenen! De Heilige zijn grote voorbeelden, zij waren mensen als u en ik, zij waren uw verkenner en om deze reden behoren zij in alle huizen van God en niet erbuiten. Als u in hun voetstappen wandelt, zult u eveneens kunnen bereiken wat zij konden bereiken.

Maar voor alles, vereer opnieuw de Heilige Moeder in uw leven. Vandaag wordt Zij opzijgeschoven door zo vele priesters en zelfs Haar maagdelijkheid wordt vaak in vraag gesteld. Een priester die de Heilige Maagd opzij zet is niet langer een Katholiek! En voor deze reden hebben er zo velen het priesterschap verlaten. We begroeten Maria in de Litanie als "zeer minnelijke Moeder!" Ja, Moeder, geen zuster! "Zie hier uw Moeder," zei Christus! Door Maria tot God, dat is de zekerste weg tot God. Het is een grote erfenis die Jezus ons naliet en ze is van toepassing op elke persoon! Dit zou vreugde en troost moeten brengen voor iedereen in elke omstandigheid van het leven. Het woord "Moeder" verfrist elke gebroken moed. Het is een woord dat veiligheid inhoudt. Ja, Zij is de meest waardige Moeder van de Liefde! Denk nu na over de vriendelijkheid die Zij toonde in Haar verhouding tot God en tot alle mensen. Op dezelfde wijze was Zij liefdevol en bezat Zij de waardigheid van liefde tijdens Haar dagelijkse leven hier op aarde. Steeds beleefd. Beleefdheid is een waarde en toont de liefde voor onze naaste in haar mooiste en delicaatste vorm. Maar Zij was eveneens de nederigste van al Gods dienaars. Ja, alle leiders van de Kerk, alle priesters en Bisschoppen zouden terug nederig moeten worden op opnieuw het vertrouwen te kunnen winnen van alle gelovigen.

Het nederige toegeven van de schuld ontvangt vergeving, genade en barmhartigheid. Heb lief en wees nederig. Hoe nederiger een mens voor God staat, hoe groter God hem kan maken. God plaatst Zijn Genaden in de liefhebbende Moederlijke handen, in de handen van Maria, de Moeder van alle Genaden! Wat een liefdevolle en troostvolle gedachte. Alle genaden die naar ons toestromen na Jezus' dood voor redding der zielen gingen door de handen van Maria! Haar zachte, liefdevolle handen raakten alle genaden aan die ooit door de mensen zijn

ontvangen. Met welke eerbied moeten wij deze genaden behandelen en er trouw aan blijven! Maria is de bemiddelaarster van alle genaden! Welke verantwoordelijkheid draagt dit feit. Hoezeer zouden we het ons moeten betreuren indien er ooit een genade, die door Haar handen kwam, door ons niet verwelkomd wordt en terug moet keren in Maria's handen. Dit is dikwijls het geval vandaag. Met een bijzondere eerbied zou u diep moeten nadenken over elke genade naar de heiligheid die tot u kwam langs het Heilig Doopsel en alle andere feiten in dit nieuwe bovennatuurlijke leven dat ook tot u kwam langs Maria. Door dit werd Maria onze echte Moeder! Zij droeg ons voor God en voor Gods kinderen, die wij zijn. Vanuit deze overtuigende positie, verdient Maria, na God, onze grootste verering, onze diepste liefde en ons diepste vertrouwen! Zij is voor ons de biddende kracht die steeds naar ons luistert en nooit iemand de rug toekent.

Over de aanbidding van het Heilig Hart van Jezus!

Jezus zei: "Leer van Mij, Ik ben nederig en mild van hart!" Ja, de verering van het Heilig Hart van Jezus vermindert voortdurend binnen de Katholieke Kerk! Vandaag veronachtzaamt de Kerk op vele plaatsen de vrijdagen van het Hart van Jezus, de bron van zo vele genaden! Gods Hart wordt geminacht door Zijn schepselen! Het Hart van de Redding vergeten door diegenen die hen redt! Het hart van Jezus moet de levensader zijn van de Kerk. Het is de levende bron waaruit de nooit ophoudende waarheid en genaden stromen. Het stimuleert en versterkt uw verlangen naar het Eeuwige Leven. Door dit Hart is onze Kerk alles wat ze is. Wij staan hier als kinderen van de Katholieke Kerk in de onmiddellijke en de levende nabijheid van het Goddelijke Hart. Wij leven door Hem. Zink in het Hart van Jezus, laat uzelf verfrissen door het Hart van Jezus en ons leven door het Hart van Jezus.

Het Goddelijk Hart is de Offerkelk, het geschenk van de opoffering in Zijn Hart is Zijn Dierbare Bloed! Hart en Bloed openbaren zich en maken Zijn opofferende liefde en Zijn opofferende aard tegelijkertijd duidelijk. Wij vereren het Hart van Jezus het beste als wij Zijn aard bereiken, door de Vader boven alles lief te hebben, door volledig open te staan voor Zijn wil, door de mensen tot in het uiterste toe lief te hebben en door goed te zijn voor hen! Laat het Hart van Jezus opnieuw in de mensen wonen. Daarvoor moeten we steeds blijven bidden! Het is Hem aanroepen met uw grootste liefde, een gebed van zeldzame gehalte.

In Jezus' Hart leeft de volledige Heilige Drievuldigheid, de Almachtige Vader, de schoonheid en de wijsheid van de Eeuwige Zoon, de omgeven liefde en het Koninkrijk van de Heilige Geest. In Zijn Hart leeft de volledige liefde van de Redder! In Zijn Hart klopt de volledigheid van het verloren Dierbare Bloed. In Zijn Hart zijn alle diepste geheimen verborgen en al de uitwerkingen van de Heilige Eucharistie en alle overige Sacramenten. Uit Zijn Hart stromen al de rijke, grote en kleine genaden die aan elk schepsel worden verleend.

Ja, dit Hart met alle oneindige, mooie rijkdommen zou moeten leven en heersen in alle harten van de mensen, in het uwe en dat van de andere mensen. Een ware aanbieder van de Heilige Moeder en het Meest Heilige Hart van Jezus overwint alle tegenspoed. Leer stil te blijven wanneer er u iets hatelijks overkomt. Klaag niet, maar wees er eerder gelukkig om omdat u lijdt met het Hart van Jezus. Dat is de ware verering van het Hart van Jezus.

Over het missiewerk!

Iemand die niet bereid is om mee te werken aan de gezondheid van de ziel van zijn naaste is het leven niet waardig! Op een bepaalde manier is elke Katholiek hiertoe geroepen. Het is een plicht van uw geloof! Het geloof komt voort uit de innerlijke kracht en het grootste doel ervan

is de verheerlijking van God te verspreiden over de hele wereld, en het is de gelovige plicht van eer om dit te verspreiden. Het is een daad van liefde voor God en voor de naaste! Zo vele zielen zouden kunnen worden gered indien de Katholieken zouden meewerken aan het missiewerk zowel met het hart als met de handen. Een plicht van gehoorzaamheid! Ga en onderwijs alle rassen! Een plicht van dankbaarheid voor het grote geluk om het ware geloof te mogen bezitten. Hij die doordrongen is van dit geluk voelt een enthousiaste gretigheid om anderen te helpen om eveneens zo gelukkig te worden. Hoe dankbaar zullen de zielen in de Hemel u zijn omdat u hen met uw woorden, schrijven, gebeden en opofferingen en vooral door uw voorbeeld tot deze genade bracht. Door uw liefde, uw goedheid in woorden en daden! En al dit uit zuivere dankbaarheid voor God. Geduldig lijden voor God redt vele zielen.

Over de liefde voor de Eucharistie!

Draag veel zorg voor de Eucharistie Liefde die vandaag, door de modernisering van de Kerk, zoveel heeft te lijden. Vergoed de Eucharistische Liefde van de Heer met dezelfde Eucharistische Liefde! Voor dit bidden wij het volgende gebed:

Uw Eucharistische Liefde, O Jezus, wens ik zoveel mogelijk te vergoeden! Om deze reden wens ik, wanneer mogelijk, om elke dag zo aandachtig als mogelijk aanwezig te zijn tijdens de Heilige Mis en U, zo dikwijls als ik kan en zo lang de plicht mij toelaat, te bezoeken, U in mijn hart te nemen! Dikwijls wens ik, verzonken in gedachten, bij U te blijven, U te begroeten in alle tabernakels van de wereld, vooral waar U het meest verwaarloosd wordt! Geestelijk wens ik U te bezoeken in elke Kerk zodat U mij genaden door Uw Eucharistische Liefde kunt schenken. Ook waar er misdaden gebeuren tegen Uw altaren en tegen Uw Meest Heilige Sacrament! Ook waar U ooit graag rustte, maar U opzij gezet bent door een priester die dit niet toelaat. Ook in de armste, kleine missiekerk en hut, waar misschien zelfs niet het minste licht schijnt, wens ik U te bezoeken. Ik wens ook altijd de Heilige Engelen te vragen om in hun verering alle kleinste kruimels die van Uw Eucharistische Tafel vallen of die zich in het Lichaam van het Tabernakel bevinden, in te sluiten.

Zet dit of elk gelijkaardig gebed om in werkelijke daden en daardoor zult u vele genaden verkrijgen!

Uw taak!

Denk erover na! God heeft u, voor uw volledig levenstijd, een bijzondere taak gegeven! Hij verwacht deze taak van u en enkel van u! Enkel u kunt dit doel bereiken. Niemand kan u hierin vervangen! Als deze taak niet volledig is vervuld, dan blijft ze onvoltooid in de eeuwigheid. U bent verantwoordelijk voor alle raad die u heeft aan allen die tot u komen voor uw hulp. Bid daarom veel tot de Heilige Geest opdat u hen allen goede raad zou geven en hen dichter tot God zou brengen! Laat de liefde en de goedheid de overhand krijgen op alles. Vraag Gods zegen voor iedereen die uw deur binnen- en buitengaat. Dit is uw taak. Laat niets u ontmoedigen. Met Gods hulp zult u alle moeilijkheden overwinnen, want het redden van zielen vraagt opofferingen. Maar elke persoon heeft ook een taak die hem door God worden gegeven! Namelijk dat hij zoveel als mogelijk aan zijn ziel en aan zijn mogelijkheden werkt! Dat het werken hieraan zich steeds zou vermenigvuldigen en verbeteren om God nog beter te kunnen dienen.

Dat hij zijn ziel verbetert en deze van de anderen en dat hij altijd zijn naaste naar de eeuwige gelukzaligheid leidt. In elke gave die God hem geeft, ligt er een taak, een vraag en een

verantwoordelijkheid. Dank God voor uw taak en zie dat u deze steeds goed opvolgt, want u weet niet hoe veel tijd u hebt om deze te volbrengen. Dat iedereen zijn taak mag vervullen met sterkte. Gods liefde raakt u met elke goede gedachte en wens die reist door uw ziel, in elke vreugdevolle beslissing in uw wil om het goede te doen, in elke zuivere vreugde die u verfrist, in elke stille duw naar de liefde die het hart raakt, in elk lijden dat u overkomt, in elk goed woord dat u te horen krijgt, in elk goed voorbeeld dat u wenst na te volgen, in elke verdiende lofprijzing tot u, maar ook in elke belediging, in elke vernedering die tot u komt, in elke test van geduld die u wordt toegestuurd, in elk gebrek van liefde dat u moet dragen. Wees daarom nooit te aangeslagen, omdat Gods liefde u in alles raakt. Al dit moet gezien worden als een minzame, liefdevolle genade die God in Zijn grote liefde tot u zendt. U dient dit op te merken en te gebruiken, of er minstens dankbaar om te zijn. Alles dient u ten beste als u God waarlijk liefheeft!

U zou dit moeten neerschrijven en deze bevelen en onderrichten verspreiden. Velen zullen er goede dingen uit oprapen en er God eeuwig dankbaar voor zijn en uw werk is zeker en vast de moeite, ook al hebt u maar één ziel voor Gods heiligheid gewonnen. Werk daarom zolang u kunt werken.

Deze aanbevelingen werden mij door de Arme Zielen gedicteerd. Ik geloof dat ze heel belangrijk zijn en heel ernstig dienen te worden genomen. Dat de Goede Heer Zijn Zegen mag verlenen aan iedereen die dit leest en in het hart neemt en dat hen dit zou mogen leiden naar de eeuwige gelukzaligheid.

Maria Simma.

Hoofdstuk 30. Gebeden voor de Arme Zielen

Krachtig gebed voor de zielen uit het vagevuur, doorgegeven aan de Heilige Getrudis van Hefta

De heilige Getrudis van Helfta, bijgenaamd, Gertrudis de Grote, geboren te Eisleben op 6 januari 1256 en overleden te Hefta op 17 november 1302, was een Duits geestelijke uit Saksen. Gertrudis werd grootgebracht in de abdij van de benedictijnen of cisterciënzers van Hefta bij Eisleben sinds haar 5de. Zij was een briljante studente en een zeer vriendelijke persoon. Toen zij 26 jaar was, wilde zij de filosofie de rug toekeren, maar Christus hield haar tegen en van toen af bestudeerde zij de bijbel en de werken van de kerkvaders. Zij kreeg vele visioenen en mystieke bevelen, die de basis vormden voor haar geschriften. Zij hielp mede de verering van het Heilig Hart te verspreiden. Haar werken werden bekend door de H. Thersia van Avila en de Heilige Franciscus van Sales. Zij wordt aanroepen voor de Arme Zielen uit het Vagevuur, maar eveneens voor de nog levende zondaars.

Iedere mens kan op zijn/haar sterfbed God alsnog oprecht vergeving van zijn/haar zonden te vragen! God zal dan altijd nog vergeving schenken aan de betrokkene! Zelfs een grote zondaar gaat dan niet naar de hel maar naar het vagevuur en kan dus alsnog in de hemel komen, maar is dan wel afhankelijk van de gebeden van hun dierbaren op aarde en de mensen op aarde die speciaal voor de zielen in het vagevuur bidden! Zelf kunnen zij niet bidden en vragen om uit het vagevuur te worden verlost!! Ze kunnen wel bidden voor degenen die voor hun verlossing uit het vagevuur bidden!! Zo krijg je dus een wisselwerking tussen de zielen in het vagevuur en de mensen op aarde die voor hen bidden!!

Het bidden van het gebed van de Heilige Gertrudis de Grote van Helfta) is daarom heel belangrijk. Onze Heer vertelde gaf het volgende gebed door aan de Heilige Gertrudis, met de belofte dat er 1.000 zielen uit het Vagevuur worden bevrijd, telkens het gebed in alle eerbied wordt gebeden. Deze belofte is eveneens uitgebreid voor de nog levende zondaars.

Het gebed

Eeuwige Vader, ik offer U het meest kostbare bloed van Uw Goddelijke Zoon, Jezus, in eenheid met de Heilige Missen die vandaag over de gehele wereld worden opgedragen voor alle zielen in het vagevuur, voor de zondaars overal ter wereld, voor de zondaars in de universele Kerk, de zondaars in mijn eigen huis en binnen mijn familie. Amen.

Een kort en effectief gebed

O Maria, Moeder van God, overvloei de hele mensheid met de genaden van Uw brandende liefde, nu en in het uur van onze dood! Amen.

Gebed voor onze overleden ouders

Heer God, u beval ons om onze ouders te eren. Ik vraag U zachtmoedig om genadig te zijn voor de zielen van mijn vader en moeder. Vergeef hen hun zonden en sta mij toe

om hen terug te zien in de vreugde van het Eeuwige Licht! Door Christus onze Heer.
Amen.

Gebed voor een individuele ziel

Almachtige Eeuwige God, wees in Uw vaderlijke goedheid, mild voor de ziel van uw dienaar [dienares] [..... noem de naam] Zuiver hem [haar], die u uit deze wereld hebt geroepen, van zijn zonden en neem hem op in het Rijk van Licht en Vrede en in de Gemeenschap van uw Heiligen en geef hem zijn deel van de Eeuwige Vreugde in Uw Koninkrijk. Voor deze intentie bidden wij door Jezus, onze Heer. Amen.

God, U Schepper en Redder van alle gelovigen, vergeef al de zonden van alle zielen die U dienden! Laat hen vergeving ontvangen door onze vrome gebeden, waar ze steeds naar verlangden. Amen.

Gebed voor de meest veronachtzaamde zielen

Jezus, door het lijden dat U doorstond tijdens Uw doodsangst in de Tuin van Gethsemane, tijdens de beledigingen en de doornkroning, op de weg naar de Calvarieberg, tijdens Uw kruisiging en op het ogenblik van Uw dood, heb Genade voor de zielen in het Vagevuur en vooral voor deze die volledig vergeten zijn! Bevrijd hen uit hun bitter lijden, roep hen tot U en omarm hen in de Hemel!

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de eeuwige vrede. Amen.

Dit gebed is een grote hulp voor de Arme Zielen

O Heer, Jezus Christus, door het Heilige Bloed dat U stortte tijdens Uw doodsangst in de Tuin van Gethsemane, bevrijd alstublieft de zielen van uw gelovigen uit het lijden van het vuur in het Vagevuur, in het bijzonder deze die het meest veronachtzaamd worden, en leid hen naar hun plaats in Uw Glorie, om U voor eeuwig te eren en te prijzen.

Onze Vader
Weesgegroet ...

O Heer, Jezus Christus, door het Heilige Bloed dat U stortte tijdens Uw genadeloze geselen, bevrijd alstublieft alle zielen van de gelovigen, in het bijzonder deze die het dichtst bij hun bevrijding staan, en leid hen, zodat ze U kunnen zien en U voor eeuwig kunnen eren en prijzen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...

O Heer, Jezus Christus, door het Heilige Bloed dat U stortte tijdens Uw pijnlijke doornkroning, bevrijd alstublieft alle zielen van de christelijke gelovigen uit de kerker van het Vagevuur, in het bijzonder deze die ginds nog lang zouden moeten lijden, en leid hen in de Gezegende Gemeenschap van de Gekozenen, zodat ze u voor eeuwig mogen eren en prijzen.

Onze Vader ...

Weesgegroet ...

O Heer, Jezus Christus, door het Heilige Bloed dat U stortte tijdens Uw afschuwelijke kruisiging, bevrijd alstublieft alle zielen van hen die zijn heen gegaan, in het bijzonder de zielen van mijn vader, mijn moeder, mijn broers en zussen, mijn aanverwanten, mijn weldoeners, en leid hen naar de Eeuwige Vreugden, zodat ze U voor eeuwig mogen eren en prijzen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...

Gebed van boete voor de Arme Zielen

Almachtige, Eeuwige God! Omdat het Uw Wil is dat we zouden bidden voor de Arme Zielen, bied ik U, door Maria's meest onbevleete handen, alle Missen die vandaag worden opgedragen aan, voor Uw hoogste Eer en voor de verlossing van de zielen in het Vagevuur. Nederig smee ik U, wis hun schuld door de overvloedig rijke verdiensten van Uw meest Geliefde Zoon en wees hen genadig. Voor het herstel van het prijzen, de liefde, het eren, het bedanken en de verdiensten dat deze zielen negeerden u tonen, bied ik U al het prijzen, de liefde, het eren, het bedanken en de beproevingen van Uw Zoon aan door dewelke Hij U vereerde op deze aarde.

Tot herstel van alle verzuim en lauwheid, die deze zielen hebben begaan, bied ik U de Vurige IJver aan door dewelke Uw Zoon al Zijn werken hier op aarde verrichte en die nu worden hernieuwd en tot U gebracht in alle Heilige Missen.

Tot herstel van alle fouten en al wat onafgemaakt bleef door deze zielen, bied ik U alle Waarden aan die Uw Zoon in hun volheid aanwendde en die Hij nu nog steeds aanwendt en volbrengt in alle Heilige Missen.

Tot de zuivering van alle zondevlekken die deze zielen nog dragen, bied ik U het Heilige Bloed aan dat Uw Zoon stortte toen Hij nog hier op aarde was en dat Hij U nu blijft opofferen in alle Heilige Missen.

Tot aflossing van alle straffen en pijnigingen die deze zielen ondergaan, bied ik U het bittere lijden en de Dood van Uw meest Geliefde Zoon aan, dat Hij nu hernieuwt en volbrengt in alle Heilige Missen.

Voor hun bevrijding uit de brandende kerker, bied ik U de oneindige verdiensten aan die Uw zoon verkreeg op aarde en die Hij niet nog steeds uitoefent en uitdeelt in alle Heilige Missen.

Tenslotte, tot genoegdoening van Uw strikte rechtvaardigheid, bied ik U alle waarden en verdiensten aan van het volledige Leven, Lijden en Dood van Uw meest Geliefde Zoon, Zijn meest Heilige Moeder en alle Heiligen en Gekozenen die samen meer hebben geleden dan dat de Heilige Zielen hebben verloren. Amen.

Zevenvoudig gebed voor de Arme Zielen

Heer, Almachtige God, door het Heilig Bloed dat Uw Zoon stortte in de Tuin van Gethsemane, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral van hen die het meest worden verwaarloosd! Leid hen naar Uw Glorie zodat zij U voor eeuwig kunnen eren en prijzen. Amen

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige God, door het Heilig Bloed dat Uw Zoon stortte tijdens het genadeloze geselen, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral van hen die het dicht bij de deur van Uw Vreugde staan. Laat hen U beginnen prijzen en eren, nu en in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige God, door het Heilig Bloed dat Uw Zoon stortte tijdens de pijnlijke doornkroning, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral van hen die onze tussenkomst het meest nodig hebben! Laat hen niet langer wachten om u voor eeuwig te eren en prijzen. Amen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige God, door het Heilig Bloed dat Uw Zoon stortte in de straten van Jeruzalem terwijl Hij het Kruis droeg op Zijn Heilige Schouder, Vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, in het bijzonder van hen die in Uw Ogen de grootste verdiensten hebben, zodat deze, van op de hoge en glorierijke troon die hen wacht, U voor eeuwig kunnen eren en prijzen. Amen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige God, door het Heilig Vlees en Bloed van Uw Goddelijke Zoon, Jezus Christus, die Zichzelf, op de avond voor Zijn Dood aan zijn apostelen offerde als voedsel en drank en waardoor Hij een blijvende Opoffering en levenwekkend voedsel achterliet voor de gelovigen van de gehele Kerk, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral van hen die dit Geheim van Zijn Onmetelijke Liefde het meeste eerden, zodat deze met Uw Goddelijke Zoon en de Heilige Geest, door dit Heilig Sacrament, U voor eeuwig kunnen eren en prijzen. Amen.

Onze Vader ...
Weesgegroet ...
Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige Vader, door het Heilig Bloed dat Uw Goddelijke Zoon uit Zijn handen en voeten stortte, terwijl Hij aan het Kruis werd genageld, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral van hen voor wie ik het meeste bid. Laat daar niemand langer verblijven omwille van mijn fout, zodat zij U voor eeuwig kunnen eren en prijzen. Amen.

Onze Vader ...

Weesgegroet ...

Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Heer, Almachtige God, door het Heilig Bloed en Water dat uit de Zijde van Uw Goddelijke Zoon vloeide, voor de ogen van Zijn Heilige Moeder en tot Haar grootste smart, vraag ik U om de zielen uit het Vagevuur te bevrijden, vooral voor hen die de Hoogste Moeder van de Hemel het meest vertrouwelijk eerden! Laat hen spoedig uw Glorie binnentreden zodat zij U voor eeuwig kunnen eren en prijzen. Amen.

Onze Vader ...

Weesgegroet ...

Heer, verleen hen de Eeuwige Vrede.

Een productief gebed voor de Arme Zielen, zoals gegeven aan de Heilige Mechtildis

Onze Vader, die in de Hemelen zijt

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen die Uzelf hebt genomen als Uw kinderen, die U niet liefhadden en die u opzij schoven en verzuimden om U genoeg eer te geven. Als herstel en boete, bied ik U alle liefde en goede daden aan van Uw meest geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heer.

Geheiligd zij Uw Naam

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen die Uw Naam niet eerden en die dikwijls onwaardig en onbedachtzaam spraken. Als herstel en boete, bied ik U alle preken aan waarmee Uw meest geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heer, hier op aarde Uw naam eerde.

Uw Rijk kome

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen die niet met een brandende liefde en een verlangende wens op Uw Koninkrijk wachtten en die zich dikwijls met aardse dingen verrijkten. Als herstel en boete, bied ik U de grote opoffering aan die Uw meest Geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heer, maakte zodat allen zouden kunnen worden opgenomen in Uw Koninkrijk.

Uw wil geschiede, op aarde als in de Hemel

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen die Uw Wil niet dienden maar dikwijls hun eigen wil volgden. Als herstel en

boete, bied ik U het Heilige en Goddelijke Hart en de volledige ten dienste stelling aan van Uw Zoon, Onze Heer Jezus Christus.

Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden zoals wij ook vergeven aan onze schuldenaren

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen die geen weerstand boden aan grote verleidingen maar die vielen voor de drang naar het kwade en voor het verval. Als herstel en boete, bied ik U de gehoorzaamheid, het afmattende werk, al het bittere lijden en de dood aan van Uw meest Geliefde Zoon, Jezus Christus, onze Heer.

En leid ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade

Wij smeken u meest nederig, goede, genadevolle en eeuwige Vader, vergeef de Arme Zielen en leid hun zielen, zowel als onze zielen, door de verdiensten van Uw meest Geliefde Zoon, onze Heer, Jezus Christus, in het Koninkrijk van Uw Heiligheid, dat Uzelf bent.

Rozenkrans voor de Arme Zielen in het Vagevuur

Hier bidden we de vijf hiernavolgende mysteries. Voor elk tientje, denken wij over dat bepaalde mysterie, maar in de plaats van op het einde van elk tientje "Glorie zij de Vader" te bidden, bidden wij: Heer, verleen hen de Eeuwige Rust en laat Uw Eeuwig Licht schijnen over hen!

Eerste Mysterie

Heer Jezus Christus, door Uw bloedig zweten van angst dat U stortte op de Olijfberg, vragen wij U om Genade te hebben voor de Armen Zielen in het Vagevuur! Bevrijd hen van hun angsten en pijnen en bemoedig hen met de Beker van de Hemelse Troost!

Tweede Mysterie

Heer Jezus Christus, door Uw genadeloze geseling, die U zo geduldig voor ons, zondaars, gedoogde, vragen wij U om Genade te hebben voor de Arme Zielen in het Vagevuur! Ontneem hen de pijn van Uw Toorn en schenk hen het eeuwige Verlossing!

Derde Mysterie

Heer Jezus Christus, door Uw pijnlijke doornkroning, die U zo geduldig voor ons, zondaars, onderging, vragen wij U om Genade te hebben voor de Arme Zielen in het Vagevuur en de Kroon van de Eeuwige Vreugde te schenken!

Vierde Mysterie

Heer Jezus Christus, door Uw pijnlijke dragen van Uw Kruis, dat U zo geduldig voor ons, zondaars, leed vragen wij U om Genade te hebben voor de Arme Zielen in het Vagevuur! Ontneem hen de zware last van het lijden en leid hen naar de Eeuwige Vrede!

Vijfde Mysterie

Heer Jezus Christus, door Uw pijnlijke Kruisiging, die U zo geduldig voor ons, zondaars, leed, vragen wij U om Genade te hebben voor de Arme Zielen in het Vagevuur! Richt Uw Heilig Gelaat tot hen en ontvang hen vandaag nog in het Paradijs met U!

Na het vijfde tientje bidden wij:

Heer Jezus Christus, door Uw vijf Heilige Wonden en door al Uw Heilig Bloed dat U stortte, vragen wij U om Genade te hebben voor de Arme Zielen in het Vagevuur en in het bijzonder voor onze ouders, onze aanverwanten, geestelijke begeleiders en weldoeners! Genees hun pijnlijke wonden en laat hen ten volle genieten van Uw Zaligheid. Amen.

Litanie voor de Arme Zielen

Heer, ontferm U over de lijdende zielen
Christus, ontferm U over hen
Heer, ontferm U over hen
Christus, hoor ons
Christus, verhoor ons

God, Hemelse Vader, ontferm U over de lijdende zielen.
God Zoon, Verlosser van de wereld, ontferm U over de lijdende zielen.
God, Heilige Geest, ontferm U over de lijdende zielen.
Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U over de lijdende zielen.
Heilige Maria, Moeder van God, bid voor de lijdende zielen
Heilige Moeder van Genade,
Poort van de Hemel,
Trooster van de onderdrukten
Heilige Maagd der maagden,
Alle Heilige engelen en aartsengelen,
Heilige Michael,
Alle Heilige aartsvaders en profeten,
Heilige Johannes de Doper,
Heilige Jozef,
Alle Heilige apostelen en evangelisten,
Alle Heilige leerlingen van de Heer,
Alle Heilige onnozele kinderen,
Alle Heilige martelaren,
Alle Heilige bisschoppen en belijders,
Alle Heilige leraars,
Alle Heilige priesters en levieten,
Alle Heilige monniken en kluizenaars,
Alle Heilige maagden en weduwen,
Alle Gods lieve heiligen,
Wees genadig voor hen, spaar hen, Heer!
Wees genadig voor hen, bevrijd hen, Heer!
Van uw gramschap, bevrijd hen, Heer!
Van de gestrengheid van uw rechtvaardigheid, bevrijd hen, Heer!
Van de knagende worm van het geweten, bevrijd hen, Heer!

Van de verschrikkelijke duisternissen, bevrijd hen, Heer!
Van de kwellende vlammen, bevrijd hen, Heer!
Van de vreselijke gevangenschap, bevrijd hen, Heer!
Van het pijnlijke klagen en wenen, bevrijd hen, Heer!
Van alle straffen, bevrijd hen, Heer!

Door uw menswording, bevrijd hen, Heer!
Door uw heilige geboorte, bevrijd hen, Heer!
Door uw allerzoetste Naam, bevrijd hen, Heer!
Door uw heilig doopsel en vasten, bevrijd hen, Heer!
Door uw diepe ootmoedigheid, bevrijd hen, Heer!
Door uw grote gehoorzaamheid, bevrijd hen, Heer!
Door uw onbevattelijke armoede, bevrijd hen, Heer!
Door uw geduld en mildheid, bevrijd hen, Heer!
Door uw oneindige liefde, bevrijd hen, Heer!
Door uw bittere lijden, bevrijd hen, Heer!
Door uw bloedig angstzweet, bevrijd hen, Heer!
Door uw gevangenschap, bevrijd hen, Heer!
Door uw pijnlijke geseling, bevrijd hen, Heer!
Door uw schandelijke doornkroning, bevrijd hen, Heer!
Door uw scheldende vernedering, bevrijd hen, Heer!
Door uw onrechtvaardig oordeel, bevrijd hen, Heer!
Door uw gruwelijke dragen van het kruis, bevrijd hen, Heer!
Door uw vreselijke kruisiging, bevrijd hen, Heer!
Door uw kwellende verlatenheid, bevrijd hen, Heer!
Door uw heilige opofferende dood, bevrijd hen, Heer!
Door uw vijf heilige wonden, bevrijd hen, Heer!
Door uw doorstoken hart, bevrijd hen, Heer!
Door uw heilige verrijzenis, bevrijd hen, Heer!
Door uw wonderbare hemelvaart, bevrijd hen, Heer!
Door de komst van de Heilige Geest, de vertrooster, bevrijd hen, Heer!
Door de verdiensten en de tussenkomst van Uw Heilige Moeder, bevrijd hen, Heer!
Door de verdiensten en de tussenkomst van al uw heiligen, bevrijd hen, Heer!

Wij zondaars, wij bidden U, verhoor ons, Heer
Dat Gij de in het vagevuur lijdende zielen wilt sparen, verhoor ons, Heer
Dat u hen zou redden uit hun pijnen en angsten, verhoor ons, Heer
Dat u met hen al de goede werken van het Christendom zou delen, verhoor ons, Heer
Dat u steeds onze gebeden voor hen zou aanhoren, verhoor ons, Heer
Dat u hen door de heilige aartsengel Michaël en de heilige engelen naar het licht zou leiden, verhoor ons, Heer
Dat u hen spoedig zou verheugen met uw aangezicht, verhoor ons, Heer
Dat u de zielen van onze ouders, vrienden en weldoeners die in de Heer gestorven zijn, de eeuwige rust wilt verlenen, verhoor ons, Heer
Dat u zich over de zielen van diegenen die geen bijzondere voorbidders op aarde hebben, naar de grootheid van uw barmhartigheid wilt ontfermen, verhoor ons, Heer
Dat u alle gelovige zielen de eeuwige rust wilt schenken, verhoor ons, Heer

Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt, spaar ons, Heer.
Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt, ontferm U over ons.

Laat ons bidden

God, Heer over leven en dood, toon uw onmetelijke genade aan die dienaars die in u geloofden en hun hoop op u stelden,
Verleen hen alle kwijschelding van schuld en straffen en bevrijd hun zielen van het lijden aan de andere zijde.
Voor dit bidden wij door de tussenkomst van de Heilige Maagd Maria en door de Heer, Jezus Christus. Amen.

Een belangrijk gebed voor de Arme Zielen door Arnold Guillet

Meest Heilige Drievuldigheid, Almachtige Eeuwige God, eens hebt U toegestaan dat de Heilige Pastoor van Ars de schoonheid van de menselijke Ziel kon zien. Het was een uitbarsting van schoonheid en licht dat elk menselijk begrip te boven gaat en Jean-Marie Vianney zou dit nooit hebben overleefd indien u niet was tussengekomen.

Hoe kan het dat een menselijke ziel zo mooi is? Eenvoudig omdat elke ziel een gedachte van U is, een weerspiegeling van Uw schoonheid, en aangezien u de ziel hebt geschapen naar uw beeld en gelijkenis, is niemand gelijk aan de andere, iedereen met gebreken en talenten.

Hoe vlug kan een persoon, verzwakt door de erfzonde, zijn onschuld verliezen en zichzelf toelaten om steeds tussen het goede en het kwade te wisselen, tussen God en de duivel en hoe dikwijls komt hij terecht in tegenstrijdigheden, verwarring en zware schuldgevoelens? En toch reikt U herhaaldelijk Uw vergevende hand uit naar ons, na de val, zodat we opnieuw kunnen opstaan en Uw vergeving ervaren. Maar ook nadat U ons hebt vergeven blijven wij niet gespaard van de drang naar zonde en de boete voor onze schuld. Volgens Paulusö woorden worden we gezuiverd "alsof door vuur," en volgens de woorden van Uw Zoon is er geen terugkeer uit de zuivering mogelijk "tot de laatste cent is afbetaald." De Zielen in het Vagevuur hebben kennis van Uw eeuwige volmaaktheid, zij weten dat U de zonde haat, zij weten dat U leeft in het ontoegankelijke licht en geen enkele ziel zou het durven wagen, zelfs indien het mogelijk zou zijn, om voor u te treden met zelfs de minste spot van zonde. Het verlangen naar u brandt in hen zoals vuur en zijzelf branden om gezuiverd te worden in het vuur van Uw liefde, zoals het ijzer wordt gezuiverd in het vuur.

Vader in de Hemel, Uw Zoon, Jezus stond ons toe om U Abba te noemen, lieve Vader. Door Uw liefde voor ons, Uw kinderen, zond U Uw zoon naar de aarde om ons te redden. Vader, wees genadig voor de Arme Zielen in het Vagevuur. Voor hem bieden wij U, door het pijnlijke Onbevleete Hart van Maria het dierbare Bloed van Uw Zoon, Jezus, aan. Wij smeken U om, door de verdiensten van Uw Zoon, hun tijd van zuivering in te korten en hun tranen te drogen, zoals er staat geschreven in de Heilige Schrift: druk hen spoedig tegen Uw hart en hou hen voor eeuwig in Uw schoot.

Jezus, Zoon van de Vader, U werd mens door de Heilige Maagd Maria. U werd onze broer en kwam hier om ons voor te bereiden op onze plaats in de Hemel. Wees genadig voor de zielen in het Vagevuur, was hen met uw bloed, maak hun falen weer goed door Uw verdiensten en aanroep hun namen voor Uw Vader, voor alle engelen en heiligen in de Hemel.

Heilige Geest, U die afgescheiden bent en toch samen met de Vader en de Zoon één bent, U bent de derde persoon van de Heilige Drievuldigheid. De Vader schiep ons, de Zoon bevrijdde ons en U, Heilige Geest, maakt ons Heilig. Hierdoor is het Vagevuur, meer dan alles, door U ingesteld, Uw brandende Geest van Goddelijke Liefde. U zuivert hen omdat U van hen houdt. U zuivert hen omdat U hen mooi wil maken, de manier waarop God hen ontwierp. Heilige Geest, voor de eer van Gods wil, maak van hen een nieuw schepsel." Bespoedig Uw werk van Uw heiliging en volmaaktheid, zodat elke ziel kan binnentreden in de gelukzaligheid van de Hemel, in de schittering van een nieuw gevonden onschuld, waar de engelen en heiligen vreugdevol en gelukkig zijn.

Meest Heilige Drievuldigheid, God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, wij, de vechtende Kerk op aarde, wij smeken u voor de lijdende Kerk in het Vagevuur, voor onze broers en zussen in deze plaats van zuivering. Aanhoor onze gebeden zodat zij later ook, door U, voor ons mogen tussenkomen.

Misgebed voor de overledenen

O Heer, U houdt er steeds van om Genaden en Barmhartigheid uit te delen. Daarom zal ik nooit ophouden met u te vragen om te denken aan de zielen van uw dienaars die u uit deze wereld hebt genomen. Laat hen niet toe tot de macht van de vijand en vergeet hen nooit. Beveel uw Heilige Engelen om hen mee te nemen en te leiden naar uw Hemelse thuis. Zij hebben hun hoop op U gesteld. Laat hen daarom niet de straffen van het Vagevuur doorstaan, maar laat hen genieten van de Eeuwige Vreugden, door Christus, onze Heer. Amen.

Gebed voor bepaalde zielen in het Vagevuur

O Jezus, U leed en stierf opdat alle mensen zouden worden gered en naar de Eeuwige Vreugde worden gebracht. Aanhoor ons smeekbeden voor Uw verdere Genade van de Zielen van:

Mijn lieve ouders en grootouders, Jezus heb Genade!
Mijn broers en zussen en andere nabije aanverwanten, Jezus heb Genade!
Mijn peetouders en steun van mijn Heilige Vormsel, Jezus heb Genade!
Mijn geestelijke en wereldse weldoeners, Jezus heb Genade!
Mijn vrienden en burens, Jezus heb Genade!
Al voor wie de liefde of plicht mij roept om te bidden, Jezus heb Genade!
Zij die nadeel of schade hebben geleden door mij, Jezus heb Genade!
Zij die in het bijzonder door U worden geliefd, Jezus heb Genade!
Zij wiens bevrijding nabij is, Jezus heb Genade!
Zij die vurig verlangen om met U verenigd te zijn, Jezus heb Genade!
Zij die de grootste pijnen doorstaan, Jezus heb Genade!
Zij die het minste worden herdacht, Jezus heb Genade!
Zij die er recht op hebben, wegens hun diensten voor de kerk, Jezus heb Genade!
De rijken, die nu het meest beroofd zijn, Jezus heb Genade!
De machtigen, die nu machteloos zijn, Jezus heb Genade!
De ooit geestelijke blinden, die nu hun dwaasheid inzien, Jezus heb Genade!
De wereldlijken, die hun tijd doelloos laten voorbijgaan, Jezus heb Genade!
De armen, die de schatten van de wereld niet zochten, Jezus heb Genade!
De lauwe gelovigen, die weinig tijd doorbrachten in gebed, Jezus heb Genade!
De luiers, die negeerden om goede werken te verrichten, Jezus heb Genade!

Zij met weinig geloof, die het regelmatig ontvangen van de Sacramenten negeerden,
 Jezus heb Genade!
 De gewoontezondaars, die hun redding te danken hebben aan een genademirakel,
 Jezus heb Genade!
 Ouders die faalden om over hun kinderen te waken, Jezus heb Genade!
 Meerderen die ombekommerd waren om de redding van zij die hen werden
 toevertrouwd, Jezus heb Genade!
 Zij die streefden naar wereldse rijkdom en plezier, Jezus heb Genade!
 De wereldlijken, die faalden om hun weelde en talenten aan te wenden ten dienste van
 God, Jezus heb Genade!
 Zij die getuige waren van de dood van anderen, maar niet dachten aan hun eigen dood,
 Jezus heb Genade!
 Zij die niet voorzagen in het leven hierna, Jezus heb Genade!
 Zij wiens oordeel streng is, omdat hen grote dingen zijn toevertrouwd, Jezus heb
 Genade!
 De Pausen, de Koningen en heersers, Jezus heb Genade!
 De Bisschoppen en hun raadgevers, Jezus heb Genade!
 Mijn leraars en spirituele begeleiders, Jezus heb Genade!
 De Priesters en religieuzen van de Katholieke Kerk, Jezus heb Genade!
 De verdedigers van het Heilige Geloof, Jezus heb Genade!
 Zij die stierven op het slagveld, Jezus heb Genade!
 Zij die vochten voor hun land, Jezus heb Genade!
 Zij die begraven liggen in de zee, Jezus heb Genade!
 Zij die stierven aan een beroerte, Jezus heb Genade!
 Zij die stierven aan een hartaanval, Jezus heb Genade!
 Zij die leden en stierven aan kanker of AIDS, Jezus heb Genade!
 Zij die plotseling stierven tijdens ongelukken, Jezus heb Genade!
 Zij die stierven zonder de laatste sacramenten van de Kerk, Jezus heb Genade!
 Zij die zullen sterven binnen de volgende dag, Jezus heb Genade!
 Mijn eigen arme ziel, wanneer ik voor Uw rechterlijke Zetel zal moeten verschijnen,
 Jezus heb Genade!

Verleen hen eeuwige rust, O Heer, en laat het eeuwige licht over hen schijnen, voor
 eeuwig en altijd met Uw Heiligen, omdat U genadig bent.

De Heer Zij met U
 En met Uw geest

Laat de gebeden van uw smekende mensen, O Heer, de zielen van uw dienaars en
 dienaressen, ten goede komen. Bevrijd hen van alle zonden en laat hen deelnemen in
 Uw Redding. Amen.